

VDIY
VOLUNTATEM TIBI
IN SE FACIT DONUM

EM AB
(a-c)

NO
MA
SIC AN
H
Euarie D

JACOBO

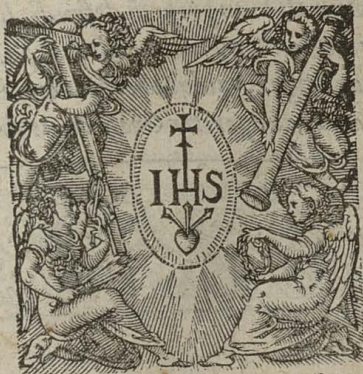
co mun
fo, testat
fimonio
commod
Græcia t
fiam prop
& reliqua
eruasit,
Garaman
vne Alo
uicit, qu

JACOBI GRETSERI
SOCIETATIS JESV
INSTITVTIO-
NVM LINGVÆ
GRÆCÆ,

Liber Secundus.

DE RECTA PARTI-
VM ORATIONIS CON-
STRVCTIONE.
PRO SCHOLA HVMANITATIS.
Editio Tertia.

Cum gratia & privilegio Sac. Caf. Mateft.
INGOLSTADII,
Ex Typographia DAVIDIS SARTORII.
Anno M. D. XCV.

EPIGRAMMA
AD STUDIO-
SOS GRÆCÆ
LINGVÆ.

*Q*VI linguam Latiam super athera lau-
dibus effert, (potest.
Hic nullo Argolicam spernere iure
Altera enim alterius propriū defendit honorem
Gloria, & alterius nititur altera ope.
Aut igitur linguā, quidquid crepet ore, latinam
Non amat, aut pariter Gratiā amat & Latia.

A
S
scritas,
inuentur
auctor se
exprimi
rum eor
taxi, cui
præcept
connect
lingua
stra est
stis fini
Adi
gratiam
tum &
tus mag

AD LECTOREM.

SECUNDVS hic liber, amice Lector, sicut & primus, dedit a opera, paulò copiosior est & verbis & rebus; illud quidem, ut vitetur obscuritas, qua non rarò in libros irrepit, magno iuventutis detrimento, cum sermonis parca auctor sententiam suam potius innuit, quàm exprimit; hoc verò, ut nihil vel certè perparum eorum desideretur, qua iure exigas à Syntaxi, cuius est communes quasdam & generales præceptiones partium orationis rectè inter se connectendarum præscribere, non interiores lingua delicias & diuitias persequi, quas frustra est, quisquis existimat vnius libelli angustiis finibus circumscribi posse.

Adiunximus autè passim annotatiunculas in gratiam prouectorum, tanquam complementum & auctarium regularum, ex quibus eruditus magister auditoribus suis ea proponet et explanabit,

planabit, quæ maximè videbuntur utilia. Aliquando ostendimus etiam conuenientiã & symphoniam Græcæ cõstructionis cum Latina, quamuis rarius. Sæpè indicauimus Hellenismos, quos Latini Græcos æmulati monumentis suis intexuerunt. Exempla ex probatis auctoribus plerumq; deprompsimus, interdum breuitatis & claritatis causa attulimus propria, quod ante nos non in pauculis, sed ferè in omnibus præceptis fecerunt quidam magni nominis Grammatici. Omnia denique, quantum ratio & institutum ferebant, ad normam & methodum Emmanuelis nostri conformauimus, ut hæc noua Syntaxis minus noua & insolens in manus studiosæ iuuentutis ueniret, quæ Græcè loquendi & scribendi regulas tantò libentius, & citius discet, quantò minus uerbis, ordine, & dispositione à Latinis iam cognitis discrepabunt. Vale, beneuole Lector, & hæc leuiora iuxta & grauiora studia ad DEI gloriam salutemque tuam confer.

INDEX CAPITVM
HVIVS LIBRI.

Caput Primum.

De constructione transitiva verborum.

Caput II.

De propria constructione intransitiva verborum
substantiuorum.

Caput III.

De constructione intransitiva adiectiui & substanti-
ui.

Caput IV.

De constructione articuli præpositiui.

Caput V.

De constructione articuli postpositiui.

Caput VI.

De pronomine.

Caput VII.

De constructione transitiva nominum substanti-
uorum.

Caput VIII.

De constructione transitiva nominum adiectiuo-
rum.

Caput IX.

De constructione graduum comparationis.

4 INDEX CAPITVM.

Caput X.

De transitiua constructione verborum, quæ vnus casum post se habent.

Caput XI.

De constructione transitiua verborum, quæ duos casus post se habent.

Caput XII.

De constructione verborum impersonalium.

Caput XIII.

De constructione verbi passiu.

Caput XIV.

De constructione communi omnium verborum.

Caput XV.

De constructione modorum præsertim infinitiu.

Caput XVI.

De constructione participiorum.

Caput XVII.

De constructione aduerbiorum.

Caput XVIII.

De constructione præpositionum.

Caput XIX.

De constructione coniunctionum.

Caput XX.

De constructione figurata.

Caput

DE
CT

πλάτων
currit,
μο, ἔπειτα
simile

SV
λέγεις,
εἰώδεις,
sonalibus
intelligit
enim na

Caput primum.

DE CONSTRV-
CTIONE TRANSITI-
VA VERBORVM. B

I. **V**ERBVM personale finiti mo-
di antecedit nominatiuus a-
pertè vel occultè eiusdem nu-
meri & personæ. Apertè; ὁ
πλατῶν διδάσκει. *Plato docet.* Occultè; τρέχει,
currit, πάλζει, *ludit*, subauditur ἀνθρώπος, ho-
μο, ἵππος, *equus*, ἔλαφος, *cervus*, vel aliud
simile. C

A N N O T A T.

SVBTICETVR nominatiuus potissimum in his,
λέγουσι, dicunt: φασί, aiunt: μυθολογοῦσι, fabulantur:
εἰώδασι, solent: φιλέουσι, affolent, & in nonnullis imper-
sonalibus. ἐβρόντησε, tonuit: ἤστραψε, fulguravit. sub-
intelligitur enim θεός ἢ φύσις, Deus vel natura. neque
enim natura impersonalium omnino repugnat, habere

A ante se tacite vel expresse rectum; vt docet in sua Syntaxi Emmanuel; quamuis in regula solius verbi personalis mentio fiat.

EXCEPTIONES.

I. VERBUM personale finiti modi saepe non exprimitur. Menand. *ωλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν*, *avaritia maximum est mortalibus malum.*

B Eurip. *πᾶν σύντροφον γλυκὺ*, *dulce est omnem id, cui in nutriti sumus.* subauditur in utroque exemplo ἐστὶ vel ἰσάσχει.

II. VERBUM infinitum aut oratio infinita cum articulo generis neutri, agit interdum partes nominatiui. Menand. *πολλῶν δὲ μέσων ἐστὶ τὸ ζῆν φροντίδων*, *molestiis reserua vita est plurimis.* τὸ ζῆν pro ἡ ζωῆ, *vita.*

C Philo. *τὸ μὲν μηδὲν σωόλωσ ἀμαρτάνειν, ἰδίου θεῶ*, *nihil omnino peccare, proprium est Dei.*

Articulus omittitur aliquando, vt in illo Eccles. i. *δέχησθε φόβου τοῦ κυρίου*, *initium sapientia est timere Dominum.*

ANNOTAT.

GRAECI vtuntur verbo infiniti modi pro omni casu. articulo neutri generis precedente. τὸ ζῆν, *vita*, τὸ ζῆν, *ἀφειδῆς*

ἀφειδῆς τῆ
apud Latinos
Sed pu

Velle se

Scire tu

Virtu

μαστῶν.

III. L
nunquam
ἀγαθὸν γέν
hibonum

IV. I
apud H
ἰπαύσης
pro νεφ
Aliqua
pro vo
surge.

Hor
πάντ' ἐπα

INT
uerbij,
verbo. S
πυχῶς, cu

ἀφειδὸς τῶ ζῆν, prodigus vitæ, τῶ ζῆν, τὸ ζῆν. Hinc illa A
apud Latinos.

Sed pulchrum est digito monstrari, & dici hic est.

Et,

Velle suum cuique est, nec voto vivitur vno.

Et,

Scire tuum nihil est.

Horat.

Virtus est vitium fugere. ἀρετὴ ἐστὶ τὸ φεύγειν τῶν ἀ-
μαρτίων.

III. Loco nominatiui preponitur nō-
nunquam verbo genitiuus, εἶθε μοι τέττε τῷ
ἀγαθῷ γένοιτο νῦν, pro τῷ τὸ ἀγαθόν, utinam mi-
hi bonum hoc obtingat.

IV. NON NVN QVAM vocatiuus; vt
apud Homerum passim, ἰπώτα νέσωρ, pro
ἰπώτης, *militaris Nestor*. νεφεληγερέτα ζεύς,
pro νεφεληγερέτης, *Iuppiter nubes congregans*. C
Aliquando vicissim ponitur nominatiuus
pro vocatiuo, Luc. 8. ἡ παῖς ἐγείρε, *puella*
surge.

Hom. Iliad. 3. ἥελις ὅς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ
πάντ' ἐπακῆς, *Sol qui omnia vides & audis*.

INTERDV M ponitur Rectus loco ad-
verbij, siue postponatur siue anteponatur
verbo. S. Greg. Nazian. εἰσελεύσεται δρομαῖος,
ταχύς, *curriculo ingreditur*.

A

ANNOTAT.

SIMILES mutationes casuum ante verbum personale inveniuntur apud Latinos: Hinc ritum illud Ciceronis, cum illius temporis mihi in mentem venit, *pro*, illud tempus. & in Verrem, Facti tibi paternæ legis Aciliæ veniat in mentem, *pro*, paternæ lex Acilia.

Sunt tamen, qui in supra allato de genitiuo exemplo subintelligi velint verbum ἀπολαύω, hoc sensu, εἰς τὸ γένος τῶ μοι τὸ ἀπολαύειν τὰ τὴ τῷ ἀγαθῷ, vtinam mihi copia fiat fruendi illo bono.

Accusatiuus *pro* Recto in illo Pomponij ponitur, Quot læticias insperatas mihi irrepere in sinum, *pro*, lætitiæ insperatæ.

Vocatiuus *pro* eodem in illo Persij, Censoremue tuum, vel quod trabeate salutas, *pro*, trabeatus, & apud Ausonium, commemorande, prætextate, **C** incorrupte, *pro*, commemorandus, prætextatus, incorruptus.

Rectus sepe apud Latinos in locū Vocatiui subit. Virg.

Corniger Hesperidum fluuius regnator a-quarum, *pro*, fluuie.

Solent iridem Latini his modis loquendi vri; *Manutinus* vel *vesperinus* hoc faciam, id est, mane vel vesperi: *pro* his enim aduerbiis vsurpantur prædicti nominatiui in hac oratione.

QVAMVIS autem hæc & similes mutationes casuum ad Enallagen spectent, hic tamen suppresso Enallages nomine

vine earum

qua cuiusque

tur. Quia ve

etiam circa v

ter, ideo sequi

VI. N

Attici cum

ζε, γέεζε,

Diodo

pecunia ob

Isocrate

τῆς πολιτε

ma & ma

HÆC

linguam ve

mina neut

Isocrat. δι

γῆν ἀξίαν

ἢν, ἰσως

quæ aud

tē si iuni

voic. A

mine earum, explicatio instituenda fuit, ut vno in loco, A
 qua cuiusque regula vis sit et proprietas, perfectè intelliga-
 tur. Quia verò non modò circa verbum eiusque casum, sed
 etiam circa verbi & casus numerum varietas accidere so-
 let, ideo sequentes addenda sunt exceptiones.

VI. NEUTRA pluralis numeri iungunt
 Attici cum verbis singularibus, παιδία παί-
 ζει, τρέχει, pueri ludunt, currunt.

Diodorus, τῶ δὲ γυνεῶ ὑποτάσσεται πάντα, B
 pecunia obediunt omnia.

Isocrat. ταῦτα γὰρ στοιχεῖα πρώτα καὶ μέγιστα
 τῆς πολιτείας ἐστὶ, hæc enim sunt elementa pri-
 ma & maxima Reipublicæ.

A N N O T A T.

HÆC constructio Attica ferè etiam in communem
 linguam recepta est, quamvis non rarò apud auctores no-
 mina neutra pluralia, cum verbo plurali iuncta reperias. C

Isocrat. ὀλίγα δὲ κατὰ πάντων εἰπεῖν, ἂ τοῖς ἀκούσασιν ὄρ-
 γήν ἀξίαν ἐμποίησαι τῶν πεπερασμένων, νεώτερος μὲν
 εἶναι, ἴσως ἐξέσθην. pauca verò de omnibus dicere,
 quæ auditores ira inflammaret, potuissèm for-
 tè si iunior essem. Thucyd. ἐπιθυμία μὲν ἐλάττωσα, πω-
 νοῖα δὲ πλεῖστα κερτορδύνται. cupiditate pau-

cissima, plurima verò pru-
 dentia bene ge-
 runtur.

VII. QVOD

A VII. QVOD Attici in neutris, idem sibi permittunt nonnunquam alij in masculinis & foemininis, maximè Poëtæ. Pind. *μελιγάρους ὕμνοι ὑτέρων ἀρχαί λόγων τέλλεται, pro τέλλονται, hymni dulcisoni sunt laudis posterioris principia.* Hesiod. *τῆς δὲ ἦν τρεῖς κεφαλαί, pro ἦσαν, huius erant tria capita.* Euripid. *ἐνήνδ' ὑφαντὰ γράμμασιν τοῖα δὲ ὑφαί, inerant autem (ei vesti vel tapeti) intexta picturis tales textura.* Aristo. *λέγω δὲ ἀρχαὶς ἐν ἐκάστῳ γένει πάντας, αἷ ὅτι ἐστὶ μὴ ἐνδεχόμεναι δεῖξαι, dico autem principia in unoquoque genere illa, quæ quod sint demonstrare non licet.*

VIII. VIDENTUR etiam huc spectare illæ loquendi formæ, ἔσιν οἵτινες τρέχουσιν. *ἐκ ἔσιν οἵτινες τρέχουσιν, sunt qui currant. Non sunt qui currant.* Plato in Minoc, *πολλῶν γὰρ ὄντων ἀνθρώπων καὶ ἐλλήνων καὶ βαρβάρων, ἐκ ἔσιν οἵτινες ἀπέχονται συμποσίων ἢ κρηῖτες. cum enim multi sint homines & Græci & Barbari, non sunt qui à symposiis abstineant præter Cretes.*

ANNO T A T.

IN his & similibus locutionibus iungitur verbum singulare

gulare & cum
nisi numero
est, qui absti
abstineat.

CAETE

Olymp. ita se

ἔτε τῶν αἰώνων

ἐπιλυσις ὄνομα

αἰών ἔστι. N

antiquorum

singulari pro

nis. Hinc, vi

τέλλεται ἄ τ

πιστὸν ὄνομα

αἰώνιας

τέλλεται τῶ

stimoniam ex

ἐστὶν, non ex

qualis sync

τοῖς ἦν,

Ubi interp

φορεῖ. ἦν

κατὰ συνη

Aristotel

ἢ ἐν ἑξῆς

enascere

næ. Planè

num neutro

gularē ^{ἔστι} cum plurali nomine. Neque latinè reddi possunt A nisi numero multitudinis. Non enim rectè dixeris, Non est, qui abstineant à symposiis & epulis, sed, Non est qui abstineat.

CAETERVM Pindari Græcus interpret in Hym. 11. Olymp. ita scribit. σημείωσαι ἐν ταῦτα τὸ τέλλεται. ἴδεις γὰρ ἔτε τῶν περηνεσέρων, ἔτε τῶν ἔπειτα ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς ἢ θηλυκοῖς ὀνόμασι τῶ ἐνικῶ ἀντὶ πηλιθονικῶ ἐρχήσατο, ὡς περ ἔτθ. Nota hîc verbum, τέλλεται. Nullus enim neq; antiquorum neque recentiorum vsus est, sicut iste numero singulari pro plurali in nominibus masculinis & fæmininis. Hinc, vt nouitatem hanc effugiat, refert ipse verbum τέλλεται à τέλλομαι, orior, ad sequentem nominatiuum πῖσδὸν ἔρκειον, hoc ordine: δι μελιγάρυες ὕμνοι ἀρχαὶ καὶ περράσεις τῶν ὑσέρων ὑπὲρ αὐτῶ λόγων καὶ πῖσδὸν ἔρκειον τέλλεται ταῖς μεγάλας αὐτῶ ἀρεταῖς. Hinc etiam ad testimonia ex Hesiodo & Euripide allata, diceret ipse, ἦν & ἐνῆν, non esse singularis, sed pluralis numeri per syncopen, C qualis syncope est in illo versu Hesiodi.

τοῖς ἦν, χάλκεα μὲν τεύχεα χάλκιοι δέτε δικοι.
Ubi interpret Hesiod. τὸ ἦν, αἰτ, ἀντὶ τὸ ἦσαν, ὡς παρὰ Κοφοκλεί. ἦν δὲ ἀμφὶ πλεκοικλίμακες, καὶ ἀπὸ τούτου γίνεται κατὰ συγκοπὴν τῆς, σα, συλλαβῆς. Sed tamen allatum ex Aristotele exemplum clarum est, vt & illud eiusdem, ἐν ἂν ἐξέρυετο τοῖς μὲν αἰ τεύχεσ, τοῖς δὲ τὰ πτεροί. Non enascerentur his quidem pili, illis verò penæ. Planè autem discrepant Græci à Latinis in hac nominum neutrorum cum singulari verbo Syntaxi.

NOMI-

A NOMINA collectiua qua à Græcis περιληπτικά dicuntur, & qua voce quidem ἐνική & singularia, sensu autem πληθυντικά sunt, & præterea nonnulla partitiua, consulo hinc præterimus, licet enim cum suo verbo in numero non conueniant, id tamen Græcis cum Latinis cōmune est. Virg. Pars in frusta secant. Hom. ὡς φάσαν ἡ Πηλεΐδης, sic locuta est multitudo. Pausan. τὸ ἔδρος τὸ αἰτωλικὸν ἀπέστειλαν, Gens Aetolica miserunt. Lucian. μηδὲν ἄτερθε πατέρω λέγοντες ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντες, ὅμως πείθεσθαι με ἠξίωσιν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον ἕως ἵνα παύσιν ἐπεισῶντο, cum nihil alter alteri cōsentaneum diceret, sed omnino pugnantia, nihilominus persuadere mihi volebant, & ad suam quisque rationem me ducere conabantur. Vide Emmanuelem in scholiis regulae cōmunis de nominatiuo & verbo, adiectiuo & substantiuo.

IX. NOMINA Dualia postulant verbum eiusdem numeri, ἀμφω τρέχεται, ambo currunt. δύο παύζονται, duo ludunt. Aristoph. τί φεύγετε; ἔμενεῖτον; quid fugitis? non manebitis?

Sepe tamen cum verbo plurali construuntur, ἀμφω τρέχουσι, ambo currunt.

Eurip. ἀμφω δ' ἀμ' ἐξέπνευσαν ἀθλιον βίον, ambo simul efflauerunt miseram animam.

Aristoph. ἀλλ' ἄνδρες δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν; an duo viri fugimus unam mulierem?

ANNO-

EAD E
nominu
duali vel pl
του, Socra
nomen
prima perso
beramus,
ἀνθρώπου τ
nim hospiti
verbo duali
ἀπαντα γαρ
garrunt
insipient
ταυδα est c
τον, καὶ ὡς
cipi non lic
sum ita loc
ὡς ὅτε
eis μισ
Sicut
fluentes
aquam.
Vbi ze
βί

ANNOTAT.

EADEM omnino ratio est cum de duobus sine duali nomine loquimur: coniungi enim possunt cum verbo duali vel plurali: σωκράτης καὶ πλάτων ἐρχέσθων seu ἐρχονται, Socrates & Plato veniunt. Est autem necessarium nomen duale cum plurali coniungendum, cum dualis prima persona caret. Nam, nos duo homines verberamus, v. g. aliter efferre non possum, nisi dicendo: ἄνδράσω τὴν ἡμεῶν. Ἐξένω γὰρ ἐσμέν. Aristoph. Sumus enim hospites. Pind. 2. Olymp. plurale iunxit cum verbo duali, μαδόντες ἢ λαβέσι παραλαοσὶ κάεσθες ὡς, ἀκραντα γαρύετον, προ, μαδόντες γαρύουσι, qui didicerunt garriunt & nugantur tanquam corui stultè & insipienter multiloquentiæ auidi. Neque verò curanda est censura Græci interpretis cum addit: τὸ δὲ γαρύετον, κακῶς. Cur verò malè? An Pindaro lyricorum principi non liceat, nisi quod Grammaticis libet, præsertim cum ita locutus sit non absque exemplo Homeri. Iliad. 4.

ὡς ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσσι ρέοντες
εἰς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβειμον ὕδωρ

Sicut quando torrentes fluuij de montibus fluentes in conuallem conferunt imperuosam aquam.

Vbi χεῖμαρροι plurale construitur cum duali συμβάλλετον. Et Iliad. 11. εἰ ἦέες ἐσὼν, si filij e-

stis. Vbi vides plurale nomen

cum verbo duali

iunctum.

INTRIN.

A VTRINQUE NOMINANDI
DI CASVS.

I. OMNE verbum personale finiti modi vtrunque nominatiuum habere potest, cum vtrumq; nomen ad eandem rem pertinet, cuiusmodi maximè est verbum substantiuum, vocatiuum, & alia, sicut apud Latinos: τὸ γῆρας ἔστι αὐτὸ νόσημα, *senectus ipsa est morbus*. Δημοσθένης καλεῖται ῥήτωρ. *Demosthenes vocatur Rhetor*.

II. VERBUM, quod inter duos nominatiuos ponitur, conuenit apud Latinos cum illo Recto, qui verbi basis & fundamentum est, quomocunque mutetur oratio: apud Græcos fit aliquando contrarium. Paul. τῇ πόλει ἐστὶν ὄμορος καλωνίδης, *est pro eis, Colonides est locus vicinus urbi*. ἔστι ὁ χωρὸς μεκκίους λειμῶνες καλεῖται. *Halicarnass. locus hic vocantur agri Mucij*. Latine dicendum esset, *Colonides sunt; locus hic vocatur*.

ANNOTAT.

HOC orationis genus usurpant interdum Latini vt docet Emmanuel. Cicer. in Pison. Exposui breuiter consularum meum: aude nunc furia de tuo dicere

ere: cuius
cuius fuerit
mos appel
tium iræ a

III. Po
mutatur
νης ἐστὶ τῶν κ
Δημοσθένης
piens. sic H
um. pro, E

GRÆC
secundam per
emphasis sign
ἐπιθυμείας, ἐ
eruditione
ingredior.
πέλαγον ἐγ
terfecerim
Voces ite
bent. Arist
αὐστέρως, se
steriori.

Aristo
uete.
Arist. τ

cere: cuius fuit initium ludi compitalitij, *pro*, A
 cuius fuerūt. *Plin.* Angustia vnde procedit Isth-
 mos appellatur, *pro*, appellantur. *Terent.* Aman-
 tium iræ amoris integratio est.

III. POSTERIOR nominatiuus sapè
 mutatur eleganter in genitiuum, *Αριστοφάνης*
ἔστι τῶν κωμικῶν, *Aristophanes est comicus.*
Δημοσθένης ἦν τῶν σοφῶν, *Demosthenes erat sa-*
piens. sic *Hor. Fies nobilium tu quoque fontium.* B
pro, Fies tu quoque fons nobilis.

ANNOTAT.

GRAECIS similiter vt Latinis, mos est, primam &
 secundam personam non exprimere, nisi cùm discretio aut
 emphasis significatur. Discretio. *Isocrat.* οὐ μὲν παιδείας
 ἐπιθυμῶντες, ἐγὼ δὲ παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρῶ, tu quidem
 eruditionem desideras; ego verò alios erudire
 ingredior. Emphasis. *Demosthen.* τὸν πατέρα ὡς ἀ- C
 πέκλιαν ἐγὼ τὸν ἐμαυτοῦ. Egone patrem meum in-
 terfecerim?

Voces item copulatae plurale vel singulare verbum ha-
 bent. *Arist.* σπέρμα δὲ καὶ καρπὸς διαφέρουσι τῷ ὕστερον καὶ
 πρῶτον, semen & fructus differunt priori & po-
 steriori.

Aristoph. καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε. Et tu & tu sal-
 uete.

Arist. τί δὲ διαφέρει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ, ἢ

A λον ἐν τῶν εἰρημένων, quid differat virtus & hæc iustitia, planum est ex dictis.

Isoerat. τελαμῶν μὲν αἶας καὶ τευκροῦ ἐγεννήθη, Te-lamo ne Ajax & Teucer natus est.

Pari modo verbum plurale nobiliorem personam sequitur. ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δῖα πρὸς ἀλλήλους ποιήσομεν. *Xenoph.* Ego & tu iusta mutuò faciemus. *Lucian.* ἐγὼ καὶ ὁ πορθμεὺς ἀλλυς μετελδοῦμεθα, ego & portitor ad alios accedemus.

B

Caput secundum.

DE PROPRIA CON-
STRUCTIONE INTRAN-
SITIVA VERBORVM
Substantiuorum.

C I. GRÆC I frequentissimè circumloquuntur verba tam actiua quàm passiva, in quocunque tempore, per verbum substantiuum & participium; *Σωκράτης τυγχάνει ἀναγνώσκων*, id est, *ἀναγνώσκει*. *Socrates legit.*

Soph. ἔσιωπήσεις ἔση; pro ἔσιωπήσεις, *non tacebis?*

Lucian. σὺ δὲ δὴ τί περὰ τῶν τυγχάνεις, pro, τί περὰ τίς, *tu verò quid facis?*

ἢ ὅκ

ἢ ὅκ
αὐτῶν τυγχ

VERBA
sum. Item,
tas verò, καὶ

Est autem
& passim ob-
lans, id est,
flor. id est, ἀ-
περσεχοντα.

tes, id est, in

Soph. μέ

Latimis

Coluber

Cicer. de or

Phadri, h

Quos sen

pro, bibe

pendent

sepiusimè o

II. S

cutioni

μέλω, ἔχ

bam: ἔχ

ἦν ἐκβάλλων, id est, ἐξέβαλλε, eiciebat. Φλυ- A
αῖρων τυγχάνω, Ilocr. nugor.

ANNOTAT.

VERBA substantiua sunt εἶμι, τυγχάνω, ὑπάρχω, sum. Item, γίνομαι seu γίνομαι, fio vel sum; apud poetas verò, κωῶ, πέλω, πέλομαι, τελέω.

Est autem constructio hac vsitatissima apud Grecos, & passim obuia, ἐτύγγανον πειπατῶν, eram ambulans, id est, ambulabam. ἀνήρημένον ὑπάρχει. Aristot. id est, ἀνήρηται, sublatu8 est. γεννῆται τὰ ὄτια σε προσέχοντα. Psalm. 129. fiant aures tuæ intendentes, id est, intendant seu attendant. προσέχεται.

Soph. μέν ὡς κωρεῖς ἔχον; mane vt habes?

Latinis non est hac Syntaxis valde familiaris. Plin. Coluber est in aquis viuens, id est, viuut in aquis. Cicer. de orat. Est vt scis quasi in extrema pagina Phædri, his ipsis verbis loquens Socrates. Plaut. C
Quos semper videas esse bibentes in œnopolio, pro, bibere. Ouid. Omnia sunt hominum tenui pendentia filo, pro, pendent. In sacris tamen literis sepi8 occurrunt huiusmodi verborum periphra8es.

II. SIMILIBVS verborum circumlocutionibus seruiunt alia itidem verba, vt μέλλω, ἔχω. μέλλω γράφειν, id est, γράψω, scribam; ἔχω λαβῶν, id est, ἔλαβον, accipi.

A

ANNOTAT.

HINC illa formula acceptilationis in Institut. Iuris lib. 3. tit. 30. ἔχεις λαβῶν δυνάμει τῶσαι; ἔχω λαβῶν. Accepisti tantum pecuniæ? Accepi.

Addunt aliqui prædictis verbum φθάνω, sed non videtur addendum. Nam ἐφθην ποιήσας, ἐφθάμην ποιήσας, non significat absolute; Feci vel audieram, sed anteverti seu anticipavi faciendo vel audiendo, seu quod idem est, prius feci, prius audieram. Multò minus dicendum

B est, verbum hoc aliæ, quibus in periphrasi verborum vitimur παρελκεῖν & supervacanea esse. Nam quæ superflua sunt, omitti queunt eodem manente sensu. Lucian. παίσεις ἔχων, ludis. Aristoph. ληρῆς ἔχων, nugaris, deliras. Plato. ποῖα ὑποδήματα φλασεῖς ἔχων; quos calceos deblateras? Idem, ἐπιόντ' ἄρα θανάτῳ ἐπὶ τὸν ἀνδραπον, τὸ μὲν θνητὸν, ὡς εἰσικεν, αὐτὸ ἀποθνήσκει, τὸ δ' ἀθάνατον σὸν καὶ ἀδιάφθορον ὄνχεται ἀπὶ τὸν ὑπερκω-

C σῆσιν τῷ θανάτῳ, ingruente in hominem morte, moritur quidē, ut videtur, id quod in illo mortale est, at immortale, saluum & incorruptum abit cedens morti. Ex his sententiis si participia ἔχων & ἀπὸν demas, eandem retinebis sententiam, & propterea redundant. At si ex locutionibus prioris generis aliquid tollas, haud idem constabit sensus. Neque enim ἔχεις idem significat, quod ἐλάσας, quam significationem habet illud ἔχεις λαβῶν. Sed de vocabulis παρελκεῖσαι, & in oratione superfluis, legendus est Budæus in Comment. lingua Græca.

III. EADEM

AD
III. E
struuntur
iuncto
an. ad
ris, barb
xistens.

Demo
nimerat i

IV. E
quando
tus. ad
Φουε, nul

DE
AD

No
mina, &
stanti
casu, a

III. E A D E M verba substantiua con-^A
struuntur cum participio verbi ἐπι, ad-
iuncto alio insuper nominatiuo. Luci-
an. αἰεὶ Φαίδρος ἂν τυγχάνεις, *semper es hila-*
ris, barbare ad verbum, *semper es hilaris e-*
xistens.

Demosth. ἔ γὰρ ἐχθρὸς ἑὸς ἦρχεν ἂν, *non e-*
nim erat inimicus.

IV. E O D E M modo construitur ali-^B
quando verbum πέφυκα à φύω. Herodo-
tus. ἔδεις ἕτως ἄνθρωπον ἔων Βολαίμων πέ-
φυκε, *nullus homo tam beatus est*.

Caput tertium.

DE INTRANSITIVA^C
ADIECTIVI ET SVB-
STANTIVI CON-
structione.

N O M I N A adiectiua, articuli, prono-
mina, & participia coherent cum suis sub-
stantiuis vel adiectiuis genere, numero &
casu, ἀγαθὸς ἀνὴρ, *vir bonus*. πεπαιδευμένον
νεανίσκον.

A νεανίσκος, *eruditus iuuenis*. ἡμέτερος, *διος*, *domus nostra*. πᾶσι δὲ δὺο ἀγαθῶ καὶ ἀποδιδάσκω, *duo boni pueri & diligentes*.

EXCEPTIONES.

I. INTERDUM non respondet adiectiuum substantiuo genere. Hinc apud Homerum, κλυτὸς ἵπποδᾶμεια, pro, κλυτὴ, *in-elyta Hippodamia*. αἰὴρ βαθεία, pro, βαθύς, *profundus aer*. αἰθὴρ δία, pro, δῖος, *Dius aether*, & apud Hesiod. λευκοῖσιν Φαρέεσσι καλυψάμενῳ χροῖα καλὸν, αἰδώς καὶ νέμεσις, *candidis vestibus induta uerecundia & Nemesis*.

ANNOTAT.

C ACCIDIT hoc potissimum in deriuatis & compositis tertia simplicium. Illa enim Atticis sub vna terminatione communia sunt, vt κοινῶνός, particeps: αἰὺδρωπός, vultuosus, toruus: χρήσιμος, utilis: φρένιμος, prudens: ἐλευθέριος, liber: κόσμιος, modestus: ἐνδοξός, gloriosus: παρὰδοξός, admirabilis, inopinus: ἐμπειρής, peritus: ἀπειρής, imperitus: φιλόσοφος, ἀφιλόσοφος, expers Philosophiæ: πάμφιλος, omnium amicus: πολύφιλος, multorum amicus: ἄφιλος, sine amicis, & alia huius classis, quæ etiam communi lingua, cum masculinis et femininis sub eadem terminati-

terminatio
progredu
ficius, vi
culpabili
ger: λαμα
generis faci
λαμαπες, i
dem. Συζη
tempta v
pro. ἀπειρῆ
πρόφρονος
τέχνα, ἀρι
μίας, τέχνη
perium

II. F
respicie
tionem
δ. Φυγῆς
chare fi
um, μ
nes fel
Φέροντος

IDE
lia; Cent

terminatione coniunguntur. At Poëta & Attici longius A
 progrediuntur, & illa etiam *δυσάμω*, foris veniens:
βία, violentus: *σίγηλος*, taciturnus: *μεμπής*,
 culpabilis: *φορητός*, tolerabilis: *φάυλος*, nauci, pi-
 ger: *λαμπρὸς*, splendidus: & plurima alia communis
 generis faciunt. Hinc apud Sophoclem, *κρίσις λαμπρὸς*, pro
λαμπρὸς, iudicium splendidum, magnificum. I-
 dem. *ψυχῆς ἀφειδίσαντες*, non parcentes vitæ, con-
 tempta vita; ab *ἀφειδέω*, non parco, contemno, B
 pro *ἀφειδίσασα*. Est enim sermo de *αὐαβυς* sororibus. *τέτω*
τῶ ἡμέρα apud Xenophontem, isti duo dies: *τέτω τῶ*
τέχνα, apud Platonem, istæ duæ artes, pro *ταῦτα τὰ ἡ-*
μέρα, τέχνα. Apud Sophocl. *Ἀρχὴ δωρητὸς ἐκ αἰτητὸς*, im-
 perium donatum non petitum.

II. FIT nonnunquam generis mutatio
 respiciendo non ad verba, sed ad significa-
 tionem, *κόρονον καλλιῆνη*, *nympha pulcherrima*: C
Ἐφύης παιδίον, *ingeniosus puerulus*: *τέκνον Φίλε*
chare fili, apud Homerum. Et apud Syncifi-
 um, *μειράκια ὀτυχεῖς*, pro, *μειρακίσκοι, iuue-*
nes felices. Et apud Anacreontem, *βρέφει*
Φέροντα τόξον, *infantem gestantem arcum*.

ANNOTAT.

IDEM faciunt Latini. Ludi *Megalesia*. Ludi *flora-*
lia; *Centauro* inuebitur magna apud Virgil. & apud Te-
 B 4 rentium,

A renitium, Eunuchum suam. De quibus Budaus non procul à sine sui commentarij.

III. ADIECTIVVM neutrum venustè iungitur substantiuo masculino aut fœminino. Demost. ἀπίστον τῆς πολιτείας ἢ τῶν ἐργῶν, *insidum Rebuspub. est tyrannis.*

Idem, πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ παταχόθεν ἐάσανον καὶ φιλαίτιον, *improbum quid est sycophanta, & undique inuidum atque infestum.*

ANNOTAT.

LATINE. Infida res est Rebuspub. tyrannis. Et, Improbata res est sycophanta & undique inuida atque infesta.

Latini idem genus loquendi vsurpant. Virgilius. Triste lupus stabilis. Dulce satis humor, maturis frugibus imber. Silius. Mite & cognatum est homini Deus. Virgil. varium & mutabile semper fœmina. Volunt nonnulli semper in Graecis subintelligi vocem χεῖμα, quam addidit Epictetus, ἀθάνατον χεῖμα ἢ ἀλήθεια καὶ αἰδίων, veritas res est immortalis & sempiterna.

IV. NEUTRVM singulare construitur interdum cum substantiuo plurali, χεῖσιμιονεῖς τῆτο καὶ αἱ ψευδενέδραι. Xenoph. *Vtile quid ad hoc sunt etiam simulata insidia.*

Vel

Vel p
cè, & d' ὁ
equum h
V. N
iectiuum
rist. ἔξ ἀμ
crat. ὁ λυ
tempora
Hom. d
ρικές, du
Hon
vniuscui
ranis,
maxim
ωλήθ
titudo r
τὸ ἐραλί
ἐραλίωτ
rentur
genus
ὄχλ
ἦκει

Vel plurale cum singulari, idque Atri- A
cè, ἄλλ' ὅσα τῆσ' ἐποίησεν, pro ἄλλ' ὅσιον, non est
aequum hoc facere.

V. NEQUE conueniunt perpetuo ad-
iectiuum & substantiuum in numero. A-
rist. ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν. Ex utrisque falsis. Iso-
crat. δύο πικρὰ καὶ τὴν λέγειν, duo loquendi
tempora constitue. δύο νύκτας, δύοτ' ἡμέρας. B
Hom. δύο νύκτες, & duo dies. Idem, δύο κή-
ρυκες, duos praecones.

Hom. πάσασε δὲ θυμὸς ἐκάσθε νίκης ἰεμένων,
vniuscuiusque cor exultabat victoriam deside-
rantis, ad verbum, desiderantium. Fit hoc
maximè in nominibus collectiuis. Paus. τὸ
πλήθος ὤρμησεν ἀποκτείνοντας τὸν μνηστῆρα, mul-
titude ruebat, ut procum occideret. καὶ παρεῖναι C
τὸ στρατιωτικὸν εἶλε τιμηθησομένους. Nazianz. pro
στρατιώτας, adesse oportebat milites ut honora-
rentur. Vbi non tantum numerus, sed &
genus mutatur. Xenoph. εἰσιόντας δὲ αὐτὸς
ὄχλος περιεχῆτο πολὺς, φοβέμενοι μὴ ἀπ' ἀρχῆσι
ἦκειεν, ingredientes verò magna circum-
dabat multitudo, timentes ne fru-
stra venirent.

A

EODEM modo loquuntur Latini, vt allatis exemplis
docent Budæus & Emmanuel.

VI. SICVT verbum inter duos rectos
non semper apud Græcos conuenit cum
illo, qui verbi basis & fundamentum est:
ita neq; adiectiuum semper conuenit cum
substantiuo basi & fundamento adiecti-
ui, Aristot. *Ὅτι οἱ ῥυθμοὶ καὶ τὰ μέλη φωνῆ
ἕσται ἡσαν εἶκεν*, cur numeri musici & modi
cū voces sint, moribus similes sese exhi-
bent?

B

ANNOTAT.

FVNDAMENTVM & basis verbi, imo totius ora-
tionis illud censetur, cui aliquid tribuimus, vel à quo ali-
quid remouemus, Dialectici vocant subiectum. Vt in hac
oratione, v.g. Adolescentes probi sunt ornamentum
Reipublice. Antonius à Cicerone Reipub.
peſtis appellatus est: *basis & fundamentum est*, A-
dolescentes probi, hos enim Reipublica ornamentum
esse affirmo. Quare etiam verbum numero cum illo fun-
damento conuenit, quomodocunque tandem mutetur o-
ratio. In altera verò sententia basis est, Antonius.
Hinc adiectiuum seu participium, Appellatus, cum
illo, non cum nomine, peſtis, conuenit. At apud Græ-

eos id non obseruatur semper. Nam in illo Pausania dicto, A
 supra capite i. allato, τῆ πόλει ὄσιν ὁμοῦ κολωνίδες,
 basis & subiectum est vox κολωνίδες, quo fit vt εἰσὶν δι-
 cendum fuerit. Similiter in illo Thucyd. καὶ ὅτι μυκῆνας
 μικρὸν ἦν, & quia Mycenæ parum quiderat, dicen-
 dum fuit ἦσαν, quia vox Mycenæ basis est, cum de illa
 alterum illud appositum μικρὸν enunciatur: Pari modo in
 exemplo antea ex Aristotele adducto, requirebat ratio
 communis Syntaxeos ὄντα vel ὄντες, Quia verba illa προ-
 μοὶ καὶ τὰ μέλη sunt subiectum: de quibus queritur, qua- B
 re moribus sint similia. At Aristoteles appositum illud
 ad proximam vocem φωνὴ retulit, quem loquendi modum
 imitati sunt Latini. Terent. Paupertas mihi onus
 visum est & miserum & graue. Cicer. O delira-
 tionem incredibilem. Non enim omnis error
 stultitia dicenda est. Latine dicere oportebat, Pau-
 pertas mihi onus visa est. Non enim omnis er-
 ror stultitia dicendus est. Quia basis seu subiectum
 orationis est, Paupertas & error. C

VII. QVORVNDAM adiectiuorum
 substantiua elegantius supprimuntur quàm
 exprimuntur.

πρὸς ὀρθὴν

} subau-
 } ditur { ῥαμμὴν vel γω-
 } } νίαν ad lineam
 } } vel angulum
 } } rectum.

τὴν

A πλὴν ὁπὶ πέναντον ἰέναι

ἀξίαν δ' ὀλίβειν

εἰτέρον τρεῖσιν ἀδελφῶν

subau-
ditur

ὁδὸν, *ire viam
qua ducit ad
mortem.*

λίμωσαν, *dignā
pœnam sol-
uere.*

ὁδὸν, *alia via
ire.*

B

ANNOTAT.

SIC Latine dicimus, Bibere calidam, frigidam, sub-
intellecta voce, Aquam, & Græcè θερμὴν λυέειν, lauari
frigida: ψυχρὸν πίνειν, id est, ὑδατος.

IIIX. SUBSTANTIVVM adiectiuo qua-
lecunque illud sit, additum, sæpe mutatur
in genitiuum, Isocrat. οἱ Φαῦλοι τῶν ἀνθρώ-
πων, *homines nauici.* πωρολαῖοι τῶν ἀνθρώπων,
C *homines frugi.* Polyb. τὰ βαρέα τῶν ὀπλων, *gra-
uis armatura.*

ANNOTAT.

IDEM Latini nonnunquam faciunt, Nigra lana-
rum, pro nigra lana: ouorum oblonga, pro oblonga oua,
apud Plinium. Vide Emmanuelem in Regula de parti-
tuis.

IX. ADIECTIVVM mutatur aliquan-
do in

doingen
μὲν τῆς ἀ
νομίας: ἐπ
ὕκινθω
est, λίμω
est, καλα
neis.

PRI
num redole
ἀμαρτίας,
perditio
μένον, vel
est, βαμδ

Hac t
modi locu
σῶ, pro μέ
dixit, Au
habetit le

X. C
terum
χόν. Lu

XI.
dum a
pro πλὴν

do in genitium nominis abstracti, ὀικονό- A
 μῶ τῆς ἀδικίας, id est, ἀδικῶ, iniustus acco-
 nomus. σεφανίσκοι ὑακίνθων, Anacreon. id est,
 ὑακίνθιναι, corona hyacinthina. βωμὸς λίθου, id
 est, λίθου, ara lapidea. ἐν ταρσοῖς καλὰ μύς, id
 est, καλαμίνοισι. Thucyd. in fiscellis arundi-
 neis.

ANNOTAT.

PRIORA illa potius Hebraïsmum quàm Hellenis- B
 mum redolent, ut ἡ ἴστα 2. Thessal. 2. ὁ ἀνδρῶπις τῆς
 ἀμαρτίας, ὁ ἕδς τῆς ἀπωλείας, homo peccati, filius
 perditionis. In aliis desideratur participium πεποι-
 μένῳ, vel præpositio ἐν, vel utrumque. βωμὸς λίθου, hoc
 est, βωμὸς ἐν λίθῳ, vel πεποιημένῳ ἐν λίθῳ.

Hæc tamen eclipsis non reperitur in omnibus huius- C
 modi locutionibus, nam si quis Græcè dicat, μέταλλον χρυ-
 σῆ, pro μέταλλον χρύσειον, quo pacto Virgil. lib. 8. Æneid.
 dixit, Auri metallum, pro, aureum metallum, non
 habebit locum prædicta eclipsis.

X. CUM duo adiectiua concurrunt al-
 terum fit substantiivum, γυναικῆιον στρατιω-
 κῆν. Lucian. muliebris exercitus.

XI. IPSA substantiua ponuntur inter-
 dum adiectiue, τὴν ἐλλάδα Φωνῆν ἐξέμαθον,
 pro τὴν ἐλληνικὴν, didici Græcam linguam.

XII. PRÆ-

A XII. PRÆPOSITIO cum suo casu
fungitur vice adiectiui, ἡδονὴ μετὰ δόξης,
id est, ἡδονὴ ἐν δόξει, voluptas honesta: ὁ
μετ' Οὐλέας θάνατ, id est, Οὐλέης, mors
gloriosa.

B

Caput quartum.

DE CONSTRUCTIONE
ARTICULI PRÆ-
POSITIVI.

I. ARTICVLVS conuenit cum nomi-
ne, pronomine, & participio, genere, nu-
mero & casu, sicut adiectiua & substanti-
ua, de quibus capite præcedente dixi-
mus, ὁ λόγ, sermo. ἡ τιμὴ, honor. τὸ ξύ-
λον, lignum.

ANNOTAT.

DE OFFICIIS huius articuli dictum est nonnihil
in Grammatica capite secundo. Illis in præsentia omisissis;
Attica sunt ista, τὸ πόλες, τὸ φύσες, τὸ χεῖρες, τὸ ἡμέ-
ες, τὸ τέχνα, de quibus iam capite superiori, & libro pri-
mo satis dictum est. Illud etiam Sophoclis in tyranno, pe-
culiare

cultare est. re-
rem neces-
tis χεῖρας. I
ad sententi-
minima cen-
buuntur.

II. S
quando
etiam in
τέρα π π
quam, al
μὴ σωή
mentem

III.
cuius sig-
ticulum
nitio
Φε, ὁ φ
phi filiu
ζάτηρ, fi

AR
substan-
gnifica-
rum, re-
δῆστο τέλ

culiare est. καὶ τῷ με χείρας ὁδε λιπαρεῖς τυχεῖν; & quam **A**
rem necessariam adeò cupis à me consequi? *pro*
τῆς χείρας. In illis item ἢ γραδαίνιον, ἢ γλυκέειον, potius
ad sententiam, quàm ad structuram respicitur, cum fœ-
minina censeantur, quæcunque mulieribus nomina tri-
buuntur.

II. S I C V T in adiectivis eleganter ali-
quando subintelligitur substantivum: ita
etiam in articulis; τῆ μὲν ὕδωρ φορεῖ, τῆ δ' ἐ- **B**
τέρῃ τὸ πῦρ, subauditur, χεῖρ, altera fert a-
quam, altera verò ignem, scilicet manu, τῷ ἐ-
μῶ σωῆνας, intellexisti meam, id est, γνώμην,
mentem & sententiam.

III. C V M Græci filium aut filiam ali-
cuius significare volunt, faciunt id per ar-
ticulum masculinum vel fœmininum, ge-
nitivio patris matrisuè præpositum, ὁ ἐπί- **C**
φθ, ὁ Φιλίππου, subauditur, υἱός, *filius*, Epa-
phi *filius*, *filius Philippi*, ἡ διός, subauditur, θυ-
γάτηρ, *filia Iouis*.

ARTICVLVS cum genitivio nominis
substantiui possessionem effectumque si-
gnificat; τὰ τῶν Φίλων, τὰ τῆς τύχης, *res amico-*
rum, *res fortuna*: τὰ ὁμήρου, *scripta Homeri*: τὰ
ἀριστοτέλους, *scripta Aristotelis*.

ANNO.

A

INTERDV̄M idem significat articulus cum nomine, quod nomen, cuius obliquo præponitur, τὰ τῆς πικρῆς, id est, πικρῆς, supplicium: τὰ τῆς εὐθυμίας, id est, εὐθυμίας, læticia seu status animi tranquillus.

IV. ARTICVLVS neutri generis præponitur quibuscunque vocabulis & orationibus τεχνικῶς, & pro se ipsis acceptis, τὸ

B ἀνθρώπου, id est, hæc dictio, ἀνθρώπου, τὸ γυνή, id est, hæc vox, γυνή.

ANNOTAT.

CONIVGVNTVR articuli non tantum cum nominibus & participiis, sed etiam cum pronomini-
bus: ὁ ἐμὸς, vester, ὁ ἐμὸς, meus; cum adverbis & præpositionibus, & cum verbis infinitivi modi, ut inferius suis locis declarabitur. Non habent tamen omnia nomina articulos, nam neque apud Latinos omnibus præponi possunt, Hic, Hæc, Hoc, quæ tria articulo præpositio aliqua ex parte respondent.

Ceterum de collocatione articuli in ipsa orationis structura, non est quod hic dicatur; certius & melius observatione & lectione auctorum & admonitione quoque Magistrorum, quam regulis Grammaticorum discitur.

Caput

DE C
NE ADIXIM
respondere
regulas accipe.

I. RE

interdum

numero

Demo

ἐξῆται τῆ

κατασκευ

hic effe

ἰσχυρῶ

ται τῆ

perstring

res, qua

tur.

II. R

situm, c

genere &

A

Caput quintum.

DE CONSTRUCTIONE
ARTICVLI POSTPOSITIVI SEV DE
Relatiuis.

DIXIMVS in Grammatica capite 2. articulum hunc
respondere relatiuo qui, qua, quod, de quo sequentes re-
gulas accipe. B

I. RELATIVVM $\delta\varsigma$, η , θ , præponitur
interdum antecedenti in eodem genere,
numero & casu, sicut apud Latinos.

Demosthen. $\chi\rho\eta\ \mu\alpha\ \delta\iota$, $\xi\chi\ \eta\ \nu\ \delta\iota\omega\ \pi\acute{\epsilon}\iota\theta\eta\varsigma\ \pi\epsilon\iota\ \rho\acute{\alpha}\tau\eta\ \tau\eta\ \pi\acute{\omicron}\lambda\epsilon\iota\ \delta\iota\ \nu\alpha\mu\iota\ \kappa\alpha\ \tau\alpha\sigma\kappa\alpha\iota\ \nu\acute{\alpha}\lambda\epsilon\iota\ \nu$, $\tau\acute{\omega}\ \tau\omega\ \nu\ \beta\alpha\sigma\kappa\alpha\iota\ \nu\epsilon\iota\ \nu\ \kappa\alpha\ \iota\ \delta\iota\alpha\ \lambda\acute{\upsilon}\epsilon\iota\ \nu\ \pi\epsilon\iota\ \rho\acute{\alpha}\tau\eta\ \nu$. Ordo verus
hic esset, $\xi\ \chi\rho\eta\ \beta\alpha\sigma\kappa\alpha\iota\ \nu\epsilon\iota\ \nu\ \kappa\alpha\ \iota\ \delta\iota\alpha\ \lambda\acute{\upsilon}\epsilon\iota\ \nu\ \pi\epsilon\iota\ \rho\acute{\alpha}\tau\eta\ \nu$ $\tau\acute{\omega}\ \tau\omega\ \nu\ \delta\iota\ \nu\alpha\mu\iota\ \nu$, $\eta\ \nu\ \delta\iota\omega\ \pi\acute{\epsilon}\iota\theta\eta\varsigma\ \pi\epsilon\iota\ \rho\acute{\alpha}\tau\eta\ \nu$ $\tau\eta\ \pi\acute{\omicron}\lambda\epsilon\iota\ \kappa\alpha\ \tau\alpha\sigma\kappa\alpha\iota\ \nu\acute{\alpha}\lambda\epsilon\iota\ \nu$. Oportet sanè non
perstringere inuidiosè, ac conuellere eas vi-
res, quas Diopithes urbi comparare cona-
tur. C

II. RELATIVVM post antecedens po-
situm, concordat cum illo non tantum in
genere & numero, sed & in casu. Aristoph.

C

 $\tau\acute{\omega}\ \lambda\alpha\iota\ \nu$

A Ἐλατὸν ἐγὼ τῆς ὕβρεως, ἧς ὑβρίζομαι, *miseram ego ob iniuriam qua afficior.* Isocrat. τοῖς γὰρ ἄλλοις, οἷς ἔχομεν ἔσθ' ἐν τῶν ἄλλων ζώων Διαφέρομεν, *aliis quæ habemus (ad verbum, quibus habemus) nihil differimus à cæteris animalibus, χρεῶμαι βιβλίαις, οἷς ἔχω, utor libris quos habeo (ad verbum, quibus habeo) ἐκ τῶ ἐπιστολῶν, ἃν ἔπεμψε. Ex epistolis, quas misit.*

B III. INTERDVM subticetur antecedens. Lucian. δεσδέσθω μεμνημένον, ἃν ἔπραξεν, *pro cænarum, ἃν ἔπραξεν, ligetur memtor eorum, quæ fecit, χαρίζομενοι οἷω πρὸς ἀνδρῖ.* Xenoph. pro, τίῳ, οἷω, *gratificantem tibi viro, qualis tu es.*

IV. SÆPE relatiuum & antecedens more latinorum construuntur. Halic. χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣ με τιμᾶτε, *gratias ago pro honore, quo me honoratis.* Idem, περὶ τῶν νόμων, ἐς ἐσπ' ἔδραζον οἱ δήμαρχοι γραφεῖναι, *de legibus, quas rogari volebant tribuni.*

ANNOTAT.

GRÆCAM loquendi formam expressisse videtur Cornif. ad Heren. Inter insinuationem, *inquis,* & principium hoc interest, quia principium eiusmodi

modi del
quibus p
benevol
auditor
pisti locu
me accep
V. S
duo sub
re poter
Lucian.
νομίται,
bitrari.
Plato
πίδας ὅν
sunt, qu

INT
sequente
ἀε λεπὰ
minuta
VI.
non ra
rale. X
γένηται ἡ
ἔστιν ἡ ζῆμ

modi debet esse, ut statim apertis rationibus, A
quibus præscripsimus. (*pro, quas præscripsimus*) aut
beneuolum, aut attentum, aut docilem faciat
auditorem. *Et Terent.* Restitue in quem me acce-
pisti locum, *pro*, Restitue me in locum, in quo
me accepisti.

V. SI RELATIVUM ponatur inter
duo substantiua, cum alterutro consenti-
re poterit, etiam si alterum sit proprium. B
Lucian. πόλεις ἑκάστη εἰσιν, ἔς Φωλεὸς εἶναι
νομίζεις, *ciuitates ille sunt, quos tu specus ar-*
bitrari.

Plato, λόγοι μὲν εἰσιν ἐν ἑκάστῃ ἡμῶν, αἷς ἐλ-
πίδας ὀνομάζομεν, *rationes in singulis nostrum*
sunt, quas spes nominamus.

ANNOTATA.

C
INTERDV M nec cum antecedente, nec cum con-
sequente videtur relatiuum consentire, *χρησ πωχὴ ἑβα-*
λε λεπτὰ δύο, ὅθεν κοδράντης, vidua pauper misit duo
minuta, quod est quadrans. Marc. 12.

VI. PARTITIVUM singulare refertur
non rarò apud Græcos per relatiuum plu-
rale. *Xenoph.* καὶ γὰρ τὰς νόμους ἐόντας Φανεροὺς
γένηται ἢ κλέπτων ἢ βαλανπορμῶν, τὰ τοὺς ἴδιους
ἔστιν ἢ ζημία, *nam secundum leges si quis furetur,*

A crumena sue pracidat, mors illis multa est. τῶ-
τοις pro τῶ. Sophin antigone.

ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνον ἢ
ἢ γλωττῶν ἢν ἐκ ἀλλῶ ἢ ψυχὴν ἔχειν,
ἔτοι Διὰ πύχθῆντες ὠφθησαν κενόι,

Quicūq; enim solum vel sapere vel linguam
qualem præter illum nemo alius, animum uel se
habere existimat, hi patefacti vacui & inanes

B conspecti sunt. ἔτοι pro ἔτ.

ANNOTAT.

SIMILE est illud Terentij,

Si quisquam est, qui placere se studeat bonis
Quamplurimis, & minimè multos ledere.
In his poeta hic nomen profectur suum.

C Licet autem ἔτοι & τῶτοις ab ἔτ sint demonstratiua
pronomina, sape tamē vsurpantur relatiuè, vt etiam hic,
hec, hoc, illud.

VII. ἡλίκ, quantus, οἶ, qualis, ὅσ, quantus,
& cætera id genus nomina, quan-
do relatiua fiunt, cum substantiuo sequē-
te frequenter genere non conueniunt. A-
rist. τὸ δὲ ἔμβρυον γίνεται, ὅσον μόρον διμην
ἢ τρίμην, pro, τὸ δὲ ἔμβρυον γίνεται τὸ ἔτον,
ὅσ μόρον, tantus est embryo, quantus vitu-
lus bimestris vel trimestris.

Idem

Idem
ἔτοι, pro ἔ-
phantum
Theoph
τῶτοι δὲ
ἔτ, id
etiam id
simile ἔ-
gramm.

PLUR
modi est et
λ, ὁ μέγ
ἀλάτου
Idem μέγ
μέγεται μέ
tanta est
longa. Ca
accidentia
sua acci
ἔτ, qu
quo

Idem τῶν ἐλεφάντων ἔμβρυον, ἡλικὸν μόσχου[ⓐ]
 ἐστίν, pro ἔμβρυον τηλικῶτο, ἡλικὸν ὁ μόσχου[ⓐ], ele-
 phantum tantus est embryo, quantus vitulus.
 Theoph. πείρασι δὲ καὶ τὸ καλέμενον ὄρυζον,
 τῶτο δὲ ὅμοιον τῇ ζεῖᾳ καὶ πεπιχθέν, ὅιον χόν-
 δρου[ⓐ], id est, ποσσόν, οἷον[ⓐ] χόνδρου[ⓐ], ferunt
 etiam id quod vocatur oryza, est verò hoc
 simile ζεῖᾳ, purgatumque tantum, quantum[ⓑ]
 granum.

ANNOTAT.

PLURA exempla adfert Budaus in comment. cuius-
 modi est etiam hoc Theophrasti; πᾶχου[ⓐ] ἡλικὸν ὁ δάκτυ-
 λος ὁ μέγας τῆς χειρὸς, pro πᾶχου[ⓐ] τηλικῶτον, ἡλικὸν ὁ
 δάκτυλος[ⓐ], crassitudo tanta, quantus magnus est digitus.
 Idem μεγάδαι μὲν ἡλικὸν ῥόα, τῶ ὄχημα πῶ[ⓐ] πεμήκην, pro
 μεγάδαι μὲν τηλικῶτου[ⓐ] (φοίνιξ) ἡλικὴ ἢ ῥόα, magnitudine
 tanta est palma, quanta malus punica, figura verò præ-
 longa. Ceterum quæ, & cur dicantur relatiua substantiæ
 accidentis & diuersitatis vide apud Emmanuelem. Rela-
 tiua accidentis apud Græcos sunt, ἡλικὸν[ⓐ], ὅσον[ⓐ], quantus;
 οἷον[ⓐ], qualis; πόσοι, quot; πόσος[ⓐ], quotus; ἀνὰ πόσους,
 quoteni; ποσὺ πλῆς, quotuplex; ποσὺ πλά-
 σι[ⓐ], quotuplex; ποσὺ ἐπὶς, quot-
 ennis; ποταπὸς,
 cuius.

A

Caput sextum.

DE PRONOMINE.

I. GRÆCIS vsitatum & liberum est substantiuo adiungere genitiuum pronominis primitiui, loco pronominis possessiui, πατὴρ ἡμῶν, pro ἡμῶν πατρί, pater noster. οἶκος σου, pro οἶκος σου, domus tua: χεὶρ ἐμὴ, pro χεὶρ ἐμὴ, manu mea.

ANNOTAT.

HINC fit vt pronomina cum suo adiuncto non semper casu conueniant. Quia tamen possessiua in genitiuos primitiuorum, & primitiua in possessiua resolui possunt, C ideo facile est pronomen eiusque appositum conciliare in casu. ὁ φίλος μου, ὁ φίλος ἐμὸς, amicus meus: Oratores plerumque addunt articulum, ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς, pater meus: ἡ μήτηρ ἡ σὴ, mater tua.

Vtebantur autem veteres Romani Græcorum exemplo, genitiuis primitiuorum pro possessiuis, vt docet ex Cello Emmanuel in regulis pronomina. Si dicere velis, patrem mei, pro patrem meum, inquit ille, quo Græci modo τὸν πατέρα μου, dicunt, inusitatè quidem, sed rectè profecto, eaque ratione dicentes,

ces, qua
meo. Cic
rum more
ab initio
II. P
genitiu
eadem
καταστήσ
μου, me
mitand
III.
mei, tu
passiue
& ἄπυ
plis sup
μῶ. Sop
id est,
νῆνδ',
πίπια ο
suffrag
gnomi
IV.
signifi
δὲν ἀπ
censeas
mea in

ces, qua Plautus dixit, labori mei: pro, labori A
meo. Cicero praterea primitiuum pro possessiuo, Græco-
rum more, aliquando accepit; vt docet Budæus non longè
ab initio sui commentarij.

II. PRO possessiuis vsurpantur quoque
genitiui compositi, ἐμαυτῆ, σεαυτῆ, cùm in
eadem persona manetur. (Soc. πρὸς Δειγμα
καταστήσαι τὸν νόμον τὸν ἐμαυτῆ τοῖς ἄλλοις βέλ-
μοι, meos mores aliis tanquam exemplum ad- B
mitandum proponere volo.

III. SICUT apud Latinos genitiui,
mei, tui, sui aliquando actiuè, aliquando
passiuè vsurpantur, ita etiam ἐμῆ seu μῆ, σῆ
& ῆ apud Græcos. Actiuè quidem in exem-
plis suprâ allatis. Passiuè in his, πρὸς βίαν ἐ-
μῆ, Soph. (Ad verbum) ad violentiam mei,
id est, me inuito, me coacto. Æschyl. ἔχραρ
νίκησθ' ἀλλ' ἰσοψηφῶ δίκη ἐξῆλθ' ἀληθῶς, ἐκ ἰ- C
πιμῶ σέθεν. Non enim victa estis, sed parium
suffragiorum sententia exiuit verè, non adi-
gnominiam tui.

IV. IPSA possessiuapassiuam interdum
significationem habent. Plato. καὶ μοι μη-
δὲν ἀχθεσθῆς, Δυνία γὰρ ἐγὼ τῆ σῆ, ne mihi suc-
censeas; dicam enim tua beneuolètia, id est, pro
mea in te beneuolentia.

A Homer. ἀλλὰ με σὺς τε πόθῳ σάτε μήδεα
 Φαίδημι ὀδυσεῦ, μελιηδέα θυμὸν ἀπῆνεα, sed
me tui desiderium & tui cura, inelyte Ulysses,
vita privarunt. τῷ, μῶ πόθῳ κατέφθιπυ. Soph.
Mei desiderio extabuit. Ἰπὶ βλαβῇ τῇ ἐμῇ. De-
 mosth. *mei ledendi causa.*

A N N O T A T.

B ETIAM apud Latinos passivè reperies possessiva vsur-
 pata. Terent. Phorm. Nam neque negligentia tua,
 neque id odio fecit tuo, pro tui. Idem Heaut. Faci-
 lè scires desiderio id fieri tuo, pro tui.

V. POSSESSIVIS additur nonnūquam
 genitivus possessoris, seu agentis. Lucian.
 ὅλωσ δὲ τὰ μὰ ἔτοι παρὰ τῶσι, τὲ κακοδαίμων. hi
 verò omnino res meas infelicis dilapidant. Na-
 zianzen. ἐμὸς ὁ κίνδυνος, ἐμὸν τὸ γέρας τὲ τῆς
 ψυχῆς οἰκονόμος, καὶ τελευτῶντός σε διὰ τὲ βαπτίσι-
 ματος, *meum est periculum, meum ipsius pra-*
mium est, animam tuam gubernantis, teque
per Baptismum perficientis. Homer. Δα-

ἦρ αὐτὶ ἐμὸς ἔσκε κινῶπιδος,

Leuir meus impudi-
ca erat.

ANNO-

IDEM
 Emmanuel

Scriptale
 VI. R
 bet. Der
 τῶν ἄλυσ
 tet benen
 & eadem

EIVS
 Horat. ad P
 Inuitu
 τῶν τὸ π

VII.
 ἔ, ὅς, seu
 qui sui,
 enim tr
 aut in p
 in posse
 λαυρεῖω
 cipium i
 οἱ πλὴν νό
 hanc noῦ

IDEM apud Latinos fit, ut multis exemplis ostendit
Emmanuel. Iam satis fit illud Horatii Serm. 1. Satyr. 4.

Cum mea nemo
Scripta legat vulgò recitare timentis.

VI. RELATIVVM αὐτὸς Dativum ha-
bet. Demosthen. δὲ αὐτὸς ἐν καὶ δίκαιον πολίτην
παῖδα λυτῶ εἶδαι καὶ παῖτα χαίρειν τῷ δήμῳ. oportet
benevolum & instum civem eadem dolere, B
& eadem gaudere populo.

EIVSDEM constructionis exempla habent Latini.
Horat. ad Pison.

Inuitum qui servat idem facit occidenti.

ταῦτὸ τῷ κλείνοντι.

VII. IDEM ferè vsus est reciprocorum C
ἐγὼ, ὅς, seu ἐὼς, ἑαυτῶ. ἐαυτῶ apud Græcos,
qui sui, suus, suiipsum, apud Latinos. Fit
enim transitio tertiæ personæ in seipsam,
aut in possessionem eius, aut rei possessæ
in possessionem, ἔφη γὰρ εἶναι ἀνδράποδόν οἱ ἐν
λαυρεῖ. Antocid. Dicebat enim sibi esse man-
cipium in Laureo. δὲ εἶται ἐπιμηκεστέρων γενέσθαι
οἱ τῷ νόκτῃ. Lucian. Petit sibi longiorem fieri
hanc noctem.

A Hom. τῶσινδ' ἡγεμόνευεν ἐὰ πρὸς δῶματι
 Νέστωρ, *his praibat Nestor ad suas aedes.*

χώρην τῶνδ' αὐτῶν Φησὶν ἑαυτῆ, καὶ ἔχ' ὑμετέρας
 εἶναι. Demosth. *Regionem illam ait suam, &*
non vestram esse. Ὁ Φραῖς ὁ ἀπὸ Φάξεν ἑαυτὸν,
 Demosth. *Euphrates occidit seipsum.* εἴτινες ἰ-
 δρῶσιν πη τὰς σφετέρους ἰπικροτένας ἀνεπαύρησαν
 αὐ, Thucyd. *Si qui videbant alicubi suos vin-*

B *cere, animum recipiebant.*

II X. PRONOMINA hæc accipiuntur
 interdum non αὐτοπαθῶς, id est, non ita ut
 actio reflectatur in seipsam. Nazianz. ἐπει-
 δὴ οἱ φανῆναι πολλῶν & πολλοῦ, οἱ pro αὐτῶ. *Post-*
quam ei magna multitudo apparuit. Paus. καὶ
 οἱ παῖδες γενέσθαι φάεθοντα, *eique natum esse fi-*
 C *lium Phaëthontem.*

Hom. ἰδὴν ὄνη θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. ὅς
 pro αὐτῶ, in utroque loco. *Dolore se incurua-*
uit, & calida ei excidit lachryma.

Thucyd. μέγιστον μετ' ἑαυτὸν, pro μετ' αὐτὸν,
maximum post ipsum.

ANNO T A T.

IN his locis vsurpantur reciproca pro relativiis, quod
 in latina quoque lingua contingit, ut Budæus & Emma-
 nuel demonstrant. Lucan.

Quæ

Infom
 sibi pro ei.

Cic. R
 gere ocul
 qui aliqu
 fet, quo
 cumque

Plato, &

πολλῶν, &

autem an
 ad locum

pro αὐτῶ, σ

Cum aut
 se, se q; ac

Porro c

sed absolut

in libris G

nunquam

conuenire

suus vir

cenfore

est. Et pr

git splen

idem est q

ricum lib

de quibus

IX. R

Quæ nox sibi proxima veuit **A**
 Infomnis, viduo tum primum frigida lecto.
sibi pro ei.

Cic. Res erat & caussa nostra eo loci, vt erigere oculos & viuere videretur, quisquis erat qui aliquam partem sceleris Clodiani attigisset, quocunque venerat, quod iudicium sibi cumque erat damnabatur, *sibi pro ipsi.*

Plato, ἐπειδὴ δὲ ἐπιβήναι τῷ ψυχῆν, πορεύεσθαι μετὰ πολλῶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι σφᾶς ἐπὶ τῶσιν τινὰ δαιμόνιον, cū **B**
 autem anima eius exisset, cū multis iuisse, eosq; ad locum quendam admirandum peruenisse. *pro autē, σφᾶς pro autēs posito. Ad verbum ita vertitur:*
 Cū autem anima sua exisset cum multis iuisse, seq; ad locum quendam, &c.

Porro cūm ἐδς vel δς suus, non modò τὸν ἴδιον ἐαυτῶ, sed absolute etiam τὸν ἴδιον significet apud Græcos, sit vt in libris Græcis & Latinis, imitatione Græcorum, non-**C**
 nunquam reciproca eo loco posita reperias, cui minime conuenire videantur. Plaut. Mercat. Tabet saluere suus vir vxorem suam. Cicer. Hic Tito fratre suo censore, qui proximus ante me fuerat elapsus est. Et pro Rabir. Nec illius animi aciem præfringit splendor sui nominis, quibus omnibus locis suus idem est quod ἴδιος, proprius, sicut & in illo Cic. ad Atticum lib. 9. Vlciſcentur illum mores sui, & in aliis de quibus Emmanuel.

IX. RELATIVVM αὐτὸς ponitur in-

terdum

A terdum loco reciproci. Nazianz. ὁρῶν ἐν τῷ
 τῷ δήμῳ κίνησιν ἐπὶ αὐτὸν, pro ἑφ' ἑαυτὸν, videns
 igitur motum populi contra se. καὶ ἔχουσιν ἐπὶ
 αὐτῶν βασιλέα, Apocalyp. 9. pro ἑφ' ἑαυ-
 τῶν, & habent suum regem, seu, & habent su-
 pra se regem. Alij tamen legunt; ἑφ' ἑαυ-
 τῶν.

ANNOTAT.

B HAEC relatiui in locum reciproci substitutio efficit
 aliquando orationem ambiguam, vt notat Budaeus. Δεῖ
 γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄρχεις ἢ ἂν θῆ πάντας τὸς ἐχθρὸς ὑ-
 ποὶ τὸς πόδας αὐτοῦ. 1. Corinth. 15. Vbi dubites, inquit Bu-
 daeus, suis an eius intelligere debeas. Oportet autem
 illum regnare, donec ponat omnes inimicos
 sub pedibus eius.

X. ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλας, similem ha-

C bēt cum pronomine constructionem,
 & latinè redduntur interdum per aduer-
 bium, inuicem aut mutuò, interdum per no-
 mina, alter alterum, vel inter se, & reguntur
 à verbo, cui copulantur. Aristot. τὸς ἀγα-
 θὸς καὶ εὐνοεῖν ἀλλήλοις, bonos decet inter se esse
 beneuolos. Idem, ὡς τὰ πολλὰ ἀνθρώποι δια τὸ
 χρησίμον φιλεῖσιν ἀλλήλας, vt plurimum homi-
 nes propter utilitatem diligunt inter se.

Caput

I. QV
 substant
 ne conti
 sus, aet
 infelicit
 virtutis.

I. LI
 pertine
 quenter
 λισ ἀθῆν
 τοῖς, pl
II. A
 tur prop
 βίον, id e
III.

Caput septimum.

DE CONSTRUCTIO-
NE TRANSITIVA NO-
MINVM SVBSTAN-
tiorum,

I. QVOTIESCVNQVE duo nomina **B**
substantiua rerum diuersarum in oratio-
ne continuantur, alterum erit genitiui ca-
sus, ἀτυχία γένεσις, *senectus aquila*, ἀτυχία τῆ βίῃ,
infelicitas vita. σημεῖον ἀρετῆς. *Isocrat, Signum*
virtutis.

EXCEPTIONES.

I. LICET substantiua ad eandem rem **C**
pertineant, alterum tamen ponitur fre-
quenter in genitiuo: πόλις ἀθηναίων, pro πό-
λις ἀθῆναι, *ciuitas Atheniensis*. πόλις Ἰθροῦ
τροίας, pro πόλις τροία, *vrbs Troia*.

II. ALIQUANDO loco genitiui poni-
tur præpositio cum suo casu, ἀτυχία πρὸ τῶν
βίων, id est, ἀτυχία βίῃ, *infelicitas vita*.

III. SVBSTANTIVVM cum suo ge-
niti-

A nitio sæpè est tantùm rei alicuius periphraſis, valde vſitata Poëtis. βῆν πριάμοιο. *vis Priami*, id est, *Priamus*, ἰς τηλεμάχοιο, *robur Telemachi*, id est, *Telemachus*, σὺς χεῖμα, σὺς, *ſus*. ἕες Ἀχαιῶν, Hom. *Achivi*. γεαφῶων παῖδες. Lucian. *piſtores*.

ANNOTAT.

HVIUS circumlocutionis occurrunt etiam, exemplū apud Latinos, Fortis equi vis, id est, equus, apud Lucretium. Odora canum vis, id est, canis, apud Virgilium. Mitis ſapientia Læli, id est, Lælius, apud Horatium.

II. IN nominibus propriis gentis & cognationis, omittitur apud Græcos ſubſtantiuum, Ἰάκωβ⊕ Ζεβεδαῖος, *Iacobus Zebedæi*, nempe παῖς, *ſilius*. Αλέξανδρ⊕ ὁ Φιλίππος, *Alexander Philippi*. παῖς, vel υἱός, *ſilius*. Αλέξιδι τῷ ἀριſτοδίνος, ſubauditur, ἀδελφῷ. *Alexidi fratri Ariſtodici*, apud Lyſiam. Πτολεμαῖ⊕ ὁ λάγος. Lucian. *Ptolemaus Lagi ſilius*.

INTERDV̄M additur ſubſtantiuum, πολύδωρ⊕ ἐκάβης παῖς γεγῶς τῆς κισσέως. Eurip. *Polydorus Hecubæ ſilius*.

ANNO-

HINC
nempe ſilia.III.
ponuntur,
untur, ſi
tiſſimum
τῷ, idem
τῷ τῷ θεῷ
Dei bene
ὁμνευεῖα,
ως, pro ἡ
παχῆ τῷ θεῷ
D. Baſil.
deceat.VALD
ſtractis pon
ſes, pro d
pientia, p
bus contin
eſt, θυμὸς,
π, pro τῷ θεῷ
dorum.

Pertinent

HINC illa apud Virgilium. Deiphobe Glauci,
nempe filia, Hectoris Andromache, nempe vxor.

III. ADIECTIVA cùm substantiue
ponuntur, more substantiuorum constru-
untur, substantiue autem ponuntur po-
tissimum adiectiua neutra cum articulo

τὸ, idemque planè valent, quod abstracta,
τὸ τῆ θεῆ εὐμενὲς ἡμῶν παραγωγίζετα. Demosth. ^B
Dei benevolentia nos adiuvat, τὸ εὐμενὲς, pro
εὐμενεία, εὐνοία, benevolentia. τὸ νέον τῆς πόλε-
ως, pro ἡ νεότης, iuuentus ciuitatis. πέρωει παν-
ταχῆ τὸ τεραχὺ ἀπαθῆναι, pro τῶν τεραχύτηνε.
D. Basilius, asperitatem ubique repellere
debet.

VALDE vsitatum est apud Græcos concreta pro ab-
stractis ponere, τὸ δίκιον, τὸ σοφόν, τὸ εὐσεβὲς, τὸ ἀσε-
βὲς, pro δίκιουσίην, σοφία, εὐσεβεία, ἀσεβεία, iustitia, sa-
pientia, pietas, impietas, quod non tantum nomi-
bus contingit, sed etiam participiis; τὸ θυμῶμενον, id
est, θυμὸς, ira, odium, apud Thucyd. Ὁ τῶ ξενίζον-
τι, pro τῶ ξενισμῶ, nouitate, insolentia, apud Dio-
dorum.

Perinent etiam huc illa, τὸ Ἰωνικὸν τῆς σοφῆς, Io-
nica

A nica stola, τὸ βαρβαρικὸν τῆς γλώττης, barbara lingua, pro Ἰωνικῇ σολῇ, βαρβαρικῇ γλώττῃ. Sic τὰ ἄσθηλα τῆς τύχης, incerta fortunæ, & alia huius generis substantiæ poni solita, quæ Latini non infeliciter sunt imitati, vt opaca nemorum, incerta viarum, incerta casuum.

Prædictis adde hæc, εἰς τὸ δ' ἦκεν ἀναδείας, μανίας, ἀνοίας, eò processit impudentiæ, insaniciæ, stultitiæ, pro εἰς τῶν αὐτῶν ἀναδείαν, μανίαν, ἀνοίαν. Herodian.

B εἰς τοσοῦτον περιχώρησεν ὕβρεως, eò venit iniuriæ, pro εἰς τοσοῦτον ὕβειν. Qui modi loquendi passim apud auctores obuij sunt.

IV. SUBSTANTIVA cùm ad laudem vel vituperationem referuntur, genitiuo vel datiuo gaudent. ἀνὴρ μεγάλης βελῆς, vir magni consilij. ἀνδρῶν ἀχαλίνε σῆματ', homo effrenati oris, ἐστὶ γὰρ γένει μὲν ὁ λευκῶν δῆ-

C πρξ ξέν', genere & natione est Leucon peregrinus. Demosth.

ANNOTAT.

USITATIVIS tamen hæc & similia efferuntur apud Græcos synecdochicè per accusatiuum, ἀνὴς μέγας βελῆν; ξέν' τὸ γέν', peregrinus genere, de quo pluribus infra.

Antequam porrò hoc caput finiamus, aliquid dicendum viderur de Syntaxi interrogationis & responsionis.

V. IN-

S
V. INT
suconuen
κὼ ἀνδρῶν
nibus? Spe

Interd
per pron
aut sensu
cis, quod
bum plu
εἰς, cuius

Ἰωνικῇ
ταυτον. Qu
rima. Eu

Dici
ταυτον.

Ut i
babeantur
stantia erg
alter. ἐστὶ
nemo. In
ποῖ',
δὲ, indoc
αλλῶν'

V. INTERROGATIO & responsio casu conueniunt, sicut apud Latinos; π γλυκὺ ἀνδρῶ ποίς; ἐλπίς. Laërt. *Quid dulce hominibus? Spes.*

Interdum discrepant, quando scilicet per pronomen possessiuum respondetur, aut sensus potior ratio habetur, quàm uocis, quod tunc præcipuè fit, cùm idem uerbum plures casus admittit. πίνεσθ' ἐστὶν ὁ λόγος; ἐμὸς, cuius est oratio? mea. B

Θανάτῳ δὲ ποίῳ Φησὶ μενέλεων θανεῖν; οἰκτρότατον. *Qua morte ait Menelaum perisse? miserima.* Eurip. in Helena.

Dicimus enim, θνήσκω θανάτῳ, καὶ θάνατον.

ANNOTAT.

UT interrogatiua substantia & accidentis semper habeantur in promptu, visum est illa hic subiicere. Substantia ergo interrogatiua sunt πότερ, vter? ἕτερ, alter. ἑδέτερ, neuter. τίς, quis? ἄλλ, alius. ἕδεις, nemo. Interrogatiua accidentis numerantur sequentia.

ποῖ, qualis? ἀπαιδευτ, παιδευτὸς, κακὸς, ἀγαθὸς, indoctus, doctus, malus, bonus.

ποηλικ, quantus? μέγας, magnus. μικρὸς, paruus. D

M. V. G. E. 30

V. IN-

A uus, δεκάπηγυς, δωδεκάπηγυς, decem, duodecim cubitorum.

πόσα, quanti? πολλῶ, magni. ὀλίγω, parui.

ποταπὸς, cuius? Γερμανὸς, Germanus, Ἰταλιώτης, Græcus, Italus.

πόσα, quot? δύο, τρία, duo, tria.

πρῶτον, quotus? πρῶτον, δεύτερον, primus, secundus.

B ποσὶπλῶς, quotuplex? διπλῶς, τριπλῶς, τετραπλῶς, duplex, triplex, quadruplex.

ποσὶπλάσιον, Quotuplus? διπλάσιον, τριπλάσιον, duplus, triplus.

ποσημίον, quota pars? τειτημίον, τεταρτημίον.

ποσαετής, quotennis? quot annorum? διετής, τριετής, biennis, triennis.

ποσαῖον, quotodie? δευτεράῖον, τριταῖον.

C

Caput octauum.

DE CONSTRUCTIONE
TRANSITIVA NOMINUM
ADIECTI-
UORUM.

QUÆDAM

QUÆDAM
alia virum
gulis or dicitur

GE

I. AD
munion
defideri
genitiu

Lucia
περὶ τ
est rerum

κειμένων
secretorum
um ex aq
participes

ἰπτεὸς
mer. vir

QUAEDAM adiectiva genitiuum, quaedam datiuum, A
 alia vtrumque, alia denique accusatiuum habent, de sin-
 gulis ordine dicemus.

GENITIVVS POST NO-
 MEN ADIE-
 ctiuum.

I. ADIECTIVA quæ scientiam, com-
 munionem, dignitatem, copiam, curam, B
 desiderium, & his contraria significant,
 genitiuo iunguntur.

(Scientiam.)

Lucian. ἐμπερὶ τῆς χωρῆς. *peritus loci.* ἄ-
 περὶ τῶν πραγμάτων ὁ νέος, Aristot. *iuuenis*
est rerum imperitus.

(Communione.)

κοινωνὸς τῶν διαπρήτων. Herodian. *Particeps*
secretorum. ἰσομοῖρ πάντων, Xenoph. *omni-*
um ex aquo particeps. πμῆς ἔμμοροι. Homer.
participes honoris.

(Dignitatem.)

ἰητροὸς γὰρ ἀνῆς πολλῶν ἀντάξι. ἄλλων. Ho-
 mer. *vir medicus multis viris aquiualeat.* ἀνά-

A ξιον τῆς τῶν προγόνων δόξης, Demosthen. *indignum gloria maiorum.* ἐπαινέσθαι μᾶλλον ἢ μέμψεως, Xenoph. *magis laude dignus quam reprehensione.*

(Copiam.)

τὸ Φρέαρ ἐλάει μεσόν, Aristoph. *puteus plenus olei.* κενὴ εἰς ὧν ἡ Φαρέτρα, Lucian. *pharetra inanis sagittarum.* ἀφνειὸς βίωτοιο, *diues opum.* πένης ἀργυρίας, *inops pecunia.* χῶρα ὅσων ἑστί, Herodian. *regio omnium ferax.*

(Desiderium.)

Nazianz. Διψαλέσθαι ἄματ, *sitiens, cupidus sanguinis.* Φιλομαθῆς τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων, Lucian. *studiosus Graecarum literarum.*
C ἀνόρεκτ, ἀίχρῆς ἠδονῆς, Aristot. *Non appetens turpis voluptatis.* Ἀμελήσῳν μεσῶν, Lucian. *negligens Musarum.*

ANNOTAT.

CONVENIUNT ferè Latini cum Graecis in hac regula, nisi quod adiectivum dignus & similia ipsi cum ablativo construunt, quamvis etiam cum genitivo reperias. Balbus ad Ciceronem lib. 8. ad Atticum. *Obsecro te, mi Cicero, suscipe curam & cogitationem*

nem digni
Descédam
aorum.
currit.

II. GE
iectiva p
accusati
& quæ c
denomi
significa
nis.

(I
ἀματ
nalis est
gni pretij
Quanti n

Plato
τῶν ποιῶ
ἀλλοτριον
τῶν. D
tria, neg
αυτῶ. Lu

nem dignissimam tuæ virtutis. *Virgil. 12. Æneid.* A
 Descendam magnorum haud vnquam indignus
 auorum. & saepe in sacris litteris similis Syntaxis oc-
 currit.

II. GENITIVVM quoque habent ad-
 iectiua pretij, seu emptionis, diuersitatis,
 accusationis, damnationis, absolutionis,
 & quæ constant particula α priuante, &
 denominatiua in ρος, & his contrarium B
 significantia, itemque numeralia ordi-
 nis.

(Pretij seu emptionis.)

ἀματὸς ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ὀνία. *Æschin. virtus ve-*
nalis est sanguine. πολλὰ ἀξία. *Demosth. ma-*
gni pretij. πόσος νῦν ὁ πῦρός ἐστιν ὀνι; *Lucian.*
Quanti nunc venditur frumentum? C

(Diuersitatis.)

Plato 2. de Repub. ἔδειξεν ἐν διαφόρον τῶ ἐ-
 τέρη ποιῆ, nihil diuersum ab altero facit. ἔδειξεν
 ἀλλότριον ἐποίησε, τῆς ἑαυτῆ πατρίδι; ἔδειξεν τῶ
 τρώων. *Demosth. nihil alienum fecit à sua pa-*
tria, neq. à suis moribus. πῶς με ἄλλον ποιῶν σε-
 αὐτῆ. *Lucian. Desine me alium à te facere.*

A (Accusationis & absolutionis.)

ἔνοχ Ⓞ δεσμῶν, *reus vinculi, seu, ut vincitur.* ἔνοχ Ⓞ ἱεροσυλίας, *Aristot. reus sacrilegij.* ὑπόδικ Ⓞ ἀσεβείας, *Plato, reus impietatis.* ἀγνάχ χείρας αἵματ Ⓞ φέρεις, *Eurip. manus habes puras à sanguine.* καθαρὸς πάντων τῶν ἐγκλημάτων.

B *purus omnium criminum.*

NOMINA CVM PARTI-
CVLA & PRIVANTE.

ἀδῶ Ⓞ τῆς Φιλίππου δυναστείας, *Demosth. liber à dominatu Philippi.* ἀδάπαν Ⓞ χρημάτων εἰς τὸ δέον, *Aristot. parcus pecuniarum in re necessaria.* Xenoph. Ἰππιτυμιῶν ἀκερατῆς, *cupiditates continere non valens.*

(Denominatiua in κός.)

ἀγαθὸς θεὸς καὶ ἀγαθῶν περιεχτικός, *D. Basil. Deus bonus est, & dator bonorum.* Aristot. κατὰπερ ἐστὶ φυλακτικὸν σῶματ Ⓞ ὑγίαια, ἔτω τῆς ψυχῆς φυλακτικὸν καθέστηκεν παιδεία, *ut sanitas corpus, sic doctrina conseruat animum.*

(Nume-

(Numeralia ordinis.)

A

ὅμνησθαι πάντα δεύτερα γὰρ πρὸς τοιαύταις. Heli-
od. *Homerus omnia ventri posthabenda cen-
set. νόμων ἐμπειρία ἐδεδὸς δὲ δεύτερῳ.* Athen.
legum cognitione nulli secundus.

ANNOTATA.

ADIECTIVA diuersitatis nonnunquam geniti-
uum apud Latinos quoque regunt. Cic. *1. de finibus*, Quis
alienum putet esse eius dignitatis, quam mihi
quisque tribuit? Quod ipsum etiam de multis ex pri-
uante particula IN, compositis dicendum est. Nam ut Gre-
cis α, ita Latinis IN, priuat. Exempla inuenies apud Ery-
manuelem in scholiis regula de Genitiuo post nomen ad-
iectiuum.

Illa denominatiua in τὸς Latinè vix commodè ad ver-
bum exprimi possunt vno verbo, nisi quis barbaro vocabu-
lo velit vri. Neque enim τὸς τῶν ποιεῖσιν τῶ βίῃ, rectè in-
terpretaberis, rationem necessariorum suppedi-
tatiuam, sed, vel suppediatricem, vel, suppedi-
tantem, vel periphrasi; quæ necessaria suppeditan-
di vim habet.

EXCEPTIO.

I. QVÆDAM ex supradictis vocabulis
construuntur etiam cum Datiuo, ἔνοχῳ
τοῖς νόμοις, *reus legum*. Lucian. ἔνοχῳ τῇ κεί-
σε,

A σεις, σωδελεία, Matthæi 5. *reus iudicij*, vel *reus iudicio*, *reus consilio*, vt vertit interpres sacer. *ἑκούθνον τιμωεία*, Chrysoſtom. *obnoxium pœna*.

II. DATIVVM itidem habent Denominatiua in κες, quæ deriuantur à verbis habentibus Dativum, τῶς πάρεσιν ἀπολαθιπὸς ὀνέ. Aristot. *Iuuenis sequitur affectus*. Nam verbum ἀπολαθῆν dativum regit, Sunt & alia nonnulla, de quibus infrà.

III. QVÆDAM adiectiua habent genitiuum per eclipsin, deficiente scilicet ἔνεκα, μακάρε τῆς θεας, Lucian. *felix qui hæc videris*. ἀθλι τῆς τύχης, *miser ob fortunam*, vtrobique subauditur ἔνεκα.

C IV. GENITIVO iunguntur partitiua, vt apud Latinos, γειτόνων πολλοὶ. Pind. *multi vicinorum*: μόνη τῶν πόλεων, *sola ciuitatum*: ἑκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium*. Vide Emmanuelem.

DATIVVS POST NOMEN
ADIECTIVVM.

I. ADIECTIVA quibus commodum, voluptas, gratia, fauor, similitudo, æqualitas,

litas, fid
contrari
non fec
passim f
II. P
dam pal
cta, & L
dencia,
ἐπιπλητ
ego honor
III. A
ἴμα, sim
sum sui
iusdem a
iusdem a
educatus
tentia a
πῆς πωμ
tendit.
IV.
tium
vt cum
πῆς ἐκεί
endo. Si
ptis legib

litas, fidelitas, mos, & consuetudo, & his A
 contraria, significantur, Dativum habent
 non secus atque apud Latinos, exempla
 passim sunt obuia.

II. PRÆDICTIS adde adiectiua quæ-
 dam passiuæ significationis à verbis dedu-
 cta, & Latinis in bilis, vt *amabilis*, respon-
 dentia, ἐπὶ κείνης πέμπε με, οἷς τίμιος ἐγὼ καὶ
 ἀειπόθητος, Lucian. *ad illos mitte me, quibus B*
ego honorabilis & exoptabilis sum.

III. ADDE etiam composita ex ὄν, &
 ὁμοῖ, *simul*, & præterea multa verbalia ca-
 sum sui verbi imitantia, ὁμότεχνος ἐμοῖ, e-
 iusdem artis atque ego. ὁμόγλωσσος ἐκείνῳ, e-
 iusdem atque ego lingua. σύντροφος τῇ παιδείᾳ,
educatus in literis. ὁμόψηφος ἐμοῖ, eiusdem sen-
 tentia ac mea est. προσεκλήθη τοῖς μεγάλοις καὶ
 τοῖς θωμαστοῖς. Aristot. *Qui magnis et miris at- C*
tendit, quia προσέχω Dativum habet.

IV. SUBSTANTIVA aliquando Da-
 tivum habent imitatione adiectiuorum,
 vt cùm Aristoteles ait, νέμεσιν dictam ἀπὸ
 τῆς ἐκάστω διανεμήσεως, à *sum* cuique distribu-
 endo. Sic Cicer. *Iustitia est obtemperatio scri-
 ptis legibus.* Nimirum quia διανέμειν, & ob-

A temperare Dativum habent, ideo etiam substantiva verbalia ab illis deducta, cum Dativo iunguntur. Sic apud Plautum; quid tibi hanc aditio est, quid tibi hanc notio est? quia *adeo* & *nescio* accusandi casum petunt.

EXCEPTIO.

B MULTA ex prædictis Genitivum admittunt, sicut & apud Latinos. ὅρις ὁμοίαι τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. *Æsop. Gallina similis aliarum gallinarum.* Theodoret. ὁ μὲν πόντος καὶ τῶν δὲ γῆλων καὶ δὲ πᾶσι τῶν, *labor communis est servorum & dominorum.*

V. QVODVIS adiectivum admittit Dativum modi, causæ, instrumenti, similisve circumstantiæ. Aristot. ἴσσι τῶ ἀριθμῶ ἀρὰ, *ova numero paria.* Θεοσεύς σῶματι, *audax ore. ἐτοίμη ἐξίφει, paratus gladio, promptus manu.*

ACCUSATIVVS POST
ADIECTIVVM.

I. MULTA adiectiva laudem vel vituperationem, patriam, gentem, nomen, vel

vel part
bent præ
subinte
μὲν τὸ γέν
Lydis. &
dus arte.

NOM
ἐδὲν καλῶς
Dativo reg
Græcorum
pud Emm.

II. Q
fatiu
ἴππ. Ar
acer ad
stot. apt
λεμικῶ
τῶ ἰσθ
virium
ad aliq

IDE
doneus, &
III.

vel partem significantia, accusatiuum ha- A
 bent præpositione κατὰ per synecdochē
 subintellecta. Herodotus, κροῖσθι ἢ λυδῶς
 μὲν τὸ γένος, Cræsus erat genere vel natione
 Lydus. θαυμάσιον τὴν τέχνην. Lucian. Miran-
 dus arte.

ANNOTAT.

NOMINA hæc nonnunquam Dativum habent. τῷ
 εἰσι καλὸς, specie pulcher, quo pacto ad superiores de B
 Dativo regulas pertinent. Est autem modus hic loquendi
 Græcorum Latinis, & maximè Poëtis valdè vsitatus, ut a-
 pud Emmanuelem cernere licet.

II. QVÆDAM adiectiva habent accu-
 satiuum interpositu præpositionis εἰς, πρὸς,
 ἐπὶ. Aristoph. εἰς τὰ πάντα, idoneus &
 acer ad omnia. εἰς τὴν νομοθεσίαν, Ari- C
 stot. aptus ad leges ferendas. χρήσιμον εἰς τὰ πο-
 λεμικὰ, utilis ad res militares. τὴν τῆς σώμα-
 τος ἰσχὺν ἰκανῶς ἐπὶ τῶν πόνων ἔχουσι. Plato. Σαφ-
 εῖς τῶν ἀνθρώπων ἔργων, aptus
 ad aliquid.

ANNOTAT.

IDEM fit in his nominibus, accommodatus, aptus, i-
 doneus, & aliis, de quibus Emmanuel.

III. ADIECTIVA quibus generalis
 dimen-

- A** dimensio significatur, non construunt Græci cum accusatiuo, vel Datiuo, loco ablatiui ad normam Latinorum, sed circumloquuntur plerumque per substantiua abstracta in nominatiuo, vel datiuo, vel accusatiuo posita, subintellecta crebrò præpositione κατὰ per synecdochen. Xenoph. τῆς μαϊάνδρου τὸ ὄρϑον (ἐστὶ) δύο πλάετρα, **B** Meandri latitudo est duo iugera. Idem, τῆς μαρσύης τὸ ὄρϑον εἴκοσι καὶ πέντε ποδῶν, *Marsye fluvij latitudo est viginti quinque pedum.* Ἐφράτης ἐστὶ τὸ ὄρϑον τετάρων σταδίων. Idem, Euφράτης latitudine est quatuor stadiorum. Herod. εὐόντας τὸ μέγαθον εἴκοσι πήχεων, *erant magnitudine viginti cubitorum.* Diodorus, χῶμα διπλάετρον τῶ πλάτει, *agger duorum iugerum latitudine.*
- C**

ANNOTAT.

AD LATINORVM normam ita dicendum esset, ὁ μαϊάνδρος ὅστιν εὐρύς δύο πλάετρα, δύο πήχεις: vel μέγας δέρας, ἐπεὶ δὲν πήχεισι vel πήχεις, vel etiam in genitiuo (Nam ὁ hac constructio inuenitur apud Latinos) πήχεων, πλάετρον, σταδίων, ποδῶν.

PRO latino illo, opusest, vruntur Græci verbis impersonalibus δει ὁ θεός cum genitiuo. Demosth. δει δὲ χημά-

χημάτων,
pecunia
quicquid
non arbi
mine χημά
pus est ha
των, his c
δει, D. Ch
autem voc
quo sapē v
vfus est fi
Arma
Nunc

DE

G

I. C

bet. H

g

ἀδελφ.

Quin

χημά-

χρημάτων, καὶ ἀνὰ τέτων ἕδεν ἔτι γενέσθαι τῶν θεόντων. **A**
 pecunia sanè opus est, nec sine hac præclarum
 quicquam agi potest. Idem, ἔ λόγος πρὸς δεῖν ἡ γέμαι,
 non arbitrò opus esse verbis. Utuntur etiam no-
 mine χρεία ἢ χράομαι, vtor. χρεία δὲ τέτυ, vsus seu o-
 pus est hac re. Aristot. ἔφησεν ἑαυτῷ χρείαν εἶναι καὶ τέ-
 των, his quoque sibi opus esse dixit. πείρος χρεία
 ἔτι, D. Chrysostom. experientia opus est. Respondet
 autem vocabulo χρεία, ad verbum, illud Latinum vsus, **B**
 quo sæpè vsi sunt auctores, pro opus. Plaut. Viginti iam
 vsus est filio argenti minis. Virgil. lib. 8.

Arma acri facienda viro, nunc viribus vsus.
 Nunc manibus rapidis, &c.

Caput nonum.

DE CONSTRUCTIONE
GRADVVM COMPA-
RATIONIS.

I. COMPARATIVVS genitiuum ha- **C**
 bet. Hom. de Nestore.

ἔ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτι ὄ γλυκίων ῥέεν
 ἀωδή.

Cuius ab ore melle dulcior fluebat oratio.

μέλιζων

A *μείζων δὲ τῶν ἡ ἀγάπῃ. I. ad Corinth. 13.*
Maior his est charitas.

A N N O T A T.

INTERPRES *sacra Scriptura aliquoties hoc belle-*
nismo usus est, Maior horum est charitas. Maiora
horum faciet.

II. COMPARATIVO addi potest da-
 B *tius, significans excessum, μείζων ἐμῷ ἐνὶ*
δακτύλῳ, maior est me uno digito.

III. NON TANTVM comparantur
 res diuersi generis, sed etiam eiusdem, imò
 eiusdem ad seipsum comparatio instituitur,
 quamuis diuerso respectu. πάντων
 τῶν λαχάνων μείζων. Marc. 4. *Omnibus oleribus*
maius. πλεονάζοντες ἑαυτῶν γενόμενοι. Thucyd.
 C *ditiores seipsis facti.*

IV. COMPARATIVVS cūm partitione
 nem significat genitiuum habet, ὁ μείζων
 τῶν νέων, *maior iuuenum.*

V. GENITIVVS comparatiui muta-
 ri potest in casum verbo congruentem, in-
 terpositis particulis ἢ, ἢ περ, ἢ ἕπερ. ἔδει ἐστὶ
 κτῆμα σεμνότερον ἢ δρετή, *nulla possessio honorabili-*
or quam virtus. ἀρείοσιν ἢ ἕπερ ὑμῶν ἀνδραγαθίαν
ὀμίλησαι,

ὀμίλησαι, c
 quam vos f
 ad. I. Anίθ
 ατο. Lucia
 fortuna usq
 VI. IN
 ditur κατὰ
 τὰ γενεῖκα
 quam mol
 δὲ μακρότε
 Thucyd.
 quam quat
 reprehende

HOC I
 est. Nam illu
 τὰ πῶ ἀντὶ
 minus esse
 μείζων τὸ ἔργ
 quam pro
 LATI
 cos, quam ap
 efferunt. qua
 mus, ut pluri
 mentario, p
 se δὲ ἀρετῆ

COMPARATIVI.

ὠμίησαι, cum melioribus viris versatus sit
 quam vos sitis. Nestor apud Homerum
 ad. I. Αντίβοας τῆ γνώμη πλέον, ἢ περ τῆ τύχης
 οὐκ. Lucian. Hannibal magis prudentem
 fortuna usus est.

VI. INTERDVM post ἢ

ditur κατὰ, εἰς, πρὸς, ὅσον,

τὰ γυναῖκα φρόνημα ἔχει

quam mulieri convenit

δὲ μακρότερον ἢ εἰς

Thucyd. Qui

quam quatenus

reprehendit

HOC L

est. Nam illa

τὰ πλὴν αὐτῆς

minus esse

μείζον τὸ ἔργον

quam pro

LATIV

cos, quam ap

effecerunt, que

mus, ut plurib

mentario, vno

se deī προσέχει

DE CONSTRUCT.

εὐκλείους φάσει καὶ δόξαις ἔχουσιν τῶν ἀποδείξεων, ita-
attendere oportet ad sententias & opinio-
nā demonstrari nequeunt, expertorum
sententiam, non minus quā ad demōstra-

λογον δὲ τοῖς εἰδῶσι τῶν ζητούτων ἡδύ τῶ
sententaneum rationi est scientium
esse, quā indagantium. Idem.

φιλικῶν, pulchrius est amicis

ἰσῶσι. Iam verò illa, ὀρθοῦς ἡτῶν

ἡγεμόνων, κρείττων πα-

ῖος sermo pari vi & e-

ρα; maior pecu-

is exprimes, quā

Illud enim,

antiorē, quā

, talem, quō

κρείττων πα-

sit.

incipiunt a-

nitionem,

, μάλλον,

ο: τὸσῶ, το-

ῶν ἔχοντες

facilius est

quid acqui-

ntentionis

parti-

particula,

περον, ad v

Quale est

πολλῶ μάλλον

LATIN

augent, quan

ταὺ & per h

certo mag

tior faciliu

gis esse bea

IIX. P

uus pro p

ἔχουσι, p

IX. P

compara

προκόλλη

re, quā

APV

dum hoc ger

fidere in D

Bonum e

principib

κώμον, ἢ π

particula, vt apud Isæum: πολὺ μᾶλλον ἐπιμύ- A
 τερον, ad verbum, *Multò magis promptius.*
 Quale est etiam illud D. Pauli ad Philip. 1.
 πολλῷ μᾶλλον κρείσσον, *multò magis melius.*

A N N O T A T.

LATINEodem modo vim suorum comparatiuorum
 augent, quamuis aduerbium Magis, non apponant nisi
 raro & per hellenismum. Plautus, Nihil inuenies hoc B
 certo magis certius. Idem. Nam magis multò pa-
 tior facilius verba. Virg. Quis queat optato ma-
 gis esse beator auro?

IIX. ΠΟΝΙΤΥΡ interdum comparati-
 uus pro positiuo. Sophocl. in Elect. πολέον
 ἐχθίστη, pro πολὺ, *longè infensissima.*

IX. ΠΟΝΙΤΥΡ vicissim positiuus pro
 comparatiuo, καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἐστὶν ἢ ζῆν ἀθλίως, C
 pro κάλλιον, Menand. *Pulchrius est non viue-
 re, quàm viuere miserè.*

A N N O T A T.

APVD interpretem sacra Scriptura occurrit inter-
 dum hoc genus loquendi, vt Psal. 117. Bonum est con-
 fidere in Domino, quàm confidere in homine:
 Bonum est sperare in Domino, quàm sperare in
 principibus, pro, melius est. ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ
 κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπὶ ἀνθρώπων. ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ

E

κύριον,

A κείον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι, nisi potius ad Hellenismum respexisse dicendus sit.

X. ADJECTIVA ponderis comparativiorum naturam habent; quæ causa est, cur cum genitиво construantur, ΑντίγονοⓄ περιεκάλεε Εὐμενῆ λαβεῖν δωρεάς πικρατάσιστος ὦν πρῶτον ἢ ἐχθρῶς. Diodorus. Antigonus hortabatur Eumenem, ut acciperet beneficia multis partibus plura, quam antè habuisset. Aristot. μωροπάσια ἂν κακὰ ποιήσκειν ἄνθρωποⓄ κακῶς θηεῖς, homo malus infinitis modis plura mala perpetraverit quam bestia.

DE SUPERLATIVO.

I. SUPERLATIVVS genitivum habet, σοφώτατοⓄ ἀπάντων, sapientissimus omnium.

II. NEQUE solùm genitivum pluralem, sed & singularem nominis collectivi habere potest. ἀνδράσι τῆς συγκλήτης βελλῆς ἀρίστοις, Herodian. viris totius Senatus optimis. τῆς γῆς ἡ ἀρίστη, Thucyd. terra optima. Αλκῆ νεανδροⓄ, ἐκπεπρωέστατοⓄ γένος. Lycoph. fortitudine strenuus, clarissimus generis.

ANNO.

IDEM
dicitur, N
Emmanuel

III. M
diuerfi g
sed etiam
ἐγὼ γὰρ λέγω
ἐδὲ πᾶσι π
ego muro
re potissim
φλογωδ
maximè
αὐτὸς αὐ
vincens
σωτὴρ ἡ δ
tatis tue

HAS
eadem loq
dam dicun
non comp
Sol in all
sur secum?

IDEM de partitiuis dicendum est. Sicut enim rectè dicitur, Nemo plebis, ita etiam εἰς αἰὲς δήμος. Vide Emmanuelem.

III. NON TANTVM res eiusdem vel diuersi generis inter se conferri possunt, sed etiam idem cum seipso. Demosthen.

εἰ γὰρ λήθοις ἐτέχισα τὴν πόλιν, εἰ δὲ πλίνθοις ἐγὼ, B
εἰ δὲ ἴππῃ τῶν μέγιστον τῶν ἑμαυτῆ Φρονῶ, neque
ego muro circumdedi ciuitatem, neque in hac
re potissimum confido. D. BASILIVS, ὅτε καὶ
Φλογωδίσσα τὸς ἐστὶν ἑαυτῆ ὁ ἥλιος, B
maximè ardet, & seipso astuosior est. Plutarch.
αὐτὸς αὐτῆ κρηπίς ἐν τῷ μονομαχείῳ, seipsum
vincens in singulari certamine. ὅτε δεινότατος
σωτῆς ἦσθα. Xenoph. Quo tempore omnium a- C
tatis tue dierum eras dexterrimus.

ANNOTAT.

HAS LOCUTIONES Latini imitari non possunt eadem loquendi forma, ut inquit Budæus. Quod autem quidam dicunt, in huiusmodi locutionibus idem cum seipso non comparari, inane est. Cum quo enim comparatur Sol in allato diui Basilij testimonio, si non comparatur secum? Aristoteles quoque idem cum seipso recipro-

A *cè contulit in comparatiuo*: τότε αὐτὸς αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος ἐυχρέσερός ἐστι. Tunc homo est seipso colorator. *Dixi autem in regula*, Res quoque diuersi generis comparari. Cur enim non rectè dicam? ἄνθρωπος πάντων ἑμὸν διπῶδων, ἀλλὰ καὶ τετραπόδων μιαινότατος, καὶ βέλυνότατος: Sicut Latine rectè dicimus, Homo omnium non modò bipedum, sed etiam quadrupedum flagitiosissimus.

B **IV.** ΜΥΤΑΤΥΡ interdum genitiuus superlatiui in alium casum, adiuncta præpositione. Aristoph. Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐπισητάης, *Aeschylum primum inter Poetas arbitror.* Hom. I. Iliad. μετὰ πᾶσιν ἀθμοτάτη θεὸς ἐμὴ, *sum Dea omnium contemptissima.*

V. SUPERLATIVI recipiunt augmentum, seu intensionem, additis particulis λίαν, μακρῶ, πολὺ, ὡς, ὅτι, ὅσον, ὡς δυνάπην, ὡς οἰόντε, ὅσοι, πῶς, & aliis huiusmodi, λίαν φιλοπρονώτατος, *multò cupidissimus laborum*: μακρῶ τὰ πάντα πρῶτος, *longè omnium primus.* ὡς πλεῖστοι, *quam plurimi.* Et sic de aliis. Nam exempla passim sunt obuia.

VI. ΑΤΤΙΚΟΙ vsúrpanť interdum superlatiuum pro comparatiuo, τὰ ἄρρενα κινέμενα κινήσιμα ἑστὶ τῶν θήλειων. Aristot. pro πολλῶ κινήσιμα ἄρρεα, *masculi in utero longè mobiliores sunt,*

quam factum
των βέλ
consilium

PLUR
rei exemplum

VII.

pro superlatiuo, μακρῶ

Synesius

δενότατος

grauissimus

IX.

tua non

tiuorum

ἕξοχτος

δία θεάων

των

quàm fœmella. Sophocl. ὅσω κρείττον ἰημά-^A
των ἔβελία, quanto præstantius est salutare
consilium opibus.

ANNOTAT.

PLURA exempla adfert Budæus, simulq; negat huius
rei exemplum apud Latinos reperiri.

VII. PONITVR etiam comparatiuus
pro superlatiuo, & superlatiuus pro positi-^B
uo, μακροῦ πάντων βαρύτερ, pro βαρύτερ.
Synesius, longè omnium grauißimus. μάλιξτε
δεινότερ τοῖς ἐναντίοις, pro δεινός. Thucyd.
grauißimus hostibus.

IIX. QVÆDAM nomina licet superla-
tiuua non sint, habent tamen vim superla-
tiorum, ac proinde genitiuum exigunt,^C
ἕξοχ ἄλλων, præstans aliis, princeps aliorum.
δία θεάων. Homer. Diua Dearum. κερυφαῖ
τῶν ἀθήνησι ῥητόρων. Diodorus. Co-
ryphaeus Rhetor Atheni-
ensium.

A

Caput decimum.

DE TRANSITIVA
CONSTRUCTIONE VER-
BORVM QUÆ VNVM

casum post se
habent.

B

VERBORVM quaedam genitiuum, quaedam dati-
uum, quaedam accusatiuum exigunt; de singulis ordine
prescribenda sunt regula.

GENITIVVS POST
VERBVM.

I. SVM eodem modo apud Græcos,
quo apud Latinos cum genitiuo construi-
tur, nisi quod interdum non exprimitur.
C Demosth. πολιτῶν δίκαις κείνω, viri iusti esse
arbitror.

PARI modo cùm laudem vel vitupe-
rationem significat, genitiuum nonnun-
quam regit. Plutarch. Φέρει ἢ ἀξιώματ
μεγάλῃ, Furnius erat magna dignitatis.

II. GENITIVVM regunt verba sensu-
um, tam quæ generatim, quàm quæ spe-
ciatim

ciatim se
Aristop
κει ποθη
βελδεν
re, qui co
sis. Luc
τῆς κειφα
dem capi
Eurip.

EAD
nonyma, v
go. Theo
me exau

VE
πα, δέγ
ta ferè
ristoph
nia hec
nemine
AT
accusa
νονταυ τα

ciatim sensum significant, αἰσθάνομαι ψόφος. ^A
 Aristoph. *sentio strepitum*. Demosth. *προσή-
 κει προθύμως ἐθέλειν ἀκούειν τῶν βελομένων συμ-
 βελάδων, par est ut promptè illos velit audire, qui consilium dare volunt.* ὁσφραῖται τῆς χρυ-
 σίς. Lucian. *odoratur aurum.* καὶ πρῶτα μὲν δὴ
 τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο. Aristoph. *Ἐπὶ primò qui-
 dem caput attigit. γένεσθαι κακῶν, gustare mala.* ^B
 Eurip.

ANNOTAT.

EADEM est ratio vocabulorum, quæ horum sunt sy-
 nonyma, vt κλύω, αἰσθάνομαι, audio: ἔπι-λαύω, ἀγγράνω, tan-
 go. Theognis: σὺ δὲ μὲν κλύεις καὶ ἐσθλάει δὲ δῖος. Tu verò
 me exaudi, bonaque da.

EXCEPTIONES.

VERBA videndi, vt ὀρώ, ὀπλομαι, βλέ-
 πω, δέχομαι, θεωρῶ, θεῶμαι, eorumque composita
 ferè accusativum habent. ὀρώ τὸν ἱερέα. A-
 ristoph. *video sacerdotem.* πᾶντα ὀρώ τούτοις, om-
 nia hæc video, Lucian. *ἐδέξατο ἐβλεπε.* Act. 9.
neminem videbat.

ATTICI omnia verba sensuum cum
 accusandi casu construunt. Aristot. αἰσθάνομαι
 τὰ παρόντα, *sentiunt presentia.*

A ἀκούσατε ἃ ἄνδρες δικαστῆς τὰ ψηφίσματα. *Demosth. audite ὅτι viri iudices decreta. κακὸς δαιμον ὅσφραίνῃ τί;* *Aristoph. miser olfacis ne aliquid? γλώσσῃ μὲν ὅσφάλα.* *Lucian. cū lac gustasset.*

ANNOTAT.

Μανδάνω pro ἀκούω regit genitiuum, ὅταν μάθῃς με, νεδέτε. *Sophocl. cū audieris me, admone. sic etiam πείθεσθαι pro ἀκούειν, quando significat auscultare, obedire, πείθεσθαι γὰρ εἰδισμαι σέθεν, audire te soleo, id est, obedire tibi.* *Euripid. κλύω ὅσφάλα interdum dativum habent. Theognis. ἐοχρμένῳ μοι κλύθι, audi me precantem.*

III. VERBA quæ animi affectionem significant, ut sunt verba admirandi, appetendi, amandi, priuandi, consequendi, aberrandi & participandi genitiuum habent, quib. adde verbum petendi *δέομαι*, & verbum *ἐχομαι*, *adhæreo, coniunctus sum.*

(Admirandi.)

θαυμάζω ὑμῶν, Xenoph. miror vos. θαυμάζω σε, Plato, miror te. θαυμάζω τῶν τοῦ τινος τινὸς γνώμῃν ἐχόντων. *Isocra. miror illos, qui tali sint animo.*

(Appc-

(Appetendi.)

A

ὄρεσθαι τῆς καλοῦ ἀγαθίας. Isocrat. *appete-
re honestatem.* Aristoph. ἔ γάρ τῶν Ἰππυμῶ,
non cupio hac. ἐφίεμαι πλέττε, *appeto diuitias.*

(Amanti.)

ἔ γάρ ἔτω τῆ πλετῶν ἐρῶσιν. Lucian. *non ita
amant diuitias.* ἐρῶντες δυνασείας. Halicar. ap. B
petentes potentia. τῶν καλῶν ἐρῶσι. Xenoph.
amant pulchra.

(Priuandi.)

σπρηθῆναι βίῃ, *priuari vita.* σπρηθήσεται τῆς πό-
λεως. Xenophon. *priuabitur ciuitate.* ὁ πόλε-
μῳ ἀπάντων ἀγαθῶν ἡμᾶς ἀπέσπρηκε. Isocrat. C
bellum priuauit nos omnibus bonis.

(Consequendi.)

τῆ σκόπε τὸ ἐξόμενον. Plato, *scopum affecu-
turus.* τυγχάνω τῶν δικαίων, *ius meum obtineo.*
ἐκ ἀσφαλῆς Ἰππυμῶσιν ἐπιλαμβάνεται μεγάλης ἐξουσίας.
Demosthen. *non est tutum magnam potesta-
tem consequi.* τῆς δεξέτης ἐφικέσθαι. Isocrat. *vir-
tutem consequi.*

E 5

(Aber-

A

(Aberrandi.)

ψῶδ' εἰς ἐλπίδι Ⓞ, *spe falsus*. ἄπο τυγχάνειν τῆ σκόπῃ, *aberrare à scopo*. ἀμαρτάνειν ὅλης τῆς ὁδοῦ, *tota via aberrare*. οἱ μὲν ἄετι Φρονεῦντες ἐπίοτε Διαμαρτάνουσι τῆ συμφέροντι Ⓞ. *Iso-
crat. sapientissimi quique aberrant aliquando
ab utili.*

B

(Participandi.)

μετέχειν τῶν ἴσων. *Halicar. aequale ius participare*. σίτη καὶ πότης κοινωνεῖν, *Xenoph. cibi & potus participem esse*.

Eodem modo construuntur μεταλαμβάνω, μέπει, μεταδίδωμι. *Theog. εὐδὲ γὰρ ἀν
παρακαμῶν ἄλλω καμιάτῃ μεταδοίης, neque enim
C ante fatigatus alium laboris seu defatigationis
participem facias. ἀθανάσιος μετέλληφας. Lu-
cian. immortalitatis es particeps.*

(Petendi.)

ἀηδῶν ἐδλεῖτο τῆ ἱέρακι Ⓞ. *Æsop. Luscinia
rogabat accipitrem*. Herodot. σὲ δέομαι μὴ
δέεσθαι ἀνόμων, *rogo te ne petas iniqua*. κλεῖαρχε
μηδ' ἐν πάσι ποτε ἐδλήθην. *Demosth. A Cle-
archo nihil unquam petiui, τῆς τῆ θεῆ λατρείας
ἐχομένους.*

ατυγχα-
λνειν ὀλης
εσα Φρο-
©. Iso-
iquando

us parti-
n. cibi ©

εταλαμ-
θὲ γὰρ ἀν
me enim
igationis
δας. Lu-

Luscinia
έομαι μὴ
κλεάρ-
A Cle-
λατρείας
εχομένους.

du
ati
et
I. p
m uei
dusti
fici

uo
ην
ει
i
i
g
c
b
s
h
c
r

enif-

tas.

nis?

t vi

cu-

nt,

y-

er

ui-

llu-

di-

e-

r-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

APVD

admittunt p

vt docet Em

lescere, co

& alia huius

A

I. PLV

cantia re

λ89, amz

vinum. e

N O M

telligi volu

munia, dep

nem signifi

λ89, ama

βιάζεδα,

N O N

nem signij

de omnibu

dat n

ANNOTAT.

APVD Latinos multa ex verbis neutris datiuum, admittunt propter praepositiones ad, con, in, & similes, vt docet Emmanuel. Hinc immori studiis & impalescere, colludere paribus, concurrere armatis, & alia huius generis.

ACCUSATIVVS POST

VERBVM.

I. PLVRIMA verba actionem significantia regunt accusatiuum, ἀδικεῖν τὸς φίλους, amicos iniuria afficere. πίνειν οἶνον, bibere vinum. ἐδίδεν κρέα, edere carnes.

ANNOTAT.

NOMINE verborum actionem significantium intelligi volumus non tantum verba actiua, sed etiam communia, deponentia et neutra; nam et haec interdum actionem significant, vt rectè docet Emmanuel, nisi forte φιλεῖν, amare, magis sit actio quàm μάχεσθαι, pugnare, βιάζεσθαι, cogere, vi adigere, θέλειν, velle.

NON est autem dictum in regula, omnia verba actionem significantia poscere accusatiuum, sed plurima; quia de omnibus id minimè affirmari potest, nisi quis contendat nulla verba quae superius cum genitiuo & datiuo iungi diximus, significare actionem.

II. APVD

- A II. APVD Græcos non tantum actiuum sed verbum etiam passiuum coniungi potest cum accusatio nominis à se deducti. *δικὰ δικάζω, iudicium iudico. δειπνὸν δειπνῶ, cenam cenō. ὕβριν ὕβριζω, iniuriam facio. δῶρον ἐδώρησαν. Hesiod. donum donarunt. ἐπιτρέπω σοι ἰππευσιπλῶ, committo tibi curatio-
nem aliquam. ἰππευσιπλομαι ἰππευσιπλῶ, comittitur mihi curatio aliqua. ὕβριζομαι ὕβριν, iniuria aliqua afficior.*

III. INTERDV M ponitur verbale in datiuo, *χαρᾷ χαίρει, gaudio gaudet. ἀμαρτάνει ἀμαρτήματι, peccat peccato.*

ANNO T A T.

- C IDEM Latinis vsitatum est, si non in passiuis, at saltem in aliis. Hinc furere furorem, cantare cantilenam, viuere vitam, & alia huiusmodi.

IV. ACCVSATI VVM habent verba reuerendi, *αἰχύνομαι, σέβομαι, τιμῶ, αἰδέομαι; O-randi, vt λιτανύω, ικετεύω, supplico, ἀντιβολῶ, oro, ἐκλιπαρῶ. ἀξιόω. ὑμᾶς αἰχύνομαι λέγειν περὶ ἐκείνης τῆς φλαύρον. Demosth. reuereor, id est, pudet me apud vos de illa aliquid mali dicere. αἰδέομαι τρωῶς. Hom. reuereor Troia-*

nos.

nos. τιμῶ
mosth. &
iudices. i
plicant m
Præd
διείρασα
Lucian.
miserere

Ἰχομαί
regit. Ἰ
dem est
Ἰχομαί
V. M
per elli
τῶν κεφα
κατά

V E

LICE
multa ver
ter sigillat
I. V E
dò genit
sicut ap

nos. τίμα τὸ δαμόνιον. Isocrat. ἀξιά ὑμᾶς. De- A
 mosth. rogo vos. ἀντιβολῶ τὰς δαμασάς, rogo
 indices. ἰνετὸς οἱ τὰς γυναῖκας. Plutarch. sup-
 plicant mulieribus.

Prædictis adde verba miserendi, ἐλεῶ,
 οὐκ εἶρω, κατὸν εἶρω, οὐκ ἰζομαι, οὐκ εἶρω τὴν τύχην.
 Lucian. miseret me calamitatis, ἐλέησόν με θεός,
 miserere mei Deus, Psal. 50. 55. 56.

Ἐχομαι cùm precari significat, dativum
 regit. Ἐχομαι τῷ θεῷ, oro Deum. Quando i-
 dem est quod vouere, accusativum petit.
 Ἐχομαι θυσίαν, voueo sacrificium.

V. MULTA verba habent accusativum
 per ellipsin alicuius præpositionis, ἀλγέω
 τὴν κεφαλάν, Theocrit. doleo caput, abest,
 κατὰ.

VERBA EADEM IN CA-
 SU DIVERSO.

LICET ex his, quæ hæcenus diximus, perspicuum sit
 multa verba cum casu diuerso copulari, hæc tamen breui-
 ter sigillatim quadam notanda sunt.

I. VERBA memoriæ & obliuionis mo-
 dὸ genitiuum modὸ accusativum habēt,
 sicut apud Latinos. τῶν ἐμοὶ πεπερασμένων ἐχέ
 μέμνηται,

- A μέμνηται, Demosth. rerum à me gestarum non meminit. μνήσαι πατρός σέο. Hom. memento patris tui. μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγώ. Hom. meministi hoc factum. ὅταν πᾶς λύπης ἀναμνησώμεν. Isocrat. quando recordamur dolores, ἀναμνησθέντες φοβεῖσθαι τὴν ὀχρῖσσομεν, recordati alicuius rei formidanda expallecimus. σὺ ἀμνημονῶν εἴ τι κείνων. Isocr. neg. illorum ero immemor. εἴ τι ἀμνημονεῖ τὰς λόγους εἴτε πᾶς ὑποχρέσεις. Demosth. neg. obliuiscitur sermones, neg. promissiones. τὸ δὲ σὺ ἴπιλήσομαι. Homer. huius non obliuiscar. ab Ἰππιδανθῆναι. εἰ τίς τι ἴπιλεησμένον εἴη. Xenoph. si quis quid oblitus esset.
- II. VERBUM ἀπολαύω, fruar seu potior, nunc genitium nunc accusatiuum regit. Plato. καὶ μὲν πικρὰ τῶν ἀπέλαυον, & sane his quoq. potitus sum. ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' αὐτὸς εἶδεν ὡπποτε. Aristoph. nihil boni unquam ab eo accepti.
- III. HVC præter verba sensuum, & alia de quibus passim supra, spectant etiam hæc, ὄλω μύρξ. Aristoph. oleo unguentum. ἐπὶ γλυφάνοιο ποτόσδιον. Theocrit. recens factum. & ὄλω μύρρον, πνέει θυμὸν, καὶ πνέει θυμῶ. spirat iram. ἐμαποδύλω σε, καὶ σοι, impediote te. & sic de aliis. πειράζω

πειράζω σ
νῆκε τὸ κρε
quod erat
ren. Pluta
ctum erat
IV. G
fatiuum
δὲ εἰς ἐμὲ
uit. Exem
suprà.
V. Q
iuncta m
ρῶν. Hero
πρωρεῖδ
δὲ εἰ τῶ θεῶ
fidere. εἴτε
neque Ph
σοι. iniuri
punio te,
sendunt
tarch

πειράζω σε, καί σε, tento te. ἐπειδή ἡ πείρα σου-
 νῆκε τὸ κρείττον. Lucian. simul atq; intellexit
 quod erat melius. σώνει βροῦτο τὸ πειραζόμε-
 νον. Plutarch. cū Brutus intellexisset, quod fa-
 ctum erat.

IV. GENITIVUM, dativum & accu-
 sativum habet μέμφομαι, reprehendo, ὧν ἑ-
 δεῖς ἐμέμψατο, Thucyd. quæ nemo vitupera-
 vit. Exempla dativi & accusativi attulimus ^B
 suprà.

V. QVÆDAM verba diuersis casibus
 iuncta mutant significationem, πατερι τιμω-
 ρῶν. Herod. illatam patri iniuriam vindicans.
 τιμωρεῖσθαι λησῆς. Demosth. punire latrones.
 δεῖ τῷ θεῷ ἰαρεῖν. Theodoret. oportet Deo cō-
 fidere. ἔτι ὁ Φίλιππος ἐῖαρεῖ τῆς. Demost. ^C
 neque Philippus audebat hos aggredi. ἐκδικῶ
 σοι. iniuriam tibi factam ulciscor. ἐκδικῶ σε,
 punio te, ἀμύνον τῶν Ἰφισιν ἀντις. Thucyd. de-
 fendunt seipsos. ἠμύνατο τὸς πολεμῆς. Plu-
 tarch. propulsabat hostes. ἀξέφει αὐτῶν,
 differt ab ipso. ἀξέφει αὐτῶν,
 eius interest.
 refert.

A

Caput undecimum.

DE CONSTRUCTIO-
NE TRANSITIVA VERBO-

RVM QUÆ PLURES

simul habent

casus.

B

TRADIDIMVS hæcenus præcepta de verbis, quæ vel vnum casum habent, vel etiam diuersos, sed non simul iunctos, neque se mutuo in oratione sequentes. Restat vt nunc pauca præceptiones præscribamus de verbis, quæ casus diuersos simul iunctos & ex se mutuo nexos admittunt.

GENITIVVS CVM AC-

CVSATIVO.

C

I. VERBA accusandi, absoluendi, damnandi præter accusatum admittunt genitium, qui pœnam criminis certum aut incertum significet, ἐγὼ γὰρ αἰσχίνῳ εἰδένος αἰτιώματι τῶν ἐν πολέμῳ πεσχηθέντων. Demost. ego enim Aeschinem nullius eorum accuso, quæ in bello gesta sunt.

κατασχίνω σε φόνος, Lys. condēmo te cædis.

ῥεάφομαι

ῥεάφομαι π
adulterij d
absoluo te
λύσω τις π
lyb. accus
φίμεν σε τῆ
mine.

I. Acc
aliquand
uum rei v
πρὸς τὸ πᾶν
tam eius
μαθῆαι ἢ κα
malitiam.
κατέχευε. I
tem. πάνθ
Demosth
sat.

II. IN
tam perso
πῶν τῶν
quatuor. ἐ
πνθ. ἀλλῆ
εἶν. Demo

ῥαφομαί τινα μοιχείας. *Lucian. accuso aliquam A*
adultery. ἀφίμυσε τῶν ἐγκλημάτων. Demosth.
absolvo te criminibus. τὴς καταπαθέντας ἀπο-
λύσαντες τῆς ἐπιεσχθείσης αὐτοῖς Διοβολῆς. Po-
lyb. accusatos liberarunt impaeto crimine. ἀ-
φίμεν σε τῆς αἰτίας. Lucian. absolvimus te cri-
mine.

EXCEPTIONES.

I. ACCUSATIVVM personæ mutant ^B
 aliquando Græci in genitivum, & geniti-
 vum rei vel criminis in accusativum; κα-
 τηγορῶ πολλῶ ἀνοίαν αὐτῶ. *Lucian. accuso mul-*
tam eius imprudentiam. sic καταγνωσκω σε ἀ-
μαθίαν ἢ κακίαν, condemno tuam inscitiam vel
malitiam. τὸ μὲν τελευτήσῃ πάντων ἢ πεπεωμένη
κατέχευε. Isocr. fatum decrevit omnibus mor-
tem. πάνθ' ἐτῶν ἄλλων κατηγορεῖ, αὐτὸς ἐποίησε.
Demosthen. omnia illa fecit, quæ in aliis accu-
sât.

II. INTERDVM ponitur in genitio
 tam persona, quàm crimen, κατηγορῶ σε ἀ-
 πείλων τῶν τετιάρων. *Æsch. accuso te de omnibus*
quatuor. εἰ μὲν ἐν παρενόμων ἢ παραπεσβείας ἢ
τιν' ἄλλης τοιαύτης αἰτίας ἐμελλεν αὐτῶ κατηγο-
ρεῖν. Demosth. quod si vel violatarum legum

G

vel

verbis, quæ
 ad non simul
 Restat ve
 is, quæ casus
 admittunt.

AC-

andi, dam-
 ttunt ge-
 e certum
 ῥωλῶν εἰδε-
 Demost.
 accuso, quæ

te cadis.
 ῥαφομαί

A *vel falsæ legationis vel alterius id genus cuiusdam criminis illum accusaturus essem.*

III. ALIQVANDO ponitur tam persona quàm crimen in accusatiuo, ἀιτιῶμαι σε τόδε. Demosth. *accuso te huius.*

IV. IN quibusdam effertur persona in datiuo, ἐγκαλῶ σοι τῆς vel τῆσσι. Demosth. *accuso te huius criminis.* μηδ' ἐν ἐγκαλῆτε αὐτῶ.

B Demosth. *non accusatis illum.*

V. ALIQVANDO additur præpositio manente vel mutato genitiuo, διώκω σε περὶ θανάτου, Xenoph. *accuso te de capite.* τῆσιν πεφυραδευῶν ἔλεγον αἰλόντα ὅτι εἰσέσει καὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασι, pro εἰσέσεων καὶ πολλῶν ἀμαρτημάτων. Herodot. *hunc in exilium actum dicebant de seditionibus multisque criminibus con-*

C *uictum.* ἀφίεθαι ὑπὸ τῶσδε καὶ ἀπαλλάττειν. Demosthenes, *absolui ab aliquo & crimine liberari.*

VI. GENITIVVS criminis transit aliquando eleganter in participium, ἀσεβῶν ἕως εἰλάωκε, pro ἀσεβείας, *impietatis damnatus est.* sic εἰλάω κλέπτων, pro εἰλάω κλοπῆς, *in furto deprehensus est.*

VII. VERBA æstimādi, vendendi, emendi,

di, perm
randi, an
nitium
in mult
κα vel χ
propter
ponunt

ἐστὶ τῶ
τῶσδε
vobis ita
ciatis Re
μετῶν τ
magni n
δῶδε αὐ
dona illa

πόσ
nus, qu
αὐτῶν τῶ
mere pra
μεταμέλ
drachm
τῶν καὶ δ

di, permutandi, implendi, priuandi, libe- A
randi, arcendi, satiādi, & similia, præter ge-
nitium etiam accusatiuum habent, quod
in multis fit propter ellipsin particulæ ἐνε-
κα vel χείεν, vel præpositionis διὰ, vel
propter præpositionem, cum qua com-
ponuntur.

(Æstimandi.)

ἔστι ποίνην ὑμῖν νογὶ σκεπήσον, εἰ ποσῆτα τιμᾶθε
τῶν πολιτείαν καὶ τὰς κειμένους νόμους. Demosth.
vobis itaq; considerandum est utrum tanti fa-
ciatis Rempublicam, legesq; latas. πολλὰ τῶν ἡ-
μετέραν τιμῶμεν. Φιλίαν. D. Chrysofomus,
magni nostram amicitiam æstimans. μείζον
διῶρα ἀντὰ τιμῶνται οἱ λαμβάνοντες. Xenoph.
dona illa pluris æstimant qui accipiunt. C

(Vendendi & emendi.)

πόσος τῆτον ἀποκηρύττεις; δέκα μινῶν. Lucia-
nus. quanti istum vendis? Decem minis. πεί-
ασαι ταλάντα ἑπτατάτω. Xenoph. talento e-
mere præfectum. σὺ ἀνέμω μιν ἑπτὰ δραχμῶν
μεταμέλειαν. Demosth. non emo decies mille
drachmis pœnitentiam. πολλοὶ σύμπασαν ἀρε-
τὴν καὶ δολαιμονίαν ὀλίγος πωλεῖσι. Isocrates.

A *Multi omnem virtutem & felicitatem paruo vendunt. sic δειόμην σε τῶτο. Aristoph. hoc abs te peto. ἀπέλαυσ' αὐτῶ ἀγαθῶν ἐδέην. Aristoph. nihil boni ab illo accipi.*

(Permutandi & alia.)

Homer. πύχῃ ἀμειβε χροῦσα χαλκίαν, *ar-*
 B *ma permutavit aurea areis. ἀλλάττειν χρυσοῦ ἀρ-*
γύρον, permutare auro argentum. ἀναμνή-
σκαι ὑμᾶς τῶν γενομένων κακῶν. Andocid. reno-
care vobis in memoriam prae terita mala. Ἐδαμ-
μονήσας Φίλιππον τῆς τύχης, id est, ἕνεκα, De-
mosth. Philippum ob fortunam beatum predi-
cans. περιμᾶν τῶν δικαιοσύνη τῆς βασιλείας.
 Plutarch. *Iustitiam regno praeferre.*

C

ANNOTAT.

VERBA, magnifacere, plurifacere, nihili facere, ferè circumloquuntur Graeci cum genitiuo addita prepositione, πειεὶ. πειεὶ πλείονα ποίει δόξαν καλῶ, ἢ πλεῖστον μέγαν, *Isocrat. plurtis fac gloriam quàm magnas o-*
pes. τὸς νῦν ἔχοντας πειεὶ πολλὰ ποιεῖ καὶ δεράπεινε. Isocra.
sapientes magnifacito & cole. πειεὶ ὀλίγα ποιεῖν,
parui facere. πειεὶ ἐλεηνὸς ποιεῖν, nihili facere. πειεὶ
πλείους, maximi, πειεὶ πολλὰ ἂν ἐποιήσῃμι, Isocra. ma-
gnifacerem.

Sunt

Sunt po
 de verbis ge
 dationum h
 gunt accusa
 uum, quasi
 μαι σε τῶτο,
 μοι γύμο, ve

G E

I. M v
 uum pos
 αὐτοῖς. Pl
 esset. τῶ
 noph. n
 porter. ἔ
 hi cura G
 tarch. co
 αὐτῶτο
 rum hum
 Plato. h

DICI
 tereft. τί
 fert? ἔ
 multum

Sunt porro nonnulli qui proprias regulas praescribant ^A
 de verbis genitiuum & accusatiuum, vel genitiuum &
 datiuum habentibus, & rursus alias de verbis quae re-
 gunt accusatiuum & genitiuum, vel datiuum & geniti-
 uum, quasi verò non sit eadem constructio si dicam, Δέο-
 μαι σε τῆτο, τῆτο Δέομαι σε, Δέομαι τῆτό σε. Vel ἔ μέλει
 μοι γύμο, vel ἔ μοι μέλει γύμο, non est mihi cura Gyges.

GENITIVVS CVM ^B
 DATIVO.

I. MULTA verba genitiuum & dati-
 uum postulant. ἵνα δὲ μετέχη τῶν πραγμάτων
 αὐτοῖς. Plato. ut cum ipsis factorum particeps
 esset. τῆ βάρης μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δὲ. Xe-
 noph. molestiam cum amicis communicare o-
 portet. ἔ μοι μέλει γύμο. Anacreon. non est mi-
 hi cura Gyges. ἀμφισβητῶ σοι τῆ χωρῆς. Plu- ^C
 tarch. contendo tecum de pradio. εἴ τι μέλει τῶν
 ἀνθρώπων τοῖς θεοῖς. Demosth. si qua Diis re-
 rum humanarum cura est. Διαφέρει μοι τῆτος.
 Plato. hoc mea interest.

ANNOTAT.

DICIMVS etiam, διαφέρει μοι τῆτο, hoc mea in-
 terest. τί σοι τῆτο διαφέρει. Plato. quid hoc tua re-
 fert? ὃ ἐκείνος σὺ θῆναι μάλιστα διέφερες. Demosth. cuius
 multum intererat, vt illi seruarentur.

A *DATIVVS CVM ACCVSATIVO.*

I. VERBA dandi, reddendi, committendi, promittendi, sicut apud Latinos, ita apud Græcos datiuum cum accusatiuo possunt. Neque opus est exemplis.

II. VERBA antepoenendi & postpoe-
B nendi ferè præter accusatiuum genitiuum habent propter præpositiones, vt *περιμαῖν*, *προαιρέσθαι*, *προτίθειν*, *προκρίνειν*, antepoenere, præferre. τὸν Ἰππικῆν περιμαῖν τῶν πλεονεξῶν. Plutarch. *virum modestum præferre dicitur.*

ANNOTAT.

C *MULTA* alia verba datiuum cum accusatiuo, vel hunc cum illo habent, quæ usu & lectione notabis. Neque enim omnia regulis comprehendi possunt. συνειδὼς αὐτῶ πολλὰ καὶ πονηρῶ. Xenoph. qui multorum sibi malorum conscius est. διαλλάττει τὰς πόλεις ἀλλήλαις. Plutarch. conciliat inter se ciuitates. Et eadem erit Syntaxis si dicas: διαλλάττει ἀλλήλαις τὰς πόλεις, vel ἀλλήλαις διαλλάττει τὰς πόλεις.

III. NONNUNQUAM ponitur accusatiuus cum datiuo per ellipsin præpositionis κατὰ, vel ἀπὸ, vel alterius. Xenoph. τοῖς φίλοις

φίλοις τοῖς
rebus in

I. QV
genitiuum
Æschin
bus.

II. Q
bent, se
scius tib

III.

uum,
cendi,

stendi

αὐτῶν
δύο καὶ

cam. ὅ
dem m

πεπερα
hic gest

ρὸν ἀνα
nere v

Φίλοις τὰ δίκαια βοηθεῖν, *amicis subuenire in rebus iustis.* A

GEMINI CASVS

CVM EODEM

verbo.

I. QVÆDAM verbageminum habent genitium, κατηργῶ σε ἀπάντων τῶν πεπάρων.

Æschin. *Accuso te de omnibus quatuor rebus.* B

II. QVÆDAM geminum datium habent, σωτῶ σωήσεις ἀδικεῖν, Demosth. *confiscius tibi eras te iniuste facere.*

III. ALIA duplicem habent accusatiuum, cuiusmodi sunt verba celandi, docendi, rogandi, monendi, petendi, vestiendi. τῷ θυγατρῶ, ἔκρυπτε τὸν θάνατον τῆς ἀνδρός. Lyfias. *celauit filiam mortem viri.* δι-

δάσκω σε γραμματικῶ, *doceo te Grammaticam.* σχεδὸν τὰ αὐτὰ μεῆρετο. Lucian. *ferè eadem me interrogauit.* ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ τέτα πεπραγμένα. Plato, *admonebo vos illorum, que hic gessit.* ὑπομνήσει τὰς χρόνας ὑμᾶς, καὶ τὸν καιρὸν ἀνάγκη. Demosthenes, *necesse est admonere vos temporum illorum & occasionis.* τέλη C

A τὰς παρεπιλέοντας ἐξέλεγον. Æschin. tributa à præternauigantibus exigebant. ἐξέδυσαν αὐτὸν πῶ χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτῆ. Matthæi 27. exuerunt eum chlamyde seu chlamydem, & induerunt eum vestimentis seu vestimenta sua.

ANNOTAT.

B NAM sacer interpres Græcam structuram retinuit, quæ aliâs voce actiua apud Latinos non est vsitata quamuis in passiua. Virgil. Deinde comantem

Androgei galeam clypeumque insigne decorum Induitur.

Dicimus etiam ἀποσεβῶ σε τὰ χήματα καὶ τῶν χημάτων. priuo te pecuniis. Et sic de cæteris priuandi verbis. ποτίζω σε γάλα καὶ γάλακτι, potio te lacte. Reliqua vsus docebit.

C

Caput duodecimum.

DE VERBIS IMPERSONALIBVS.

I. IMPERSONALIA ferè sequuntur constructionem suorum personalium, & inter-

tributa à
υποτιν αυτων
μαλιστα αυ-
θυδε seu
mentis seu

ο
ι

retinuit,
ata quam-

igne de-

των γεννα-
andi ver-
e. Reliqua

R-

quuntur
um, &
inter-

II. No

corum, p

Vbi est? *ὅτι*

III. In

tio. Thuc

Ἰοὶ καὶ ἰοδμ

apud Pytho

IV. Si

uerbium

cum præ

cunque

ille locus

ueappel

cyd. *ven*

ῥώμιον, τ

V. A c

quam in

nio Athe

VI. I

tio. Ho

postqua

πόλεμ

II. NOMINA urbium, & aliorum locorum, ponuntur interdum in aduerbio.

Vbi est? ἀνεῖ, domi, ἀθήνησι, Athenis.

III. INTERDV M omittitur præpositio. Thucyd. ἐήλας δὲ εἴσαι ὀλυμπιάσι καὶ πυθοῖ καὶ ἰσθμῶ, columnas esse erigendas Olympicæ apud Pytho & Isthmum.

IV. SI INTERROGATIO fiat per aduerbium ποῖ, quò? vtendum est accusatiuo cum præpositione εἰς vel ἐς, & hoc quotiescunque motus ad locum significatur, siue ille locus significetur nomine proprio, siue appellatiuo. ἤλθον καὶ αὐτοὶ εἰς ἀθήνας. Thucyd. venerunt & ipsi Athenas. ἀφικνεῖμαι εἰς ῥώμην, venio Romam.

V. ACCVSATIVVS mutatur nonnquam in aduerbium: ἀφικνεῖμαι ἀθήνας, venio Athenas.

VI. INTERDV M omittitur præpositio. Homer. ἐπειδὴ νῆας τε καὶ ἐλλάποντο ἰόνους, postquam ad naues & Hellspontum venerunt.

πολεμον δ' ἔεν, iuit in militiam. Homer.

quamuis hic potius pro aduerbio ponatur.

ANNO-

A

ANNOTAT.

HINC apud Homerum verba ἵκνω, ἵκω, ἴκω, venio, motum ad locum significantia passim copulantur cum accusandi casu, omissa præpositione eis, vel ἐς, vel simili. Iliad. 2. αὐτῆσι ἕσανδόν ἴκεν. clamor autem in cælum venit. ibid. ἀγλῆ ἕσανδόν ἴκεν. Splendor in cælum venit. simile est illud Virgilianum. Deuenēre locos. Et, speluncam conueniunt eandem, pro, in speluncam.

B

GENITIVVS COMMVNIS

CVM PRÆPO-

sitione.

- I. SI INTERROGATIO fiat per aduerbium πότεν, unde, in genitiuo respondendum est cum præpositione ἐκ vel ἐξ, & hoc quotiescunque motus à loco significatur. ἐκ πάρις, Roma: ἐξ ἀγροῦ ἐπιπέροισι, rurere deo.
- II. NOMINA locorum, per quæ motus fieri significatur, ponuntur in genitiuo cum præpositione ἀπὸ. ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ver mare. ἀπὸ τῆς ἐλλάδος, per Graciam.
- III. GENITIVVS mutatur nonnunquam in aduerbium, ἀθήνηθεν, Athenis, οἶκονθεν, domo, ἀγροῦθεν, ex agro.

CON-

ixw, ve
copulantur
vel es, vel
autem in
lendor in
Deuenē-
eandem,

NIS

t per ad-
respon-
vel es, &
signifi-

χοου, ru

æ motus
iuo cum
per mare.

nonnun-
enis, oixg-

CON-

par lis verbo

Φι rum fiet
gei GR

ai runt, c

t; Νενάμυ

Υπό τῶν

verò su

neque pr

contur

osis

me

de

I.

ta

α

ot, diui-
ar Sidendo.
dikōs wēgōs
ōide ad sub-
it in. Mat-
ias l. re ope-
e cū. o. res
um f
mod
a ali-
cir-
I εον,
τέον,
ca-
τέ-
σιν
u-

λ
a
π
q
X
ve
ad
νομ
da e
dom.
μελη
neglig
XIX.
ci Ge
ticip
tulat
ctatu

ot. diui-

videndo.

κως πρὸς

ad sub-

Mat-

re ope-

o. res

ali-

cir-

1 εον,

τέον,

ca-

τέ-

σιν

11-

α

ω

qi

X

ve

ad

νομ

da e

dom.

μελη

neglig

XIX.

ci Ge

ticip

tulat

Etatu

Διά cum
genitiuo

si e-

ri lot.

ui-

μειον.

epe-

ena-

να σκήπ-

is. super

habent

, κα-

otam

αλάσ-

. Plu-

tarch.

Διά cum
accusatiuo

Μετὰ,
τὰ μαινομέν
nife.

ΙΝΤ
φους μετὰ
lyram te
χαιῶν. Hon
ferunt G

Μετὰ cum

Δια cum
genitiuo

In

tarch. ex farina confe- A
ctus.

Δια χειρὸς ἔχων. Halica. in ma-
nu habere.

Post

δι' ἔτων δέ πλείονων παρεγε-
νημῶν, post annos mul-
tos adueni.

Propter

διὰ τί, Quamobrem?

Per

διὰ νύκτα μέλαιναν, per a-
tram noctem. B

Δια cum
accusatiuo

διὰ τ' ἔντα καὶ μέλαν αἷμα,
Homer. per arma & fan-
guinem.

A, ab

διὰ θεῶν ἐσώπην, seruatus
sum à Diis. Demosth.

M E T A.

Μετὰ, cum genitiuo, cum μετὰ σοι. tecum. με-
τὰ μαινομένων μαινεσθαι, cum insanientibus insa-
nire.

INTERDV M iungitur Latino. Lucianus. δε-
φους μετὰ χειρῶν ἔχων τὴν λύραν, Orpheus manibus
lyram tenens. καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ Ἑρισίαν ἦες Α-
χαιοῶν. Homerus. & illa quidem res eἰ inter se diui-
serunt Græci.

Post

μετὰ ἡμέρας ὀκτώ, post dies
octo.

Ad

μετὰ δαίμονας ἄλλους. Homerus.
ad alios Deos.

Μετὰ cum

A accusati-
uo.

In

ἀ μετὰ χειρῶν ἔχει. *Thucyd.* quæ
in manibus haberet.Prop-
ter.ἐὼν μετὰ κάλλους. *Homer.* propter
suam pulchritudinem.

K A T A.

B

κατὰ cum
genitivo

De

κατὰ τῶν πετρῶν βίβηεν, de sa-
xis deicere. *Plutarch.*

Contra

κατὰ σοφιστῶν λέγειν, contra So-
phistas dicere.

Per

ἐπομοσάμεν κατὰ πάντων τῶν
θεῶν. *Lucian.* iurans per
omnes Deos.

Post

κατὰ νῶτον, post tergum, à ter-
go.

In

κατὰ πετρῶν ἀπέρις, seris in
petris.

Sub

ἔδν κατὰ τῆς γῆς, sub terram
descendit.

C

κατὰ cum
accusativoSecun-
dumεὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννου, Euā-
gelium secundum Ioan-
nem.

Iuxta

ὁ κατὰ τὸς ἀεὶ, *Thucyd.* qui iux-
ta illos erat.

Pro

κατ' ἀξίαν, pro dignitate.
κατὰ δύναμιν, pro viribus.

In

κατ' ἀγορᾶν, in foro.

A

κατὰ νῶτον, à tergo.

Per

καθ' αὐτὸ, per se, κατὰ συμβεβη-
κός, per accidens.

Υ Π Ε Ρ

P

ucyd. quæ
beret.

er. propter
adinem.

Reiv, de fa-
ut arch.

contra So-

πάντων τῶν
rans per

gum, à ter-

, feris in

sub terram

ωντων, Euã-
hùm Ioan-

yd. qui iux-

nitate.

viribus.

τα συμβεβη-
ns.

ΥΠΕΡ

ecidit ex

ἀνὰ-

CO-

ni-

~

m

πρὸς cum
accusativo ~

πρὸς cum
genitivo

	<i>Pra</i>	alteros ad alteros. A σμιμεθ' ἀν' εἶη πρὸς ταῦτα. <i>Plat.</i> parua fuerint præ hisce.
	<i>Contra</i>	πρὸς κέντρα μὴ λάλιζε, ne cal ces contra stimulum.
	<i>Erga</i>	ἢ πρὸς τὸς ξένους φιλανθρωπία. <i>Lucian.</i> humanitas erga peregrinos.
πρὸς cum accusatiuo	<i>Cum</i>	σπονδὰς ποιῶται πρὸς αὐτοῖς. <i>Halicar.</i> fœdus cum illis B facit.
	<i>In</i>	πρὸς τὸ χεῖρον ἐπύρει. <i>D. Basil.</i> in peius ruit.
	<i>Inter</i>	τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας τεκμήριον, <i>Isocrat.</i> amicitia inter nos signum.
	<i>Secun- dum</i>	πρὸς τὸ πνεῦμα πτόνται, <i>Ari- stot.</i> volant secundum C uentum. (tate.
	<i>Pro</i>	πρὸς τὸ ἀξίωμα, pro digni-

Π Α Ρ Α.

πρὸς cum genitiuo	<i>A, Ab</i>	πρὸς θεῶ, à Deo, πρὸς πα- τρὸς, à patre.
	<i>Ex</i>	λέγειν ταῦτα πρὸς ἐμῶ. <i>Xenoph.</i> hæc illi ex me dicere.
	<i>Pra, su- pra</i>	ἔχει τὴν ὄγκον Ἀργὸς ἐλλήνων πᾶ- σα. <i>Eurip.</i> habet Argos aliquid eminentia præ cæteris Græcis.

A

παρὰ cum datiuo
Apud παρ' ἐμοί, apud me. *Homer.*
Inter παρ' οἴνοϋ, inter pocula. *Sophocl.*
In παρὰ τοῖς ἐμφυλίοις πολέμοις
 θνήσκην. *Plutarch.* in ciuilibus bellis mori.

B

Ad ἀπιθί ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ τὸν
 πειάμην παῖδα. *Lucian.* A-
 bi in Phrygiam ad fili-
 um Priami.
Apud, cū ἀεὶ κολοῖός παρὰ κολοῖόν, gra-
 culus semper est apud
 graculum, vel gracu-
 lus cum graculo facile
 congregatur.

παρὰ cum accusatiuo

C

Iuxta παρὰ τὴν ὁδόν, iuxta viam.
Præter παρὰ τὴν φύσιν, præter na-
 turam.
Inter παρὰ τὰς κινδύνας, inter pe-
 ricula. *Halicar.*
Propter παρ' ἕδεν ἕτερον, propter ni-
 hil aliud. παρὰ τὴν, *Demo-*
sthen. Quamobrem?
Contra παρὰ πάντα τὰ δίκαια, con-
 tra omnia iura.

T Π Ο.

Sub ὑπὸ χιτῶν, sub tunica.
A vel ab ὑπὸ τῷ πυρὸς καταναλίσκεται,
 ab igne consumitur.

ὑπὸ

ὑπὸ cum
genitiuoὑπὸ cum
datiuoὑπὸ cum
accusatiuo

PRÆPOSITIONVM. 151

ὑπὸ cum genitiuo	} Ex, de	} ὑπὸ συνδήματος, ex compo- A sito, de compacto.		
			} Per	} ὑπὸ κήρυκ ^Θ περιηγήροσε τοῖσιν Ἴωσι, Herodat. per præ- cones edixit Ionibus.
} Sub	} ὑπὸ τῆ λεοντῆ γελοῖόν πνεα πῶ- δικον περιεξέλλη. Lucian. sub pelle leonina ridi- B culam tegit simiam.			
		} Coram	} λέγω δὲ ὡς ὑπὸ θεῶ μάρτυει, dico verò tāquam co- ram Deo teste.	
ὑπὸ cum datiuo	} Ex			} ὑπὸ τραύματι ἐτάλαιπώρει. Halicar. malè habebat ex vulnere.
		} Cum	} ὑπὸ φωτὶ πολλῷ, Plutarch. pro C μετὰ φωτὸς πολλῆ, multo lumine.	
} Ad	} ἀρχος ἀνῆς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε, omnium turpissimus ad Troiam venit. Hom.			
		ὑπὸ cum accusatiuo	} Infra	} ὁ μὲν ὑπερένω, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. Lucian. alter suprà, al- ter infra ipsum.
} Super	} E Π I. ἔφ' ἵσπευ χυσοχαλίνυ. Xenoph. superequo aurei freni.			

A

In

ἄρχόμενος ἐπὶ τῶν θεάτρων,
saltans in theatris.

Coram

ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων. *Lucian.*
coram tot testibus.

Sub

ἐπὶ κρήνης. *Lucian.* sub Satur-
no.

Ad

ἐπὶ σκοπῆ τοξόθεν. *Lucian.* ad
scopum iaculari.

ἐπὶ cum
genitivo

Versus

ἐπὶ οἴκῳ, domum versus.

B

Penes

ἐπὶ τῆ δήμῳ ἔστω, sit penes po-
pulum. *Halicar.*

Per

ἐπὶ ἡλῆς, per otium.

Cum

ἐπὶ πολλῆς ἐξουσίας, *Halicar.*
magna cū potestate.

Erga

ἐπὶ τῶν δεομένων πρῶτον. *Chry-
sost.* mitis erga egētes.

Super

ἐπὶ πίνακι, super tabula seu
disco.

C

Penes

ἐπὶ σοι ἔστω, penes te erit.
Xenoph.

Ad

ἢν ἐπὶ ποταμῷ. *Thucyd.* erat
ad fluuium.

ἐπὶ cum
dativo

In

ἐγένοντο ἐπὶ τῆ πόλει κινήσεις,
Halicar. seditiones or-
tae sunt in vrbe.

Post

πρῶτον, πρῶτον, & quis
post primum? *Eurip.*

Prater

ἐπὶ τῷ αἴτιῳ, ἔστιν ἄλλο εἶναι,
Xenoph.

ἐπὶ cum
accusativoἈποφὸς cum
genitivo

			Xenoph. præter victum A nihil aliud habere.
	Propter		ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει, Xe- noph. hæc facere prop- ter lucrum.
	Super		καθίσταται ἐπὶ τῷ ἐστῆν, fe- dere super focum. Thu- cyd.
	Supra		πλατεῖα δὲ ῥίσις ἐπὶ χεῖλι. The- ocrit. latus nasus supra B labra.
	Ad		ἐπὶ δεξιᾶν, ad dextram.
	Versus		ἐπ' οἶκον, domum versus.
ἐπὶ cum accusativo	Aduersus	}	ἐπὶ τὸς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν, I- socrat. exercere contra Antagonistas.
	Contra		
	In		ἐπὶ γλώσσαν ἐλθεῖν, in buccā venire. Halicar.
	Propter		πρὸς σε ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, Xe- noph. veni ad te prop- ter argentum. C
		A M Φ I.	
	Circum		τοῖς ἀμφὶ ταύτης τῆς πόλιος οἰκέται, Herodot. iis qui circum hanc ciuitatē habitant.
Ἀμφὶ cum genitino	De		ἀμφὶ δὲ ἕρων ἢ γραφῆ. Lucia- nus. sermo erit de cœ- lo.

Per

A	Per	φοίβειτ' ἀμφὶ καὶ αὐτῆς εἵνεκεν ἡγεσι λίσσομαι. <i>Apoll. per Apollinem, & ipsius Iuonis gratia te rogo.</i>
	Circum	ἀμφὶ πόδεσ' ἀγέεισκε πέδιλα, <i>Hom. circum pedes ap- tabat talaria.</i>
B	Apud	ἀμφὶ σοι, <i>Sophoc. apud te, vel tecum.</i>
C	Propter	ἀμφὶ αὐτῇ, propter ipsam. <i>Lucian.</i>
	Contra	ἀμφ' Ὀδυσσεύ, <i>Sophocl. contra Vlysem.</i>
	Circa	ἀμφὶ δέ μιν ζῶα μυρία ἔσπεκεν, <i>Lucianus. innumerabiles circa illum steterūt bestia.</i>
D	Circiter	ἡμέρα ἤδη ἀμφὶ τὸ λυκανγὲς, <i>Lucian. circiter diluculum est.</i>
	De	νόμος τὸς ἀμφὶ θυσίαν κατασθέντας, <i>Halicar. leges de sacrificiis latas.</i>

ARTICVLVS pluralis cum præposi-
tione *περὶ* vel *ἀμφὶ* idem est quod propri-
um nomen solum, *οἱ περὶ πρῶταμον, Priamus.*
οἱ περὶ παῦλον, Paulus. *οἱ ἀμφὶ πρῶταμον καὶ πάν-
θον, Hom. Priamus et Panthous.* *οἱ ἀμφὶ, οἱ περὶ
πρῶταμον,*

P
πρῶταμον, C
bo singula
num tant
dot. καὶ ἴα
ληνίδ. C. ἀ
Piffistratus
C. è region
Aliqua
tiones co
eg, qui sun
Actor. 13,

περὶ cum
genitivo

πελάμον, & similia construuntur cum verbo singulari, eò quòd sub voce plurali vnum tantum significet hæc locutio, Herodot. καὶ οἱ ἀμφὶ περὶ σίσρατον ἀπικνέεται Ἰππὶ παλληνίδι. ὁ ἀθηναῖος ἱερὸν, καὶ ἀντία ἔθετο τὰ ὄπλα. *Pisistratus venit ad templum Palladis Pallenia, & è regione posuit arma.* Vide Budæum.

Aliquando tamen significant istæ locutiones comitatum vel socios, οἱ περὶ καίου. *B* *reg, qui sunt partium Cesaris, οἱ περὶ τὸν παῦλον, Actor. 13. socij Pauli.*

Π Ε Ρ Ι.

<p>Circum</p> <p>De</p> <p>Pro</p> <p>A, ab</p>	}	<p>περὶ σπέις, circum speluncam. <i>Hom.</i></p> <p>περὶ ψυχῆς, de anima.</p> <p>περὶ ψυχῆς μάχεσθαι, pro vita pugnare, <i>Plato.</i></p> <p>μεγάλῳ εἰληφε περὶ θεῶν τιμῶν, <i>Lucian.</i> honorē magnum accepit à Diis.</p>	<p><i>C</i></p>
		<p>περὶ καλῶ ἔργῳ ἢ λιθάζομένῳ, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, <i>Ioan. 10.</i> non ob vel propter bonum opus lapidamus te, sed propter blasphemiam.</p>	
		<p>περὶ πάντων, <i>Halicar.</i> præ omnibus.</p>	
<p>περὶ cum genitiuo</p>	}	<p>Propter</p>	
<p>Pra</p>	}		

Apud

A	Πεὶ cum dativo	Apud	πολλὸς ἀπέβαλον περὶ ταῖς ἀ- μάξαις, <i>Plut.</i> multos a- miserūt apud curras.
		Circa	περὶ τῆ δέξην, <i>circa collum.</i> <i>Xenoph.</i>
		Ex	ὄν περὶ κηρὸ φίλει, <i>Hom.</i> quē ex animo amabat.
B	Πεὶ cum accusativo	Apud	καταράτεις ἀνδρῶπιος εἶχε πε- ρὶ αὐτὸν, <i>Lucian.</i> habe- bat apud se homines execrandos.
		Ad	ὡς ἐλθοίμι περὶ τὸς φιλοσόφους, <i>Lucian.</i> quomodo ve- nissē ad Philosophos.
		In	τὰ περὶ ψυχὴν, illa quę sunt in animo.
C		Circa	περὶ τὰ φοβερὰ ἢ ἀνδρεία, for- titudō est circa terri- bilia. <i>Aristot.</i>
		Circiter	περὶ ἀείους ὄραν, <i>Xenoph.</i> cir- citer horam prandij.
		Erga	χρηστὸς περὶ ἡμῶν ἀνθρ, <i>Halica.</i> vir benignus erga nos.

Et hac de prepositionibus.

Caput

A

Caput XIX.

DE CONSTRUCTIONE
CONIUNCTIONVM.

I. CONIUNCTIONES copulatiuæ & disiunctiuæ eodem ferè modo, quo apud Latinos construuntur. B

II. CONSTRUITVR *εἰ* cum quouis tempore indicatiui modi: cum præsentii, *εἰ* *ἐθέλεις ἰστέρας* & *εἶναι*. Lucian. *si vis amabilis esse.*

Cum imperfecto, *εἰπερ καὶ ἐβέλετο καὶ ἐλόκει ἀπὸ συνοφαντεῖν*. Isocrat. *si velit & statuerit Sycophantam agere.*

Cum perfecto, *πρῶς μὲ εἰμέμηνα*, ad verbum. *Tentas me, si insaniui, tentas me num insaniam.* πῆες ἐκείνης βλογῶνται, ἔς ὅτι ἴουσι εἰ γερόναισι. Isocrat. *quidam illos laudant, quos vtrum nati sint ignorant.* C

Cum futuro, *ὅτι οἶδα εἰ γαμήσεις ἔπι*. Lucian. *nescio num ducturus sis amplius uxorem.*

Cū Aoristo secundo, *εἰ καὶ τι ἡμαρτον σύγνωσὶ μοι*. Lucia. *Si quid peccaui, ignosce mihi.*

Cum

A Cum Aoristo primo, ἀγνοῶ εἰ ἔτυψεν, *ignoro num verberauerit.*

III. CONIUNGITVR eadem particula εἰ cum optatiuo & subiunctiuo, τῶν ξένων εἰ μετέαρχοιεν. Demosth. *si peregrinorum essent participes.* εἴσῃ εἰ σοι προσέλθῃ μόνον. Lucian. *scies si tantum te adierit.* εἰ δὲ καὶ μὴ δώωσι, Homer. *si non dederint.*

B IV. EOSDEM modos habent εἰ, ἢ, εἰ, ἵνα, ὡς, ὥστε, ὅπως, μὴ, & similes coniunctiones, quarum exempla passim sunt obuia, καὶν verò ferè coniunctiuo gaudet.

V. CONIUNCTIO εἰ dupliciter usurpatur. primò διυνηκῶς, id est, ita vt potentiam & facultatem significet, secundò ἀοριστολογικῶς, id est, indefinite & indeterminate.

C Primo modo coniungi potest cum omnibus modis & temporibus; secundo modo plerumq; coniunctiuum habet, ὅ, τι, εἰ, λέγῃς, quodcunque dicas. ὅσῳ εἰν Διαφέρεις, quātumcuq; differas. Interdum etiam optatiuum, ἢνίκῃ εἰν εἰπέω τι καὶ τέτων δέοι, cum oporteret quidpiam dicere aduersus hæc. De particula εἰν multa iam diximus lib. I.

VI. ὅταν, ὅπότεν, quando, siquando, ἐπὶν, ἐπὶ δὲν, postquam, si, cum coniunctiuo plerumque

que iunguntur
 παρὴν τὰς
 iores nostras
 dicatiuum
 ὅτι, quod
 ctium, n
 tur de cōi
 tio non ta
 egeat, vix
 nutias illa
 nibus men

DE P

SIC V
 costres vi
 mendata,
 virtutibu
 Nar

que iunguntur. Demosth. χαίρομεν ὅταν τις ἐ- A
 παμνή τις παργόνες ἡμῶν, gaudemus cūm quis ma-
 iores nostros laudat. ἐπεὶ & ἐπὶ δὴ, postquam, in-
 dicatiuum habent.

ὅτι, quòd, habet indicatiuum & coniun-
 ctium. neque verò plura dicenda viden-
 tur de cōiunctionibus, cūm earum cogni-
 tio non tam regulis quàm vsu & lectione
 egeat, vixque fieri possit, vt iuuentus mi- B
 nutias illas Grammaticas de coniunctio-
 nibus memoriæ mandet.

Caput XX.

DE FIGVRATA CON- C
 STRUCTIONE.

SICVT apud Latinos, ita apud Græ-
 cos tres virtutes oratio habere debet, vt e-
 mendata, vt dilucida, vt ornata sit, quibus
 virtutibus totidem vitia contraria sunt:

Nam emendatæ, barbara; dilu-

cidæ, obscura; ornataæ,

inornata aduer-

satur.

L DE SO-

A DE SOLOECISMO ET
BARBARISMO.

DE HIS, cum ab Emmanuele optimè explicentur, nihil hic dicendum arbitramur, maximè cum iisdem fermè modis solæcismus & barbarismus committantur in Græca lingua, quibus in Latina. Illud verò diligenter cauendum est, ne si quid in auctoribus Græcis occurrat, quod solæcismi vel barbarismi speciem præ se ferat, continuò solæcismum barbarismumue ab illis admissum pronuntiemus. Non enim solæcismi sed solæcophane dici solent illa, que non ex ignorantia, sed de industria, vel ex quadam docta incuria à magnis auctoribus sunt scripta, cuiusmodi plurima occurrunt apud Græcos; vt illud Aristotelis, οἰδὲ ἔδδ τοῖς συνδιαμένουσιν ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἀξίῃσι πῖς δειν, ὡς ἔξα πατῶντας καὶ προσημιμένους, alij ne iis quidem qui in rebus aduersis nobiscum permanent credendum existimant, quippe qui simulent & decipiant. Recta constructio exposcebat, ὡς ἔξα πατῶσι καὶ προσημιμένοις, Demost. ἢ προσεκλήον ὑμῖν ἔστι τοῖς τέτων λόγῳις, εἰδδτας, ὅτι ἐν πάντων τέτων, &c. pro εἰδδσι: non attendendum est horum sermonibus à vobis, scientes, pro scientibus, Isocrat. δεόμεθα ἐν ὑμῶν ἀνδρες ἀθναῖοι, μετ' εὐνοίας ἀποάσασθαι τῶν λεγόμενων, ἐνδυμιμένους, vbi à genitiuo ad accusatiuum contra communem regulam fit transitus. Cuiusmodi alia multa exempla adfert Budeus, vt sunt illa Sophoclis de duabus sororibus loquentis, ἰδεατε τῶδε τὰ κασιγνήτω, videte duas sorores, pro τὰ κασιγνήτα, & paulò post, ψυχῆς ἀφειδήσαντε,

TE,

vitæ pro
tum electra. &
verbis & orat
quia Græcis f

EN A
pars pro al
ponitur;
libro, & in
adduximu
is, & hæc o
tiones cu
quamuis
que partic
Modus ite
pè tempus
cum gene
cum num

ECLI
oratione
est, ζήλω
assumēdu
mentem, &

τε, vitæ prodigæ, pro ἀφειδουσία, & τηλικῶτ & epithetum electæ, & alia multa. Sed his omisſis, figuræ, quæ & verbis & orationi ornamento sunt, breuiter attingamus, quia Græcis serè cum Latinis sunt communes.

ENALLAGE.

ENALLAGE est cùm vna orationis pars pro alia, vel attributum pro attributo ponitur; cuius rei passim iam in toto hoc B libro, & in primo quoque varia exempla adduximus. Nam & nomina pro aduerbiis, & hæc cum articulo pro illis, & præpositiones cum articulo pro nomine, & sæpe quamuis sine articulo, pro aduerbiis, itemque participia pro nominibus vsurpantur. Modus item cum modo permutatur, & serpè tempus cum tempore, itemque genus C cum genere, & casus cum casu, & numerus cum numero.

ECLIPSIS.

ECLIPSIS figura est, cùm id, quod in oratione deest, foris omnino petendum est, ζηλωσε τενεῖς, τῆς δὲ δειλίας συγῶ. Soph. assumendum est foris ἐνεκα. Laudo te ob istam mentem, ast ob timiditatem odi, ὡς βαθὺν ἐκρί-

A μήθης ὦ τέκνον, subauditur, ὕπνον. Lucian. *quā profundum dormiisti somnum, ὦ fili.*

P A T E T autem hæc figura latissimè ac ferè per omnes orationis partes manat, sicut apud Latinos, eiusq; satis multa exempla passim toto hoc libro sunt allata.

Z E V G M A.

B Z E V G M A figura est, cùm id, quod in oratione desideratur è proximo assumitur, manente eodem genere, numero, casu, cæterisq; attributis, Isocr. *τελαμῶν ὅ μὲν Αἴας ἢ τεύκρ ὅ ἐγεννήθη, πηλέως δ' ἐ Αχιλλεύς, Telamone Ajax ὅ Teucer natus est, Peleo aut Achilles.*

Q U O D si quis hoc exemplum omnibus numeris explere velit, dicendum erit: *τελα-*

C *μῶν ὅ μὲν ἐγεννήθη Αἴας, καὶ τελαμῶν ὅ ἐγεννήθη τεύκρ ὅ καὶ πηλέως ἐγεννήθη Αχιλλεύς.*

Anacreon. *ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβης κιθάρη, δίαφνη τριπύρ' ἐστι, sacra enim Phæbo sunt cithara, laurus, tripus.* Oratio hæc explenda est, vt prior, repetitione verbi ἐστὶν ad singulos rectos.

S Y L L E P S I S.

S Y L L E P S I S est, cùm id, quod in oratione deest, è proximo assumitur, mutato tamen

tamen g
liquo è
καὶ δ' ἐξ
uenes ten
Theodo
sunt vita
πληθύνει
adibus ex
Φύσει λα
ra alba su
πληθύνει
ter hono
ἐν Φίλοις
in amicis

In his su
na sit, necess
δενικαὶ ἀπα
παλά φερε
ἕδωρ καὶ ἕ

P R O
tum sig
partibus
παίρητοι πα

tamen genere, aut numero, aut casu, aut a-
 liquo è cæteris accidentibus. Hom. παρθε-
 νικάσιν ἢ ἡσθεοὶ ἀπαλά φρονέοντες, *virgines & iu-
 venes teneri. πένια ἢ πλῆτ & ἀναγκαῖα τῷ βίῳ.*
 Theodoret. *paupertas & diuitie necessaria
 sunt vita.* Ἄλοχοι ἐνήπια τέκνα εἶαται ἐν μεγάροις
 πολιδέγμεναι, Hom. *uxores & liberi sedent in
 adibus expectantes. ἀἷρ καὶ ὕδωρ καθ' ἑαυτῶ τῇ
 φύσει λεκὰ, Aristot. aër & aqua suapte natu-
 ra alba sunt. αἰ δυναστεῖαι, καὶ ὁ πλῆτ & Διὰ τὴν
 τιμὴν ἐσιν αἰρετὰ. Arist. *potestas & diuitia prop-
 ter honorem expectanda sunt. ἐλπὶς καὶ φόβος
 ἐν φίλοις ἀξιοπῖσαι. Brutus epist. spes & metus
 in amicis sunt fide digna.**

A N N O T A T.

IN his similibusq; exemplis vt oratio suis numeris ple-
 na sit, necessariò genus & numerus mutanda erunt, παρ-
 θενικάσιν ἀπαλά φρονέοντες, tenerè virgines, καὶ ἡσθεοὶ ἀ-
 παλά φρονέοντες. ἀἷρ καὶ ἑαυτὸν τῇ φύσει λεκός ἐστὶ, καὶ
 ὕδωρ καὶ ἑαυτὸ τῇ φύσει λεκόν ἐστὶ. Et sic de cæteris.

P R O L E P S I S.

P R O L E P S I S est cùm dictio aliqua to-
 tum significans præcessit, quæ rursus in
 partibus intelligitur neq; explicatur, ὁμο-
 πᾶ τρεῖσι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστρὸς, ὁ μὲν ἄρσεν, ἡ δὲ

A Ζήλεια γίνονται. Lucian. *Sæpenumero ex eodem patre, eademq; matre nascuntur alter masculus, altera fœmina.* τῶν δὲ γρωπῶν δύο ἐστὶν εἶδη ὁ μὲν μικρὸς, ὁ δὲ μέγας. Arist. *Vulturū dua sunt species, alius quidem parvus, alius verò maior.* ἐχέσιν ὁ μὲν αἰθήσιν, ὁ δὲ Πισημῶ. Aristot. *Habent alter sensum, alter scientiam.*

B ANNOTAT.

IN his exemplis dictio totū significans est ὁμοπάτειοι, partes ἄρσιν καὶ Ζήλεια, vbi rursus ὁμοπάτειοι ἄρσιν, ὁμοπάτειοι Ζήλεια, dicendum erit, si orationem velis integram efficere; quod etiam in altero exemplo faciendum est, ὁ μὲν ἐχει αἰθήσιν, ὁ δὲ Πισημῶ.

ET hic finis sit Syntaxeos. Nam quæ orationem inornatam & obscuram reddunt vt Cacophaton, Tautologia, macrologia, Pleonasmī, hyperbata cum suis speciebus, studiosus adolescens apud Emmanuelem accuratè explicata reperiet, cumq; à Græcis nibil omnino differant, non est quod hinc inutiliter repetantur.

EXERCITATIO
GRAMMATICAE

7^N

PRIMAM CONCIONEM
D. IOANNIS
CHRYSOSTOMI

DE
ORATIONE.

L 4

EPI-

GVR.

o ex eodem
r masculus,
y εἶδη ὁ μὲν
a sunt spe-
paior. exa-
istot. Ha-

ὁμοπαρεσις
⊙ ἀγών, ὁ-
m velis intre-
faciendum.

ionem inor-
Tautologia,
eciebus, stu-
rè explicata
diffe-

EXER-

EPIGRAMMA
IN ORATIONEM
D. CHRYSOST.

DE
PRECATIONE.

*V*t penetret nubes ORATIO, & ardua
vincat
Sidera, remigij pennipotentis e-
get.

Nam nisi vis grauidam leuet in sublime volucris

Instar plumbati sidit in ima globi.

Ecquid opus sumptu? quid opus sudore? paratu

Sunt faciles alæ, tu modò, lector, eme.

Quæris vbi prostent? Aureo Chrysoftomus ore

Monstrat & est tanti venditor ipse boni.

Perdus & pernox hunc vnum volue, reuolue,

Vnus pro multis, nobilis auctor, erit.

Hic sermo, hic precibus Nomen superare docebit,

Hic Graij eloquij suppeditabit opes.

in Græcis repererit, verba reponat, ipsamque quoad licet, compositionem demonstret, & quo Græca oratio discrimine à Latina discrepet, perspicue ostendat. Quare prudenter quoque & utiliter facere cęsendi sunt illi Græcarum disciplinarum Magistri, qui auctores Græcos suis auditoribus ad verbum prius interpretantur, quàm Latinam, & ab hellenismis non nihil abeuntem interpretationem adferant. Spero autem hoc auctarium ad Græcas nostras Institutiones adiectum, gratum acceptumque fore adolescentibus, qui Græcas Musas amant, quos rogatos velim, ut aliquando pro me quoque id faciant, ad quod in hac sua oratione diuus

CHRYSOSTOMVS tam

disertè ac piè nos cohortatur.

A
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΕ-
ΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ
ΛΟΓΟΣ Α.

Β Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει τὰς τῶ θεῶ θερά-
 ποντας μακαρίζειν καὶ θαυμάζειν, ὅτι τὴν ἐλπίδα
 τῆς ζωῆς ἐν ταῖς ἀγίαις εἶχον δοχᾶς, καὶ ὅτι
 χρᾶσθαι φυλάξαντες τὰς ὕμνας, καὶ τὰς λατρείας,
 αἰς τῶ θεῶ σὺν χαρᾷ καὶ φόβῳ προσέφερον, καὶ εἰς
 ἡμᾶς διέδωκαν τὸν ἑαυτῶν ἠσυχαστὸν, ἵνα πρὸς τὸν
 ἐκείον ζῆλον πᾶν τὸ ὀπιγνόμενον ὀπιπᾶσιν ἀσπίδι δυ-
 νηθῶσιν.

C **D. IOANNIS CHRYS-**
SOSTOMIDE SACRIS
P R E C I B V S,
 Oratio prima.
INTERPRETATIO AD
V E R B V M.

U T R O R V M Q V E gratia conuenit Dei famulos
 beatificare & admirari, quod spem salutis in sanctis ha-
 buerunt precibus, & quod scripto custodientes hymnos &
 cultus,

EXI
 cultus, quos
 nos transmi-
 lum omnem

IN
 I

D V A B
 nuntiare,
 quando &
 tionibus p
 quos ater
 ne ac tren
 ad nos ve
 posterita
 uertere fl

Αμφο-
 sem. αμφο-
 σα, 36. α. τ.
 que, hinc v
 inclino, s.

ἕνεκα.
 niriuum, i.
 προσή-
 personale,
 conueni
 libus forma
 confert, c

cultus, quos Deo cum gaudio & timore adferebant, & ad nos transmiserunt suum thesaurum, ut ad proprium Zelum omnem posteritatem trahere possent. **A**

INTERPRETATIO
IACOBI PONTANI.

DΥΑΒΥS de causis æquum est beatos pronuntiare, & admiratione afficere Dei seruos; quando & salutis suæ fiduciam in diuinis precationibus posuerunt, & hymnos atque cultus, quos æterno Numini adhibere cum exultatione ac tremore confueuerant, literis custoditos, ad nos velut thesaurum suum transmittentes, posteritatem omnem ad imitationem sui conuertere studuerunt. **B**

Ἀμφοτέρων, Genit. plural. mascul. est ἀμφοτέρῳ, fœm. ἀμφοτέρας, neut. ἀμφοτέρων, ut ὁ λόγος, 39. a. ἡ μῦσα, 36. a. τὸ ξύλον, 39. b. vterque, vtraque, vtrumque, hinc verbum ἀμφοτερίζω, in vtramque partem inclino. ὁ καὶ ἡ ἀμφοτεροδέξις, ambidexter. **C**

ἕνεκα, aduerb. propter, gratiâ, causâ, regit genitiuum, 129. b. poetice ἕνεκα, ἕνεκα, ὄνεκα.

προσῆκει, conuenit, par est, decet, verbum impersonale, de quo 303. Porro ut à Latinis personalibus, conuenio, competo, confero, conduco, & similibus formantur impersonalia, conuenit, competit, confert, conducit, sic à Græco personali προσήκω, attineo,

- A** tineo, pertineo, formatur impersonale $\omega\epsilon\sigma\theta\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota$, cōuenit, quod D. Chrysoſtomus in hac oratione ſape repetit. Componitur $\omega\epsilon\sigma\theta\acute{\eta}\kappa\omega$ à $\pi\rho\alpha\pi\omicron\sigma\iota$. $\omega\epsilon\delta\varsigma$ & $\eta\kappa\omega$, venio, ſecunda coniugationis barytona, fut. $\eta\zeta\omega$, qua notatione uſurpatur etiam $\eta\kappa\omega$, fut. $\eta\zeta\omega$, à quo ſumit ſua tempora $\eta\kappa\upsilon\delta\mu\alpha\iota$. vide 3 4 2. c. participium uerbi $\omega\epsilon\sigma\theta\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota$, eſt $\omega\epsilon\sigma\theta\acute{\eta}\kappa\omicron\nu$, decorum, id quod decet, officium, $\kappa\alpha\tau\grave{\alpha}$ τὸ $\omega\epsilon\sigma\theta\acute{\eta}\kappa\omicron\nu$, ut decet, ut par eſt. $\omega\alpha\epsilon\delta\grave{\alpha}$ τὸ $\omega\epsilon\sigma\theta\acute{\eta}\kappa\omicron\nu$, præter decorum. τὸ $\omega\epsilon\sigma\theta\acute{\eta}\kappa\omicron\nu$ $\eta\mu\acute{\iota}\nu$ $\omega\pi\omicron\iota\epsilon\acute{\iota}\nu$, facere quod noſtri eſt officij.

$\tau\epsilon\delta\varsigma$, articulus præpoſitiuus maſculin. accuſat. pluralis, 15. c.

$\tau\epsilon\tilde{\iota}$, iridem articulus maſculin. genit. ſingul. 15. c.

$\theta\epsilon\tilde{\iota}\varsigma$, genit. ſing. ὁ $\theta\epsilon\delta\epsilon\delta\varsigma$, Deus. ut ὁ $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$, $\theta\epsilon\tilde{\alpha}$, Dea, $\nu\tau\eta\ \eta\ \mu\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho$.

- $\theta\epsilon\tilde{\epsilon}\delta\grave{\alpha}\omega\omicron\nu\tau\alpha\varsigma$, accuſat. plural. quinta ſimpl. ὁ $\theta\epsilon\tilde{\epsilon}\delta\grave{\alpha}\omega\omicron\nu\tau\omega\nu$, famulus, miniſter, interdum cultor, ut $\theta\epsilon\tilde{\epsilon}\delta\grave{\alpha}\omega\omicron\nu\tau\omega\nu$ $\mu\upsilon\sigma\omega\tilde{\nu}$, cultor Muſarum. genit. τῶ $\theta\epsilon\tilde{\epsilon}\delta\grave{\alpha}\omega\omicron\nu\tau\omega\tilde{\nu}$, hinc ſæmin. $\theta\epsilon\tilde{\epsilon}\delta\grave{\alpha}\omega\omicron\nu\tau\alpha$, famula, & $\theta\epsilon\tilde{\epsilon}\delta\grave{\alpha}\omega\omicron\nu\tau\iota\varsigma$, τῆς $\theta\epsilon\tilde{\epsilon}\delta\grave{\alpha}\omega\omicron\nu\tau\iota\delta\omega\tilde{\nu}$. 98. a.

$\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\zeta\omega$, inſinit. à $\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\zeta\omega$, quarta coniugat. baryt. beatum prædico, beatifico. fut. $\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\zeta\omega$, 15 b. c. Atticè $\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\omega$, Aoriſt. 1. $\epsilon\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\epsilon\iota\mu\iota$, præter. act. $\mu\epsilon\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\epsilon\iota\mu\alpha$, $\pi\alpha\tilde{\nu}\varsigma$, $\mu\epsilon\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\epsilon\iota\mu\alpha$, hinc $\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\epsilon\iota\mu\omicron\delta\omega\tilde{\nu}$. 274. a. b. beatitudo. ὁ $\eta\lambda\omega$ $\mu\alpha\kappa\alpha\rho\acute{\iota}\epsilon\iota\mu\omicron\delta\omega\tilde{\nu}$, octo beatitudines. ὁ $\chi\alpha\tilde{\iota}$ ἢ $\mu\acute{\alpha}\mu\alpha\varsigma$ ſeu $\mu\acute{\alpha}\mu\alpha\varsigma$, beatus, τῶ $\mu\acute{\alpha}\mu\alpha\varsigma$. 49. b. ſeu $\mu\acute{\alpha}\mu\alpha\varsigma$.

μακάριος. 55. a. ἡ μακαριότης, beatitudo, τῆς μακα- A
είότητος. 52. b.

Porro quod Græci in verbis quibusdam repetunt pri-
mam consonantem presentis cum augmento, ut τύπω,
τέτυφα, μακαρίζω, μεμαχάεικα, id Latini etiam in non-
nullis obseruant, ut in his, præter cætera; curro, cucur-
ri, pungo, pupugi, tundo, tutudi, tondeo, totō-
di, mordeo, momordi, spondeo, spopondi, po-
fco, popofci, & interdum mutatis vocalibus presen-
tis; cado, cecidi, cædo, cecidi. Imo prisci Latini mo- B
re Græcorum repetitionem istam per e faciebant, me-
mordi, pepugi, spepondi, cecurri, pepofci. Vi-
de Emmanuelem in Schol. verb. init. Hinc illa apud Poë-
tas, tetuli, tetuliffem, pro tuli, tuliffem.

καί, &, coniunctio copulatiua, nusquam non ob-
uia.

θαυμάζω, infinit. presens. quarta baryt. à θαυμά-
ζω, miror, admiror. fut. θαυμάσω. Aor. 1. ἐθαύμασα. C
preterit. αἰ. θαύμακα, mutato θ presentis in tenuem τ.
141. a. τὸ θαῦμα, τῷ θαύματι, mirum, admiratio,
44. c. ἡ θαυμασιότης, admirabilitas, ὁ θαυμασὸς, ad-
mirabilis. Regit autem θαυμάζω, genitiuum. 70. c. Sed
hic & aliàs sepe accusatiuum.

ὅτι, quòd, coniunctio.

τῷ, articul. fæm. preposit.

ἐλπίζω, accusat. singul. à ῥεκτο ἢ ἐλπίς, τῆς ἐλπί-
δος. 274. a. itudines. 40. b. seu
μακάριος.

λα.

A δια. 56. c. ἐλπίζω, spero. ἀπελπίζω, despero. ὁ καλὸς ἢ εὐελπίστis, ἐυέλπιστος, qui bene sperat, bona spe fretus.

σωτηρία, genit. singul. secundæ simpl. desinit in *es*, quia Rectus ἡ σωτηρία, salus, in *a* purum exit, 36. b. c. ὁ σωτήρ, saluator. τῷ σωτήρι. 50. a. vocat. ὁ σωτήρ. 61. a. verbum est σώζω, seruo, saluo. de quo infra. σώσον, pretium conferuationis & saluationis, sicut λύτρον, pretium liberationis.

B ἐν, in, præpositio, 308. a. regit datiuum 142. a. b. ἀγιός, dat. plural. secundæ simpl. ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, sanctus, sæmin. desinit in *a*, quia masculinū exit in *os* purum. 92. c. ἀγιάζω, sanctifico, quartæ barytonorum; ἡ ἀγιότης sanctitas, τῆς ἀγιότητος. 52. b.

εἶχον, Aorist. 2. vel imperf. à verbo ἔχω, habeo, de quo 341. c. Augetur per *ei*, vt & alia nonnulla verba, 129. a.

C Ὁραΐς, Dat. plural. vt πμαΐς, Rectus ἡ ἐνχὴ, oratio, precatio, votum. ἐυχμαι, oro, opto, ἐυκτός, ἐυκτῶς, optabilis. ἐυκτήριον, sacrarium, oratorium, locus ad precandum destinatus.

γραφή, Dat. singul. vt πμῆ, à γραφή, scriptura, ἁγία γραφή, sacra scriptura. γράφω, scribo fut. γράψω, scribam. primæ baryt. præterit. act. & med. γέγραφα, inde ablato augmento & *a* in *n* mutato, sit γραφή, nam & à præterito medio formantur verbalia. 276. b.

Φυλάξαντες,

Φυλάξαντες, custodios, qui præterit. act.

μα. 274. a. c. 48. a. custodios niter dicitur 121. b.

ὕμνος, vnus hymnus, l. & finitio explor. cap. 31. ὕμνος, φιλοσοφ. 203. b.

λατρεύειν, quod hic cultus significat, qui vnus generalis sit λατρεύω, seruo ὁ λατρεύς, famulus, λατρεύς, famulus.

σὺ, præterit. ἐν. 29. a. b.

χαρῶν, vnus, χαρίζω, med. λέγεσθαι, nam verbalia

Φύλαξαντες,

Φυλάξαντες, Aorist. i. particip. à φυλάττω, seruo, A
 custodio, quarta baryt. fut. φυλάξω. Aorist. i. ἐφύλαξα.
 praeterit. act. πεφύλαχα. pass. πεφύλαχμαι. Hinc φύλαγ-
 μα. 274. a. id quod custoditur. ὀφύλαξ, τὸ φύλακον.
 48. a. custos. ἡ φυλακὴ, carcer, custodia, commu-
 niter dicitur φυλάσσω, sed Attici σ in τ mutant. 29. b.
 121. b.

ὕμνος, vt τὸς λόγος, tertia simplicium, ὁ ὕμνος.
 hymnus, laus, celebratio, quia hymni sit natura B
 & finitio explicat Pontanus noster lib. 2. Institut. poëtic.
 cap. 31. ὕμνέω, laudo, celebroy, fut. ὕμνήσω, vt φιλέω,
 φιλήσω. 203. b.

λατρείας, accusat. plural. secunda simpl. ἡ λατρεία,
 quod hic cultum diuinum, soli que Deo debitum
 significat, quae notio frequens est apud Theologos, quam-
 uis generali significato idem sit quod seruitus. verbum
 λατρεύω, seruiro, sexta barytona. fut. λατρεύσω. 122. c.
 ὁ λάτρης, famulus, seruus, cultor. prima simpl. ἡ λά- C
 τρις, λάτειον, famula, cultrix, secunda contracto-
 rum.

σὺν, praeposit. 308. a. regit datiuum. 143. Atticè
 ξύν. 29. a. b.

χαρᾶ, Dat. singul. secunda simpl. ἡ χαρὰ, gaudi-
 um. χαίρω, gaudeo, de quo in Inuest. Themat. praeterit.
 med. κέχαρα. hinc χαρά. nam à praeterito medio sunt e-
 tiam verbalia in α.

Φόβω, Datiuus sing. tertia simpl. ὁ φόβος, timor,
 M metus,

A metus. φοβέομαι, timeo, metuo. fut. med. φοβήσομαι. φοβερός, terribilis, metuendus.

ἀποσφύρομαι, Imperfect. à ἀποσφύρω, adfero. compositum à ἀποσφύρω, fero. de quo vide 284. c. & in themat. Inuestig. ἡ ἀποσφορὰ, oblatio. ὁ καὶ ἡ ἀποσφορῶς, commodus, aptus, utilis. ἀποσφορῶς, commodè, vtiliter.

εἰς, in, preposit. 308. a. regit accusat. 143. b. c. hic significat Ad. εἰς ἡμᾶς, ad nos. dicitur etiam ἐς, ibid.

B ἡμῶς, accusat. plural. à nominatiuo ἐγώ. 111. b.

διέδωκαν, Aor. 1. act. à διαδίδωμι, distribuo, transmittio, trado. οἱ ἄγιοι πατέρες διέδωκαν εἰς ἡμᾶς τῆτο τὸ δόγμα. Sancti patres tradiderunt nobis, vel, transmiserunt ad nos hoc dogma. Est autem tertia coniugationis verborum in μι, & componitur ex prepositione δια, cuius sunt variæ significationes tam intra quam extra compositionem. 145. a. b. & à verbo δίδωμι, do. 257. c. fut. δώσω, διαδώσω. Aorist. 1. ἔδωκα, διέδωκα, per κ, 149. a. 257. c. hinc διάδοσις, traditio, quæ per manus fit.

C εἰς, in, preposit. 308. a. regit accusat. 143. b. c. hic significat Ad. εἰς ἡμᾶς, ad nos. dicitur etiam ἐς, ibid.

ἑαυτῶν, Genit. plural. pronomen composit. caret nominatiuo singul. in genitiuo ἑαυτῶ, αὐτῶ, in plurali ἑαυτῶν, & ὅρων αὐτῶν, estque omnium personarum, vt habes 117. c. 118. a.

θησαυρὸν, vt τὸν λόγον. ὁ θησαυρὸς, thesaurus, θησαυρίζω, thesaurizo, thesauros colligo.

ἢ, vt, coniunctio. 307. c.

πρὸς,

πρὸς, ad
significatione
ἐπιείκων,
familiaris,
proprium,
prium zelus

ἔχλον, vt
ἀπο, vt ἀπολόω,
Aorist. 1. ἐχ
partem, vt
fiat. ὁ ἐχλω
dendus. for
pass. ἐχλωμα
πῶν, om
50. c. 94. b.
fus.

ἰπτιανόρ
μαι seu ἐπιάνο
nascor, pos
ti seu poster
tur, vno verb
Graci concre
iuuentus. n
alia, de quib
illud ex prep
338. b. c.

ἰπτιανόρ

πεδός, ad, preposit. 308. a. Quos casus regat, & qua A
significatione, vide in Syntaxi 148. b. c.

οικεῖον, vt τὸν λόγον, Rectus, ὁ οἰκεῖος, domesticus,
familiaris, adiectiuum ab οἶκος, domus. hęc significat
proprium, suum, vt posteros ad suum seu pro-
prium zelum seu ardorem incitarent.

ζῆλον, vt τὸν λόγον. ὁ ζῆλος, zelus, æmulatio, Ζη-
λώω, vt δολώω, 22 σ. c. æmulor, suspicio. futur. ζηλώσω.
Aorist. 1. ἐζήλωσα. Accipitur in bonam & in malam B
partem, vt & zelus, que vox aliquando inuidiam signi-
ficat. ὁ ζηλωτὸς, æmulandus, suspiciendus, inui-
dendus. formatur ζηλωτὸς à tertia persona præteriti
παρ. ἐζήλωμαι, ἐζήλωσαι, ἐζήλωται, vide 275. a. b.

πᾶν, omne, generis neutri, πᾶς, παντὸς, πᾶσι, πᾶν,
50. c. 94. b. composita πᾶσι, σύμπας, omnis, vniuer-
sus.

Ἐπιγινόμενον, particip. present. temp. ab ἐπιγίνο- C
μαι seu ἐπιγίνομαι, quasi dicas, postnascor seu super-
nascor, postea existo. vnde οἱ ἐπιγινόμενοι, post na-
ti seu posteri. Et τὸ ἐπιγινόμενον, quod postea nasci-
tur, vno verbo, posteri seu posteritas, vsurpant enim
Græci concreta neutra pro abstractis, τὸ νέον, pro ἡ νεότης,
iuuentus. τὸ εὐσεβὲς pro ἡ εὐσεβεία, pietas, & id genus
alia, de quibus in Syntaxi. 45. a. b. Componitur verbum
illud ex prepositione ἐπι & γίνομαι seu γίνομαι, de quo
338. b. c.

Ἐπιπαύσαιθαι, Aor. i. infinit. verbi med. vt τύψα-

A *δου*, ab *ἐπιπέω*, attraho, torqueo, circumuoluo, componitur ab *ἐπι* & *πέω*. 2 0 6. a. futur. *πέωσω*. Aorist. 1. *ἔπεισα*, *ἔπεικα*, *ἔπεικαμ*. hinc *πεισμός*. Aorist. 2. *ἔπειν*, habet enim hunc Aoristum. vide. 2 0 6.

δυνήθωσι, tertia persona Aorist. 1. pass. coniunctiui modi, à deponenti verbo *δύναμαι*, possum, valeo, secunda coniugationis verborum in *μι*, fit autem tempus illud quasi à *δυνάω*, *δυνήσω*, *δεδύνηκα*, *δεδύνηκαμ*. Aorist. 1. valde vsitatus, *ἔδυνήθην* seu *ἠδυνήθην*, potui, valui. Aorist. 1. coniunct. *ἐάν δυνήθω*, vt *τυφθῶ*, si valero. plur. *ἐάν δυνήθωσι*, 177. b. Sunt autem apud Græcos, vt & apud Latinos multa verba terminatione quidem passiuæ, at significatione actiuæ; & ex his vnum etiam est *δύναμαι*, cuius verbales; ἢ *δύναμις*, τῆς *δυνάμεως*, potentia, virtus. ἢ *δυναστεύς*, Dynasta, Princeps.

C *Διαβάνειν γὰρ προσήκει τὸν τῶν διδασκάλων ὅτι τὰς ὀμιλῆντας πρόπων, καὶ τὰς τῶν περὶ τῶν μαθητῶν, μιμητῶν προσήκει φαίνεσθαι τῆς ὀκείνων δικαιοσύνης, ἵνα πάντα τὸν χρόνον ταῖς περὶ δικαίαις καὶ τῆς θεῆς λατρείας συζώμεν, τὸ ζῶν, τὸ ὑγιάν καὶ πλεόν, τὸ πέραν ἀγαθῶν εἶναι νομίζοντες τὸ περὶ δόχεσθαι τῷ θεῷ μετὰ κατὰ τῆς καὶ ἀδριαφθόρας ψυχῆς.*

TRANSIRE enim conuenit Præceptorum ad discipulos mores, & Prophetarum discipulos, imitatores conuenit apparere illorum iustitiæ, vt omni tempore orationibus,

nibus, & De
ritam, hoc sa
rum esse arbit
ta anima.

MAGIS
eos immigr
iunguntur,
dem iustitia
num nostru
que Deum,
atque incor
adeo vitam
tias nostras
tremur.

διεβαλ
pertranseo
βίωσ, à βίω
transij, per
γὰρ, eni
τὸν τῶν δι
dicationem, cu
teritium Gr
allato ex temp
corum om
τὸς τῶν φίλο
παύδας τῶν φ
occurrunt, &

nibus, & Dei seruitio, & meditationi conuiuiamus, hoc **A**
 vitam, hoc sanitatem, hoc diuitias, hoc terminum bono-
 rum esse arbitantes orare Deum cum pura & incorrup-
 ta anima.

MAGISTRO^{RVM} namque mores par est in
 eos immigrare, qui cum illis cōsuetudine con-
 iunguntur, Prophetarumq; discipulos eorun-
 dem iustitiam æmulari, vt quàm longum est æ-
 uum nostrum, ad preces factitandas, colédum-
 que Deum, & ad pietatis exercitationem castis **B**
 atque incorruptis mētibus incumbentes, hanc
 adeo vitam, hanc incolumitatem, hanc diui-
 tias nostras, hoc extremum bonorum arbi-
 tremur.

διαβαίνειν, Infinit. presens à διαβαίνω, transeo,
 pertranseo, compositum ex δια & βαίνω, vado. fut.
 βήσω, à βάω, διαβήσω. praterit. act. βέβηκα, διαβέβηκα,
 transij, peruasi, de quo in Grammat. 283. c. 337. c. **C**

γάρ, enim, coniunctio.

τὴν τῶν διδασκάλων πρόσων. Inter articulum &
 dictionem, cum qua articulus construitur, eleganter in-
 teriiciunt Graeci dictionem aliam cum suo articulo, vt in
 allato exemplo vides; & in hoc: τὰ τῶν φίλων κοινὰ, ami-
 corum omnia communia, pro, τὰ κοινὰ τῶν φίλων.
 τὸς τῶν φίλων παῖδας, amicorum liberos, pro, τὸς
 παῖδας τῶν φίλων. similia passim in omnibus auctoribus
 occurrunt, & in hac ipsa Chryso^{stomi} oratione.

M 3

διδασκάλων,

A Διδασκάλων, Genit. plural. ὁ διδάσκαλος, do-
ctor, ἡ διδασκαλία, docteo. ἢ διδασκαλία, doctrina. τὸ
δίδακτρον, merces, quæ doctori penditur.

Ἰππῖ, preposit. varia habet significata, & varios ca-
sus regit. 152. b. c.

ὁμιλῶντας, Accusat. plural. particip. present. temp.
ab ὁμιλέω, versor, conuersor, consuetudinem ha-
beo. futur. ὁμιλήσω, praterit. act. ὁμίληκα. Hinc ὁμιλία,

B conuersatio, consuetudo, congressus, colloqui-
um, quod nomen transtulit etiam vsus ad conciones & o-
rationes in conuentibus recitari solitas, vnde homilia SS.
Patrum. ὁμιλεῖν τῷ διδασκάλῳ, versari & agere cum
præceptore. Nam verba conuersandi datiuum regunt.
86. c. ὁ ὁμιλητῆς, discipulus, familiaris.

τρέπων, ὁ τρέπω, tertia simpl. significat morem
seu mores, ἅ τρέπω, verto, muto, prima coniugat.
baryt. prater. med. τέτροπα, nam dissyllaba, quæ in futu-
C ro habent e, mutant illud in, praterito medio in o, vt ha-
bes 193. c. hinc verbale τροπή, conuersio, & ὁ τρέπων,
mos, & latinè, tropus apud Grammaticos & Rheto-
res.

προφοτῶν, Genit. plural. prima simplic. ὁ προφή-
της, Propheta, vocatiuo ὁ προφήτα, 33. a. sit ἅ προφη-
μι, prædico, prophetizo, compos. ex πρὸς & φημι, de
quo 302. b. ἢ προφήτης, τῆς προφήτιδος, fœmina fati-
dica, prophetissa. formantur enim à masculinis sub-
stantiuus etiam femina substantiua. 96. c.

μαθητῆς,

μαθητῆς
discipulus
disco. de ma

μιμητῆς
micator, ἢ
circumflex. q
tu, pantom
que ridicu
mitatio. ἢ
contract. sim
hominis imit

Φαίνεσθαι
φαίνομαι, vi
sunt signific
144. b. pass.

ὁκνεῖν
m, dicitur, il

διηκουσῶν
διηκουσῶν, ἢ δι
κλιότερον, ἢ
103. b.

ἔθρονον
temporal
bri, vbi ann

πρὸς
idem quod

μαθητῶν, *Accusat. plural. prima simpl. ὁ μαθητῆς, A*
discipulus, ἀ μαθητῶν, disco, vt latinè discipulus ἀ
disco. de μαθητῶν. 278. a. 344. a.

μιμητῶν, *Accusat. plural. prima simpl. ὁ μιμητῆς, i-*
mitator, ἀ verbo μιμέομαι, imitor, prima coniugat.
circumflex. quod accusatiuum regit. 87. c. Hinc latinè mi-
mus, pantomimus, histrio, gesticator, omnium-
que ridiculus imitator. ἡ μίμησις, τῆς μιμήσεως, i-
mitatio. ἡ μιμῶν, τῆς μιμῶν, μιμῶν, quarta declinat. B
contract. ἰμῖα; Appellatur hoc nomine, quod actiones
hominis imitetur.

φαίνεσθαι, *Infin. praesens, pass. vocis vel media, ἀ*
φαίνομαι, videor, appareo. actiu. est φαίνομαι, cuius varia
sunt significata; fut. φανῶ. 121. c. praeterit. act. πέφαγκα,
144. b. pass. πέφαμμαι, 175. b.

ἐκείνων, *Genit. plural. vt τῶν λόγων, ἐκεῖνον, ἐκεῖ-*
νη, ἐκεῖνο, ille, pronom. demonstratiuum. 116. b. C

δικαιοσύνης, vt τῆς πμῆς, ἡ δικαιοσύνη, iustitia. ὁ
δικαίος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον, iustus. comparatiuus. ὁ δι-
καίωτερος, ἡ δικαιοτέρα, τὸ δίκαιότερον, per o, non per ω.
103. b.

χρόνον, ὁ χρόνος, *tempus. tertia simpl. ὁ χρονικός,*
temporalis, ad tempus pertinens. τὰ χρονικά, li-
bri, vbi annotatur quo tempore quidque gestum sit.

προσδραχῆς, vt πμῆς, *Dat. plural. ἡ προσδραχῆ,*
idem quod ἐν χῆ, oratio, precatio.

A μελέτη, vt πμῆ, ἢ μελέτη, meditatio, cura, exercitatio, studium. Tritum est illud vnius ex septem Sapientibus. μελέτη τὸ πᾶν, exercitatio est omnia. μελέτῳ, meditor. vt πμάω. 216. fut. μελετήσω.

συζῶμεν, present. temp. coniunct. modi à verbo συζάω, ex συν & ζάω, viuio, ad verbum; conuiuio, simul viuio. fut. ζήσω, συζήσω. Aorist. ἔζησα, συνέζησα. vide 225. c. Quomodo mutetur prepositio συν in compositione,

B inuenies 134. c. constringitur autem verbum συζῶμεν hinc cum datiuo vi prepositionis. 88. b. Porro vt Græci in compositione suas prepositiones variè mutant, ita & Latini suas, hinc colligo, colludo, corrado, pro, conligo, &c. comedo, combibo, compono, pro, conedo, &c. traicio, trano, trado, pro, transicio. pelluceo, pro, perluceo, immitto, illigo, pro, inmitto, &c. offundo, pro, obfundo, accurro, affero, & sic in ceteris.

C τὸ, pronomen demonstratiuum. εἶ, αὐτή, τὸτο, hic, hæc, hoc, 115. c.

ζωῶ, ἢ ζῶ, vita, secunda simpl.

ὑγίαν, vt τῶ μῶσαν, ἢ ὑγία, fanitas. dicitur etiam ὑγιεινός, ὁ καὶ ἢ ὑγιής, καὶ τὸ ὑγιές, fanus. Accusat. τὸν ὑγιᾶ. 68. a. ὑγιάω, fanus sum, quinta coniugat. barye.

πλεῖστον, vt τὸν λόγον. ὁ πλεῖστος, diuitia. πλετέω, diues sum. fut. πλετήσω, vt φιλέω, φιλήσω, ὁ πλέσσι, diues.

diues. πλεσ-

tus, Deus d

πέργος,

es, quinta d

πέργος.

ἀγαθῶν

δός, bonus.

είναι, I

286. a.

νεμίζοντι

arbitror. q

νομῶ, 156. c.

μισμα, nuc

trio ita cusu

τὸ πᾶν

vicem nomi

ἢ πᾶσι χη,

ro, precor

τις ἢ ὑγίαν

git autem π

91. b. εὐχ

me.

μετὰ,

& construct

καὶ γαρ

purus, ἢ κ

ἀδύνατος

diues. πλοσίως, opulenter, abundè. ὀπλοῦτος, Plu- A
tus, Deus diuitiarum. item, diuitiæ.

πέρας, finis, terminus, generis neutri; vt τὸ κρέ-
ας, quinta declinat. contractor. τὰ πέρατος, πέρατος,
πέρως.

ἀγαθῶν, vt τῶν ξύλων. τὸ ἀγαθόν, bonum. ὁ ἀγα-
θὸς, bonus. comparat. ἀρετίων, βελτίων. 104. a. b.

εἶναι, Infinitiu. presens ab εἶμι, sum, quod habes
286. a.

νομίζοντες, particip. present. temp. ἀ νομίζω, puto, B
arbitror. quarta coniugat. baryt. fut. νομίσω. Atticè
νομιῶ. 156. c. praterit. νενόμικα. pass. νενόμισμαι. Hinc νό-
μισμα, numisma, quod Principis aut Magistratus arbi-
trio ita cufum sit & signatum.

τὸ προσεύχεσθαι, Infinitiuus cum articulo supplee
vicem nominis. 6. b. c. Nam τὸ προσεύχεσθαι idem est ac
ἢ προσευχῆ, oratio. Componitur ἀ πρὸς & ἔυχομαι, O-
ro, precor. fut. med. ἔυξομαι. imperfect. ἔυχμην. At- C
ticè ἠύχμην, mutant enim Attici εν in ην. 130. c. Re-
git autem προσεύχομαι, vt & simplex ἔυχομαι datiuum.
91. b. ἔυχε τῷ θεῷ ὑπὲρ ἐμῶ, precare Deum pro
me.

μετὰ, Preposit. 308. a. variam habet significationem
& constructionem. 245. c.

καθαρός, Genit. singul. secunda simpl. ὁ καθαρός,
purus, ἢ καθαρὰ, non καθαρή. 92. c. τὸ καθαρόν.

ἀδιάφορος, vt τὸ λόγος, ὁ καὶ ἢ ἀδιάφορος, καὶ τὸ

A ἀδιάφθορον, incorruptus. Sub vna terminatione comprehendit duo genera, quippe compositum. 93. b. c. imò decompositū, ex priuatiua particula α, & διὰ, & φθέρω, corruptio. verbum est φθείρω, quinta coniugat. baryt. διαφθείρω, corrumpo. fut. φθερώ. Aorist. 1. ἐφθείρα. praterit. act. ἐφθάρκα. praterit. med. ἐφθορα. Hinc φθορά, & φθέρω. & ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθορος.

Ψυχῆς, ἡ ψυχὴ, anima. secunda simplic. ὁ ψυχικός, animalis.

B ὡσπερ γὰρ τῷ ζώματι Φῶς, ἡλιος, ἔτω ψυχῆ, πνεύματι, εἰ ἐν τῷ φλῷ ζήμια, τὸ μὴ ὁρᾶν τὸν ἡλιον, πόση ζήμια χειριανῶ, τὸ μὴ πνεύματι χειραίνεσθαι συνεχῶς, καὶ διὰ τῆς δόξης τὸ τῆς χειρὸς Φῶς εἰς πλὴν ψυχῆ εἰσάγειν; καὶ τίς σοὶ ἀνὴρ ἐκπλαγείη καὶ θαυμάσειε πλὴν τῆς θεῆς Φιλανθρωπίαν, ἣν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται, τοσούτῳ πλεονάζοντι ἀνθρώποις χειρίζομεν, ὡς καὶ πνεύματι ἀξιώσῃ καὶ ὁμιλίᾳ τῆς εἰαυτῆς; θεῶ γὰρ ὡς ἀληθῶς λαλῶμεν τῷ καιρῷ τῆς πνεύματι, δι' ἧς καὶ τοῖς ἀγγέλοις σωματώμεθα, καὶ πλὴν πρὸς τὰ ἄλλα, κενωνίαν πολὺ φαινόμεθα διαφθόροντες.

QVEMADMODVM enim corpori lux, Sol, (est) sic anima ratio. Si igitur ceco, pœna, non videre Solem, quant a pœna Christiano (erit) non orare assiduè, & per orationem Christi lumen in animam inducere? At qui quis non obstupescat & admiretur Dei humanitatem, quans

quam in nos
nans, vt &
Deo enim v
Angelis cop
nem multum

ET ENIM
corpora,
oratio. C
Solem vid
us malum
duè, & ita
re animu
Dei, cum
tiuit, vt a
mercium
rationem
no enim
cibus dec
Inarum l
mur.

ὡσπερ
ζώματι
plic. ὁ σωμ

Φῶς
simpl.

ἡλιος
iectum i

quam in nos ostendit, tantum honorem hominibus do-
nans, vt & oratione dignetur (illos) & conuersatione sua.
Deo enim verè loquimur tempore orationis, per quam &
Angelis copulamur, & illam ad irrationalia communio-
nem multum videmur effugientes.

ET ENIM perinde vt Sol iste luminibus suis
corpora, ita animos suo quodam lumine vestit
oratio. Quare si oculis capto supplicium est,
Solem videre non posse, quanto tandem graui-
us malum homini Christiano non precari assi-
duè, & ita CHRISTI luce vacantem circumfer-
re animum, fore putabimus? Bonitas porro
Dei, cum genus humanum tanta gloria imper-
tiuit, vt ab eo adorari, vtq; secum habere com-
mercium velit, quem nostrum, quaeso, in admi-
rationem stuporemque non coniciat? Omni-
no enim cum Deo loquimur, quoties nos pre-
cibus dedimus. qua item ratione à natura bel-
luarum longius recedentes, Angelis exæqua-
mur.

ὡσαυτ, quemadmodum, aduerb.

σώματι, τὸ σῶμα, τῷ σώματι, corpus. *quinta simpli-
c*lic. ὁ σωματικός, corporeus.

Φῶς, Gen. neutri, τῷ φωτὶ, lux, lumen, *quinta
simpli.*

ἥλιος, vt ὁ λόγος, Sol, ἡλιακός, solaris, quod ad-
iectiuum infra occurrit.

ἔτω,

A ἔτω, sic, adverb. sequenti vocali additur σ, ἔτως, quamvis id non semper obseruetur.

εἰ, Coniunctio, à qua nata videtur latina, si, leui spiritu in s mutato.

ἔν, igitur, coniunctio.

τυφλῶ, vt τῷ λόγῳ. ὁ τυφλὸς, cæcus. ἡ τυφλότις, cæcitas. τυφλώω, excæco, vt δηλώω. ἡ τύφλωσις, excæcatio.

B Ζημία, multa, pœna, secunda simplicium.

τὸ μὴ ὀρεῖν, iterum subit infinitiuus cum articulo vicem nominis.

μὴ, adverb. negandi, non.

ὀρεῖν, infinit. presens, vt πᾶν, ὀρέω, video, ὀρέσω, ᾤεσθε, ἔωρεθε, quare prapronatur e habes 141. c.

πόση, fœmin. à πόσῳ, quantus? interrogatiuè.

C συνεχῶς, adverb. continuè, assiduè. Adiectiuum ὁ κτὲ ἢ συνεχῆς, κτὲ τὸ συνεχῆς, continuus, prima contrahentorum. ἢ συνέχεια, continuatio, connexio.

Διὰ, cum genitiuo significat per. 145. a.

εἰσάγειν, infinit. presens, ab εἰσάγω, introduco, componitur ex praposit. εἰς & ἄγω. fut. ἄξω, Aor. 2. ἤρον, & epenthesi ἡγαρον. vide 333. a. b.

τίς, τί, quis, quæ, quid seu quod. interrogatiuum & infinitiuum, aliquis, aliqua, aliquod. hic interrogatio est, quinta simplicium. de quo 53. b.

ἐκ, aduerbium negandi. ἐκ dicitur, si sequatur vocalis,

calis, vt hic, retq̄, accent.

άν, voc. gna, de qua

ὀπῶδα

διπλότομα

tus sum, fl

percello,

τω, quart. c.

πληξα, Aor.

ρον, habet q̄,

ἔξ επαλόγῳ

παραγινεῖ,

Φιλία

humanit

ἄρατος, h

ἦν, αντι

ἰπιδε

pass. seu me

idem, vel p

νυμι, quar

ra sumit à

ἐπιδείξις,

demonst

ποσών

tantæ. το

38. c.

calis, ut hic, aut diphthongus. & si sequatur consonans. ca- A
retq; accentu. si non accipiat ab enclitica.

ων, vocula hac multū vsus & nitoris est in Graeca lin-
gua, de qua lege cap. 16. Grammatica, & cap. 19. Syntax.

ἐκπλαγείη, Aorist. 2. optat. modi, verbi pass. ab
ἐκπλήτομαι vel ἐκπλήσομαι, obstupesco, attoni-
tus sum, stupore percellor. Actiuum est ἐκπλήσω,

percello, perterrefacio. compositum ab ἐκ & πλήτ-
τω, quart. coniugat. futur. πλήξω, ἐκπλήξω. Aorist. 1. ἐξέ- B
πλήξα. Aor. 2. ἐπλεον, η mutato in α. 151. α. ἐξέπλα-
ρον, habetq; characteristicam γ. Aorist. 2. pass. ἐπλάγην,
ἐξεπλάγην. Aorist. 2. optat. πλαγείην, ἐκπλαγείην, ἐκ-
πλαγείης, ἐκπλαγείην.

Φιλανθρωπίαν, secunda simplic. ἡ φιλάνθρωπία,
humanitas. ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, humanus. φιλαν-
θρώπως, humaniter.

ἦν, art. postpos. ὅς, ἦ, ὅ, de quo 18. a. b.

Ἐπιδείκνυται, present. temp. indicat. modi, verbi C
pass. seu mediij, ab ἐπιδείκνυμι, ostendo. ἐπιδείκνυμι,
idem, vel passiuè, ostendor. compositum ab ἐπὶ & δείκ-
νυμι, quarta coniugat. verborum in μι, quod sua tempo-
ra sumit à δεικνύω & δείκω, vide 265. a. b. 339. b. Hinc
ἐπιδείξις, demonstratio. ἐπιδεικτικὸς λόγος, oratio
demonstratiua.

τοσῶτον, ut τὸν πηλὸν τοσῶτον, tantus, τοσῶτη,
tanta. τοσῶτο, tantum. 116. c. Neutrum non habet v.
38. c.

πηλὸν,

A τιμῶ, ἢ τιμῆ, honor, *secundæ simpl.* τιμῶ, honoro. ὁ καὶ ἡ τιμῶ, honorandus, pretiosus, nam τιμῆ, pretium quoq; & valorem rei significat.

χαρίζομαι, particip. present. temp. verb. med. ἀ χαρίζομαι, dono, largior, gratificor, rem gratam facio. futur. med. χαρίσομαι. particip. pass. κεχαρισμένον, gratus, acceptus, vnde tritum illud Homeri, ἐμῷ κεχαρισμένῳ θυμῷ, meo chare animo. τὸ χάρισμα, donum.

B ὡς, Regit hic infinitivum, ὡς ἀξιῶσαι, ad verbum, vt dignari, pro, ὡς ἀξιώση, vel ἀξιώσηται. 133. a. b.

ἀξιῶσαι, Aorist. i. infnit. vt δηλώσαι, à verbo ἀξίωω, dignor, dignum censeo, item puto, existimo. priori significatione construitur cum genitiuo. 79. a. passivum, ἀξιόομαι, dignus censeor, dignor, passivè, vt illud Virgilij:

Coniugio Anchisæ Veneris dignate superbo.

C ἡ ἀξία, dignitas. κατ' ἀξίαν, pro dignitate. ὁ ἀξίος, dignus, ἀξία, ἀξίον. Regit genitivum. 49. b. c. τὸ ἀξίωμα. dignitas, dignatio, & apud Philosophos, axioma, pronunciatum certum, & evidens, & exploratè veritatis. ἀξίως, dignè.

τῆς, art. form. prapof. hic adhibetur maioris emphasis gratia, plenius enim & sonantius est ὁμιλίας τῆς ἑαυτῶ, quàm τῆς ὁμιλίας ἑαυτῶ.

ἀληθῶς, verè, adverb. ὁ καὶ ἡ ἀληθῆς, τὸ ἀληθές. 67. a. verus. ἡ ἀλήθεια, veritas. ἀληθεύω, verax sum.

λαλῶμεν,

λαλῶμεν
ἀ λαλέω, lo
quax. λαλί
aum.

καρῶ,
opportuni
portunus. ἀ

ἀγγέλω
nuncius, ἀ
bary. fut. ἀγγ
λω, annunc
Euangelij
ob bonum

σωαπῆ
τῶμεδα, ἀ συ
σὺν & ἀπὸ συ
ἀπῶ, prima
connexio.

ἀλογον,
ἀλογον ζῶον
prudentia

κοινωνίᾳ
participa
σος, sociu
coniugat. c
mina & ve
πλῶ, h

λαλέω, ut φιλέω, present. temp. indicat. modi, A
 à λαλέω, loquor. λαλήσω, λαλάηκη. ὁ λέλειπεν, lo-
 quax. λαλίστερος, λαλίσαται, 105. b. Regit hīc dati-
 uum.

καιρῶ, Dat. singul. tertie simpl. ὁ καιρὸς, tempus,
 opportunitas. ἀκαιρῶ, importunus. εὐκαιρὸς, op-
 portunus. εὐκαιρία, opportunitas.

ἀγγέλοις, ut τοῖς λόγιοις, ὁ ἀγγελῶ, Angelus,
 nuncius, à verbo ἀγγέλλω, nuncio, quinta coniugat. B
 baryt. fut. ἀγγελῶ. Aor. 1. ἠγγειλα. compositum εὐαγγέ-
 λω, annuntio, bonum nuntium fero. εὐαγγέλιον,
 Euangelium, bonum nūtium, item, merces quæ
 ob bonum nuntium datur.

συναπτόμεθα, pass. presens, indicat. modi, ut τυπ-
 τόμεθα, à συνάπτομαι, coniungor, nector, hæreo, à
 σύν ἔσπτομαι, tango, hæreo, adhæresco. Actiuum
 ἄπτο, prima coniugat. baryt. hinc ἀπῆ, tactus, nexus,
 connexio. ὁ ἀπτός, tactilis, τὸ ἀπτόν, tactile. C

ἄλογοι, ut τὰ ξύλα, ὁ ἄλογος, rationis expers.
 ἄλογον ζῶον, animal ratione carens. ἀλογία, im-
 prudentia.

κοινωνία, ut πλὴν μύσων, ἡ κοινωνία, communio,
 participatio. ὁ κοινωνὸς, particeps. κοινωνὸς τῶ θρά-
 σος, focius audaciæ. κοινωνῶ, particeps sum, tertia
 coniugat. circumflexorum. Regit genitiuum, ut solent no-
 mina ἔ verba participandi. 72. b.

πολὺ, hīc supplet vicem aduerbij, aliās nomen ge-
 neris

A neris neutri. *Mascul.* ὁ πολὺς, *fæmin.* ἡ πολλή, *neutr.* τὸ πολὺ. 87. a. *comparat.* ὁ καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλείον, *superlat.* πλείς, πλείση, πλείσον. 105. a.

Φαινόμεθα, *present. temp.* vt τυπόμεθα, *indicat. modi*, ἀ φαίνομαι seu φαίνομαι, de quo iam supra.

διαφύγοντες, *particip. present. temp.* ἀ διαφύγω, *effugio*, *compositum* ἀ δια & φεύγω, *fugio*. *Secunda coniugat. baryt. fut.* φεύξω, ἀ *preterit. medio* πέφευγα, *fit φυγή, fuga.* 276. c.

B Ἀγγέλων γὰρ ἔργον ἡ περσοδύχη. ὑπεράρξασαι καὶ τῶν ἐκείνων ἀξίαν, ἕπερ κρείττον ἐστὶ τῆς ἀγγέλων ἀξίας τῷ θεῷ διαλέγεσθαι. ἀλλ' ὁμως ὅτιγε κρείττον ἐστὶ, αὐτοὶ διδασκασίῃμας, σὺ πολλῶ μὲν φόβῳ τὰς βλάσπερσ φέροντες, παρέχοντες δὲ ἡμῖν εἰδένασ καὶ μαιψάνειν, ὅτι περσὸν κει τῷ θεῷ περσιόντας σὺ χαρᾶ καὶ φόβῳ τῶ ποιᾶν; φόβῳ μὲν, **C** διελουθῆσας μὴ τῆς περσοδύχης, ἀνάξιοι φανῶμεν, χαρᾶς δὲ μεσῆς γνομένης ὅτι τῷ μεγέθει τῆς τιμῆς ὅτι πωσῶντης καὶ πιαύτης περσούας τὸ θνητὸν ἡξιώθη γένεσ, ὡς καὶ θείας διπολαύειν ὁμιλίας σπερσῶς, διῆς καὶ τὸ θνητὸν εἶναι καὶ περσούαιροι διαφύγομεν, φύσει μὲν ὄντες θνητοὶ, τῇ δὲ περσὸς θεὸν ὁμιλία περσὸς ἀθάνατον ζῶν μετὰ βαίνοντες.

ANGELORVM enim opus oratio transcendens & ipsorum dignitatem, siquidem melius est Angelorum dignitate Deo colloqui. At tamen quod melius sit, ipsimet docent

docent nos, en
ter, prabentes
accedentes cu
dem, veni n
gaudij facti, o
li providentia
frueretur conu
& caduci effug
conuersatione
sumes.

ANGEL

oratio, qu
vincit, si co
dam, quã
dum est. Q
cent, multo
xemplo que
moreq; ad si
existimemus
parum digni
gitemus; cu
collati amp
cura dignat
continente
nexa mortu
caduci, pro
ditore imm
te partici pe

docent nos, cum multo quidem timore orationes adferen- **A**
 tes, præbentes verò nobis scire & discere, quod par est Deo
 accedentes cum gaudio & timore hoc facere; timore qui-
 dem, veriti ne appareamus indigni orationis, pleni verò
 gaudij facti, ob magnitudinem honoris, quod tanta & ta-
 li providentia mortale dignatum sit genus, vt & diuina
 frueretur conuersationis assidue, per quam mortales esse
 & caduci effugimus, natura quidem existentes mortales,
 conuersatione verò cum Deo ad immortalẽ vitam tran- **B**
 seunt.

ANGELORVM enim munus & officium est
 oratio, quæ ipsa illorum quoque præstantiam
 vincit, si colloqui cum Deo præclarius quid-
 dam, quàm pro Angelorum dignitate censẽ-
 dum est. Quod quidẽ ita esse, iidem illi nos do-
 cent, multo eum cum timore comprecantes, e-
 xemploque nos monentes, vt cum lætitia, tre-
 moreq; ad supremam Maiestatem accedendum **C**
 existimemus. Cum tremore, dum veremur, ne
 parum digni videamur, qui à Deo quidpiam ro-
 gitemus; cum lætitia verò ingenti, ob honoris
 collati amplitudinem; Tanta siquidem ac tali
 cura dignati sumus, vt vel diuina communione
 continenter frueremur: vnde in mancipio atq;
 nexu mortis esse definimus, pro natura quidem
 caduci, pro familiaritate autem illa, cum con-
 ditore immortales ac sempiternæ cuiusdam vi-
 tæ participes.

N

ἐργον,

πολλῶν, neutr.
 τὸ πλεῖστον, su-
 βου, indicat.
 ἢ.

ἢ πρ. ἢ διαφθ-
 ἰσθ. Secun-
 δῳ πέρυτω,

περὶ ἀγγελῶν
 τῶν ἀγγέλων
 ὅτι κρεῖτ-
 τῶν μὲν Φό-
 βος δὲ ἡμῶν
 τῶν πρὸς τὸν
 Φόβον μὲν,
 Φαντασθῶμεν,
 ὅτι τῆς πρὸς
 τὸν ἰσχυρῶς
 συσχεῖται,
 ἢ διὰ τὸ
 τῶν θεῶν ὁ-
 ρῶν.

ascendens &
 Angelorum di-
 scit, ipsimet
 docent

A ἔργον, vt τὸ ξύλον, opus, officium, munus.

ὑπεραίρω, particip. *fæmin. præsent. temp.* ab ὑπεραίρω, extollo, effero, item, supero, excello. Simplex est αἶρω, tollo, quinta coniugat. barytonor. de quo 334. c.

εἴπερ, Si, coniunctio. addi solet vocula πρὲς aliis in compositione; ὅσπερ, ἢ περ, ὅπερ, qui, quæ, quod. 18. c. per omnes numeros & casus.

B κρείττον, comparat. gen. neutr. ab ἀμαδός, Atticè pro κρείσσον, melius, ὁ κρείσσων, melior, 104. b. Cōstruitur cum genitiuo, vt & alia nomina comparatiua. 59. c.

διαλέγεσθαι, Infinit. præsen. à διαλέγμαι, hic colloquor, loquor, aliàs, dissero, disputo. Componitur ex δια & λέγμαι, cuius actiuum; λέγω, dico, secunda barytonorum. λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, λέλεξα, hinc λέξις, dictio. 274. c. λέλεκται, διαλέλεκται, à quo διάλεκτος, διαλεκτικός, διαλεκτική, διαλεκτικόν, & Latine Dialectica, ars differendi. Cōstruitur hic cum

Datiuo, loqui Deo, seu colloqui Deo; pro, colloqui cum Deo.

ἀλλ' ὅμως, sed tamen, ἀλλὰ & ὅμως, abiicitur a per apostrophum. 10. c.

ὅτι κρείττον ἐστίν, ad verbū; quod melius est. Nam ὅτι vsitate iungitur cum indicatiuo. ὅτι tertia persona præsentis ab εἶμι. Reicit suum accentum in ultimam. verbī precedentis, quia est encliticū, habetq; ante se vocabulum properispomenon. 325. a.

διδασκασθαι

οὐδὲ δασκασθαι
ceo. vide 340.

οὐδὲ πολλὰ
modi frequentatiui
Latini raro faciunt

περὶ Φέροντος
de quo supra

παράγειν
beo, porrigere
n. de ἔγω, ad cuius
c. ab hoc descendent
& parochia.

εἰδέναι, in
nouo, quod forte
lent quadam
sua tempora, videtur
nit latinum, videtur
do, seu ἀπὸ τῆς ἐπι
do, εἰδέναι, spe
scripsit Theocritus

μαρτυρεῖται
iam superius, et
vnde sua tempora
περὶ στίχων
præsent. temp.
αὐτῶν & εἶμι, a
git datiuum.

ἰσοδόκῃσι, presens, vt τύπῃσι, à διδάσκω, do- A
ceo. vide 340. a.

οὐ πολλῷ φόβῳ, nota Dativus instrumenti aut
modi frequenter à Græcis præponi præpositionem οὐ, quod
Latini raro faciunt. 113. c.

ὡς φέροντες, particip. presens. temp. à ὡς φέ-
ρω, de quo supra.

παρέχοντες, particip. presens. temp. à παρέχω, præ-
beo, porrigo. à παρὰ ἔχω. abiicit præpositio suam B
x. de ἔχω, ad cuius normam inflectitur παρέχω, vide 341.
c. ab hoc descendit parochus, quasi præbitor, largitor.
& parochia.

εἰδέναι, infinit. presens. vt πέναι, ab εἶδημι, scio,
noui, quod formatur ab εἰδέω. sine reduplicatione, vt so-
lent quadam verba in μι. 233. b. c. Ab eodem sumit quoq;
sua tempora, vt ἔδω, de quo 340. c. A Græco εἰδέω, ve-
nit latinum, video. τὸ εἶδος, forma, species, à viden- C
do, seu ἀπὸ τῆς εἰδέειν. vt species, à speciendo, seu aspicien-
do. εἰδὸς, specialis. εἰδύλλιον, Idyllum. cuiusmodi
scripsit Theocritus & Ausonius.

μαρτυρεῖν, infinit. presens à μαρτυρόω, discō, de quo
iam superius, et generatim de verbis in αω. vnde fiant, &
vnde sua tempora sumant, vide cap. 18. Grammat.

ὡςπίοντες, accusat. plural. accedentes. particip.
presens. temp. vel Aor. 2. à ὡςπίμι, accedo. composit.
à ὡς & εἶμι, vado, quod verbum inuenies 290. a. b. Re-
git dativum.

A ποιῆν, Infinit. praesens, vt φιλεῖν, α ποιῶ, facio, prima circumflexorum. fut. ποιῶσω, πεποίηκα, ποιήματα, hinc τὸ ποίημα, poëma, πεποίησα, hinc ποιήσις, poësis. πεποίηται. hinc ποιητής, poëta, factor, creator.

δέδοικώς, particip. praeterit. temp. verbi mediij, à δέδοκα, timeo, praeterit. med. δέδοικα, nam ei mutatur in οι. particip. ὁ δέδοικώς, τὸ δέδοικότε, ἡ δέδοικῆα, τὸ δέδοικός. 339. c.

B ἀνάξιοι, vt οἱ λόγοι, ὁ ἀνάξιτε, indignus. Regit genitiuum. 49. c.

Φανῶμεν, Aor. 2. pass. Coniunct. modi, à φαίνο, seu φαίνομαι, videor, appereo. Aor. 2. ἔφανον. pass. ἔφάνην. Coniunct. ἐὰν φανῶ, plural. ἐὰν φανῶμεν.

μεσῶς, vt τὸς λόγους, ὁ μεσῶς, plenus, ἡ μεσῆ, τὸ μεσόν. Habet genitiuum, quippe nomen copia. 50. a. b.

C γινόμενος, particip. praesent. temp. à γίνομαι, seu γίνομαι. 338. b. c.

Ἐπὶ τῷ μεγέθει. Super magnitudine. qua significatione ἐπὶ datiuo iungatur, habes in Syntaxi, 152. b. c.

τὸ μέγεθος, magnitudo, vt τὸ τεῖχος, prima declinat. contractorum. ὁ μέγας, magnus, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα. 86. b. c. comparat. ὁ χεῖρ ἢ μείζων. 105. a.

τοιαύτης, vt τῆς πηλῆς, τοιοῦτε, τοιαύτη, τοιοῦτο, neutrum sine v. 38. c.

προνοίας,

προνοίας, providentia, raxytana, ευ, telligentia. aus.

τὸ θνητὸν mortales. sig. talitate, venit pass. τέθνηκα,

ἡξιώθη, de quo superius hinc ἡξιώθη, genit. vt pote γάλυς πηλῆς, c.

γένεθ, γενεῶς, γενεῆς, ἡ δέκα τὸ δέον.

δοτολαύε getur in mediis. & interd. εἶνευ, In

πρὸς κενότατος, cad. ὁ μαφὸς de quo supra.

προνοίας, Genit. singul. secun. simp. ἢ *προνοια*, cura, **A**
 providentia. nam verbalia à nomine vōs, sunt propa-
 roxytona, *εὐνοια*, benevolentia. *ἐννοια*, notio, in-
 telligentia. *ἀνοια*, stulticia. *διάνοια*, mens, intelle-
 ctus.

τὸ θνητὸν, mortale. ὁ *θνητὸς*, mortalis. οἱ *θνητοὶ*,
 mortales. significat hæc vox absolute hominem à mor-
 talitate, venit ὄ, à *θνήσκω*, morior. præterit. act. *τέθνηκα*,
 pass. *τέθνημαι*, *τέθνησαι*, *τέθνηται*. hinc *θνητός*. 342. a. b. **B**

ἡξιώθη, Aor. 1. pass. ab *ἀξιοῦμαι*, dignus habeor,
 de quo superius. præteri. perfect. *ἡξιώμαι*, *ἡξιώσαι*, *ἡξιώται*.
 hinc *ἡξιώθην*, *ἡξιώθης*, *ἡξιώθῃ*. fut. 1. *ἀξιώθισομαι*. Regit
 genit. vi pote verbum dignandi, seu æstimandi, *ἡξιώθη με-*
γάλῃς τιμῆς, dignus habitus est magno honore.

γένεθ, vi τὸ *τεῖχεθ*, genus. *γενικός*, generalis. *γε-*
νικῶς, generaliter.

θείας, Gen. singul. secunda simpl. ὁ *θεῖοθ*, diuinus. **C**
 ἢ *θεία* τὸ *θεῖον*.

ἀπολαύειν, Infm. præsens, ab *ἀπολαύω*, fruor, au-
 getur in medio, ἀπέλαυον, ὃ ἀπήλαυον. 136. c. Habet ge-
 nit. & interdum alios casus. 79. c. 92. b. c.

εἶναι, Infm. ab *εἶμι*, sum. 286. a.

περὶσκαρῶι, vi οἱ *λόγοι*, ὁ καὶ ἡ *περὶσκαρῶθ*, tempo-
 rarius, caducus, fluxus.

διαφύγομεν, vi *τύπημεν*, à *διαφεύγω*, effugio.
 de quo supra.

A Φύσει, Dat. sing. secunda contract. ἡ φύσις, natura, ἀ φύω, nascor, φύμι, idem. φυσικός, naturalis. φυσική ἐπιστήμη, physica scientia.

ὄντες, Particip. praesent. plural. num. ὁ ὄν, qui est, τῷ ὄντῳ, ἡ ὄσα, τὸ ὄν, ab εἰμί. παρών, praesens. παρόντες, praesentes, ἀπόντες, absentes. 289. c.

ἀθάνατον, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατῳ, immortalis. ex particula priuante α, ἔθ θάνατῳ, mors. θανατώω, mortem

B adfero, occido. tertia circumflex. θανατηφόρος, lethalis, mortiferus.

μεταβαίνοντες, particip. present. temp. ἀ μεταβαίνω, ex μετὰ ἔθ βαίνω, de quo supra. ἡ μετάβασις. transitio.

Ανάγκη γὰρ τὸν ὀμιλῶντα θεῶ, καὶ κρείττονα γενέσθαι θανάτου, καὶ πάσης διαφθορῆς, καὶ ἄπαρ ἀνάγκη πᾶσι τῆς ἡλικιᾶς ἀκτινὸς ἀπολάουσι διαφεύγειν τὸ σκότῳ, ἕτως ἀνάγκη πᾶσι τὸν θείας ὀμιλίας ἀπολάουσι, μηκέτι εἶναι θνητόν. αὐτὸ γὰρ τὸ τῆς τιμῆς μέγεθος, πρὸς ἀθανασίαν ἡμᾶς μεδίσησιν. εἰ γὰρ τὰς βασιλεῖ διαλεγομένους, καὶ τῆς παρ' ἐκείνων τιμῆς ἀπολάουσας, ἀμήχανον εἶναι πένητας, πολλῶ μᾶλλον ἀδύνατον τὰς τῶ θεῶ πρῶτον χρομένους καὶ λαλῶντας θνητὰς ἔχειν ψυχὰς. θάνατῳ γὰρ ψυχῆς, ἀσέβεια, καὶ βίῳ πειράνομι, οὐκ ἐν καὶ ζωῆ ψυχῆς ἡ τῆ θεῶ λατρεία, καὶ βίῳ ὁ καὶ τῆ πρέσβων.

NECESSE

NECESSE
rem fieri mo
omnis neces
bras, sic nec
fruentem, no
magnitudo a
gi colloquunt
sibile (est) ess
supplicantes
enim anime
ma Dei serui

NECESSE
tem & à n
bus percu
quem sol
bris circ
est alsidu
ter numer
do decori
fi cum Im
& ab eo h
egestate
poterit,
miscente
quarum
gitium:
hoc conf
demonia

NECESSÉ enim est conuersantem Deo, & melio- A
rem fieri morte, & omni corruptione, & quemadmodum
omnis neceſſitas (est) solari radio fruente[m] effugere tene-
bras, sic neceſſitas omnis (est) diuina conuersatione per-
fruente[m] non amplius esse mortalem. Ipsa enim honoris
magnitudo ad immortalitatem nos transfert: si enim Re-
gi colloquentes, et qui ab ipso (est) honore fruente[s], impos-
sibile (est) esse pauperes: multo magis impossibile (est) Deo
supplicante[s] & loquente[s] mortales habere animas, mors
enim anime impietas, & vita iniqua. Igitur & vita ani- B
ma Dei seruitus (erit) & vita huic conueniens.

NECESSARIUM quippe est, cum eo versan-
tem & à morte inuictum, & quibuscunque re-
bus pereuntibus maiorem euadere. Atque ut is
quem solis radij collustrant, non potest tene-
bris circumfundi, sic qui cum cœlesti parente
est assiduus, hunc nō amplius mortalem oportet
numerari, quandoquidem huius magnitu- C
do decoris æternitatē nobis muneratur. Quod
si cum Imperatore sermones conferre solitos,
& ab eo honorificè tractatos, nullo modo cum
egetate videmus conflictari, qui tandem fieri
poterit, ut Deo supplicante[s], & cum eo verba
miscente[s], animas letho obnoxias possideant,
quarum pestis & interitus est impietas & fla-
gitium: contra autem vita, Dei cultus, & cum
hoc conspirans atque consentiens morum san-
ctimonia.

A *Ἀνάγκη*, vt *πῆλ*, necessitas. *ἀναγκῆ*⊕, necessarius. *ἀναγκῆως*, necessariò. *ἀναγκῆα τῷ βίῳ*, necessaria ad victum. *ἀναγκῆότης*, necessitudo & propinquitas generis.

ὀμιλῶντα, vt *φιλέντα*, ab *ὀμιλέω*, de quo supra.

γενέσθαι, Aor. 2. infinit. verbi medij, vt *τυπέσθαι*, à *τίνομαι*. 338. c. Est autem obseruanda forma illa loquendi; κρείττων *δυνάτε*, melior, id est, fortior & superior

B morte. 62. b.

πίσις, vt *πῆς πῆς*, πᾶσα.

διαφθορῆς, Gen. secunda simpl. ἢ *διαφθορᾶ*, corruptio, à *διαφθείρω*, corrumpto, de quo supra.

ἀκτῆν⊕, Genit. singul. quinta simpl. ἢ *ἀκτῆν*, radius. 47. b. 53. b.

σκοτός⊕, vt *τὸ τέχ*⊕, σκοτεινός, tenebrosus.

ἕτως ἀνάγκη πᾶσι, subintelligitur verbum *ἔσθαι*, ad

C verbum: Sic omnis necessitas est. 6. a. b.

μηκέτι, adverb. non amplius. *ἐκ ἔπ.* interponitur *κ* euphoniae gratia, durum enim esset *μηκέτι*.

ἀθανασία, secū. simpl. ἢ *ἀθανασία*, immortalitas.

μετίσθαι, present. temp. indic. modi, tert. persona, à *μετίσθαι*, compos. ex *μετα* & *ίσθαι*. 249. c. idemq. est quod *transfero*, *transmuto*. inde *μετάσσις*, translatio. fut. *μετάσσω*. Aor. 1. *μετέσσω*. Aor. 2. *μετέσθην*.

ἀμήχανον, impossibile, vt *τὸ ξύλον*. ὁ καὶ ἡ ἀμήχανον⊕, cui nihil suppetit ad aliquid agendum.

Item,

Item, in exp
ἀμήχανον,
fit opus.

πένητος
πντ⊕, paup
πντα, paup

πολλῶ
ratius parti
autem μάλλο
μάλλον, mag

ἀδύνατος
sibilis, imp
ad hoc fac
bile. δυνατ

ἀπέθει
τὸ ἀπέθει.
pietas. 98. a.

βίω, viuo,
cundum v

παρῶν
gens. ἢ πα
iniquè, in
ges facio.

ἐκέν, a
ne, atqui,

Item, inexpugnabilis. ἢ ἀμνηχανία, consilij inopia. **A**
 ἀμνηχανέω, consilij inops sum, nescio quid factū
 sit opus.

πένητες, Accusat. plural. quint. simpl. ὁ πένης, πέ-
 νητ, pauper, qui victum labore quærit. *scm.* πέ-
 νησα, paupercula. 98. b.

πολλῶ μᾶλλον, multò magis. adduntur compa-
 ratiuis particulae intendentes significationem. 62. c. Est
 autem μᾶλλον adverb. comparat. gradus, μάλα, valde, **B**
 μᾶλλον, magis. μάλιστα, maximè. 306. b.

ἀδύνατον, vt τὸ ξύλον, ὁ καὶ ἡ ἀδύνατ, impos-
 sibilis, impotens. ἀδύνατ τῆτο ποιῆν, impotens
 ad hoc faciendum. ἔργον ἀδύνατον, opus impossi-
 bile. δυνατός, potens, possibilis.

ἀσεβεία, secunda simpl. ὁ καὶ ἡ ἀσεβής, impius, καὶ
 τὸ ἀσεβές. ὁ καὶ ἡ εὐσεβής, pius, καὶ τὸ εὐσεβές. ἡ εὐσεβεία,
 pietas. 98. c. εὐσεβέω, pius sum. ἀσεβέω, impius sum. **C**

βί, vt ὁ λόγος, vita, victus, apud Poetas; βί, *scm.*
 βίω, vivo. fut. βιώσω, vide 338. a. κατ' ἀρετῶν βίον, se-
 cundum virtutem viuere.

παράνομ, ὁ καὶ ἡ, iniquus, contra legem a-
 gens. ἡ παρανομία, iniquitas, iniustitia. παρανόμως,
 iniquè, iniustè. παρανομέω, prauaricor, contra le-
 ges facio.

ἐκῆν, aliquando interrogatiuè vsurpatur, pro, non-
 ne, atqui, profecto, enim uerò. Hic pro itaq; ergo.

A πρέπων, particip. masculin. à πρέπω, prima coniugationis barytonorum, decorus, seu cōspicius sum. Hinc impersonale πρέπει, decet. τὸ πρέπον, τὸ πρέποντο, decens, decorum. Construitur hic πρέπον cum Dativo. βίβω πύτη πρέπων, vita huic, nempe, diuino cultui, competens. Nam & πρέπει datiuum habet, πρέπει σοι τὸτο. Hoc te decet.

βίον δὲ ὅσον, καὶ τῆ τῆ θεῶ λατρεία πρέπωντα.

B προσδοχὴ σωάγει, καὶ θησαυρίζει θυμασῶς ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς. εἴτε γὰρ παρρησίας τις ἐρασιῆς, εἴτε τίς ἐν γάμοφ σωφροσύνην τιμῶν ἐπασθαλῆς, εἴτε κρατῆν ὀργῆς, καὶ περὶ αὐτῆν συζῆν, εἴτε φθόνος καταρῶειν, εἴτε ἄλλο τι τῶν προσηκόντων ποιῆν, προσδοχῆς ἡγεμένης καὶ παρελευσέσης τίς ποιούτις ὁδὸν τῆ βίης, ὀχερῆτε καὶ ῥάδιον ἔξει τὸν τῆς ὁσπείας δρόμον.

C VITAM verò sanctam & Dei seruitio competentem oratio adfert, & thesaurizat mirabiliter animabus nostris. Siue enim virginitatis quis amator, siue illam, quae in nuptiis, temperantiam honorare conatus (sit) siue superare iram, & conuiuere mansuetudini, siue inuidiam expurgare, siue quid aliud conuenientium facere (velit) oratione praeeunte, & complanante talem viam vitae, promptum & facilem habebit pietatis cursum.

QVAM eius conciliatrix oratio tanquam thesaurum in animis nostris admirabiliter cōstruit:

struit: siue
duceris: si
tiam ten
pescere, &
concupis
ud quod
vna praeu
complan
tatis cur
ὅσον,
ἀπόσθ; im
σωάγει
ligo, con
compar
συναίσις, π
gregatio
θησαυ
tat, modi a
ἡμετέ
possessum
παι
virgo, ὁ
uantur
tur etiam
lo, profi
virginal
της, α

fruit: siue enim virginitatis ac pudicitiae studio A
 duceris; siue praefinitam coniugibus temperan-
 tiam tenere desideras, siue iracundiam com-
 pescere, & cum mansuetudine rationes habere
 concupiscis; siue inuidiam eiicere, siue ali-
 quodcunq; honestum efficere moliris, hac
 vna praeeunte, & huiusmodi tramitem prius
 complanante, expeditum utique & facile pie-
 tatis curriculum es ingressurus.

ὅσιον, vt τὸν λόγον, ὁδοῖ, sanctus, ἡ ὁσία, τὸ ὅσιον. B
 ἀνόσιον, impius. ὁσιότης, sanctitas, τῆς ὁσιότητος.

συνάγει, tertia persona indic. modi, ἀσνάγω, col-
 ligo, conduco, in vnum contraho, hic confert,
 comparat. compositum ἀσύν ἔγω, de quo superius. ἢ
 συναξις, τῆς συναξέως, conuentus, collectio, con-
 gregatio.

θησαυρίζει, tertia persona, quarta coniugat. indi-
 cat. modi. ἀθησαυρίζω, thesaurum colligo. C

ἡμετέρας, vt πιαῖς, ἡμέτερος, noster, pronomem
 possessiuum.

παρθένας, ἡ παρθεσία, virginitas. ἡ παρθένη,
 virgo. ὁ παρθενῶν, τῶ παρθενῶν, locus in quo fer-
 uantur virgines, monasterium virginum. Dici-
 tur etiam ὁ παρθενεὼν, παρθενεῶν, virginitatem co-
 lo, profiteor. παρθένη, παρθένη, ἔ παρθενικός,
 virginalis, virgineus.

πισ, amisit accentum. Est enim infinitum ἔ encliti-
 cum.

Φθόνος, ὁ φθόνος, invidia, *tertia simpl.* φθονέω, in- A
uide, ut φιλέω, ὁ φθονερός, invidus.

καθαρεύειν, *Infin. pres.* à καθαρεύω, purus sum.
purè me gero. φθόνος καθαρεύειν. Plato, purgare seu
mundare se à cæde. *Regit genitium.* 79. b.

ἄλλο, aliud, *neutrum sine v.* ἄλλος, ἄλλη, alius, a-
lia. 38. c.

τῶν προσήκόντων, *Genit. Plural.* τὸ προσήκον, offi-
cium, τὸ προσήκοντος, de quo superius. B

προσδύχης ἡγεμένης, ut nos *ablativo absoluto*, ita
Græci *genitivo absoluto* utuntur. 111. b. c. ἡγεμένης,
particip. pres. temp. verbi medij, ab ἡγέομαι, ἡγέμαι,
præeo, dux sum, item, existimo. ὁ ἡγεμὼν, τὸ ἡγεμό-
νος, dux, præceptor, princeps. ἡγεμονικὸς, princi-
palis.

προλεαινέσης, *particip. pres. temp.* à προλαίνω,
læuigo, læuo, complano. *composit.* à προπείθω, C
πρὸς ἑ λαίνω, quasi dicas: prælæuigo. dicitur etiam
λαίνω, eadem significatione. Et est quinta coniugat. βα-
ρυτονος. fut. λαυνῶ, προλαυνῶ. *particip.* προλαίνων,
προλαίνουσα, προλαίνων. ὁ λαίος, læuis, non asper.
τὸ λαίον, læuor, læuitas. ἡ λαϊότης, τῆς λαϊότητος. i-
dem.

τὴν ὁδὸν, *tertia simpl.* ἢ ὁδὸς, via. ὁδεύω, iter fa-
cio. ὁδηγός, dux viæ. ὁδηγῶ, ducem viæ me præ-
beo.

ὁχερῆς

A Ὀχερῆ, ὁ καὶ ἡ ἔυχερῆς, καὶ τὸ ἔυχερῆς, facilis, obuius. ἔυχερῆς πόνος, labor facilis. ἔυχέρεια, facilitas.

ῥάδιον, ὁ ῥάδιος, facilis. comparat. ῥάων, superlat. ῥάος. 105. b.

ἔξει, fut. ab ἔχω, habeo. 150. b.

δρομόμον, ὁ δρόμος, cursus. ὁ δρομεύς, τὸ δρομείως, cursor.

B Ἐ γὰρ ἐστίν, ὅτι ἐστὶ τὰς αἰτῶντας παρὰ τῆς ἑσσωφροσύνης, καὶ δικαιοσύνης, καὶ πεσότητος καὶ χρησότητος, μὴ τυγχάνειν τῆς δόξης. αἰτεῖτε γὰρ, φησι, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. ζητεῖτε καὶ δοθήσεται. κρητετε, καὶ ανοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν, λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν, δέσκει, καὶ τῷ κρηόντι, ανοιγήσεται. καὶ ἀλλαχῆ πάλιν. τίς ἐστὶ, φησι, ἐξ ὑμῶν, ὃν εἰάν αἰτήσῃ ὁ ἦὸς αὐτῶ ἀρτον, μὴ λίθον
C Ἰπιδώσει αὐτῶ; ἢ εἰάν ἰχθύν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν Ἰπιδώσει αὐτῶ; εἰ ἔν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δίδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μάλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ἐροῖν, δώσει πανεῦμα ἄγον τοῖς αἰτῶνσι αὐτόν;

NON ENIM EST, non est petentes à Deo temperantiam, & iustitiam, & mansuetudinem, & bonitatem, non consequi orationem, petite enim, dicit, & dabitur vobis, quarite & inuenietis, pulsate & aperietur vobis, omnis enim petens accipit, & quarens inuenit, & pulsanti

pulsanti aperietur. Et alibi iterum; Quis est, dicit, ex vobus, qui, si petat filius eius panem, num lapidem dabit illi? vel si piscem petat, num serpentem dabit illi? Si igitur vos mali existentes, nostis bona dare filiis vestris, quanto magis pater vester caelestis dabit Spiritum sanctum petentibus ipsum?

HAVD enim possunt, haud, inquam, possunt optatis excidere, qui castimoniam, iustitiam, lenitatem, benignitatem à Deo petere consueverunt. Petite, ait, & dabitur vobis; quærite & inuenietis; pulsate & aperietur vobis, omnis enim qui petit, accipit, & qui quærit, inuenit, & pulsanti aperietur. Rursus alibi. Quis vestrum est, quem si rogauerit filius panem, nunquid lapidem dabit illi? aut si petierit piscem, num serpentem dabit illi? Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris, quanto magis pater vester caelestis dabit Spiritum bonum petentibus se?

ὃ γὰρ ἐστίν, ὅσα ἐστίν. Repetitio, quasi dicas, non potest fieri, non potest fieri. γὰρ habet accētum acutum ob encliticam sequentem. 326. a. ὃ ἐστὶ post ὃκ habet accentum in prima. 326. c.

αἰτῶντες, particip. present. temp. accusat. casus, ab αἰτέω, peto, αἰτήσω, ἤτησα mutatur αἰ in η. 127. c. ἢ αἰτήσις, petitio.

παρὰ, construitur hīc cūm genitiuo, variasq; significationes habet. 105. a. b.

ἁγιότης,

facilis, ob-

εἰρη, faci-

ῥάων, super-

τῶ δρομῶς,

παρὰ τῶ θεῷ

αὐτοῦ καὶ

ἡγῆτε γὰρ,

ἠέστε. καὶ

τῶν, λαμ-

ῶ κροῶντι,

Φησι, ἐξ

μὴ λίθον

ὄφιν ὀπι-

θεῖτε δὲ

τῶν, πῶσθ

πνεύμα αἰ-

Deo tempe-

ῆ bonita-

tit, ὃ δα-

aperietur

inuenit, ὃ

pulsanti

A χρηστότητα, ἡ χρηστότης, bonitas. *quinta simplic.* ἡ χρηστός, bonus.

τυγχάνειν, *Infin.* praesens, à τυγχάνω, de quo in *Grammat.* 347. b. c. iungitur cum genitio, cum sit hic verbum consequendi, τυγχάνειν τῆς εὐχῆς, voti competentem fieri. 71. c.

αἰτέιτε, vt φιλεῖτε, ab αἰτέω, peto. *imperatiui modi.*

B Φησι, à φημί, de quo supra, & in *Grammat.* Et est tertia persona indicatiui modi, praesentis temporis, & caret accentu, quia Encliticum. 324. a.

δοθήσεται, *futur.* 1. *pass.* à δίδωμι, actiuum, δίδωμι, do. 261. c.

ὑμῖν, *Dat. plural.* à pronomine σύ. 112. b.

ζητείτε, *Imperat. modi,* vt φιλεῖτε, à ζητέω, quaero. *futur.* ζητήσω, ἐζητήσω, ἐζητήσω, ἐζητήσω. Hinc τὸ ζήτημα, quaesitum, quaestio. ἐζητήσω, hinc ἡ ζήτησις, quaestio.

εὑρήσετε, *fut.* 1. *act.* plural. numeri, ab εὐρίσκω, inuenio, quod sua tempora sumit ab εὐρέω, 341. b.

κρούετε, *Imperat. modi, praesent. temp.* à κρέω, pulso. *fut.* κρούσω, *Aorist.* 1. ἐκρούσω. ἡ κρούσις, pulsus, pulsatio.

ἀνοιγήσεται, *fut.* 2. *pass.* à verbo ἀνοίγωμαι, aperior. actiuum est ἀνοίγω. 336. c. *Aorist.* 2. *pass.* ἀνέφυλον, a-

pertus

pertus sum. hinc futur. 2. ἀνοιγήσομαι, ἀνοιγήσῃ, ἀνοιγήσεται.

ὁ ἀιτῶν, particip. presens, vt ὁ φιλῶν, ab αἰτέω.

λαμβάνει, presens indicat. modi, ἀ λαμβάνω, accipio. fur. λήψω. 278. a. b.

ἄλλοτε, adverb. alibi. vt ἔπαλιν, iterum, ὃν ἐάν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἀπὸ ἄστον, quem si filius panem poposcerit. Nam ἔ apud Græcos verba poscendi duos accusatiuos admittunt, vt flagito te nummos, αἰτῶ σε ἀργύριον. 101. b. c.

λίθον, ὁ λίθος, lapis, tertia simplic. ὁ λίθων, lapideus.

ἐπιδίδωμι, tertia persona futuri act. ab ἐπίδωμι, quod hic eandem habet significationem, quam simplex, do, aliàs significat proficere, crescere, augmentum accipere. ad verbum, do insuper, præterea do. Hinc ἐπίδοσιν λαμβάνειν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. progressum facere in literis. Et ἐπιδόναι, crescere, proficere.

ἰχθῦν, ὁ ἰχθύς, vel ἰχθύς, piscis, τῷ ἰχθύϊ. 54. b. accusatiuus exit in v, ἔ aliquando etiam in α. 56. b. c.

ὄφιν, accusat. secunda contract. ὁ ὄφις, serpens, τῷ ὄφεως. 70. c.

πονηροῖ, ὁ πονηρὸς, malus, improbus, prauus, ἢ πονηρῶ, τὸ πονηρὸν, ἢ πονηρία, malitia.

οἶδατε, præterit. med. plural. num. οἶδα, οἶδας, οἶδατε, ab εἶδω, scio, mutatur ei in οι. 340. c.

O

ὀνόματα,

- A δῶματα, τὸ δῶμα, donum, τὸ δῶμα, domus.
 διδόναι, Infinit. presen. à δίδωμι, do. 260. a.
 τέκνοις, τὸ τέκνον, proles, soboles.
 ὁ πατήρ, pater, τῷ πατέρῳ, quinta simpl. 50. a.
 In quibus casibus subeat syncopen, vide 81. b. c.
 ἔργον, ὁ ἔργον, ὁ ἔργον, calum.
 δώσει, fut. act. à δίδωμι, do. 258. a.

- B πνεῦμα, τὸ, Spiritus, à πνέω, πνεύσω, spiro, vt
 latinum spiritus à spiro. ὁ πνευματικός, spiritua-
 lis.

ταῖς τοῖς μὲν λόγοις καὶ ποιότητι ἐλπίσιν ἵππ
 προσδοχὴν παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ τῶν ὁλῶν κύριος.
 ἡμᾶς δὲ προσήκει τῷ θεῷ πεποιημένους, αἰεὶ ζῆν ἐν
 ὑμῖν καὶ προσδοχῆς, ἀκριβέστερον τῆς τῆς θεῶ
 λατρείας ἐχομένους, ἢ τῆς ἐαυτῶν ψυχῆς. ἔγω γὰρ
 ἡμῖν ὑπὸ ἀρχαίᾳ ζῆν αἰεὶ τιλὴ πρέσβυσσιν ἀνθρώποις
 ζωῆ. ὅστις γὰρ ἔ προσδοχῆται τῷ θεῷ, ἔδιδε θείας
 ὁμιλίας ἀπολαύειν ὑπὸ τῆς συνεχῆς, νεκρός ἐστὶ
 καὶ ἀψυχός, καὶ ἔμετεχει τῆς φρονείας. αὐτὸ γὰρ
 τῆς τοῦ μέγιστον ἀφροσύνης σημείον, τὸ μὴ ἵππισταδαι
 τὸ μέγιστον τῆς τιμῆς, μηδὲ ἐρεῖν προσδοχῆς, μη-
 δὲ θάνατον ἡγεῖσθαι ψυχῆς, τὸ μὴ προσκυνεῖν τῷ
 θεῷ.

TALIBVS sermonibus & eiusmodi spebus ad oratio-
 nem cohortatus est nos vniuersorum Dominus. Nos verò
 conuenit Deo obtemperantes semper viuere in hymnis &
 oratio-

rationibus,
 pria anime.
 tentem homi
 que divina co
 ter, mortuus
 sapere. Hoc e
 est, nescire m
 nem, neq, mor

HVIVS
 ostentanda
 onem nos i
 nullum no
 doque co
 quam ven
 re conuen
 dum nobi
 Quisquis e
 tur, neq; fa
 rem experi
 & affecta n
 ipsum, ign
 lentiam, n
 ardorem o
 tare Deo
 mutm vide

ἐλπίσι,
 timus interpre

orationibus, intensius Dei cultui adherentes, quam propria anima. Sic enim nobis licuerit vivere semper competentem hominibus vitam. Qui enim Deum non orat, neque diuina conuersationis perfrui concupiscit indefinenter, mortuus & exanimis (est) & non participat (τὸ) sapere. Hoc enim ipsum maximum imprudentiæ signum est, nescire magnitudinem honoris, neque amare orationem, neque mortem putare anima non adorare Deum.

HVIUSMODI verbis tantarum rerum spe **B** ostentanda vniuersitatis Dominus ad precatationem nos incitauit, quos dictis eius audientes, nullum non tempus in eo collaudando orandoque consumere, nec tam impensè vitam, quam venerationem Numinis amare & curare conuenit. Sic fiet, vti semper, quemadmodum nobilitate nostra dignum est, viuamus. Quisquis enim precibus ambire Deum cunctatur, neque sapissimè colloctionis eius suauitatem expetit, is profectò mortuus & inanimus, & affectæ mentis dicendus est, quoniam ipsum, ignorare scilicet honoris istius præcellentiam, neque vllum precatationum sanctarum ardorem concipere, neque exitium animæ reputare Deo vota non facere, stoliditatis certissimum videtur indicium.

ἐλπῖσι, ad verbum; spebus, quo nomine vsus est latinus interpres Biblior. 2. Machab. cap. 7. ἢ ἐλπίς, spes.

A παρεκάλεσεν, Aorist. i. ἀπαρεκαλέω, adhortor, excito, item, consolor. composit. ἀπαρεχέω & καλέω. fut. κλήσω vel κλέσω. 204. b. ἡ παρακλησις, τῆς παρεκλήσεως, adhortatio, consolatio. ὁ παρῆκλητος, paracletus, consolator.

τῶν ὅλων, vt τῶν ξύλων. τὸ ὅλον, vniuersum, summa rerum. ὅλον, ὅλη, ὅλον, totus.

κύριον, vt ὁ λόγος. κειράω, dominor. ἡ κειράτης, dominatio. κειράκος, Dominicus. σῶμα κειράκον, corpus Dominicum.

πειθόμενος, particip. present. temp. vocis & significationis media, ἀπειδομαι, pareo, obtempero, πείθω, persuadeo. fut. πείσω. Aorist. i. ἔπεισα, praterit. πείπεικα, παθ. πείπειμαι. 173. b. praterit. med. πείποιδα. 194. a.

C ἀκριβέστερον, accipitur hic aduerbialiter, aliás nomen, vt maius, minus, apud Latinos, & est comparatiui gradus. ὁ χρόνῃ ἀκριβής, καὶ τὸ ἀκριβές, accuratus. ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος. ἡ ἀκρίβεια, accuratio, diligentia. ἀκριβῶς, diligéter, accuratè. ἀκριβῶω, accuro, exquiritus sum. fut. ἀκριβῶσω. Aorist. i. ἠκρίβωσα, vt δηλώω.

ἔχομενος, particip. present. temp. ἀέχομαι, habeor, possideor. hic idem est, quod hæreo, adhæresco. coniunctus sum. Dicit enim D. Chrysostomus, Cultui diuino magis & tenacius adharendum esse,

esse, quam
μύση, sequi
dem, ἔχομενος
ἔχομενος ἐλευ
tium. 70. c.

ἀπὸ ἀρχῆς
ἀπὸ ἀρχῆς, &
sum, initium
χρῶ ἀδικίης, &
ex ἰσθῶ & ἀρχῆς
quando vltim
tingit, vt &
ὅστις, con
ἵππομε
numeri. ὅπ
μία, cupidit
ratiuus.

νεκρός, vi
mortuus.

ἀψυχόν
fine anima

μετέχει
particeps
ticipium, &
καὶ τὸ φερέν
infinitiuus il

esse, quàm propria animæ. ἔσθ' ἐχόμεν' ἢ τῆς χλαμύδαο, sequere,prehendens, seu tenens chlamydem. ἐχομένως, proximè, contiguè, deinceps. τῆς ἐχομένης ἐλεύσμαι, sequenti die veniam. Regit genituum. 70. c.

ὑπάρξειεν, *tertia persona. singul. Aoristi Aeolici ab ὑπάρχω, cuius variae significationes, significat enim sum, initium rei do. primus facio aut dico. ὑπάρχω ἀδικῶν, apud Herodot. iniuriam incipio. compos. B*
 ex ὑπὸ ἢ ἀρχω, incipio, quasi dicas, subincipio. aliquando vsurpatur impersonaliter, ὑπάρχει, licet, contingit, vt ἢ hic, ὑπάρξειε, licuerit.

ὄσις, *composit. ab ὄς ἢ τῆς, ὄσις, ἢ τῆς, ὄ, π. 53. c.*

Ἐπιθυμεῖ, *tertia persona indicatiui modi, singular. numeri. ἐπιθυμέω, defidero. fut. ἐπιθυμήσω. ἢ ἐπιθυμία, cupiditas, desiderium. ἐπιθυμηπικὸς, defideratius. C*

νεκρὸς, vt ὁ λόγ' ἢ, mortuus, ἐκ τῶν νεκρῶν, à mortuis.

ἄψυχ' ἢ, ἢ, inanimatus, quasi ἄνευ ψυχῆς, sine anima.

μετέχει, *tertia persona indicatiui modi à μετέχω, participes sum. compos. à μετὰ ἢ ἔχω. ἢ μετοχή, participium, participatio. Regit genituum. 70. c. μετέχει τῷ φρονεῖν, participes est prudentiæ. Venit autem infinitiuus ille à φρονέω, sapio, φρονήσω vel φρονέσω, πει- φρόνηκα,*

A φρόνησις, pass. παφρονησια. hinc τὸ φρόνημα, prudentia. παφρονησια. hinc ἡ φρόνησις, τῆς φρονησεως, prudentia.

(105. a.)

μέγιστον, Superlat. ἀ μέγας μεγάλη, μέγα, magnus.

ἀφροσύνης, ἢ ἀφροσύνη, imprudentia, stultitia. ὁ καὶ ἡ ἀφρων, imprudens, stultus. cui opponitur, εὐφρων, εὐφρονος, prudens. εὐφροσύνη, prudentia. ἀφροσύνη, stultesco. εὐφροσύνη, prudens sum.

B σημείον, vt τὸ ξύλον, signum. σημειώω, vt δικάω, figno, noto. σημειώσω. Arist. i. ἐσημειώσω.

ἐπίστυδιαι, Infinit. ab ἐπίσταμαι, scio, cognosco, de quo vide 302. a.

ἐρεῶν, Infinit. ab ἐρέω, amo, de quo superius.

ἡγείομαι, Infinit. praesens, ab ἡγέομαι, puto, de quo supra.

προσκυνεῖν, Infinit. praesens ἀ προσκυνέω, vt φιλέω,

C adoro. fut. προσκυνήσω, ἢ προσκύνησις, adoratio. Regit Dativum. 86. a.

ὡσπερ γὰρ, ὀμαι, τὸ σῶμα τῆ τοῦ ἡμέτερον, ψυχῆς μὴ παρέσης, νεκρὸν ἐστὶ, καὶ διυσώδης, ἔτω ψυχῆς μὴ κινέσης ἐαυτῷ εἰς προσευχλή, νεκρά ἐστὶ, καὶ ἀθλία, καὶ διυσώδης. ἀλλὰ μὴν, ὅπρη θανάτε πάντῃ πικρότερον ἡγήομαι προσήκει σερηθῆναι προσευχῆς, διδασκακαλῶς ἡμαῖς διανήλ, ὁ μέγας προσφῆτης, μᾶλλον δὲ ἐλάμειν ὅποθεν εἶναι, ἢ τρεῖς ἡμέρας μόνος σερηθῆναι προσευχῆς. ἔ γὰρ ἀσεβῆσαι

σεβῆσαι
ἀλλὰ τρεῖς
γὰρ τῆς δε
ἡμετέρας ἐ
ταυτῶν πῶ
ἀν ἰδῆ πα
ἡεὶ δεομέν
βήσεσθαι α

QVEMA

strum, anim
sic anima no
est, & miser
bius existim
nos Daniel
tres dies solo
ic mandavit
venire. Sine
nostris vene
cum laborib
orationem d
nia inde bon

SANE

nimi fact
bili odor
femetip
ruanofa
rum quo

σεβῆσαι τέττα' *πρωσέταξεν* ὁ τῶν *πρωσῶν* βασιλεὺς, **A**
 ἀλλὰ *τρεῖς* ἡμέρας μόνον σκοπέμεν *Ἐυρεῖν*. ἀνευ
 γὰρ τῆς *θείας* ῥοπῆς, οὐκ ἂν τι τῶν ἀγαθῶν εἰς τὰς
 ἡμετέρας ἔλθοι ψυχάς. *θεῖ* δὲ ῥοπή σιωφάπλε-
 ται τῶν πόνων ἡμῶν, καὶ τέττα' *Ἰπικεφίξει* καλῶς,
 ἂν ἴδῃ *πρωσδύχῃ* ἀγαπῶντας καὶ σιωχεῶς τῆ
θεῖ δλεομένους, καὶ πάντα ἐκέειν τὰ ἀγαθὰ κατα-
 βήσεσθαι *πρωσδουκῶντας*.

QVEMADMODVM enim, puto, corpus hoc no- **B**
 strum, anima non presente, mortuum est, & fœtidum;
 sic anima non mouente seipsam ad orationem, mortua
 est, & misera, & olida. Caterum quod omni morte acer-
 bius existimare conueniat priuari oratione, docet pulchrè
 nos Daniel magnus Propheta, magis eligens mori, quam
 tres dies solos oratione priuari. Non enim impium esse ha-
 ic mandauit Persarum Rex, sed tres dies solum valens in-
 uenire. Sine enim diuina inclinatione nihil bonorum in- **C**
 nostras venerit animas. Dei verò inclinatio coniungitur
 cum laboribus nostris, & hos subleuat pulchrè, si viderit
 orationem diligentes, & assidue Deum precantes, & om-
 nia inde bona descensura expectantes.

SANE sicut corpus hoc nostrum discessu a-
 nimi factò, omni sensu orbatum cum intolerabi-
 bili odoris fœditate iacet: similiter anima, si
 semetipsa ad orandum non exsuscitet, æ-
 rumnosa, mortua, fœtida reperitur. Cæte-
 rum quouis genere necis amariùs interpre-

A tari oportere interdictum precatationis, magnus ille vates Daniel pulchrè docuit, dum interfici maluit, quàm non plus triduum orandi potestate spoliari. Non enim hunc nefarium aliquid designare Persarum Rex iubebat; sed tres tantummodo dies inuenire nitebatur, quibus nihil nisi ab se vno quisquam petere attentaret. Certè absque Dei erga nos inclinatione
 B nulla pars boni cuiuspiam ad animos nostros peruentura est: quæ in laboribus opitulata nobis, eos superatos, facile reddit, si precum studiosos Deumque votis assiduè fatigantes, indeque bona omnia delapsura confidentes inuenerit.

ὄμομαι, puto, arbitror, contractum ex ὀμομαι, fut. med. ὀμήσομαι. 344. c.

C ψυχῆς μὴ παρέσεως, Genitiuus absolutus. 111. b. Anima non præsentè. παρών, παρώντ, præsent. παρῶσα, παρῶν, ἀπάρειμι, adsum. 289. c.

δυσώδεις, neutrum, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, olidus, fetidus, primæ contractorum. δυσωδία, fætor. ὁ καὶ ἡ εὐώδης, καὶ τὸ εὐώδες, gratum halans odorem. ἡ εὐωδία, gratus, odor. εὐωδιμ, seu εὐωσμ, bene olens. εὐωδμία, ἢ εὐωσμία, gratus odor. ὄξω, oleo.

κινήσεως, particip. præsent à κινέω, vt φιλέω, μοιέο. κινήσω, κελίηκα. ἡ κίνησις, motio, κινήτικος, motiuus.

tius. κινῶντος
 ἀκινῶντ, im

ἀδύνα, as, miserè.

ἀλλὰ μὴν

πικρότερον

ἢ πικρῶν, τὸ πικρῶν

cerbè. πικρῶν

σερηθῆναι

prior. Αἰθ.

εἰρημαί, ἐσερη

ἴστ. 1. παθ. ἐσε

σερηθῆναι, vt

ἐλόμει

πέω, seu αἰρέ

ἀβέλω, ἢ αἰ

μω. Αορίστ.

334. b.

δοπορευῆναι

prior. composit.

ἔδωκον. 342. a.

τρεῖς, pl.

108. b.

ἡμέρας,

nus.

μύνας, ὁ

ἢ, vnitas.

tius. κίνητος, mobilis. ἐκίνητος, facile mobilis. A
ἀκίνητος, immobilis.

ἀθλία, ὁ ἀθλιος, miser. ἢ ἀθλία, misera. ἀθλί-
ως, miserè. ἢ ἀθλίότης, miseria.

ἀλλὰ μὲν, at verò, atqui.

πικρότερον, Comparat. gradus, ὁ πικρὸς, amarus.
ἢ πικρὰ, τὸ πικρὸν. ἢ πικρότης, amarities. πικρῶς, a-
cerbè. πικραίνω & πικρῶ, amarum reddo.

σερηθῆναι, Aorist. 1. pass. infinit. modi. ἀ σερέομαι, B
prieor. Act. σερέω, priuo. σερήσω, ἐσερήσαι, ἐσερήκα, ἐ-
σερήμιαι, ἐσερήσαι. Hinc σερήσις, priuatio. ἐσερήται. Aor-
ist. 1. pass. ἐσερήθην, fut. 1. σερηθήσομαι, Aorist. 1. infinit.
σερηθῆναι, vt τυφθῆναι. Regit genitiuum. 71. a.

ἐλόμενος, Aorist. 2. particip. verbi mediij ab αἰ-
ρέω, seu αἰρέομαι, eligo. Aorist. 2. actiu. εἶλον, quasi
ab ἔλω, & augetur per ει, 129. a. Aorist. 2. med. εἰλό-
μιλω. Aorist. 2. particip. ἐλόμενος, ἐλομένη, ἐλόμενον. C
334. b.

ἄποθηνεῖν, Aorist. 2. infinit. ab ἀποθνήσκω, mo-
rior. compositum ex ἀπό & θνήσκω, morior. Aorist. 2.
ἔθανον. 342. a. b.

τρεῖς, plural. numer. Accusatiu. Neutrum. τρία.
108. b.

ἡμέρας, ἢ ἡμέρα, dies. ἡμέλει & ἡμεεινός, diur-
nus.

μόνας, ὁ μόνος, Solus, μόνη, μόνον. ἢ μονάς, μονά-
σι &, vnitas.

A ἀσεβήσω, Aorist. 1. infinit. vt φιλήσω, ab ἀσεβέω, impius sum.

περσέταξεν, Aorist. 1. actiu. à περσάτω, mando, quarta coniugat. baryt. composit. ex περσ & τάτω. ordin. fut. περσάξω. Aorist. 1. περσέταξα. Aorist. 2. περσέταρην, praterit. perfect. περσέταχα. pass. περσέταγμα. Hinc περσαγμα, mandatum, iustus, imperium. ἡ περσαξις, idem. περσατικὸς, imperatiuus.

B περσῶν, Genit. plural. primæ simpl. ὁ πέρσος, Persa. Vocat. ὁ πέρσος, 33. b.

βασιλεύς, Rex. 73. a. ἡ βασιλεία, regnum. ἡ βασίλεια, Regina. βασίλισσα, idem. 98. b. c. βασιλικὸς, regalis. βασιλεύω, regno.

σκοπέμεν, particip. presen. verbī medi, à σκοπέω, confidero, circumspicio. σκοπήσω, ἐσκόπησας, prima circumflexorum. Hinc illa Latinis vsitata, scopus & Episcopus, ab ἐπισκοπέω, inspicio.

εἶρεν, Aorist. 2. infinit. ab εὐρέσκω, inuenio.

ἄνευ, aduerbium, sine, absque. Regit genitiuum. 129. a. b.

ρόπη, ἡ ῥοπή, vt ἡ πηλὴ, momentum, pondus, inclinatio, à ῥέπω, serpo, prima coniugat. barytonor. praterit. med. ἔρραπα. Hinc venit ῥοπή, quod proprie de inclinatione lancis dicitur, & postea per metaphoram ad alia quoq; transfertur.

ἔλθοι, optat. modi, Aorist. 2. ἐλθοίμι, ἔλθοις, ἔλθοι, ab ἔρχο-

ab ἔρχομαι, vt
34. l. b.

συνεφάσκει
quo verbo super-
bum tactum. ὁ
propensio &
cum labore
treccat.

πύων, Ge-
λέω, laboro
ofor laboro

Ἰπικεφ
κωρίζω, alle
κωρίζω, leu
ἰδίη, A
deo. Aorist.

διη. 34. o. c.

ἀγαπῶν
fut. ἀγαπήσω.

πυρός, amal

ἰσοπέω

deponens. fu

νος, preca

ἐκείθεν

καταβ

καταβαίνω,

supra, & in

ab ἐρχομαι, venio. quod sua tempora sumit ab ἐλεύδω. A
341. b.

συνεφέληται, compos. à σύν & ἐν & ἄπομαι, de quo verbo superius. Iungitur cum genitiuo, quia est verbum tactus. 68. c. quasi dicat diuus Chrysostomus, Dei propensio & benevolentia in nos simul nobiscum labores contingit, & quodammodo cōtrectat.

πόνων, Genit. plural. ὀπόνων, labor. πονέω, vt φιλέω, laboro. φιλόπονων, amans laboris. μισόπονων, osor laboris. B

ἤπιος φίζει, present. temp. indicat. modi, ab ἐπι- κωφίζω, alleuo, pondus minuo. composit. ex ἐπι & κωφίζω, leuo. ὀκωφων, leuis. ἡ κωφότης, leuitas.

ἰδῶ, Aorist. 2. aēt. coniunctiu modi, ab εἶδω, vīdeo. Aorist. 2. εἶδον vel ἰδον. Coniunct. εἰδὼ ἰδῶς, ἰδῶ. 340. c. C

ἀγαπῶντας, particip. ab ἀγαπάω, amo, vt πικάω, fut. ἀγαπήσω. Aorist. 1. ἠγάπησα. ἡ ἀγάπη, charitas. ἀγαπητός, amabilis. Construitur cum accusatiuo.

δέομένους, particip. praesens à δέομαι, rogo, oro, deponens. fut. med. δεήσομαι. Regit genitiuum. 70. c. ἡ δέησις, precatio.

ἐκεῖθεν, adverb. à loco. inde, illinc.

καταβήσεσθαι, futur. 1. verbi medi, vt τυφείδω, à καταβαίω, descendo. ex κατὰ & βαίω, de quo iam supra, & in Grammat.

προσδο-

A προσδοκῶντας, particip. present. à προσδοκῶ, expecto, vt πριάω, fut. προσδοκήσω. ἢ προσδοκήσεις, expectatio.

ὅτ' ἂν ἐν ἴδῳ πινά μὴ φιλένται προσδύχλω, μηδὲ θερμὸν ἔρωται ταύτης ἔχονται καὶ σφοδρὸν, ἢ δὴ μοι ἔτ' ὁ δὴ λόγος ἐστίν, ὡς ἔδιδεν γενναῖον ἐν τῇ ψυχῇ κέκτηται, ὅτ' ἂν δὲ ἴδῳ πινά τῆς τῆς θεῆς λατρείας ἀπερέσως ἐχόμενον, καὶ τὸ μὴ προσδύχλωται σωεχῶς, ἐν ταῖς μεγίσταις ἀριθμῶνται ζημίαις, τεκμαίρομαι πὸν τοῖστον πάσης ἀρετῆς ἀσκητῶν εἶναι βέλβαιον, καὶ τῆς θεῆς ναόν.

QUANDO igitur video aliquem non amantem orationem, neque calidum amorem huius habentem & vehementem, iam mihi talis manifestus est, quod nihil generosum in anima possidebat. Quando verò video aliquem Dei seruitio insatiabiliter adherentem, & non assidue orare in maximis numerantem pœnis, conicio talem omnis virtutis exercitorem esse stabilem & Dei templum.

QUAMOBREM si quempiam eximia & ardenti precatationis cupiditate nequaquam efferri, & ab ea alienum cernam, in huius pectore nihil inesse generosum autumo. Rursus quem insatiabiliter mundi fabricatorem ac præsidem precibus venerantem, easque sine intermissione non fundere in grauisissimis pœnis habentem

bentem an
tutum late
curam fac

Φιλένται
git accusat. 73

θερμὸν, v
lidus. ἢ θερμ

θερμαίνω, Ca
ἔρωται, e

ἔρωτ'.

σφοδρὸν
mens. ἢ σφο

hementer.
ὁ δὴ λόγος
manifesto.

ἔδιδεν, m
108. a.

γενναῖον,
nerofitas.

κέκτηται
posideo.

τέκμαι, &
fio, seu res

ἀπερέσως
fatio, futu

ἢ ἀπ' ἀντ

bentem animaduerto, hunc constantem vir-
tutum satellitem, ac Dei templum esse conie-
cturam facio.

Φιλέω, particip. praesent. temp. à φιλέω, amo. Re-
git accusat. 73. b. c.

Θερμόν, ut τὸν λόγον, ὁ θερμός, ἡ θερμή, τὸ θερμόν, ca-
lidus. ἡ θερμότης, τῆς θερμότητος, calor, caliditas.
θερμαίνω, calefacio, quinta coniugat.

ἔρωτα, Accusat. quinta simpl. ὁ ἔρως, amor, τῷ B
ἔρωτι.

Ἐσφοδρὸν, ὁ Ἐσφοδρὸς, ἡ Ἐσφοδρὰ, τὸ Ἐσφοδρὸν, vehe-
mens. ἡ Ἐσφοδρότης, vehementia. Ἐσφοδρα, valdè, ve-
hementer:

ὁ δῆλον, manifestus. ἡ δῆλη, τὸ δῆλον, ἀ δηλώω,
manifesto. ἡ δῆλωσις, manifestatio.

ἔδειξεν, neutrum; ἔδεις, nullus, ἔδειμία, ἔδειν.
108. a.

γενναῖον, ὁ γενναῖος, generosus. ἡ γενναϊότης, ge-
nerositas. C

κέκτηται, tertia persona praeterit. perfect. ἀ κτάομαι,
posideo. 140. c. fut. med. κτήσομαι. praeterit. perfect.
κέκτημαι, & aliquando ἔκτημαι. vnde τὸ κτήμα, possessio,
seu res possessa. ἡ κτήσις, possessio.

ἀκόρετος, insatiabiliter, aduer. verbum est κορέω,
satio, futur. κορέσω & κορήσω. Hinc κόρος, satietas.
κόρος ἀπάντων, omnium rerum est satietas. κορε-
σός,

A σὺς, fatiabilis. ἀκόρες Ⓞ, infatiabilis. Ⓞ adverb. ἀ-
κορέσις.

ἀειθυμῆνται, particip. present. temp. ab ἀειθυμῶς,
numero. ἀειθυμῶσα, ἡείθυμοι. ὁ ἀειθυμὸς, numerus. ἀ-
ειθυμικός, Arithmeticus. ἀειθυμική, Arithme-
tica, ars numerandi. κατὰειθυμῶ, ennumero, re-
censeo. ἀείθυμοις, numeratio. κατὰείθυμοις, enu-
meratio.

B τεκμαίρομαι, conicio, prædico, denuncio,
coniecturam capio. Idem, τεκμαίρω, τὸ τεκμαίρειον,
signum, indicium, argumentum.

ἀσκητιῶν, ὁ ἀσκητής, exercitator, prima simplic.
ab ἀσκέω, exerceo. ἀσκέομαι, exerceor. ἀσκήσω, ἡσκη-
σῶ, ἡσκησῶ, ἡσκησάμεθα, ἡσκησάμεθα. Hinc ἡ ἀσκησις, ἡσκησις. Hinc
ἀσκητής, ἀσκήθεια, Ascetria, monialis. ἀσκητικός, ex-
ercitatorius. ἀσκητήριον, domus vbi Ascetæ ha-
bitant, quasi dicas: Exercitatorium.

C βέβαιον, ὁ βέβαιος, stabilis. ἡ βεβαία, τὸ βέβαιον.
βεβαίω, vt δηλώω, stabilio. ἡ βεβαίωσις, stabili-
mentum, confirmatio. ἡ βεβαίωσις, stabilitas, fir-
mitas, item, constantia.

ναὸν, vt τὸν λόγον. ὁ ναός, templum. Atticè νεός.

εἰ γὰρ σολισμὸς ἀνδρὸς, καὶ βῆμα ποδῶν, καὶ
γέλως ὀδόντων ἀναγγέλλει τὰ πρὸς αὐτῷ, κατὰ τὸν
συφὸν σολομώντι, πολλῶ μᾶλλον εὐχὴ καὶ λατρεία
θεῷ, σημεῖον ἐστὶ δικαιοσύνης ἀπάσης, σολὴ πρὸς
πνευμα-

πνευματικῶν
καὶ λ. Ⓞ πα
ἐκείναι εὐδὴ
τοπὸν τῆς δ
θεῶν, καὶ π
ροηθείαι δ
καὶ ἀπόπ
τῆς ἡ δροῆς
ἡ ὑποσηφ
μείνης, τὸ μ
ἐλευθερία
μὲν ἐν π
συζῆν, καὶ
διήλον ἀπ

SI ENI
tium, nuntia
nem, multo n
tia omnis, ve
multam ven
mentibus, v
ritam nibili
persuadens D
incantatione
pellens cogit
vniafcuifque
CHRISTI

πνευματική, καὶ θεία, πολλῶν μορφῶν καὶ Α
 κάλλ. Ὁ παρέχουσι τῆς ἡμετέρας διανοίας, τὸν
 ἐκάστου ῥυθμίζουσι βίον, ὅτι εἴωσι Φαῦλον, ἔστι ἄ-
 τοπον τῆς διανοίας κρατεῖν, αἰδέϊσθαι πείθεσσι τὸν
 θεόν, καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ τιμῶν, πᾶσαν τῆ πονηρῆ
 ῥοητείαν ἀποπέμπεσθαι πασιλεύουσι, τὰς ἀίχρῆς
 καὶ ἀπόπας ἐξελαύνουσι λογισμῶν, ἐν ὑπεροψία
 τῆς ἡδονῆς καθίστασι τὴν ἐκάστου ψυχῶν, αὐτὴ γὰρ
 ἢ ὑπερηφάνια μόνη πρέπει τοῖς τὸν χρεῖσιν σεβο- Β
 μένης, τὸ μηδενὶ δευδέειν ἀίχρῶν ἀλλὰ τηρεῖν ἐν
 ἐλευθερίᾳ τὴν ψυχῶν, καὶ βίῳ κεκαθαμένῳ. ὅτι
 μὲν ἐν παντελῶς ἀμήχανον ἀνευ περσευχῆς δευτεῖ
 συζῆν, καὶ μετὰ ταύτης πορεύεσθαι τὸν βίον, ὅμοια
 δὴ ἄλλων ἀπασιν εἶναι.

SI ENIM vestis viri, & gressus pedis, & risus den- C
 tium, nuntiat que illius, secundum sapientem Salomo-
 nem, multò magis oratio & cultus Dei, signum est iusti-
 tie omnis, vestis quadam existens spiritualis & diuina,
 multam venustatem & pulchritudinem prabens nostris
 mentibus, vniuscuiusque conformans vitam, non sinens
 vitam nihili & absurdam occupare animum, reuereri
 persuadens Deum, & qui ab ipso honorem; omnem mali
 incantationem ablegare docens, turpes & absurdas ex-
 pellens cogitationes, in contemptu voluptatis constituens
 vniuscuiusque animum. Hec enim superbia sola competit
 CHRISTI colentibus, nulli seruire turpi, sed seruire in
 liber-

A *libertate animam & vita mundata. Quod igitur omnino impossibile (sit) sine oratione virtuti conuiuere, & cum hac pertransire vitam, puio clarum omnibus esse.*

NAM si vestitus hominis, & pedum incessus, & risus dentium annuntiant de eo, vt verbum Salomonis est, longè magis oratio, cultusque rerum omnium dominatori adhibitus, omnis iustitiæ monumentum, spiritualisque & diuina quædam stola erit, multa elegantia & pulchritudine mentes humanas cohonestans, vitam & mores vniuscuiusque concinnans: nec peruersum aut absurdum aliquid animis imperitare permittens; Deum reuereri, honoremque ab eo profectum magni pendere suadens, quasunque maligni prestigias auersari docens: turpes & ineptas cogitationes effugans, singulorumque mentes ad voluptatis despicientiam inducens. Sola enim hæc superbia Christianos docet, nulli subiectum esse turpitudini; sed mentem retinere liberam & labis immunem. Ergo citrà orationis adminiculum ex virtute ætatem degere, eaque comite viuendi spatia emetiri penitus posse neminem, satis liquere opinor.

στολισμὸς, ὁ, vestis, vestimentum, ἀστολίζω, in-
duo, vestio. τὸ στολισμα, vestimentum. ὁ στολιστής, ve-
stifarius, qui stolas & alias vestes conficit.

ἀνδρὸς,

G
ἀνδρὸς, ὁ ἀν-
δρῶδης, vir
micida. ἢ ἀνδρ-
tudo. ἀνδρείος
lem ætatem i
βήμα, ἡ, π
cessum. βάλω,
γέλως, ὁ, τ
tam simpl. γέλω-
artifex risus. γ
ἰδ' ὄρων, ὁ
ἀναγγέλλει
γέλω, annunt
supra.
σφὸν, ὁ σφ
entia. φιλοσοφ
στολισμῶντα
4.8.6.
σολή τις, ac
tem encliticam.
Ἐμορφίαν
φ, venustus.
ἀμορφ, turp
μο, figuro.
καλλ, ἡ, τ
contract.

ἀνδρὸς, ὁ ἀνὴρ, vir. ἀνέρες, ἀνδρός. 50. b. 81. c. ὁ καὶ ^A
 ἢ ἀνδρώδης, virilis, magnanimus. ὁ ἀνδροφόνος, ho-
 micida. ἢ ἀνδροφονία, homicidium. ἢ ἀνδρεία, forti-
 tudo. ἀνδρείως, ἀνδρικῶς, viriliter. ἀνδρίζομαι, viri-
 lem ætatem ingredior, vir fio.

βῆμα, τὸ, τῷ βήματι, hęc significat gressum, in-
 cessum. βαίω, vado.

γέλως, ὁ, τῷ γέλωτι, risus. Ἐ τῷ γέλω, per quar-
 tam simpl. γελῶ, rideo, secunda contract. γελωτοποιός, ^B
 artifex risus. γελοῖος, ridiculus.

ὀδύοντων, ὁ ὀδύς, dens. 54. a. 51. b.

ἀναγγέλλει, tertia persona singul. numer. ab ἀναγ-
 γέλλω, annuntio. composit. ex ἀνά ἔ ἀγγέλλω, de quo
 supra.

σοφὸν, ὁ σοφός, sapiens. ἢ σοφία, ἢ φιλοσοφία, sapi-
 entia. φιλοσοφῶ, sapientia studeo.

σολομῶντι, γι ξινοφῶντι, ὁ σολομὸν, Salomon. ^C
 48. b.

σολή τις, accentus erectus in priore dictione ob sequē-
 tem encliticam. ἢ σολὴ, τῆς σολῆς, stola vestis.

Ἐμορφίαν, ἢ ἔμορφία, venustas, ὁ καὶ ἢ ἔμορ-
 φος, venustus. opposita sunt, ἀμορφία, turpitude. Ἐ
 ἀμορφος, turpis. μορφή, forma, species. μορφῶ, for-
 mo, figuro.

κάλλος, τὸ, τῷ κάλλει, pulchritudo, primæ
 contract.

P

ῥυθμίζου,

igitur omnino
 uiuere, & cum
 bus esse.

um incessus,
 ut verbum
 cultusque
 icus, omnis
 que & diuina
 a & pulchri-
 tans, vitam

ns: nec per-
 mis imperi-
 onoremque
 adens, quas-
 docens: tur-
 ns, singulo-
 spicientiam
 Christianos
 ini; sed mē-
 nem. Ergo
 irtute æta-
 di spatia e-
 fatis liquere

ἀσλίω, in-
 ὁ σολῆς, ve-
 ficit.

ἀνδρός,

ἐξελώνσσι, *particip. present. temp. ab ἐξελώνω*, A
 eiicio, extermino. *composit. ex prepositione ἐξ, & ἐ-*
 λώνω, agito, pello. *quod sua tempora sumit ab ἐλάω.*
fut. ἐλάσω. Aor. ἤλασα. 341. a.

λογισμὸς, ὁ λογισμὸς, *cogitatio. ἀλογίζομαι, co-*
 gito, ratiocinor. *praeterit. perfect. κελόρισμαι, κελόρι-*
σαι, κελόρισται. ὁ λογιστής, ratiocinator. λογιστικός, ra-
tionalis.

ὑπεροψία, *Datius secunda simplic. ἢ ὑπεροψία*, B
 superbia, contemptus, despicientia, *ab ὑπερόψομαι,*
 contemno, despicio. *ad verbum; superui-*
deo.

ἡδονῆς, ἡ ἡδονή, *voluptas. τὸ ἡδῶ, idem, apud*
Poëtas ἡδουμαι, delector.

καθίστάω, *particip. praesen. ἀκαθίστάω, constituo.*
idem enim significat quod καθίστημι.

ὑπερηφανία, *superbia, secunda simplic. ὑπερη-* C
φάνεια, idem. ὑπερήφανος, ὁ καὶ ἡ. superbus. ὑπερη-
φάνως, superbè. ὑπερηφανέω, superbio, despicio,
sperno.

σεβομένους, *particip. praesen. verbi mediij, ἀσεβομαι.*
 colo. *adituum, σέβω, nec coniugatur ultra imperfe-*
ctum. 283. b.

διδεύειν, *feruire. infinit. ἀδιδεύω, feruio, sex-*
ta baryt. ὁ δῦλος, feruus. ἡ δῦλη, ferua. διδεία, ser-
uitus.

τηρεῖν, *Infinit. praesen. ἀτηρέω, feruo. fut. τηρήσω, ἔ-*
τήρησαι,

A πῆσαι τεπῆσαι. συντηρέω, conferuo. *prima coniugat. circumflexorum.*

ἐλευθερία, ἡ ἐλευθερία, libertas. ὁ ἐλευθερός καὶ ἐλευθερός, liber. ἐλευθερόω, libero.

κεκαθαμένω, *Dat. particip. praterit. temp. passiui à καθαίρω*, mundo, purgo. *καθαίρομαι*, mundor. *futur. καθαίρω*. *praterit. act. κεκαθάρα*. *pass. κεκαθάραμαι*. *particip. perfect. κεκαθαμένω*, purgatus, mundatus.

B

παντελῶς, *aduerb. omnino, perfectè.*

πορεύεσθαι, *Infin. presens, à πορεύομαι*, vado, *fut. πορεύομαι*. *Aorist. 1. ἐπορεύθην*, iui.

πῶς γὰρ ἂν τις ἀρετῶν ἀσκήσειε, μὴ περσιῶν καὶ προσηπῶν συνεχῶς τῶ παύτης χορηγῶ καὶ διοτήρει; πῶς δὲ ἂν τις ἰπτιθυμήσειεν εἶναι σώφρων καὶ δίκαιος, μὴ ὁμιλῶν ἢ δόξως τῶ ταῦτά τε καὶ παλαιοτέτων ἀπατηνῶν παρ' ἡμῶν; βέλομαι δὲ ἰπτιδίξεια διὰ βραχέων, ὅτι καὶ ἀμαρτημάτων γέμοντας αἱ προσδοχὰ λάβωσιν ἡμᾶς, ταχέως δὲ καταθήροσι. καίτοι τί μείζον γένοιτ' ἂν προσδοχῆς, ἢ ἠόπερον, ὅτ' ἂν ἀλεξίφάρμακον φανῆ τι εἶσα τοῖς πᾶσι ψυχὰς νοσῶσι.

QUOMODO enim quis virtutem exercuerit, non accedens, & accidens indefinenter huius largitori & datori? Quomodo verò quis cupiuerit esse temperans & iustus, non conuersans suauiter ei, qui hac & plura horum flagitat

flagitat à nobis
amfi peccatoru
citò mundent.
us, quando me
nimis agrotanti

QVO enim
ad subministr
berrimè non
pronoluitur
sideret, qui
bis postulant
tum porrò esse
esse in orati
nos scelerib
perpurget.
oratione sta
rum morbo
tuerit?

πῶς, qu
litas infinitum
ἀσκήσειεν
exerceo. de

περσιῶν
29. ob. c.

προσηπῶ
do, aduol

flagitat à nobis? Volo autem ostendere paucis, quod etiam si peccatorum repletos orationes nos deprehenderint, citò mundent. Atqui quid maius sit oratione vel diuinius, quando medicamentum quoddam videtur existens animis agrotantibus?

Quo enim pacto virtutem exercuerit, qui ad subministratorem ac largitorem eius creberrimè non adit, neque in genua coram eo prouoluitur? Cur temperans & iustus esse desideret, qui cum eo à quo & hæc & plura à nobis postulantur, non libenter agit? Complacitum porrò est, breuiter ostendere, tantam inesse in oratione efficacitatem, vt quanquam nos sceleribus coopertos acceperit, confestim perpurget. Quid, obsecro, maius aut diuinius oratione statuemus, si eam aduersus animorum morbos salutiferam esse medicinam patuerit?

ωὼς, quomodo. hic vsurpatur interrogatiuè. aliàs infinitum est & encliticum. 324. b.

ἀσκήσειεν, tertia persona Aoristi Aeolici ab ἀσείω, exerceo. de quo supra.

ωροσιῶν, participium, à ωροσειμι, accedo. vide 29. ob. c.

ωροσπίτων, particip. praesen. à ωροσπίτω, accedo, aduolor. composit. ex preposi. ωρός & πίτω, ca-

A do. fut. πλώσω. 345. c. *Construitur cum datiuo. ἢ πῶσις, casus. ἢ ἀντίπῶσις, casuum permutatio.*

χορηγῶ, ὁ χορηγός, proprie dux & magister chori. choragus, qui chorum ducit. Item, qui ornamenta sacris choreis necessaria suis sumptibus prabet, & generatim, quiuis suppeditator & subministrator, ita ut χορηγός, idem sit, quod ὁ δοτῆρ, dator. τῷ δοτῆρι, ἀδίδωμι, do. perfect. παθ. δέδομαι, δέδοκα, δέδοκα. Hinc δοτῆρ. χορηγέω, ut φιλέω, chorum duco, item, sub-

B ministro, suppedito.

Ἐπιθυμῆσαι, e Aorist. Aeolicus. ab ἐπιθυμέω, desidero.

ὀμιλῶν, particip. praesens, ab ὀμιλέω. de quo prius.

ἡδέως, aduerb. suauiter. ὁ ἡδύς. suauis. ἡδεῖα, ἡδύ. ἡδύμαι, delector.

πλείω, plural. num. gen. neut. τὰ πλείονα, πλείονα,

πλείω. 83. b. Singul. πλείον. Et est comparat. gradus. ὁ πολ-

C λὺς, τὸ πολὺ. comparat. πλείων, τῷ πλείονι. superlat. πλείεσσι, τὸ πλείεσσον.

Ἐπαυτέων, particip. praes. ab ἀπαυτέω, depofco, efflagito. compos. ex ἀπὸ & αἰτέω, de quo supra.

βέλομαι, volo, verbum deponens. fut. med. βυλήσομαι. Aor. 1. παθ. ἐβυλήθην, volui. 338. a.

Ἐπιδείξαι, Aor. 1. infinit. ab ἐπιδείκνυμι, ostendo. compos. ab ἐπὶ & δείκνυμι. 265. a. b.

Ὀλιγάβερχέων, paucis, breuiter. ὁ βερχός, τῷ βερχέω, breuis. ἡ βερχεία, τὸ βερχύ.

καὶν,

καὶν, προ
ἀμαρτη
μάστιμα, pec
σω. 335. b. ἢ ἀ
cator.

γέμονας,
redundo. Re
74. c.

λάβωσι,
ral. num. ἀ λα
coniunct. ἐὰν λ

δοτικατα
tini modi, ab ὁ
ex ἀπὸ & κωδο

γένοιτ' ἀν
νοιο, γένοιτο. ἀ

ἀλεξίφρα
uersus phar

composit. ἀ νε
propulso. It

ἢ ἀλεξίκανο
κακία, malo

Φανῆ, C
iam sapius. ἐ
νοσῶσι,
grotō. νοσῶ
Dat. plural. τ

κάν, pro καὶ ἐάν, etiam si.

ἁμαρτημάτων, Genit. plural. quinta simplic. τὸ ἁμαρτήμα, peccatum. ab ἁμαρτάνω, pecco. ἁμαρτήσω. 335. b. ἡ ἁμαρτία, peccatum. ὁ ἁμαρτωλὸς, peccator.

γέμοντος, particip. praesens. à γέμω, plenus sum, redundo. Regit genitium, quippe verbum implendi.

74. c.

λάβωσι, tertia persona Aor. 2. coniunct. modi, plural. num. à λαμβάνω, accipio. Aor. 2. ἔλαβον. Aor. 2. coniunct. ἐάν λάβω.

ἄποκαθαίρωσι, tertia persona plural. num. indicatiui modi, ab ἀποκαθαίρω, mundo, expurgo. composit. ex ἀπό & καθαίρω, purgo, mundo.

γένοιτ' ἂν, fuerit. Aor. 2. optat. modi, γηνοίμην, γένοιο, γένοιτο, à γίνομαι seu γίγνομαι.

ἀλεξιφάρμακον, vt τὸ ξύλον, remedium aduersus pharmacum seu venenum, amuletum. composit. à verbo ἀλέξω, seu ἀλεξέω, arceo, depello, propulso. Item, auxiliior. & à nomine φάρμακον. ὁ καὶ ἡ ἀλεξίκακον, depulsor mali vel malorū. ἡ ἀλεξίκακία, malorum depulsio.

Φανῆ, Coniunct. modi pass. Aorist. 2. à φαίνω. de quo iam saepius. ἐάν φανῶ, φανῆς, φανῆ.

νοσῆσι, Dat. plural. part. present. temp. à νοσέω, exgroto. νοσήσω. particip. ὁ νοσέων, τῶ νοσέοντ', νοσῶντ'. Dat. plural. τοῖς νοσέουσι, νοσῶσι.

- A *ὅτι ἐν πρῶτοι νινευίται φαίνονται διὰ πρσοδύχης ἀναλυσόμενοι τὰς πολλὰς πρὸς θεὸν ἀμαρτίας, ἅματε γὰρ ἔλαβεν αὐτὸς ἡ πρσοδύχη, καὶ δικαίως ἐπόησε. καὶ πόλιν εἰδισμένῳ ἀκλασία καὶ πονηρία καὶ παρανόμῳ βίῳ συζῆν, ἐναντίῳ θωσεν ὀξέως, παλαιὰς σωηθείας μείζον ἰαχύσοσι, τῶν ἐρηνίων νόμων πλήρη πεποιηκῆα τῷ πόλιν. συνεφελκόμενη μετ' ἐαυτῆς καὶ σωφροσύλῳ καὶ φιλανθρωπίῳ, καὶ πρῶτητῳ, καὶ πρῶνοιῳ πῶχῶν.*
- B *ὁ γὰρ ἀνέχετα χωρὶς τέτων ἐνδυναμῶσαι πῶχῶν, ἀλλ' εἰς ἣν ἀν' οἰκῆσῃ διάνοιαν, πλήρεις ποιῆ δικαιοσύνης πάσης, παιδοτριβῶσαι πρὸς ἀρετῶν, καὶ κακίῳ ἐξορίζου. καὶ δὴ καὶ τότε εἴτις εἰσηλθεν εἰς νινευὴ τῷ πόλιν, καὶ πρῶτερον αὐτῷ ἀκρωβῶς ὀπιστάμεν, ὅτι ἀν' ἐπέγνω τῷ πόλιν. ἔτως ἐξείφνης διὰ τῆς φαυλοτέρῳ βίῳ πρὸς ὀσέβειαν*
- C *μετεπήδησεν.*

IGITUR primi Niniuita videntur per orationem soluisse multa contra Deum peccata. Simul enim cepit illos oratio, & iustos fecit, & civitatem assuetam intemperantia, & malitia, & vita iniqua conuiuere, correxit statim, veteri consuetudine plus potens, caelestium legum plenam faciens civitatem, trahens secum & temperantiam, & humanitatem, & mansuetudinem, & curam mendicorum; non enim sustinet sine istis conuersari pauperibus, sed in quamcunque mentem venerit, eam plenam

plenam facit
litiuam extern
Niniue civitate
non agnouisse
pietatem tran

PRIMUM
Deum flagiti
tionis bene
mul quippe
dedit esse, &
vita per effu
faciam repe
suetudine p
implevit, f
tatem, ma
rum alend
nim absqu
tare sustinet
id omnis in
pulsaque vi
format. Q
gressus esse
quoniam t
nem tran
uisset.

πρῶτοι,
πρῶτοι, pri

plenam facit iustitiæ omnis, instruens ad virtutem et ma- A
litiæ exterminans. Atqui & tunc si quis intrasset in
Niniue ciuitatem, & prius ipsam accuratè cognoscens,
non agnouisset ciuitatem, sic derepente à vita deteriore ad
pietatem transfiliit.

PRIMUM itaque Niniuitas compluribus in
Deum flagitiosè ac sceleratè commissis, ora-
tionis beneficio expiatus omnes norunt. Si-
mul quippe aditum ad eos obtinuit & iustos B
dedit esse, & ciuitatem libidini, improbitati,
vitæ per effrenatam licentiam exigundæ assue-
factam repentè emendauit, & inueterata con-
suetudine potentior, præceptionem cælestibus eam
impleuit, secumque moderationem, humani-
tatem, mansuetudinem, sollicitam mendico-
rum alendorum curam apportauit. Haud e-
nim absque his virtutibus apud inopes habi-
tare sustinet; verùm quod pectus occupauerit, C
id omnis iustitiæ compos ac refertum præstat,
pulsaque vitiositate ad laudabiles actiones in-
format. Quod si quis etiam tum Niniuen in-
gressus esset, qui eam antea exploratè nouisset,
quoniam tam subitò ab impuritate ad religio-
nem transferat, amplius, credo, non agno-
uisset.

πρῶτοι, ὁ πρῶτος, primus, superlat. gradus. 107. b.
πρωτεύω, primus sum. τὰ πρωτεῖα, primæ.

A ἀναλυσόμενοι, *Aor. i. particip. verbi medi, vt τυλάμενοι, ab ἀναλύω, dissoluo, resoluo. ab ἀνά τρώω, λύσω, ἀναλύσω, ἔλυσα, ἀνέλυσα. λυσόμενοι, ἀναλυσόμενοι. ἢ λύσις, solutio. ἀνάλυσις, resolutio.*

ἅμα τε, simul, adverb. cum dictione enclitica τε.

εἰθισμένον, particip. pass. praeterit. temp. ab εἰθίζω, affuefacio. imperf. εἰθίζον, augetur enim per ε. 129. b. εἰθίζομαι, affuefacio. particip. perfect. εἰθισμένον, εἰθισμένον.

B νη, εἰθισμένον, κατὰ τὸ εἰθισμένον, more solito.

ἀκολασία, Dat. secunde simplic. ἢ ἀκολασία, intemperantia. ἀκόλαστος, intemperans, incontinentens.

ἐπανόρθωσεν, Aorist. i. indicat. modi ab ἐπανορθώω, corrigo, vt δηλώω. fut. ἐπανορθώσω. Componitur ex ἐπι τὸ ἀνά τὸ ὀρθώω. imperf. ἐπανόρθωσον. ἐπανόρθωσον, ἐπανόρθωσον. 137. a.

C ὀξέως, adverb. statim. aliàs, acutè. ὀξύς, acutus. ἢ ὀξεία, τὸ ὀξύ. ὀξύνα, acuo.

παλαιός, Genit. secunda simplic. ὁ παλαιός, antiquus. ἢ παλαιά, τὸ παλαιόν.

συνήθεια, Genit. secunda simplic. ἢ συνήθεια, consuetudo, familiaritas. ὁ καὶ ἡ συνήθης, consuetus, familiaris. συνήθως, consuetè, pro more, familiariter.

μείζον, maius, comparat. gradus. 105. a. ὀμέγας, μείζων. τὸ μείζον, μέγιστον.

ἰσχύομαι, particip. Aorist. i. ab ἰσχύω, possum, valeo.

leo. sexta bar
i. ισχύος, ἢ ισχύ
ria. ισχύος, τ
dè. ισχύος, το

πλήρη, α
τὴ καὶ τῆς πλή
Regit genit. E
δύλωσι. ἢ πλή
mentum.

πεπονηκ
πεπονηκότε
facio.

συνεφε
φέλομαι, a
cuius tenuis
phum iota; e
πον, augetur
μεθ' ἑαυτ
ε τ mutatur

πρωχών
dicitas. τὸ
& aluntur
dico.

ἀνέχεται
suffero, to
ἀνέχω, ider
cessatio. H

leo. sexta baryt. fut. ἰχύσω, Aorist. ἰχύουσι. Aor. i. part. A
 ὁ ἰχύσας, ἢ ἰχύουσαι. ἢ ἰχύς, τῆς ἰχύος, robor, vis, poten-
 tia. ἰχυρός, robustus, potens. ἰχυρώς, robustè, vali-
 dè. ἰχυρέω, robustum facio, corroboro.

πλήρη, Accusat. singul. ab ὁ καὶ ἡ πλήρης, plenus,
 τῆ καὶ τῆς πλήρες, πλήρης, prima declinat. contractor.
 Regit genit. Est enim nomen copia. πληρέω, impleo, vt
 διπλόω. ἢ πληρώσις, impletio. τὸ πλήρωμα, comple-
 mentum.

πεποινηκῆα, particip. perfect. act. ὁ πεποικῶς, τῆ
 πεποικῶτος, ἢ πεποικῆα, τῆς πεποικῆας, ἀποιέω,
 facio.

συνεφελομένη, particip. present. temp. ἀ συνε-
 φέλλομαι, attraho. componitur ex preposit. σύν & ἐπι,
 cuius tenuis mutatur in aspiratam, abiecto per apostro-
 phum iota; & ἔλλω, seu ἔλλομαι, traho, imperfect. ἐλλ-
 κον, augetur enim per ει. 129. a.

μεθ' ἑαυτῆς, secum. abiicitur a prepositionis μετὰ, C
 & τ mutatur in θ. 11. a. b.

πῶχων, ὁ πῶχος, mendicus. ἢ πῶχεία, men-
 dicitas. τὸ πῶχεϊον, locus in quo mendici degunt
 & aluntur. πῶχοδοχεϊον, idem. πῶχῶ, men-
 dico.

ἀνέχεται, verbum med. present. temp. ab ἀνέχομαι,
 suffero, tolero. ἀνέχῃ καὶ ἀπέχῃ. Sustine & abstine.
 ἀνέχω, idem. ἢ ἀνοχή, tolerantia, patientia. item,
 cessatio. Hinc ἀνοχαί, induciæ.

ἐνδια-

Ἰπιστάμεν ⊙, particip. present. temp. ab ἰπίσταμαι, A
de quo supra, & in Grammat. 302. a.

ἐπέγνω, tertia persona Aorist. 2. ab ἐπιγινώσκω,
cognosco, quod sumit sua tempora à γνώω, à quo fit ver-
bum in μι, γνώμι, tertia coniugat. verb. in μι. Aorist. 2.
ἐγνων, ἐγnows, ἐγνω. ἐπέγνων, ἐπέγnows, ἐπέγνω. 338. c.
ἢ γηῶσις, cognitio. γνωσὸς, cognitus, notus. ἀγνω-
ς ⊙, ignotus.

ἐξαίφνης, adverb. derepentè.

Φαυλοτέρη, ὀ φαῦλ ⊙, vilis. comparatiuus, ὀ φαυ-
λότερος ⊙.

μετεπήδησεν, Aorist. 1. act. à μεταπηδήω, ex με-
τά & πήδω, fut. πηδήσω. Aorist. 1. ἐπήδησα, μετεπή-
δησα, secunda coniugat. circumflexorum. τὸ πήδημα, sal-
tus, saltatio.

ὡσπερ γὰρ γυναῖκα πλωχλὴν ῥάκια φέρουσαν, με-
τά τις χερσὶς ἱματίοις κεκοσμημένῃ ἰδίῳ, ὅση ἀν-
δριγγόη τὸ γύναμον, ἔτιωσ ὀ τὴν πόλιν ἐκείνῃ εἰ-
δὼς πλωχλὸςσαν πρότερον; καὶ τῶν πιδματικῶν
ἐρημον ἔσαν θησαυρῶν, ἠγνόησαν ἀν' ἡπίς ἡ πόλις, ἦν
ποσῆτον ἰχυσεν ὀχλή μεταβαλεῖσαι καὶ τρέπων καὶ
βίον πρὸς ἀρετῇ ἐπαναγαγεῖν. καὶ γυνὴ δὲ τις ἐν
ἀκαλασία καὶ πορνείᾳ πάντα βεβιωκῆσα τὸν χερόνον,
ἀματε προσέπεσε πρὸς τὴς πόλις τῆ χριστῆ, καὶ
σωτηρίας ἔτυχεν. ἔ τίνυν δστοκατῆρει μόνον ἀμαρ-
τίας, ἀλλὰ καὶ κινδύνος δστοκρέετα μεγάλης, ὀ-
γέ τι

A γέ πιν βασιλεὺς, ὁμῶς τε καὶ προφήτης ὁ θάυμασι-
 σθη Δαυὶδ, τὰς πολλὰς καὶ καλεπὰς πολέμας
 τῆ προσοχῆ διέφυγε. τὲτο μόνον τὸ ὄπλον τῆς
 στρατιᾶς προβαλλόμενος καὶ παρέχων τοῖς ἑαυτῶν
 στρατιώταις καθ' ἡσυχίαν καὶ ἀδρανῶς λαβεῖν τῆς
 νίκης.

*QVEM AD MODVM enim mulierem mendicam,
 centones ferentem, post hac aliquis aureis vestimentis or-
 natam videns, non agnosceret mulierculam; sic & ciui-
 tatem illam videns mendicantem prius, & spiritualium
 orbam existentem thesaurorum, ignorasset, quanam (es-
 set) illa ciuitas, quam tantum potuit oratio transmuta-
 re, & mores & vitam ad virtutem adducere. Et femina
 quaedam in intemperantia & fornicatione omne viuens
 tempus, simulatque accidit ad pedes CHRISTI, etiam
 salutem obtinuit. Non solum autem purgat peccata, sed
 & pericula amouet magna; Nam Rex simul & Prophe-
 ta admirabilis Dauid, multa & graua bella oratione
 fugauit. Hoc solum munimentum exercitui obiciens, &
 prabens suis militibus secundum quietem & securitatem
 frui victoria.*

VT SI prius mendicam & pannosam muli-
 erculam, aureis postea vestibis indutam aspi-
 ceres, non agnosceres; Eodem modo, si ciui-
 tatem illam ante id temporis mendicitate ia-
 ctatam, vt potē spiritualibus gazis inopem, sci-
 uisses, ignorasses deinde quānam illa vrbs,
 quam

quam tantum
 tuteum de ca
 tuisset. For
 omne temp
 des se abieci
 men solum
 sed ingentia
 mirabilis qu
 pheta, atre
 auxilio est li
 is suis prate
 centibus vid
 γονακα
 νος, 8 σ. β. ο. γ
 ρακια, ν
 τα. cento. τ
 nosus.

Φέρουσαν
 χευσίς,
 79. β. ο. γ. ο. γ.
 ἰματιοῖς
 κερσομ
 σιέομαι, ο
 πο, prima co
 natus, ὁ χ
 ιδίων, π
 iam septius.

quam tantoperè immutare precatio, & ad virtutem de cætero consecrandam reuocare potuisset. Fœmina item in lasciuia & stupris per omne tempus volutata, mox vt ad Christi pedes se abiecit, salutem est consecuta. Nec tamen solùm peccatorum sordes eluunt preces, sed ingentia quoque pericula propulsant. Admirabilis quidem Dauid, idem Rex, idem Propheta, atrocibus & formidolosiss bellis huius auxilio est liberatus, cùm hæc sola arma copiosis suis prætenderet, & militibus securè quiescentibus victoria fructum afferret.

γυναῖκα, Accusat. quinta simplic. ἡ γυνή, τῆς γυναικός, 8 σ. b. ὀγωνακεί, muliebris.

ράκια, vt τὰ ξύλα, τὸ ράκιον, vestis vilis & detrita. cento. τὸ ράκ, τὸ ράκει, idem. ὀρακόεις, pannosus.

Φέρονται, particip. presen. à φέρω.

χρυσῆς, vi τοῖς λόγοις, ὁ χρύσει, χρυσῆς, aureus. 79. b. ὁ χρυσός, τὸ χρυσίον, aurum. χρυσάω, in auro.

ἱματίοις, Dat. plural. τὸ ἱμάτιον, vestimentum.

κοκοσμημένω, particip. pass. praterit. temp. à κοσμέομαι, ornor, condecoror. κοσμέω, orno, κοσμήσω, prima coniugat. circumflex. ὁ κόσμος, mundus, ornatus. ὁ χαρὴ ἢ κόσμι, moderatus, modestus.

ἰδῶν, particip. Aorist. 2. τῷ ἰδόντ, ab εἶδω, de qua iam scripsi.

Ἰππηγοῖη,

A Ἐπιγνώη, Optat. modi, Aorist. 2. vel present. temp. γνωίω, γνωίης, γνωίη. à γνωίμι & γνωώσκω, cognosco. ἐπιγνωίω, ἐπιγνωίης, ἐπιγνωίη, ab ἐπιγνωόσκω.

τὸ γύναιον, diminutivum, muliercula. de diminutivis vide 100. c.

εἰδώς, particip. praterit. temp. τῆ εἰδότε, ἢ εἰδίῃα, τῆς εἰδίῃας, per syncopen, pro εἰδηκώς, εἰδηκῆα, εἰδηκός, ab εἶδω seu εἰδέω. 340. c.

B Πωχόωσεν, particip. present. à πωχέω, mendico.

ἔρημον, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, orbis, expers. Regit genitivum. ἡ ἔρημία, solitudo, orbitas.

ἠγνόησεν, Aorist. 1. ab ἠγνόέω, ignoro. fut. ἠγνόησω. Aorist. 1. ἠγνόησα. ἡ ἠγνοία, ignorantia.

ἴχυσεν, Aorist. 1. ab ἴχώ, possum. de quo supra.

C μεταβαλέω, Aorist. 2. αἰτ. à μεταβάλλω, muto, transmuto. fut. μεταβαλώ. Aorist. 2. μετέβαλον. Aorist. 2. particip. ὁ μεταβαλὼν, ἡ μεταβαλῶσα, τὸ μεταβαλὼν, componitur ex μετὰ & βάλλω. 337. c.

ἐπαναγαγεῖν, Aorist. 2. infinit. ab ἐπανάγω, traduco. ex ἐπι & ἀνά & ἄγω, de ἄγω, 333. a. Aorist. 2. ἤγαγον, ἤγαγον. Aorist. 2. infinit. ἀγεῖν, ἀγαγεῖν, ἐπαναγαγεῖν.

πορνεία, ἡ πορνεία, fornicatio. ἡ πόρνη, meretrix. τὸ πορνείον, lupanar. πορνεύω, scortor. τὸ πορνίδιον, scortillum. ὁ πορνικός, meretricius.

Βεβιω-

Βεβιωκία
itt. βεβίωσι, Βε
βιωκός. 338. α.

πρόσωπον
quo superius.

ἐτοχεν, Aor
genitivum. 70. β.

κινδύωσεν,
κινδυνεύω, per
pers.

ἀποκρούετε
κρούωμαι, amol
κρούω, pulso.

χαλεπώτερος
dius. ἡ χαλεπώ
ro. quinta con

διέφυγεν
effugio. Aorist
οπλων, ἡ π

armatus, qui
τῆς στρατιά

tus. ὁ στρατιώ
militaris. ἡ
exercitum d

τῆς, Dux ex

πρὸς Βαλλ

βεβιωκῆα, particip. praterit. act. à βιώω, viuo, A
 fut. βιώσω, βεβίωκα, ὁ βεβιωκάς, ἡ βεβιωκῆα, τὸ βε-
 βιωκός. 338. a.

περσέπωσεν, Aorist. 2. act. à περσάπῃω, accido, de
 quo superius.

ἔτυχεν, Aorist. 2. indicat. modi, à τυγχάνω, Habet
 genituum. 70. b. 71. c.

κινδύνης, vt τὸς λόγος, ὁ κίνδυνος, periculum.
 κινδυνεύω, periclitor. ὁ καὶ ἡ κίνδυνος, periculi ex- B
 pers.

ἀποκρῆτε, verb. medij praesens indicat. modi, ἀπο-
 κρῆμαι, amolior, propulso. ex ἀπὸ ἐκ κρῆμαι, sen
 κρῆω, pulso.

χαλεπός, vt τὸς λόγος. ὁ χαλεπός, difficilis, ar-
 duus. ἡ χαλεπότης, difficultas. χαλεπαίνω, ægrè fe-
 ro. quinta coniugat.

διέφυγεν, Aorist. 2. indicat. modi, à διαφεύγω, C
 effugio. Aorist. 2. ἐφυγον, διέφυγον, de quo supra.

ὄπλον, vt τὸ ξύλον, arma, armatura. ὁ ὀπλίτης,
 armatus, qui arma fert. ὀπλίζω, armo.

τῆς στρατιάς, Genit. secunde simpl. ἡ στρατιά, exerci-
 tus. ὁ στρατιώτης, miles. στρατεύω, milito. στρατιωτικός,
 militaris. ἡ στρατεία, expeditio, militia. στρατηγέω,
 exercitum duco. τὸ στρατήγημα, strategema. ὁ στρα-
 τηγός, Dux exercitus.

περβαλλόμενος, particip. present. temp. vocis
 mediæ,

A *media*, à περιβάλλω, seu περιβάλλομαι, obiicio, obtendo. Componitur ex περι & βάλλω, de quo supra. Iungitur hic cum genitio, vi prepositionis, s2. b. quasi diceret diuus CHRYSOSTOMVS, βαλλόμενος περι τῆς στρατιάς.

παρέχων, particip. à παρέχω, præbeo. de quo antea.

ἡσυχίαν, ἡ ἡσυχία, quies, otium. ὁ καὶ ἡ ἡσυχία, **B** quietus. ὁ καὶ ἡ ἡσυχία, idem. ἡσυχάζω, quiesco.

ἀσφειαν, ἡ ἀσφεια, securitas. ἀσφειῶς, aduerb. securè. ὁ καὶ ἡ ἀσφειῶς, sine metu.

τῆς νίκης, vt τῆς πνῆς. ἡ νίκη, victoria, ὁ νικητής, victor. νικάω, vinco.

ὡς οἱ μὲν ἄλλοι βασιλεῖς ἐν τῇ τῶν στρατηγῶν ἐμπειρία καὶ τῇ τέχνῃ καὶ τοξότῃ καὶ ὀπλίτῃ καὶ ἰππεύσει, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας εἶχον, ὁ **C** δὲ μέγας δαυὶδ τῆς ἀγίας οὐχ αἰσ τὴν στρατιάν ἐτείχιζεν, & βλέπων εἰς ὄφρυν στρατηγῶν καὶ ταξιαρχῶν καὶ ἰππάρχων, ἐδιδραχρήματα συλλέγων, ἐδὲ ὅπλα κατασκευάζων, ἀλλὰ τὴν θεῖαν πανοπλίαν ἐξ ἐρανῶν καταφέρειν. πανοπλία γὰρ, ὡς ἀληθῶς ἐρανία ἢ θεῖα περιστοχή, καὶ μόνη δυνάμη φυλάττειν βεβαίως τὰς δειδωκότας εαυτῆς τῷ θεῷ. τὴν μὲν γὰρ τῶν ὀπλιτῶν ἰαχύντε καὶ ἴππιστήμιω, καὶ τοξοτῶν ἐμπειρίαν καὶ περιστοίαν πολλὰ-

κίς

κίς δὲ οὐκ ἔστιν
καὶ ἀντιπάλω
τοῖς. περιστο
Φυλακτῆρ
δὲ πολλὰς
δαυὶδ ὁ θεῶν
δαυὶδ ὁ θεῶν
ἐδὲ ἐξίφεισιν
ρὸν μὲν βασιλ
ἰαχύντε δὲ καὶ

ITAQUE
re, & sagittari
bebant; Magnu
vallabat, non
num, & equi
gens, neque ar
colo deferens. e
sola potest custo
matorum enim
ritiam & prod
hostiles, & adu
ad hac. Oratio
munitio, simil
propulsans my
tam Goliad, t
imminentem n

κεις ἀποφαίνει μάταμον καὶ βλέμματα πολεμικά, A
 καὶ ἀντιπάλων βίψυχα, καὶ ἄλλα πολλά πρὸς τέ-
 ττοις. πρῶτον δὲ ἀμαχον ὄπλον καὶ ἀσφαλές
 φυλακτήριον, ὁμοίως μὲν σραπιώτῳ ἕνα, ὁμοίως
 δὲ πολλὰς ἀποκρομένη μυριάδας. ἔπει καὶ
 Δαυΐδ ὁ θαυμάσιος τὸν Γολιάδ ἐκείνον, ὡς περ
 Δαίμονά τινα φοβερόν ἐπερχόμενον, ἐξ ὄπλοις
 ἐδὲ ξίφεσιν, ἀλλ' ὄχαις κατήνεγκεν. ἔτως ἰαχυ- B
 ρὸν μὲν βασιλεῦσιν ἐν μάχαις ὄπλον ἢ πρῶτον, ἢ
 ἰαχυρὸν δὲ καὶ ἡμῖν πρὸς Δαίμονας.

ITAQUE alij quidem Reges in Ducum peritia & ar-
 te, & sagittariis & armatis & equitibus spem salutis ha-
 bebant; Magnus vero David sanctis orationibus exercitum
 vallabat, non respiciens in faciem Ducum & centurio-
 num, & equitibus prefectorum, neque pecunias colli-
 gens, neque arma parans, sed diuinam armaturam ex C
 caelo deferens. Armatura enim verè caelestis oratio, &
 sola potest custodire stabiliter tradentes seipfos Deo, ar-
 matorum enim vim & scientiam, & sagittariorum pe-
 ritiam & proditionem saepe ostendunt vanam, & oculi
 hostiles, & aduersariorum magnanimitas, & alia multa
 adhaec. Oratio verò inexpugnabilis armatura est, & tuta
 munitio, similiter militem vnum, & similiter multas
 propulsans myriadas; postquam & David mirabilis il-
 lum Goliad, tanquam Demonem quendam terribilem
 imminentem non armis, neque gladius, sed orationibus
 prostrauit.

A prostrauit. Tam fortis Regibus in pugnis armatura (est) oratio, fortis verò & nobis aduersus Dæmones.

REGVM cæteri in scientia & vsu militum, in sagittariis & cataphractis equitumque turmis spem vincendi collocabant: at magnus Dauid exercitum precibus tanquam muro vallabat, nec Ducum, tribunorum, hipparchorum supercilio & audacia mouebatur: nec pecuniam cogebar: nec arma comparabat: sed diuinam

B cuiusque generis armaturam cælitus depromebat: Oratio siquidem verè cælestis panoplia est, per se validè custodiens quicumque semetipsos Deo tradiderunt. Armatorum, quod scimus, vires & peritiam & sagittariorum exercitacionem & in hoste prodendo calliditatem sæpe & horrida belli facies, & aduersariorum confidentia, & alia insuper multa inanitatis coarguunt. Oratio verò inexpugnabile ppugnaculū, æquè facile complures myriadas, & vnum terga dare cogit. Et ipse Dauid Goliath illum velut dæmonem quempiam formidabilem contra se tendentem, non armis, neque gladiis, sed precibus ad terram dedit; vsque adeò solidum ac firmum genus armorum, Regibus militiæ contra hostes, nobis contra diabolos est oratio.

ἐμπειρία, Dat. singul. secunda simpl. ἢ ἐμπειρία, experientia. ὁ ἐμπειροῦ, expertus.

τέχνη, ἢ τέχνη, ars. τεχνικός, artificialis.

τοξότης,

τοξότης, gittarius. τοξομήτης, mitto. τὸ τόξον, τὸ ξόπτρον, at

ἰππεύσι,

ἰππεύσι, equestris. eques

dito iota, 63. c.

ἐπιπλοῦν, eph

ἐπέχον, eph

ro circumdo.

βλέπων.

prima coniuga

orist. i. med. e

ὁ φρον, ἡ

te simplicium

osus.

ταξίαρχος

mine πέρι, ο

χθ, qui pra

χηματα

le. a χαράμα

vsus sum. H

συνδεδω

positum ex ο

med. συνδέο

conuentus

τοξότης, Dat. plural. ὁ τοξότης, prima simplic. sagittarius. τοξεύω, & τοξεύομαι, iaculor, sagittas mitto. τὸ τόξον, arcus. ἢ τοξοσύνη, ars sagittandi. τοξοποιέω, arcus & iacula conficio.

ἵππεῦσι, Dat. plural. tertiae declinat. contractor. ὁ ἵππεύς, eques. Dat. plural. formatur à Nom. singul. addito iota, ὅζ. ἢ ἵππῳ, equus. ἵππεύω, equito. ἑπίππιον, ephippium, quia equo imponitur.

ἐτείχζεν, Imperfect. indicat. modi, à τειχίζω, muro circumdo, munio.

βλέπων, particip. present. temp. à βλέπω, video, prima coniugat. baryt. fut. βλέψω. Aorist. ἰ. ἔβλεψα. Aorist. ἰ. med. ἐβλεψάμην.

ὄφρυς, ἢ ὄφρυς, τῆς ὄφρυς, supercilium, quinta simplicium. ὁ ὄφρυς, τῶ ὄφρυον, superciliosus.

παξίαρχων, ὁ παξίαρχος, centurio. compos. à nomine παξίς, ordo. & ἀρχός, Imperator. Sic ὁ ἵππαρχος, qui praest equitibus.

χρήματα, τὸ χῆμα, pecunia, ad verbum; vtensile. à χράομαι, χράωμαι, vtor. praeterit. perfect. κέχρημαι, vsus sum. Hinc χῆμα, pecunia. ἢ χῆσις, vsus.

συλλέγων, particip. present. à συλλέγω, colligo. compositum ex σύν & λέγω. secunda coniugat. baryt. praeterit. med. συλλέλογα. Hinc συλλογή, collectio. ὁ σύλλογος, conuentus, collegium.

A κατισιδάζων, particip. praesent. à κατισιδάζω, praeparo. quart. coniugat. baryt. fut. κατισιδάσω. compositi. ex κατὰ & σιδάζω, paro, conficio.

καταφέρων, particip. praesent. à καταφέρω. ex κατὰ & φέρω, de quo iam saepius 284. c. 348. a.

δύναμαι, praesent. indicat. modi, à δύναμαι, possum, valeo.

Φυλάττειν, Infinit. praesent. à φυλάττω, custodio,

B de quo supra.

δεδωκότας, particip. praeterit. perfect. ó δεδωκώς, *τὸ δεδωκότῳ, à δίδωμι.

ὀπλιτῶν, Genit. plural. ó ὀπλίτης, prima simpl. armatus.

ἰσχὺν, ó ἰσχύς, πῆς ἰσχύῳ, quinta simplicium, vis, potentia.

προδοσία, secunda simplic. proditio. ó προδότης, C proditor, à προδίδωμι, prodo, trado.

ὑποφαίνει, ab ὑποφαίνω, ostendo. ex ὑπὸ et φαίνω, de quo saepius.

μάταιον, ó καὶ ἡ μάταιῳ, vanus, irritus, stultus. ἡ ματαιότης, πῆς ματαιότητῳ, vanitas.

βλέμματα, τὸ βλέμμα, oculus, visus, aspectus. à βλέπω, video. praeterit. pass. βέβλεμμα. Hinc τὸ βλέμμα.

πολεμικά, ó πόλεμῳ, bellum: ó πολέμιῳ, hostis. ó πολεμικός, hostilis.

ἀντιπά-

ἀντιπά-
sarius.

ἡ ἀντιπα-
magnanimi-
nimo forti,

ἀμαχον,
ἀσφαλε-
curus. ἡ ἀσφα-

Φυλακ-
ἀφυλάττω, cu-
ἔνα, accu-

μυριάδ
Myrias.

ἐπερχο-
peruenio,
venio.

ξίφεισ,
χῶ.

κατήνε-
ρε, quod hic

μάχαις
pugno. ó κε-
tor.

δαίμων
νοιατ. ó δαί-
ἔται κε

πολέμῳ τῷ

ἀντιπάλων, Genit. plural. ὁ ἀντίπαλος, aduer- A
farius.

ἡ Δύψυχία, magnanimitas, ὁ καὶ ἡ εὐψυχός,
magnanimus. ἐνψύχως, animosè. ἐνψυχέω, sum a-
nimo forti, constanti.

ἄμαχον, ὁ καὶ ἡ ἄμαχος, inexpugnabilis.
ἀσφαλές, vt τὸ ἀληθές. ὁ καὶ ἡ ἀσφαλής, tutus, se-
curus. ἡ ἀσφάλεια, securitas.

Φυλακτήριον, τὸ, custodia, propugnaculum, B
ἀφυλάττω, custodio.

ἕνα, accusat. singul. εἷς, vnus, μία, ἕν. 107. c.

μυριάδες, accusat. plural. ἡ μυνειάς, τῆς μυνειάδος.
Myrias.

ἐπερχόμενον, particip. presens ab ἐπέρχομαι, su-
peruenio, aduenio, aggredior, ex ἐπι ἐρχομαι,
venio.

Ξίφεσι, Dat. plural. τὸ ξίφος, gladius. vt τὸ τεῖ- C
χος.

κατήνεγκε, Aorist. 1. vel 2. indicat. modi ἀκαταφέ-
ρω, quod hic est, prosterno.

μάχαις, Dat. plural. ἡ μάχη, pugna. μάχομαι,
pugno. ὁ καὶ ἡ μάχος, pugna. ὁ μαχητής, pugna-
tor.

δαίμονας, accusat. plural. ὁ δαίμων, τὸ δαίμον.
uocat. ὁ δαίμων. 59. b.

ἔτω καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας περιγίνεται τῷ
πολέμῳ τῶν περσῶν, στρατιὰν μὲν ἐχ' ὀσλίσας,

- A *Ὁχλας* δὲ μόναις ἀνλήσας τῷ πλήθει τῶν ἀντιπάλων, ἔτω καὶ θάνατον διέφυγεν μετὰ τῆς προσήκουσας δὺλαβείας τῷ θεῷ προσπεσῶν, καὶ ἡ προσευχὴ μόνη δίδωκεν ἀναβιῶναι τῷ βασιλεῖ. καὶ μὲν γὰρ ὅτι ψυχῶν ἡμαρτηκῶν ἡ προσευχὴ ῥαδίως ὑποκαταλείπει, διδασκαίει ἡμᾶς ὁ τελώνης, δὲ θεὸς τῶν θεῶν τυχῶν ἀφέσεως, καὶ τυχῶν. διδασκαίει δὲ καὶ ὁ λέων, ἀματε προσπεσῶν τῷ θεῷ, καὶ καταφροναίει δὲ θεός, εἰ δὲ σῶμα διεφθαρμένον ὁ θεὸς ὀξέως ἰάσεται, πολλῶν μᾶλλον ψυχῶν νεοσηκῶν θερσπεύσει φιλανθρωπῶς. ὅσα γὰρ πμωτέρη τῶν σώματων ἢ ψυχῆ, τοσούτω μᾶλλον εἰνὸς περὶ πάντων πλείονα ἀποδιδῶν ὑποδιδέκνυται τὸν θεόν. καὶ μυρία ἂν τις ἔχοι λέγειν καὶ παλαιὰ καὶ καινὰ, εἰ πάντας ἐξαριθμῆσαι βέλοιο τὰς διὰ προσευχῆς σεσωσμένους.
- B
- C

SIC & Rex Ezechias superior fit in bello Persarum, exercitum quidem non armans, solas verò orationes opponens multitudini hostium. Sic & mortem effugit cum decenti pietate Deo accidens, & sola oratio dedit Regi remissionem, & consecutus est. Docet & leprosus simul & accidens Deo, & statim mundatus est. Si verò corpore corruptum Deus statim sanavit, multo magis animam agrotantem curabit humaniter. Quanto enim

pretiosior

pretiosior corpore
maiorē curam
dicere & veteri
rationem servare

SIC EZECHIAS
or: non quia
tantummodo
fidem a se
do reuixit, c
tus supplicat
contaminat
cere argum
Deum roga
Argumento
pedes suppl
purus surrex
us nihil mo
gis animam
videtur cura
tecellit, tan
dium demo
ra exempla
rit aliquis,
quotquot o

ἐξ ἑσπέρων,
περὶ ἡννε
superior, vit

pretiosior corpore anima, tanto magis par est circa ipsam A
 maiorem curam ostendere Deum. Et infinita quis habeat
 dicere & vetera & noua, si omnes enumerare velit per o-
 rationem seruatos.

SIC EZECHIAS Persis bello euasit superi-
 or: non quia delectus egerat; sed quia preces
 tantummodo hostium multitudini obiecerat,
 sic idem à se mortem prohibuit & quodammo-
 do reuixit, cum debita religione Deo prostratus
 supplicauit. Et quidem animam peccatis B
 contaminatam nullo negotio precibus nitescere
 argumento est publicanus ille, qui, quam
 Deum rogauerat, veniam & pacem impetrauit
 Argumento etiam leprosus, qui Saluatori ad
 pedes supplicabundus accidens, statim lepræ
 purus surrexit. Iam si corpus lue perditum De-
 us nihil moratus sanitate donauit, nonne magis
 animam morbo comprehensam benignè C
 videtur curaturus? Nam quanto ea corpori antecellit,
 tanto Deum præsentius erga illam studium
 demonstrare consentaneum fit. Sexcenta
 exempla cum vetusta, tum recentia protulerit
 aliquis, si percensere sigillatim instituerit
 quotquot orando salutem sibi pepererunt.

Ἐζεχίας, Ezechias, declinatur vt αἰνεῖας.

περιγίνομαι, à περιγίνομαι seu περιγίνομαι, fio
 superior, vinco. Ex περι & γίνομαι, de quo supra &

Q 5 in

Θει τῶν ἀντι-
 πῶ τῆς ἀπο-
 κῆ, καὶ ἡ ἀπο-
 Βασιλῆ. καὶ
 εὐχὴ ῥαδιῶς
 νης, ὁ ἰσθῆς
 ἰσθῆς ὁ ἰσθῆς
 πῶ, καὶ κα-
 ρπόμενον ὁ ἰσθῆς
 ἰσθῆς νεοσοκῆ-
 γὰρ τιμω-
 ἰσθῆς εἰς
 ἰσθῆς τὸν
 ἰσθῆς καὶ
 ἰσθῆς ὁ ἰσθῆς

Perfarum,
 rationes op-
 effugit cum
 edit Regi re-
 oratio faci-
 deum conse-
 leprosus si-
 est. Si verò
 to magis a-
 uanto enim
 pretiosior

A in Grammat. Regit hoc loco genitium, quia verba superandi habent genitium.

ἐχ, pro ἐκ, mutatur κ in aspiratam χ propter asperum spiritum sequentem in dictione ὀπλισίας, qua est participium act. Aor. 1. ab ὀπλίζω, armo.

ἀντισησας, Aorist. 1. act. particip. ab ἀντίσημι, cui varia significata, hic idem est quod oppono, obijcio, regitque accusatiuum.

B τῶ πλῆθι, τὸ πλῆθος, multitudo. prima contract.

προσηκείσης, particip. praes. ὀ προσήκων, ἢ προσήκασα, πῆς προσήκους, τὸ προσήκων, de quo initio diximus.

Θλαβείας, ἢ εὐλαβεία, metus, reuerentia, religio. ὀ καὶ ἢ εὐλαβῆς, religiosus, reuerens. εὐλαβέω, reuerentiam habeo.

προπεσῶν, Aorist. 2. act. ἀ προπίπτω, de quo iam aliquoties.

C ἀναβιδῶναι, Infinit. ab ἀνὰ βίωμι, quod fit ἀβίωω, viuo. ἀναβίωω, reuiuifco. ἀναβίωμι, idem. Tertia cōiugat. verborum in μι. 338. a.

ἡμαρτηκῆσαν, particip. praeter. perf. ὀ ἡμαρτηκῶς, ἢ ἡμαρτηκῆσα, τὸ ἡμαρτηκός, ab ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω.

ὀ πελώνης, τῆς πελώνος, telonarius, publicanus.

δέηθεῖς, Aorist. 1. ἀ δέομαι. oro, rogo. fut. δεήσομαι. Regit genit. 70. c.

τυχεῖν, Aor. 2. infinit. ἀ τυγχάνω. 347. b. Habet genit. τυχῶν autem est Aor. 2. particip. ab eodem verbo.

ὀ λεπέος,

ὀ λεπέος, sus. ἢ λέπεος,

καταρδέσθαι, μὴ δαίρομαι, mul-

διεφθαρῆς, corrumpo. d-

δέφθαρη, παρ- φθαρημην, διεφ-

ιάσπι, A-

fut. med. ιάσμι, τὸ ἱάμα, med-

ιάτης, medic- τρεῖον, officin-

νεοσηκῆμα, agrote. de q-

φεραπῶ, τιμωτέω

ἴπαι, εἰνός, gen-

probabile. vt par est t-

καινὰ, v- uis. ἢ καινότη-

ἐξαερῶ, de quo supra.

βέλοιο, βέλομαι.

ὁ λεπρός, *tertia declinat. à quo latinum; lepro-* A
fus. ἡ λέπρος, lepra.

καθαρθεῖς, *particip. pass. Aorist. i. vt τυφθεῖς, à κα-*
θαίρομαι, mundor. καθαίρω, mundo. de quo supra.

διεφθαρμένον, *perfect. pass. particip. à διαφθείρω,*
corrumpo. διαφθείρομαι, corrumpor. *praterit. act.*
διέφθαρεκα. *pass. διέφθαραμαι. particip. διεφθαρμένον, διε-*
φθαρμένην, διεφθαρμένον, de quo supra.

ιάσοιτο, *Aorist. i. med. ab ιάομαι, sano, medeor. B*
fut. med. ιάσομαι. praterit. perfect. ιάμαι, ιασαι, ιαται. hinc
τὸ ἴαμα, medicamentum, sanatio. ἡ ἴασις, sanatio.
ιατῆρ, medicus. & *Ionice* ἰητῆρ, ὁ ἱατρὸς, idem. τὸ ἱα-
τρεῖον, officina curandi.

νενοσηκῆσαν, *praterit. perfect. particip. act. à νοσέω,*
ægroto. de quo iam ante.

θεραπεύσει, *fut. i. à θεραπεύω, curo.*

πριωτέρα, ὁ πῆμιον, *preciosus. πριώτερον, πρι-* C
ώτατον.

εἰκὸς, *gen. neutri, τὸ εἰκότων, par est, verisimile,*
probabile. item *consentaneum. ὡς εἰκὸς πιστεύειν.*
vt par est credere.

καινὰ, vt τὰ ξύλα. ὁ καινὸς, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, *no-*
uus. ἡ καινότης, τῆς καινότητων, nouitas.

ἐξαερθεῖσθαι, *Infinit. vocis mediae, ab ἐξαερθεῖω,*
de quo supra.

βέλοιοτο, *Optat. pres. βελοίμην, βέλοιο, βέλοιοτο, à*
βέλομαι.

σεσωσμένους,

A σεσωσμένους, particip. pass. perfect. ἀσώζω, seruo.
perfect. pass. σέσωσμαι, particip. σεσωσμένον.

ἴσως δὲ τις τῶν ραθυμοτέρων καὶ σοκ' ἐθελόντων
ἴπμελῶς προσεύχεται καὶ πωσολάως, ἐκείνα τὰ
ρήματα πείσειεν ἀν' εἰρηκέναι τὸν θεόν, ὡς, ἐπὶς ὁ
λέγων κύριε, κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλεί-
αν τῶν ἔθνων, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τῆ πατρὸς
μα τῆ ἐν ἔθνοῖς, ἐγὼ δὲ εἰ μόνῳ ἐξαρκεῖν περὶς
B τῆν ἡμετέραν σωτηρίαν τῆν προσοχλῆν ἐνόμιζον,
ἐκθῶς ἀν' πῆς τῆς τοῖς ἐκέχρητο τοῖς λόγοις. Ἰπὶ δὲ
κεφάλαμον εἶναι ἀγαθῶν τῆν προσοχλῆν Φημι,
καὶ κρηπῖδα καὶ ρίζαν τῆ λυσιπλῆντ' ὁ βίος, μη-
δὲῖς ἴπὶ προσφάσει ραθυμίας ἐκείνοις κερήδω
τοῖς λόγοις. ἐδὲ γὰρ ζωφροσύνῃ μόνῃ δύνανται σώ-
ζειν ἀνευ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἐδὲ πρῶτοια πτω-
χῶν, ἐδὲ χρηστότης, ἐδὲ ἄλλο τι τῶν πωσολάων,
C ἀλλὰ δὲῖ πάντα πωσολραμῆν εἰς τὰς ἡμέτερας ψυ-
χὰς προσοχλῆ δὲ ὡππερ ρίζα καὶ κρηπῖς ὑπό-
κειται, καὶ ὡππερ πλοῖον καὶ οἰκίαν τὰ κατωθεν ἰσχυ-
ρὰ ποιεῖ καὶ συνέχει, ἔτω τὸν ἡμέτερον βίον αἱ
προσολχὰ συγκρατῆσιν, ἀνδ' δὲ τῶν τῆς ἐδὲν ἀν-
ἡμῶν ἀγαθῶν, ἐδὲ σωτήριον γένοιτο.

FORTE verò quis ignaviorum & non volentium
studiosè orare, & diligenter, illa verba sibi persuaserit dix-
isse Deum, videlicet; Non omnis qui dicit mihi Do-
mine,

mine, Domine
voluntatem pe
sufficere ad nos
tò qui his vier
bonorum orari
vrihu vita, null
bis; Neque eni
allis bonis, neq
aliud aliquid e
rere in— nostr
crepido subferr
mum, ea qua i
nostram vitan
nobis bonum,

Hoc l
ne precand
tasse illa De
qui dicit mi
gnum cælor
tris mei, qu
ces ad salute
tarem, non
occineret.
mam & cap
mentum qu
mo ad præ
suum hoc in
perantia so

mine, Domine, intrabit in regnum cœlorum, sed faciens A
 voluntatem patris mei, qui in cœlis est. Ego verò si solam
 sufficere ad nostram salutem orationem existimem, meri-
 tò quis his vteretur sermonibus, postquam verò caput esse
 bonorum orationem dico, & fundamentum & radicem
 vtilis vitæ, nullus ad prætextum ignavia illis vtatur ver-
 bis; Neque enim temperantia sola potest saluare absque
 aliis bonis, neque cura pauperum, neque bonitas, neque
 aliud aliquid expetendorum, sed oportet omnia concur-
 rere in nostras animas, oratio verò tanquam radix & B
 crepido substernitur, & quemadmodum nauem & do-
 mum, ea quæ infra, firmam faciunt & continent: Sic &
 nostram vitam orationes continent, sine hac autem nihil
 nobis bonum, nihilque salutare acciderit.

HOC LOCO de ignauioribus, & sollicitudi-
 ne precandi abhœrentibus vnusquispiam for-
 tasse illa Domini verba opponet: Non omnis
 qui dicit mihi Domine, Domine, intrabit in reg- C
 num cœlorum, sed qui facit voluntatem pa-
 tris mei, qui in cœlis est. Ego verò si solas pre-
 ces ad salutem nobis conciliandâ sufficere pu-
 tarem, non iniuria quis hanc mihi sententiam
 occineret. Quoniam autem bonorum sum-
 mam & caput orationem esse affirmo, funda-
 mentumque & radicem vtilitatum in vita, ne-
 mo ad prætexendam hoc nomine fœcordiam
 suam hoc in me dicto abutatur. Nam neq; tem-
 perantia sola, neque cura egentium, neque be-
 nignitas,

non volentium
 persuaserit di-
 cit mihi Do-
 mine,

A *nignitas*, neque aliud quippiam rerum honestarū feruare nos queat, nisi vniuersa ad animos nostros confluerint, quibus omnibus oratio tanquam basis & radix subiicitur. Et quomodo infima domorum ac nauium validas ac stabiles eas efficiunt, ita vitam nostrā preces continet & conferuant, extra quas non est vt boni quidquam aut salutare adipiscamur.

B ἴσως, *adverb.* fortassis, æqualiter. ἴσθ· vel ἴσθ·, æqualis. ἢ ἰσότης, æqualitas. ἰσώω, æquo. *fut.* ἰσώσω, vt δηλώω.

ῥαθυμότερων, *Comparat. gradus*, ὁ ῥαθυμότερος, *piger.* ῥαθυμότερος, *pigrior.* ἢ ῥαθυμία, *pigritia.* ῥαθυμείω, *pigrior.*

ἐθελόντων, *particip. presens act.* ab ἐθέλω, *volo,* dicitur etiam θέλω. *fut.* θελήσω, 340. b. τὸ θέλημα, *voluntas.*

C ὀπιμελῶς, *adverb.* diligenter. ὁ καὶ ἢ ὀπιμελής, *diligens.* ἢ ὀπιμελεία, *diligentia, cura.* ὀπιμελέω, *curo.*

σπουδαίως, *adverb.* diligenter. ἢ σπουδῆ, *diligentia.* ὁ σπουδαῖος, *diligens, studiosus.* τὸ σπουδαῖον, *honesta expetenda.*

ῥήματα, *plural. num.* τὸ ῥῆμα, *verbum.* formatur ἀ ῥέω, ῥήσω, ἔρρηξω, ἔρρημαι. *hinc* ῥῆμα, *dictio, verbum.* ἔρρησαι, *hinc* ἢ ῥῆσις, τῆς ῥήσεως, *dictio.* τὸ ῥησίδιον, *dictiuncula.* ἔρρηται, *hinc* ῥήτωρ, *Rhetor.*

περίσσειεν,

περίσσειεν,
 ὀριγαι. modis, ἀ
 εἰρηκέναι,
 ἐξήσω, εἰρηκός, ἀ
 εἰσελθεῖσθε
 sumit sua temp
 ὁ ποιῶν, π
 ἐξαρκεῖν,
 ἐξ ἑ ἀρκέω. fi
 ἐνύμνηεν,
 ἐκόςτως,
 ἐκέρχρητο
 ἐγχεάμαι, vt
 μαί, plusquam
 κεφάλαιον
 φιλαιώδης, p
 Φημί, d
 quod reperies i
 κρηπίδου
 πῖδθ·, basis,
 ῥίξω, ἢ
 λυσπελά
 sum, exped
 tuosus. ἢ λ
 περὶ φά
 cufatio. ἐπ
 θάτην, occa

πείσειεν, *tertia persona singul. num. Aorist. Aeolici. A*
Orat. modi, à πείθω, persuadeo. de quo superius.

ἐξηγήκειαι, *praeterit. perfect. act. infinit. modi, ab ἐξέω,*
ἐξήσω, ἐξηγῆς, augetur enim per ε. 129. a.

εἰσελεύσεται, *fut. med. ab εἰσερχομαι, ingredior.*
sumit sua tempora ab εἰσελεύδω.

ἔποιών, *particip. praes. act. à ποιέω, facio.*

ἐξάρκειν, *infinit. praesens, ab ἐξαρκέω, sufficio, ab*
ἐξέω ἀρκέω. fut. ἀρκέσω, ἐξαρκέσω.

ἐνόμιζεν, *Imperfect. à νομίζω, puto.*

εἰκότως, *adverb. meritò, iure.*

ἐκέχητο, *plusquamperfect. passiva vocis à deponen-*
ti χέομαι, vtor. fut. med. χήσομαι, praeterit. perf. κέχη-
μαι, plusquamperf. ἐκεχήμεν, ἐκέχησο. ἐκέχητο.

κεφάλαιον, τὸ, *caput, summa, fons. ὁ καὶ ἡ κε-*
φαιώδης, principalis. κεφαλιώδης, summariè.

Φημί, *dico, praesens indicat. modi, anomalum in μι*
quod reperies in Grammat.

κρηπίδα, *Accusat. quinta simplic. ἡ κρηπίς, τῆς κρη-*
πίδος, basis, crepido, fundamentum.

ρίζαν, ἡ ρίζα, *radix, secunda simpl.*

λυσιτέλωντας, *particip. praesens. à λυσιτελέω, utilis*
sum, expedio, profum. ὁ καὶ ἡ λυσιτελής, utilis, fru-
ctuosus. ἡ λυσιτέλεια, utilitas. λυσιτέλωντας, utiliter.

περφάσει, *Dat. sing. ἡ περφόσις, praetextus, ex-*
cusatio. ἐπὶ περφόσει, sub praetextu. περφόσιν λαμ-
βάνειν, occasionem arripere.

κεχρήσθω,

A κεχρη̄σθω, Imperat. modi, praterit. perfect. à χράσμαι, υτορ, κέχρησθ, κεχρη̄σθω, vt τετύφω, τετύφθω.

Δεῖ, oportet, imperfect. 303. c. Δέον, necessarium est, δεῖσθαι, cùm oportuisset.

συνδραμεῖν, Aorist. 2. infinit. à συντρέχω, concurro. formatur quasi à συνδρέμω, Aor. 2. ἔδραμον. συνέδραμον. 347. b.

ὑπόκειται, tertia persona indicat. modi, ab ὑπόκειμαι, subiaceo, subternor. ex ὑπὸ & κείμαι, iaceo. 300. c.

πλοῖον, vt τὸ ξύλον, generis neutri, nauigium.

κάτωθεν, aduerb. inferius, infernè. cum articulo vicem nominis subit. τὰ κάτωθεν, inferiora. τὰ ἄνωθεν, superiora.

συνέχει, tertia persona à συνέχω, contineo, cohibeo.

συνκρατῆσαι, tertia persona, vt φιλέσαι, à συγκρατέω, contineo, coniungo. componitur ex σύν & κρατέω, de quo superius.

σωτήριον, ὁ καὶ ἡ σωτήριος, salutaris. ὁ σωτὴς, saluator.

διὰ τῆτο ὁ παῦλὸς ἔγκριται σιωχῶς ἡμῖν διακελεύομεν, καὶ λέγων: τῇ προσευχῇ προσκαρτερῆτε, ζητηροῦντες ἐν αὐτῇ, ἐν θυχαρισίᾳ. καὶ ἀλλοτριᾷ. ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, φησὶν, ἐν παντὶ θυχαρι-

G
θυχαρισίᾳ
ἐν πάντων, προσ
καρτεῖ, εἰς αὐτὸ
καὶ δεήσει. ἐ
προσκαρτεροῦν
ἡμεῖν.

PROPTER
nens & dicens:
sa, in gratiarum
quit, in omni gr.
Et alibi iterum.
sum vigilantes,
multis & diuin
tinuè Apostolo

INDIRC
betque orati
tiarum action
ne orate, inq
hæc est enim
fate omni ter
in omni insta
& diuinis vo
solorum ille

ἐγκριται,
στο, vt geo. Co
διακελεύο

Ὁ χαρις ἔντες. τὸ γὰρ ἐστὶ θελημα θεῶ. καὶ ἐτέρω- A
 θι πάλιν. προσέχεθε ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν παντί-
 ματι, εἰς αὐτὸ ἀγρυπνῆντες ἐν πάσῃ προσκατηρήσῃ
 καὶ δεήσει. ἔτω πολλαῖς καὶ θείαις φωναῖς ἵπτι
 προσέχῃ ἡμαῖς ἐκάλει συνεχῶς ὁ τῶν ἀποστόλων
 ἡγεμῶν.

PROPTER hoc Paulus instat indefinenter nos mo-
 nens & dicens: In oratione perseverate, vigilantes in ip-
 sa, in gratiarum actione. Et alibi. Indefinenter orate, in-
 quit, in omni gratias agentes, hoc enim est voluntas Dei. B
 Et alibi iterum. Orate in omni tempore, in Spiritu, in ip-
 sum vigilantes, in omni tolerantia & obsecratione. Sic
 multis & diuinis vocibus ad orationem nos vocabat con-
 tinuè Apostolorum Dux.

ID CIRCO Paulus identidem nos vrget, iu-
 betque orationi instare, vigilantes in ea in gra-
 tiarum actione. Et alio loco; Sine intermissione C
 orate, inquit, in omnibus gratias agentes,
 hæc est enim voluntas Dei. Et alibi denuò: O-
 rate omni tempore in spiritu, in ipso vigilantes
 in omni instantia & obsecratione. Adeò multis
 & diuinis vocibus ad orandum toties nos Apo-
 stolorum ille princeps excitauit.

ἔγκειται, tertia persona, ab ἔγκειμαι, incubo, in-
 sto, vrgeo. Componitur ex ἐν & κείμαι.

διακελεύομεν, particip. presens, vocis mediæ, ἀ

R

διακε-

A Διακελεύω, seu διακελεύομαι, hortor, adhortor. ex
 διά & κεύω. iubeo, hortor. Regit dativum. 86. a. b.

Προσκαρτερεῖτε, Imperat. modi. pres. temp. plural.
 num. à προσκαρτερέω, persevero, duro, cum tole-
 rantia & perseverantia in rem aliquam incum-
 bo. Regit dativum. ὁ προσκαρτερέησις, tolerantia, in a-
 liqua re perseverantia.

γρηγορέντες, particip. pres. à γρηγορέω, vigilo. fut.
 γρηγορήσω. prat. perf. ἐγρηγόρηκα, non repetitur prima li-
B tera presentis. ἡ γρηγόρησις, vigilantia. Dicitur etiam ἐ-
 γρηγορέω vigilo.

Ευχαριστία, ἡ εὐχαριστία, gratiarum actio. ὁ χάρις ἢ
 εὐχαιεῖς, gratus. ἀχαιεῖς, ingratus. εὐχαιεῖσθε, gra-
 tias ago.

ἄλλαχθῆ, adverb. alibi.

ἀδιαλείπτως, adverb. indefinenter.

προσδύχεσθε, plur. num. imper. mod. à προσεύχο-
C μαι, oro, adoro.

ἐτέρωθι, adverb. alibi.

ἀγρυπνεῖντες, particip. pres. ἀγρυπνέω, vigilo, in-
 somnem noctem duco. ἡ ἀγρυπνία, vigilia. ὁ ἀγρυ-
 πνητικός, vigilax.

προσκαρτερήσει καὶ δεήσει, Dativi secundæ con-
 tractorum; ἡ προσκαρτερήσις, tolerantia, perseveran-
 tia, ἡ δεήσις, precatio, oratio.

Φωνῆς, Dat. plural. ἡ φωνή, vox. φωνέω, voco.
 φωνήεις, φωνήεσσα, φωνῆεν, vocalis.

ἐκάλει,

ἐκάλει,
 κεν, ἐκάλει
 ἡ γαίαν,
 προσήκει
 προσδύχης
 πλὴν δὲ μόνον
 δρασοί τῶν
 τῶν. ἔτε γὰρ
 πᾶς μὴ πίνου
 πηχτες καρ
 ει, μὴ τῆς σ
 τῆς κλίνης ἀ
 θεῖ λαορέει
 θεῖν μέλλον
 μίαν δὲ χυλι
 ὁρῶμον ἰσέχ
 τῆς νικτὸς το
 σκοντας, κα
 φόβω τῆ δ
 αὐτὸς ὅππ π
 CONVI
 transire vitæ
 enim omnes
 quis. Neque
 per radices, n
 tertius germ

ἐκάλει, Imperf. tertia persona à καλέω, VOCO. ἐκέ- A
λεον, ἐκέλευς, ἐκέλευς, ἐκέλει.
ἡγεμῶν, τῆ ἡγεμόν @, quinta simpl.

προσῆκει πόινον ἵπῳ ἐκείνῃ παιδευομένῃς μετὰ
προσδοχῆς πορεύεσθαι τὸν βίον, καὶ ταύτῃ συνεχῶς
πλὴν δλιάνοιαν ἄρδειν. ζηζόμεν γὰρ οἱ ἅπαντες ἄν-
θρωποι ταύτης, ἔχῃ ἥτιον ἢ τὰ δένδρα τῶν ὑδρά-
των. ἔτε γὰρ ἐκείνα δύνανται ἐκφέρειν τὰς καρ- B
πὰς μὴ πίνοντα διὰ τῶν ριζῶν. ἔτε ἡμεῖς τὰς πλυ-
πηγὰς καρπὰς τῆς θυσείας δυνησόμεθα βρύ-
ειν, μὴ ταῖς προσδοχῆς ἀρδόμενοι. δι' ὅπερ ζῆχὶ
τῆς κλίνης ἀπινισαμένῃς φθάνειν αἰετὸν ἥλιον τῆ τῆ
θεῖ λατρεία, καὶ τραπέζης ἀπλομένῃς καὶ καθεύ-
δειν μέλλοντας, μᾶλλον δὲ καὶ καθ' ἐκάστην ὥραν
μίαν διχλεύ τῷ θεῷ προσφέροντας, ἴσον τῇ ἡμέρᾳ
δρόμον τρέχοντας, ἐν δὲ γε τῇ χειμῶν @ ὥρα καὶ C
τῆς νυκτὸς τὸ πλεῖστον μέρ @ εἰς προσδοχὰς ἀναλί-
σκοντας, καὶ τὰ γόνατα κάμπτοντας αὐτὸ πᾶν τῷ
Φόβῳ τῇ δειήσει προσέχοντας, μακαρίζοντας ἐ-
αυτὰς ὅτι τῆ τῆ θεῖ λατρεία.

CONVENIT igitur ab illo instructos cum oratione
transire vitam, & hac semper mentem rigare. Egemus
enim omnes homines hac non minus, quam arbores a-
quis. Neque enim illa possunt efferre fructus, si non bibant
per radices, neque nos valde pretiosos fructus pietatis po-
terimus germinare orationibus non irrigati, propter

dhortor. ex
um. 86. a. b.
temp. plural.
cum tole-
iam incum-
rantia, in a-

, vigilo. fut.
itur prima li-
itur etiam é-

a actio. ὁ γὰρ ἡ
αἰετῶ, gra-

r. ἡ προσέχου-

, vigilo. in-
ilia. ὁ ἀρδου-

ecunde con-
re fueran-

έω, voco.

ἐκάλει,

A quod oportet etiam à lecto surgentes præuenire semper solem Dei cultu, & mensam tangentes, & dormituros. Magis verò & secundum quamuis horam vnā orationem Deo adferre, æqualem diei cursum currentes. In hyemis verò hora & noctis plurimam partem in orationes insumentes, & genua flectentes, cum multo timore orationi instantes & beatificantes nos ipsos in sancto Dei cultu.

B PARTIVM igitur nostrarum est ab eo condocē factos in omni vita precationem frequentare, eaque perpetuò animos perfundere, cum ea non minus, quàm irrigatione stirpes, egeamus. Nec illæ foetu grauantur, si per radices non biberint; Nec nos nobilibus pietatis fructibus abundare poterimus, si precibus non fuerimus irrigati. Quapropter & cum de lectulo manè surgimus, semper solem orientem Deo celebrando præueniamus; & cum ad cibum capiendum accedemus, & cum nos quieti mandamus, vel potius in horas singulas vnā Deo precem offeramus; vt hac oratione æqualem diei pietatis cursum curramus. Hybernīs autem mensibus, tum maiorem noctis partem precibus transigere, tum nixogenibus multo cum timore obsecrationi dare operam debemus, ac beatos censere nosmetipsos, quibus concessum sit Deum colere.

παυδεο-

παυδεο
μα, instruc
ta baryt. ἀγ
gor. ὁ ἀγδμα
ab ἀγδμα, i

ἀγδμα
egeo, indig
est quod rogo
ἀγδμα, iusta
ἡπρον, Co
comparat. m
104. b. c.

τὰ δὲ
των, genit. p
ἐκφρασε
καρπῶν
fructum fer

πινοντα
bibo. 345.
ebibo.

ωλυπ
τῶ, precio

δύνησ
διήσταιμα,
βρύειν,

παηδευομένης, particip. pass. presen. à παιδέω. ^A
 παιδευομένη, instruor. παιδέω, instruo. fut. παιδέωσω, sex-
 te baryt. ἀρδεν, infinit. ab ἀρδω, rigo. ἀρδωμαι, ri-
 gor. ὁ ἀρδωμὸς, irrigatio. ἢ ἀρδεία, ἢ ἀρδευσις, idem,
 ab ἀρδέω, irrigo.

ῥηζόμεν, Indicat. modi, present. temp. à ῥηζώ,
 egeo, indigeo. Regit genitium. Aliquando idem
 est quod rogo. postulo. Et tunc accusativum habet, ὅστω
 ῥηζώ, iusta peto. ^B

ἥπιον, Comparativus à μικρὸν seu μικρὸς, parvus.
 comparat. masculin. ἢ femin. ὁ καὶ ἡ ἥπιων, minor.
 104. b. c.

τὰ δένδρα, ut τὰ ξύλα, τὸ δένδρον, arbor. ἰδέ-
 των, genit. plural. τὸ ὕδωρ, τὸ ὕδατος, aqua.

ἐκφέρειν, Infinit. presens, ab ἐκφέρω, effero.

καρπὸς, ὁ καρπὸς, fructus. καρπία. καρποφορέω, ^C
 fructum fero.

πίνοντα, present. temp. ὁ πίνων, τὸ πίνοντα, à πίνω,
 bibo. 345. b. c. προπίνω, propino, præbibo. ἐκπίνω,
 ebibo.

πολυπλήτης, Accusat. plural. ὁ καὶ ἡ πολυπλή-
 τος, pretiosus.

δινησόμεθα, fut. i. med. à δύναμαι, possum, fut.
 διωήσομαι, quasi à διώω.

βρύειν, infinit. presens, à βρύω, scateo, scaturio.

A hic pullulo, germino, plenus sum, effero. Regit hīs accusatiuum.

ἀρδόμενοι, particip. pres. pass. ab ἀρδομαι, rigor. de quo paulo ante.

ῥη, Impersonale; oportet.

κλίνης, ἢ κλίνη, lectus, ἀ κλίνω, reclino, recubo.

ἀπανισαμένους, particip. presen. vocis media à verbo ἀπανισημι, furgo, exfurgo. Componitur ex ἀπό & ἀνά & ἴσημι, regit ᾧ, vi prepositionis genitiuum.

Φθάνειν, Infinit. presens à φθάνω, præuero, præoccupo. fut. φθάσω à φθάω, 348. b.

τραπέζης, ἢ τραπέζα, mensa. ὁ καὶ ἡ τραπέζις, mentalis.

ἀπιόμενος, particip. pres. vocis media, ab ἀπιομαι, tango, contingo. Habet genitiuum.

C καθεύδειν, Infinit. presen. à καθεύδω, dormio. ex κατὰ & εὐδω, dormio. imperfect. ἐκάθευδον & κεισθῆδον. 135. b. c.

μέλλοντες, particip. presens, plural num. à μέλλω, futurus sum. ὁ μέλλον, τὸ μέλλοντες. Hoc verbum coniungitur cum infinitiuo; μέλλω ποιεῖν, γράφειν, facturus sum, scripturus sum. Ad verbum; futurus sum facere, scribere.

μία, Accusat. μία, μιάς, vna.

τρέχοντες, particip. presens act. à τρέχω, curro.

χειμῶν, &

χειμῶν
μέγ, &
ἀναλίτ,

consumo.

τὰ γέναπ

καμπύλου

διο. κέμ, &

τὸ καμπύλου

εἰπέ μ

τὸν ἀέμεπο

Φῶς; πῶς

σας τὸν πο

τὸ πῶς εἰ

πῶς πῶς

σῶν τὸν πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

πῶς πῶς

χειμῶν ⊙, ὁ χειμῶν, hyems.

μέρ ⊙, ὡς τὸ τεῖχος, pars. μεῖζω, partior.

ἀναλίσκοντες, particip. praesens act. ab ἀναλίσκω,
consumo. quod sua tempora sumit ab ἀναλώω. 335. b.

τὰ γόνατα, τὸ γόνα, τῷ γόνατι ⊙, genu. 88. c.

κάμπτονται, particip. praesens act. à κάμπω, fle-
το. κάμψω, ἔκαμψα. ἀνακάμπω, reflecto. ὁ κάμπων,
τῷ κάμποντι ⊙.

εἰπέ μοι πῶς ὄψει τὸν ἥλιον μὴ προσκυνήσας **B**
τὸν ἀέμωντα τοῖς οἰς ὀφθαλμοῖς γλυκύτατον
φῶς; πῶς διπλαύσεις τραπέζης μὴ προσκυνή-
σας τὸν πσάτων ἀγαθῶν διότηρα καὶ χορηγόν; με-
τὰ ποίαις ἐλπίδι ⊙ ἵπτι τὸν τῆς νυκτὸς ἤξεις κайρόν;
ποίοις προσδοκᾷς ἀνείρασιν ὁμιλήσει, μὴ τειχίσας
σωτὸν προσδοχῆς, ἀλλ' ἀφύλακτι ⊙ ἵπτι τὸν ὑ-
πνον ἐλθῶν; δικάτω φρόνητι ⊙ καὶ δάλωτι ⊙ **C**
τοῖς πονηροτάτοις δαίμοσι ἔση, οἱ πειέρονται συ-
νεχῶς κайροφυλακτῆντες ἡμαῖς, τίνα λαβόντες γυ-
μνὸν προσδοχῆς ἀναρπάσμεν ὀξέως.

D I C mibi quomodo videbis solem non adorans
mittentem tuis oculis dulcissimum lumen? Quomodo
fueris mensa non adorans tantorum bonorum auctorem
⊙ largitorem? Cum quali spe ad noctis venies tempus?
Quibus expectas somniis conuersari non muniens te ora-
tionibus, sed incustoditus ad somnū veniens, despicabilis
⊙ captu facilis pessimis daemionibus eris, qui circummeunt

A *semper tempus obseruante contra nos, quem nam deprebendentes nudum ab oratione abripiant statim.*

DIC age, tunc solem audebis intueri, non adorato illo, qui oculis tuis dulcissimum istuc lumen procreauit? Tunc attingere epulas, non prius eum veneratus, qui huiusmodi bona largitus est? Qua spe nocui te credes, qualia tibi insomnia oblatum iri existimas, nisi antequam somnum in eas, oratione te communiueris? **F**acile te contemnent, non difficile capient spiritus improbiissimi, qui quotidie per nos oberant, & occasiones captant, si quem fortè orationis munimento & custodia destitutum, de repente possint abriperere.

εἰπέ, Aorist. 2. imperatiui modi, ab ἔπω, dico, quod augetur per εἰ. 129. a. & retinet suum augmentum in Aoristo etiam extra indicatiuum. 159. b. & habet acutum in vltima. 159. b.

ὄψεται, Secunda persona fut. medi, ab ὄπσομαι, video, ὄψομαι, ὄψει, pro ὄψη. 168. c. Præterit. perfect. ὄψομαι, hinc τὸ ὄμμα, oculus. ὄψαι, hinc ἡ ὄψις, τῆς ὄψεως, aspectus. ὄπτος, hinc ὄπτος, aspectabilis. ὄπτιος, visiuus, & scientia optica.

προσκυνήσας, Aorist. 1. particip. à προσκυνέω, adoro, de quo supra. Regit hic accusatiuum, superius datiuum.

ὀφθαλμοῖς, ut τοῖς λόγοις, ὁ ὀφθαλμὸς, oculus.
μονόφθαλμο,

μυβοφθαλμοῖς,
oculorum.

γλυκύτα
γλυκύτερον,
& ἰσθ.

ἕξαι, ve
ingut. baryt.

προσδοκ
cto, de quo an

ὀνειροσι,

Genit. singul.
er, somniu

Deus somn

τεχνία
do, munio.

σωτων,

ri mascul. σεα

ἀφύλακ
ὑπνον, ἰδ

ἐλθῶν,

pora sumit a

ὀνειροσι
tempui ob

ἀλάτω
dum expo
quo supra.

μονόφθαλμος, vnioculus, cocles. ὀφθαλμία morbus A
oculorum.

γλυκύτατον, Superlat. gradus, ἀ γλυκὺς, dulcis,
γλυκύτερον, γλυκύτατον; Comparatur etiam per ἰων
⊕ 15 ⊕.

ἔξεις, venies, fut. act. ab ἦκω, venio, secunda con-
iugat. baryt.

προσδοκῆς, Secunda persona ἀ προσδοκῆω, exspe-
κτο. de quo antea. B

ὄνειρασι, Dat. plural. cuius rectus est, τὰ ὄνειρα,
Genit. singul. τῶ ὄνειρατ⊕, quasi ἀ recto ὄνειρας, τὸ ὄνει-
ρον, somnium, ὄνειρος, idem, ⊕ apud Poetas ipse
Deus somni. ὀμιλήσαι. Aorist. i. infinit. ab ὀμιλέω.

τειχῆσας, Aorist. i. particip. ἀ τειχίζω, circum-
do, munio.

σῶτῶν, pronomen composit. secunda persona, gene-
ris mascul. σεαυτὸν, σῶτῶν. 117. b. C

ἀφύλακτ⊕, ὁ καὶ ἦ, incustoditus.

ὑπνον, ὁ ὑπν⊕, somnus. ὑπνώω, dormio.

ἐλθῶν, Aor. 2. particip. ab ἔρχομαι. quod sua tem-
pora sumit ab ἐλεύθω.

καταφρόνητ⊕, ὁ καὶ ἦ, contemptus, con-
temptui obnoxius. ἀ καταφρονέω, contemno.

λάλωτ⊕, ὁ καὶ ἦ, facilis captu, ad capien-
dum expositus. ἀλίσκω, capio, ab ἀλώω, ἄλωμι, de
quo supra.

A πονηροτάτοις, ὁ πονηρὸς, malus. superlat. gradus. ἔσθ, secunda persona. fut. ab εἶμι, sum. ἔσμαι, ἔσθῃ ἔσται, ἔσται.

ἄπειροχονταί, tertia persona plural. numer. indicat. μοῦα ἄπειροχουμαι, circumceo.

καυροφυλακτῆντες, particip. pres. temp. ἄ καυροφυλακτεῖω, tempus & occasionem exspecto.

λαβόντες, Aor. 2. particip. aet. ὁ λαβὼν, τὸ λαβόν-

B τῷ, ἄ λαμβάνω, accipio, hic deprehendo.

γυμνὸν, ὁ γυμνὸς, ἢ γυμνῆ, τὸ γυμνὸν, nudus. γυμνάσιον, gymnasium. γυμνάζω ἢ γυμνάζομαι, exerceo. γυμνίω, nudo, denudo. futur. γυμνάσω. Aorist. 1. ἔ-γύμνωσα.

ἀναρπάσσωμεν, Aorist. 1. optat. modi, tertia persona plural. ab ἀναρπάσσω, rapio. ex ἀνά ἢ ἀρπάσσω, rapio. Aor. 1. optat. ἀρπάσομαι, ἀναρπάσομαι.

ἂν μὲν ἐν ἰδῶσιν ἡμᾶς πεφραγμένους τῆς προσδουχῆς, ἀποπηδῶσιν ὀφείας, ὡπερ λησαι καὶ κακῆργοι, πρὸς τῇ κεφαλῇ τῷ τραπίωτι ξίφῳ ὄρῶντες κοσμάμενοι. ἀνδρὶ ἄρρ. συμβῆ πινά γυμνὸν εἶναι προσδουχῆς, ἔτῳ ἀνάστας ἢ ὑπὸ τῶν δαιμόνων φέρεται, εἰς ἀμαρτίας ὠδύμενον καὶ συμφορὰς καὶ κακά. Ταῦτα δεῖ πάντα φοβεμένους ἡμᾶς, προσδουχῆς καὶ ὕμνοις ἀεὶ τειχίζεν ἑαυτὸς, ἵνα πάντας ὁ θεὸς ελεήσας, ἀξίους ἀπεργάσθη τῆς τῶν ἐργῶν βασιλείας διὰ τὰ μονογενῆς αὐτοῦ ἡδ.

ἢ ὁ δὲ ἄλλοι, τὸν, ἀμύλω.

SI IGI
filiunt statim
gladium viden
nudum esse or
peccata impu
omnia timent
re nos ipsos, r
lorum regno p
stas in sacula

QVOD
exemplo
nes & mal
piti suo im
rationis p
tigerit, is i
scelera, in
tur. Quæ or
cibus & h
vt omnes
gnetur, p
ria & imp
men.

ἰδῶσιν
ἴδω, video.
πιφρα

ὃ ἢ λόξα, καὶ τὸ κρητὸ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ- A
νων, ἀπλεῖ.

SI IGITUR viderint nos munitos orationibus, re-
filiunt statim, sicut latrones & malefici ad caput militis
gladium videntes appensum. Si verò contingat aliquem
nudum esse oratione, hic raptus à demonibus fertur in
peccata impulsus & calamitates & mala. Hæc oportet
omnia timentes nos orationibus & hymnis semper muni-
re nos ipsos, vt omnes Deus miseratus dignos efficiat ca-
lorum regno per vnigenitum filium, cui gloria & pote- B
stas in secula seculorum; Amen.

QUOD si precibus nos munitos aspexerint,
extemplo resilient, haud secus, quàm latro-
nes & malefici militis excubantis gladium ca-
piti suo imminentem conspicati. Sin autem o-
rationis præsidio nudatum quempiam esse cõ-
tigerit, is raptatus portabitur à dæmonibus, in
scelera, in calamitates, miseriasque deuolue- C
tur. Quæ omnia nos formidantes. oportet pre-
cibus & hymnis veluti mænibus circumsepiri,
vt omnes misericors Deus cælorum regno di-
gnetur, per vnigenitum filium suum, cui glo-
ria & imperium in omnem æternitatem, A-
men.

ἰδῶσιν, Aorist. 2. coniunct. modi, plural. num. ab
ἰδῶ, video, de quo iam sæpius.

πεφραγμένους, particip. passiu. præterit. perfect. à
φραγῶ,

A φέρω, munio, armo. φέρω, ἔφερα, πέφερα, παρ. παρ. praterit. πέφερα, particip. πεφεραγμένω.

ἄπονησάσι, tertia persona plural numer. ab ἀπονησάω, refilio. ex ἀπὸ τῆς πηδία, salio. fut. πηδίσω, de quo iam antea.

ληστῆ, plural. num. prima simpl. ὁ ληστής, latro.

κακῆροί, κακῆρο, malefactor, contractum, pro κακῆρο. Sic λυκῆρο, pro λυκῆρο.

B κρεμάμενον, particip. pass. pres. temp. ἄ κρέμαμαι, suspensor. secunda coniugat. verb. in μι. dicitur etiam κρεμάω τῆς κρεμάνω τῆς κρεμάννυμι, suspendo, κρεμάομαι, τῆς κρεμάνομαι, τῆς κρέμομαι, suspensor. ὁ κρεμάσος, penfilis, pendulus.

συμβῆ, Aor. 2. Coniunct. vel etiam praesens ἄ σύμβημι, συμβάινω. Coniunct. ἐὰν συμβῶ, συμβῆς, συμβῆ. τὸ συμβεβηκός, accidens.

C ἀνάστας, ὁ κῆρῆ, raptus, ab ἀνασπία, sursum rapio.

Φέρεται, tertia persona ἄ φέρομαι, feror.

ὠθεύμενος, particip. pass. ab ὠθεύομαι, pello, ὠθέω, seu ὠθώ, pello, impello. 348. c.

συμφορὰς, ἡ συμφορὰ, calamitas.

Φοβημένος, Accusat. plural. particip. ἄ φοβέομαι, timeo, fut. φοβήσομαι.

ἐλεήσας, Aorist. 1. act. particip. ab ἐλεέω, misereor. Regit accusativum. τὸ ἐλεῶ, misericordia, ἡ ἐλεημοσύνη. idem. ὁ κερῆ ἢ ἐλεήμων, misericors.

ἀπεργάσηται.

ἀπεργάζομαι, Aorist. i. coniunct. modi, à verbo ἀ- A
 περγάζομαι, efficio. ex ἀπό & ἐργάζομαι. imperfect. ἐργ-
 γάζομαι, augetur enim per ei.

μονογενῆς, ὁ καὶ ἢ μονογενὴς, vnigena, vnigeni-
 tus.

αἰῶνας, ὁ αἰὼν, τὸ αἰὼν, seculum. ὁ καὶ ἢ αἰώ-
 νιος, æternus.

ET hic finis esto explanationis thematum, in hac pul- B
 cherrima, & quæ ab adolescentibus ediscatur dignissima
 oratione occurrentium. Debent autem qui serio animum
 ad Græcas literas adiciunt, ipsi quoque suo studio &
 nutu simile interdum exercitationis genus suscipere, &
 vel Poëta alicuius poëma, vel oratoris orationem vel san-
 cti cuiuspiam Patris homiliam seu concionem percurrere,
 & singulorum vocabulorum rationem grammaticam di-
 ligenter expendere & annotare, certi hanc esse expeditis-
 simam & facillimam ad Græcas literas viam; nescio enim C
 quo pacto & ipse præceptiones Grammaticæ, & dictio-
 nes, & phrases Græcæ magis hereant in animo, si quis huic
 exercitationi laboris minimè parcus sese dedat, quàm vllò
 alio industria & accurationis genere. Illud item sedulo
 obseruabit studiosus, vt formulas loquēdi ex proposito ar-
 gumento sibi excerpant, & aliquando etiam nonnihil im-
 mutet, & tum collecta qualicunque suppellectili tentet,
 num epistolium conscribere; aut hanc illamue locutionem
 Græcè exprimere possit. Vbi autem maiora incrementa
 eruditionis sumpsit, maiora quoque moliri licebit, cuius-
 modi

A modi est conuersio, v.g. græce orationis in latinam; vel latina in Græcam. Plurimum porro refert, vt non quosuis auctores sine delectu adolescentes enoluant, sed cognitissimam vtrunque Grammaticis præceptionibus vnum aut alterum Euangelistam, propter sermonis facilitatem candidamque simplicitatem percurrere debent; tum ad Isocratem, (si non suppetant selectæ SS. Patrum orationes editæ à R. P. Hieronymo Brunello, Societatis nostræ) sese conferent; ab hoc ad Lucianum, & demum ad Demosthenem gradum facient. Poëtas non attingent, nisi accuratè didicerint, quæ de Dialectis in Grammatica traduntur, priusque Theognidi & Phocylidi aliisque huius census vacabunt; quàm in manus sumant summum, id est, Homerum, qui omne tulit punctum, & quemuis sui amantem ad cuiusuis alterius Vatis lectionem cumulatissimè instruit.

C

EXER-

EXE

lectus ad ear
ex Homero
duplici ad
& quidem

A C

Ἐγὼ μὲν ἴσθι
καὶ μάλα
ὅς κε θεοῖς ὄμω

Oportet q
Quamuis va
Qui Diis obed

EXERCITATIO POETICA.

EXPLANATIONI thematum soluta orationis visum est subiungere in gratiam studiosorum graeca poeseos, poeticam exercitationem delectis ad eam illustrioribus nonnullis sententiis ex Homero, Theocrito, Moscho & Bione, & duplici adiuncta interpretatione, altera soluta, & quidem ad verbum, altera vineta.

ACHILLES AD PALLADEM.

Iliad. I.

Χρὴ μὲν (Φαίπρον γὰρ θεὰ ἔω) εἰρήσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον. ὡς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἴππῳ εἰρηται μάλα τ' ἐκλυον αὐτῶ.

Oportet quidem vestrum Dea verbum custodire
Quamuis valde animo iratum. Sic enim melius.
Qui Diis obedit, valde exaudiunt illum.

Mos

A Mos semper monitis vestris est Diua gerēdus,
Sic etenim satius, quamuis mens æstuet ira.
Qui Diis obsequitur, votis huiusce patentes
Dant aures.

Versus sunt hexametri, sex pedibus constantes non se-
cus atq; Latini hexametri. Vide in Prosodia cap. 21.

Ἐξή, oportet, verbum impersonale. 304. produ-
citur. 7. b.

B μὲν, Coniunctio, brevis alioquin, sed hęc lōga positio-
ne. 9. a.

Ἐφώτερον, vestrum, Pronomen. 114. b. c. prima
syllaba natura longa est, antepenultima brevis deriuatio-
ne, sit enim Ἐφώτερον à genitiuo duali Ἐφώων, vel à no-
minatiuo Ἐφώων. 114. c. cuius vltima syllaba brevis est, vt
ex accentu sit perspicuum. Ne autem idem sepius repetere
cogamur, satis fuerit semel hęc monuisse vocales η & ω na-
tura sua semper produci; ε & ο semper corripri; nisi quid a-
liud interueniat; vide cap. 1. & sequent. Prosodia. Porro
Ἐφώτερον, vester, propriè dicitur de duobus. formatur
enim à numero duali, licet sepe vsurpari soleat de multis,
vt & hoc loco Homeri; generatim enim affirmat Achilles
Deorum monitus esse audiendos, vestram, nempe Deo-
rum, inquit, consiliis obtemperare oportet. Cum verbo se-
cundæ personæ significat Ἐφώτερον, tuus. Aliquando i-
dem est ac suus. Vtriusq; significationis exempla existant
apud Apoll. libro 3. Argonaut. Prioris quidem hoc
versu.

Ἰήμον

Ἰήμον Ἐφώτερον
Populum
Posterioris hoc.

Ἐφώτερον πα
Quia robo

lidis.

Quia verò Pe
persona, & eoru
ideo visum est hi
& igitur (&
cipitur pro αὐτῶ

δετο λῆω. Cū

Item pro ἐμῶν sei

μὲν ἐστὶ ἡ ἑαυτῶν

Dat. ἑ. sibi,

ἑαυτῶν. Quan

vsurpatur pro αὐ

ἑαυτῶν ἑ. ἑ.

ἑ. ἑ. ἑ. ἑ. ἑ.

Facile ver

collegeris

Aliis ex ve

Et lib. 3. cu

αὐτῶν, mihi ip

Accusat. ἑ. ἑ.

ἑαυτῶν, seipso

ἑαυτῶν ἑ. ἑ.

ἑ. ἑ. ἑ. ἑ. ἑ.

ἑ. ἑ. ἑ. ἑ. ἑ.

Ἰμῶν Φωϊτέρησι ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσαι.

Populum tuis sub sceptris domare.

Posterioris hoc. ἔνεκεν ἀλκῆ

Φωϊτέρη πάντεσσι μετέπρεπεν αἰολίδησι.

Quia robore suo omnibus præstabat Aeo-
lidis.

Quia verò Poëta significationem pronominis tertiae personae, & eorum quae inde nascuntur, variè permutant, ideo visum est hîc aliquid ea de re dicere.

Ἔϊγίτῦρ (Ἔ eadem est ratio dialectorum) sui, saepe accipitur pro αὐτῷ, seu αὐτῆς, ipsius. Odyss. ξ. ἐπειῆ εὖ κήδετο λίω. Cùm magnam ipsius curam haberet. Item pro ἐμῷ seu ἐμαυτῷ. Apoll. lib. 2. Argonaut. εἶο (Ἔ) μὲν ἐδ' ἠέαιδ' ἀτύζομαι. De me nihil curo.

Dat. οἶ, sibi, pro αὐτῷ, ipsi. Iliad. 1. ἦν δὲ πόρε φοῖβ' ἄπολλων. Quam ipsi dedit Apollo. Ab Apollonio lib. 1. ὑsurpatur pro σοὶ, tibi, cum verbo secunda personae.

ἦνιδίως δ' ἀν' ἐοῖ (οῖ) καὶ ἀπέεργα λαδὼν ἀγείεαις
ἄλλων ἐκ πολίων.

Facile verò tibi etiam infinitum populum
collegeris

Aliis ex vrbibus.

Et lib. 3. cum verbo prima personae pro ἐμοὶ, mihi. ἐοῖ
αὐτῆ, mihi ipsi.

Accusat. ἔ se, ponitur pro αὐτὸν, αὐτῷ, Ἔ αὐτό, Ἔ pro
ἑαυτὸν, seipsum. Iliad. 1.

περὶ γὰρ βῆ ἐ χαλκός ἐλεφε
φύλλ' ἄ τε καὶ φλοῖόν.

S

Circum

A Circum enim ipsi ferrum decorticauit
Folia & corticem.

In duali $\text{C}\phi\omega\epsilon$ & $\text{C}\phi\omega$, se, accipiuntur pro duali, *du-*
τῶ. Hom. Iliad. 1.

ἦς δ' ἀφ' ἑωῶν θεῶν ἕξει δὲ ξυμένεος μάχεσθαι.

Quis Deorum ipsos (*Achillem & Agamemno-*
nem) commisit, ut simul contenderent?

Sic $\text{C}\phi\omega\iota\nu$ pro $\text{C}\phi\iota\nu$, ipsorum vel ipsis, per omnia ge-
B nera. $\text{C}\phi\epsilon\epsilon\varsigma$ & $\text{C}\phi\epsilon\iota\varsigma$. ipsi, ipsæ, ipsa. $\sigma\phi\omega\iota\nu$ seu $\text{C}\phi\epsilon\omega\nu$,
ipsorum, per omnia genera. $\text{C}\phi\iota\sigma\iota$ seu $\text{C}\phi\iota\nu$, ipsis, tam
de duobus quam de pluribus. *Odyss. 4.*

ὧς φάτο καὶ Ἐπιπῶτα βόδις παρὰ πύλον Δῖον.

Sic dixit, & ipsis (*nempe Telemacho & Nestori-*
dæ) apposuit bouis pingue tergum.

Quando additur verbis prima persona, aut pronomi-
ni prima persona, tum significat nobis. *Apollon.*

ὧς γὰρ ἡμῖν ἐνὶ ἑστίᾳ μὴ πείθεσθαι.

C Hora est inter nos ipsos consultandi.

$\text{C}\phi\alpha\varsigma$ seu $\text{C}\phi\epsilon\alpha\varsigma$, ipsos, per omnia genera, tam de duo-
bus quam de pluribus. quo pacto usurpant Poëta omnes
dialectos huius accusatiui $\text{C}\phi\alpha\varsigma$, de quibus in *Grammat.*
114. a. b. Cum verbo prima persona significat nos. *Luci-*
an. 12. τὰ ἑωῶν ἀπὸς διήλθομεν. Inter nos ipsos per-
censuimus. imo $\text{C}\phi\epsilon$ per apocopen pro $\text{C}\phi\epsilon\alpha\varsigma$, accipitur e-
tiam in singulari pro ipsum, ipsam. *Sophoc. Aiace. ἐγὼ*
ἑὸν ἀπέειργω. Ego eum prohibeo.

$\text{C}\phi\epsilon\tau\epsilon\rho\varsigma$, suus, adiunctum verbis prima & secunda
perso-

persona signifi-
nomina, cum

ris numeri su-

de re dicitur

Huc ad

lebrantes.

Hac de pro-

ess, Reliqua

76, Coni-

& enclitica,

um accentum

324. c. 325. a

ἑαδ. De

84. a. Vltim

que enim a

Latinos. 1. 61

sed etiam h

ἑωῶν ἐγὼ

Quantu

tissima De

Latini et

ἑωῶν ἑωῶν

ἑωῶν ἑωῶν

Quale

ἡ ἑωῶν, ἡ

Vel ver

ἑωῶν ἑωῶν

verbo dic

persona significat noſter, veſter, meus, tuus, prout A
nomina, cum quibus copulatur, vel pluralis, vel ſingula-
ris numeri ſunt. Heſiod.

Ἔϋτε δὲ ἐνέπετε φέτερον πατέρ ἡμείουςαι.

Huc adefte Iouem dicite veſtrum patrem ce-
lebrantes.

Hæc de pronomiſibus occaſione pronomiſis φούτε-
ρος, Reliqua petantur ex Grammat. cap. 12.

γε, Coniunctio expletiva, ſeu particula paragogica. B
& enclitica, 16. a. nihil per ſe ſignificans, reiicit que ſu-
um accentum in dictionem præcedentē proparoxytonam.
324. c. 325. a.

Ἐδᾶ, Dea, à δῆδς, Deus. 97. c. vltima longa eſt. 83. c.
84. a. Vltima tamen nominis Latini Dea corripitur; ne-
que enim a Græcum eadem ſemper quantitate tranſit ad
Latinos. 161. b. Nec uſurpant tantū Græci ἢ δῆδᾶ pro Dea,
ſed etiam ἢ δῆδς, Dea. Hom. Iliad. 1.

ὅσων ἐγὼ μετὰ πάντων ἀπμοτύτη, δῆδς εἶμι. C

Quantum ego inter omnes ſum inhonora-
tiſſima Dea.

Latini etiam nomen Deus accipiunt pro Dea.

ἔωϙ, εϙ, τὸ, verbum, vocabulum. Iliad. 20.

ἔπωϊόν κ' εἶπῃδα ἔωϙ, τοῖόν κ' ἐπαύσαις.

Quale verbum dixeris, tale & audies.

ἢ ἔπει, ἢ ἐργῳ. Hom. Iliad. 1.

Vel verbo vel opere ſeu re.

ἔδῃν ἄδς ἔωϙ. nihil ad rem. ὡς ἐπῳ εἶπῃν, vt
verbo dicam; vt breuiter dicam. Hic etiam

A ἔπεσθαι monitum seu preceptum significat. Alia notione est ἔπεσθαι carmen Heroicum. Hinc Epici Poëta, qualis Virgilius, ἔπεποιδός, Heroicorum carminum Scriptor, ἔπεποιδία. Deducitur autem ἔπεσθαι a verbo ἔπω, dico.

εἰρύσσειν, Aorist. i. infinit. medius, ut τύλασσειν. 200. b. ab εἰρύω, ἔ interposito i per Ectasis. 132. b. εἰρύω, traho. Item seruo, custodio, qua significatione magis usurpatur passivum seu medium εἰρύομαι vel εἰρύομαι, ut

B hic, ἔπεσθαι εἰρύσσειν, servare verbum, hoc est, non transgredi mandatam Palladis. Antepenultima verbis εἰρύσσειν, longa est, quia verba in ὄω, modò producunt modò corripiunt suum v. 63. c. 64. a. Est autem versus iste spondaicus, quod quinta sede habeat spondeum, cuiusmodi versus multi passim leguntur apud Homerum ἔ alios Græcos, imò ἔ apud Latinos, præsertim Catullum in carmine de nuptiis Pelei ἔ Thetidis.

C μάλα, adverb. valde, vehementer. Prima constat brevis, quæ quantitas cognoscitur cum aliis, tum illo versu Homeri initio *Odyssea*,

ὄς μάλα πολλὰ

πλάγχθη.

Qui valde multum oberravit.

Ultima quoque brevis est, ut pleraque alia adverbia in a. vide 86. b. Porro a in positivo ἔ superlativo brevis, natura longum est in comparativo, μάλα, μάλλον, μάλαισα.

ἔπεσθαι, Coniunctio seu particula expletiva; ἔ sine accentu,

tu, quia enclitica admodum ἔπεσθαι, animus ἔπεσθαι, ἔπεσθαι delco. ἔπεσθαι est, ut liquet ex

περὶ ἔπεσθαι, ad iram flammor, i. ne. ἔπεσθαι, bi. Quantitas ἔπεσθαι, sic, habet. ἔπεσθαι centu.

ἔπεσθαι, Co. monosyllaba. ἔπεσθαι, dia longa est

ὄς, artitina ἔ enclitica ἔπεσθαι medij, ab ἔπεσθαι

cetu, quia enclitica. 325. b. & Poëtis versus explendi gra-
 tia admodum familiaris. θυμῷ, Dat. vt τῷ λόγῳ, ὁ θυ-
 μος, animus, mens. item, ira, excandescencia. θυ-
 μόμαι, θυμῶμαι, ad iram concitor, irascor, excan-
 desco. θυμῶ, ad iram concito, prima syllaba longa
 est, vt liquet ex illo trito & saepius repetito Homeri:

ἐμῷ κεχαισμένῳ θυμῷ.

Meo chare animo.

κεχολωμένον, particip. pass. à χολῶω, bile inflam-
 mo, ad iram excito, χολδομαι, ira accendor, in-
 flammor, irascor. dicitur etiam χολῶω, eodem notio-
 ne. ἢ χολή, bilis, fel. ὁ κρεῖν ἢ χολῶδης, biliosus, felleus.
 Quantitas participij κεχολωμένον, per se nota est.

ὡς, sic, coniunctio. & hac significatione accentum
 habet. ὡς φάτο, sic dixit. alioquin caret proprio ac-
 centu.

χαρῶ, Coniunctio, brevis hic, aliquando longa, quia C
 monosyllaba. 90. c.

ἀμείνον, neutrum, comparat. gradus. 104. b. Με-
 dia longa est diphthongo. prima brevis. Iliad. 1.

βίη δ' πατρὸς ἀμείνον.

Robore patre suo melior.

ὄς, artic. postpositiuus. 18. a. b. additur dictio explen-
 tiua & enclitica κε, vt supra γε, & περ.

Ἰππῶείθηται, Coniunct. modi, present. temp. verbi
 medij, ab ἐπιπέδομαι, pareo, obtempero, ex ἐπὶ &

A *πειθομαι*. Regit dativum, ἐπι, vt extra, ita & intra compositionem, secundam syllabam corripit. 37. b. c.

ἔκλυον, Imperf. à κλύω, audio. Regit hic genitivum αὐτῶ, quippe verbum sensus. 68. c. & sequ. Media brevis est, quia κλύω, vbreue habet, saltem interdum; quando autem in presentē brevis est syllaba media; tunc per præceptum derivationis colligere licet eandem corripi in imperfecto. 35. b. c.

B POLYDAMAS AD
HECTOREM

Iliad. 13.

ἔνεκά τοι πάρι δῖωκε θεὸς πολεμῆϊά ἔργα,
τῆνεκα καὶ βελῆν ἔφελεις περὶ μέμμεναι ἄλλων;
ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντεσσιν ἑυνησέαι αὐτὸς ἐλέσθαι.
ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊά ἔργα,
ἄλλω δ' ἔρχησύν, ἑτέρω κίθαρην καὶ αἰοδῆν.
C ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι πηθεῖ νόον δρυόπωπα Ζεὺς
ἑσθλὸν, τῆ δ' ἔτε πολλοὶ ἐπαυροσκοπῶν ἄνθρωποι.

An quia tibi excellenter dedit Deus bellica opera,
Ideo & consilio vis præcellere cæteris?
At nunquam simul omnia poteris tu solus deligere,
Alij quidem tribuit Deus bellica opera
Alij autem artem saltandi, alij citharam & cantum.
Alij autem in pectoribus ponit mentem latè prospiciens
Iuppiter
Prudentem, eaque multi fruuntur homines.

An

An quia
Antestare a
Solut at ipse
Hunc Deus
Alit alium cl
Iuppiter alit
Indit, quam
ἔνεκα, v
quia, num q
gitur illi sepius
ea, idcirco
iusmodi parti
vocalibus; vt a

τοι, Dat.
enclitica. 323
tionis præced
πει, pr
Daggeyntos
centus retract
δῖωκε,
to, pro ἑδωκε
ta verborum
131. b. c.
πολεμ
pro πολέμεν
brevis est; N
thogorum c

An quia belligero excellis Mauorte putas te **A**
 Antestare aliis etiam ratione sagaci?
 Solus at ipse nequis hæc omnia obire decenter.
 Hunc Deus in signem voluit clarescere in armis,
 Ast alium choreis, alium cantu citharaque,
 Iuppiter ast alij sollertem in pectore mentem
 Indit, qua multi magna utilitate fruuntur.

*ἔνεκα, varia habet significata. Hic idem est, quod an-
 quia, num quia, & est contractum ex ἔνεκα. Subiun-
 gitur illi sæpius, τῆνεκα, ut & hoc loco, quod est, propter-
 ea, idcirco, ideo. Sed de his plura alibi; cum de hu-
 iusmodi particulis agemus. corripitur vltima in vtroque
 vocabulo; ut docet accentus. 24. c.*

*τοι, Dat. pro σοι, à pronomine σ. 112. c. Et est vox
 enclitica. 323. b. Reicitq; suum accentum in vltimam di-
 ctionis precedentis. 324. c.*

*πέρι, præpositio, sed hic accipitur adverbialiter pro
 διαφθέντως, excellenter, eximie, quod etiam ac-
 centus retractus significat. vltima brevis est. 37. b.*

*δῶκε, Aorist. 1. à δίδωμι, do. 257. c. sine augmen-
 to, pro ἔδωκε, nam Poëta omittunt vel ponunt augmen-
 ta verborum, prout fert voluntas & carminis ratio.
 131. b. c.*

*πολεμῆια, ὁ πολεμῆιος, bellicus, militaris,
 pro πολέμειος, Ionica dialysi; 137. a. b. 168. a. penultima
 brevis est; Nam vocales communes ex resolutione diph-
 thongorum corripuntur. 34. a.*

A τῆνεκα, pro τῆ ἔνεκα, quantitas constat.
 ὑπερέμμεναι, Infinit. à ὑπερείμι, excello, praesto,
 supero alios, pro περιείναι. Ab εἶναι sit ἔμμεναι, seu ἔμμε-
 ναί. 289. b. hinc πεερέμμεναι. Aliquando per Tmesin seū-
 gitur propositio à verbo, vt 1. Iliad.

ἀλλ' ὅσ' ἀνὴρ ἐθέλει πᾶσι πάντων ἔμμεναι ἄλλων
 Sed hic vir vult supra omnes alios esse.

Regit genitiuum. 76. c. corripitur autem diphthongus
 αὐ ob vocalem in altera dictione sequentem. 20. a. b.

B ἔ πως, nunquam, nequaquam, vox πως, hic
 est enclitica, remittitque accentum in vocem praecedentem.
 324. b.

ἄμα, Aduerb. simul, vtraque breui. 86. b.

πάντα, plural. num. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, vltima bre-
 ui. 84. b.

Δυνήσεται, Secunda persona futuri medij, à δύναμαι.
 C possum, valeo, fut. 1. Δυνήσομαι, Δυνήσῃ, Δυνήσεται. Et
 ablato τ, fit secunda persona Ionica, siue poetica, Δυνήσαι,
 poteris, 169. b. c. prima syllaba brevis est. αὐ in vltima
 corripitur propter sequentem vocalem, de quo paulo
 ante.

ἐλέσθαι, Aorist. 2. medij, Infinit. ab αἰρέσθαι,
 334. b.

ὄρχησθόν, Accusat. quinta simplic. ἢ ὄρχησθός, τῆς ὄρ-
 χησίῃ, ars saltandi, seu ipsa saltatio. Accusat. πῶδ
 ὄρχησθόν, 56. a. b. vltima longa. 95. a. b. vel per licentiam
 poeticam post secundum pedem. 105. b. c. ἢ ὄρχησθίῃ,
 ὄρχησθίῃ,

ὄρχησείδω, saltatrix. ὁ ὄρχησις, ὁ ὄρχησις, saltator. ὁ Ἀ
 ὄρχησικὸς, saltatorius. ἡ ὄρχησις, ὁ ὄρχηθμὸς, saltatio.
 ὄρχεομαι, salto.

κίθαριν, Accusat. quinta declinat. ἡ κίθαρις, τῆς κί-
 θάρης, idem quod κίθαρα, Cithara. Omnes syllaba bre-
 ues sunt, utrumque vocabulum, nempe κίθαριν ἔ ἀοιδίην,
 coniunxit Homerus hymno in Apollinem.

ἀντίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδίη.

Mox immortalibus curæ est cithara & can- B
 tus.

ὁ καὶ ἡ ἀοιδίω, celebratus, decantatus. ὁ ἀοιδός,
 cantor, poëta. ὁ ἀοιδόπολις, poëta. ἡ ἀοιδόσυνη, can-
 tus, cantio. αἰείδω, cano. μῆνιν αἰείδει θεὰ, Iram ca-
 ne Dea.

σῆθεσι, Dat. plural. τὸ σῆθε, pectus, prima con-
 tract. τοῖς σῆθεσι, ἔ geminato σ versus gratia, σῆθεσι.

τιθεῖ, praesens indicat. tertia persona, ἀπείω. 237. C
 b. c. prima brevis est ob reduplicationem. 75. c. 76. a.

Ὀρυσσά, vocatiuus loco nominatiui, ὁ ὀρυσσός,
 latè videns, longè lateque circumspiciens. 34. a.
 b. Accentum habet in antepenultima; sicut ἔ ὁ δεσπό-
 τῆς, ὃ δεσποτα, dominus. ὁ μηπέτης, ὃ μηπέτι. confi-
 liarius. Eadem syllaba brevis est, quia prior pars compo-
 sitionis desinit in u. 39. a. b. Vltima etiam brevis est, ut ex
 accentu planum fit, sed hîc producitur propter duplicem
 dictionis sequentis. 9. c.

S S

ζεύς,

A Ζεὺς, Iuppiter, τῷ Διὶ, prima breui. 90. b. c.
πολλοί, ὁ πολὺς, 87. a. b. corripitur oi propter se-
quentem vocalem. 20. a. b. neque eliditur aut per apo-
strophum abiicitur. 20. a. b.

ἐπαυροῦσθοντ', pro ἐπαυείσθονται, abiecto per apo-
strophum αι, ab ἐπαυείσθωμι, fruor. ex ἐπι & ἀυεί-
σθωμι. Non coniugatur ultra imperfectum. 281. c. Dici-
tur etiam ἐπαυείσθω, sumitque sua tempora ab ἐπαυρέω,
fruor, utilitatem percipio. Regit genitiuum. 79. c.
B τῷ, pro τῷτῷ ἐπαυείσθονται, hoc viro prudente, vel
hac prudentia fruuntur homines multi. Est au-
tem versus spondaicus.

VLYSSES AD EVRYALVM.

lib. 8. Odyff.

ἔτως ἔ πάντεσσι θεὸς χαίρειντα δίδωσι
C ἀνδράσιν, ἔτε Φυλῷ, ἔτ' ἄρ' Φρένας, ἔτ' ἀγορητῶν.
ἀλλ' ὅ μιν γάρ τ' εἶδ' ὅ ἀκιδυρότερον πέλει ἀνήρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφῶν ἐπισητέφει, οἱ δ' ἐτ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσασσι. ὁ δ' ἄσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖσιν μιλίχη, μετὰ δ' ἐπέσπει ἀγορομένοισι.
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς εἰσπορεύσιν.
ἀλλ' ὅ δ' αὖ εἶδ' ὅ μιν ἀλίγκιν ὅ ἀθανάτοισιν.
ἀλλ' ἔχ' οἱ χάρις ἀμφιπεριπέφεται ἑωρέεσιν.

Sic non omnibus Deus munera dat.

Virus, neq; ingenium, neq; mentem, neq; eloquentiam.

Alius

Alius quidem for-
ma Deus forma
Oblectati affrici
Modestia du

Incedentem aut

Alius quidem ru

Sed non ei grati

Omnib; ex

Munera terr

Ingenium ue

Est etenim c

lacturam for

Eloquij, per

Ille regit du

Omnibus &

Qui dum fe

Non secus a

Ast alii cer

Sed lepor or

πάντεσσι

χαίρειντα

χαίρειν. 51. c.

ex, muner

& secunda b

dyll. 3. O gra

δίδωσι,

reduplicatiom

Alius quidem forma deterior est vir, A
 Sed Deus formam verbis ornat. alij verò in ipsum
 Oblectati aspiciunt, hic verò securè loquitur
 Modestia dulci, eminet autem inter congregatos
 Incidentem autem per urbem veluti Deum aspiciunt.
 Alius quidem rursus forma similis est Diis.
 Sed non ei gratia circumuertitur circa verba.

Omnib. ex æquo Deus haud demittit ab axe
 Munera terrigenis, nec fandi copia cunctis B
 Ingeniumue datur vel par rationis acumen.
 Est etenim cui forma quidè fit turpior, ast hãc
 Iacturam formæ præstat Deus vberè vena
 Eloquij, pendens stat turba loquentis ab ore,
 Ille regit dulci totam sermone cateruam:
 Omnibus & reliquis vnus supereminet ipse.
 Qui dum fert vrbis per publica cõpita gressus,
 Non secus atq; Deum aspiciunt, & pectore ho-
 Ast aliũ cernas forma cõtendere Diuis C
 Sed lepor omnis abest verbis & gratia grata.

πάντεςσι, Dat. plural. pœticus. 66. a. b.

χαίενται, plural. num. ὁ χαίεις, ἡ χαίεσσα, τὸ
 χαίεν. 51. c. Dicuntur autem hic χαίενται τῆς φύσεως δῶ-
 ex, munera naturæ, vt explicat Eustathius; Prima
 & secunda brevis est. ὃ χαίεσ' ἀμαρυλλί, Theocrit. I-
 dyll. 3. O gratiosã Amarylli.

δῶσι, ἀ δῶμι, do. 257. b. c. corripitur prima ob
 reduplicationem. 75. c.

ἀνδράσιν,

ui. 90. b. c.
 tur oi propter
 tur aut per apo
 abiecto per apo
 ex em & ave
 m. 281. c. Dici
 ora ab επανητα
 niuum. 79. d
 rudente, ve
 multi. Est au

A D

M.

ὡσι
 ἀγορητόν.
 πέλει ἀνήρ
 ἐς αὐτὸν
 ἔχορδεις
 ἔνοισι.
 ν.
 ἀνείποισιν.
 ὡρεσσιν.

uentiam.
 alius

A ἀνδροειάζων, Dat. plural. ὁ ἀνδρῆς, 50. a. b. 64. b. penultima corripitur. 43. c.

Φυλὴ, ἢ φύη, natura, ingenium. ἀ φύω seu φύμι, nascor.

Φρένας, ἢ φρήν, τῆς φρενός, mens. 47. b. ultima brevis est. 91. c.

B ἀγορητὴν, ἢ ἀγορητὴς, eloquentia, concionandi ars seu facultas, ἀ foro, seu ἀγορᾷ, ὁ ἀγορητῆς, concionator. Hom. Iliad. 1. de Nestore.

λιγὸς πυλίων ἀγορητῆς.

Suavis Pyliorum cōcionator seu orator.

εἶδος, ῥ, forma, species, ab εἶδος seu εἶδέω, video. εἶδος ἀκιδνότερος, formam deterior, subintellecta praepositione κατὰ. 56. c.

ἀκιδνότερος, comparatiui gradus, ὁ καὶ ἢ ἀκιδνός, infirmus, debilis. Odyss. 18.

C ἢ δὲν ἀκιδνότερον γῆα τρέφει ἀνθρώποιο.

Nihil infirmius terra alit homine.

Prima brevis est; ob regulam de α particula priuatiua, 38. a. si tamen hic sit talis particula.

πέλει, tertia persona indicat. ἀ ποῆτικο verbo πέλω, sum, πέλωμαι, idem.

ἀνδρῆς, prima longa. ἀνδρῆς ἔστε φίλοι, viri estote amici. Ραββιν apud Homerum. Aliquando corripitur. Iliad. 20.

ἢ γὰρ π γλυκύθυμος ἀνδρῆς ἦν, ἢ δὲ ἀγανόφρων.

Non

Non enim

dens.

ἀλλὰ, sed

τέθει, a se

Deus format

formae, compen(s)

τερωόμενα

τέρπω, delecto

λδωσασιν

deo, aspicio.

ἀσφαλέω

τὸ, ὅχι ἢ ἀσφ

ἀσφαλίω, fir

ἀγορῶεις,

αἰδίω, D

cundia, mo

μελιχρῆς,

blandus, pla

λιχρῆς, τὸ μελι

Ionice mutat

34. c. μελιχρ

penultima

μετὰ τὰ ρ

aliquos, en

interuenit, m

ἔστι μετασφ

Non enim erat vir iucundus, neque pru- A
dens.

ἀλλὰ, sed, coniunctio, vltima breui. 86. b.

τέθει, à τέτω, τέθει, τέθει, coronò, ad verbum,
Deus formam verbis coronat. hoc est, id quod deest
formæ, compensat eloquentia & dicendi facundia.

τερωόμενοι, particip. pres. à τέρωμαι, delector,
τέρω, delecto.

λεύσασιν, vi τύπασιν, à λείω, verbo poetico, vi- B
deo, aspicio.

ἀσφαλώς, Adverbium, securè, tutò, item cer-
tò. ὁ χειρὴ ἀσφαλῆς, securus. ἡ ἀσφάλεια, securitas.
ἀσφαλίζω, firmo, stabilio, securum reddo.

ἀγορεύει, concionatur, ab ἀγορεύω.

αἰδῶσι, Dat. singul. quarta contract. ἡ αἰδώς, vere-
cundia, modestia, reuerentia.

μελιχίη, Dat. vt τῆ μιῆ. ὁ μελίχῳ, seu μελίχῳ, C
blandus, placidus. Item, mitis, mansuetus. ἡ με-
λιχία, τὸ μελίχον. Dicitur τῆ μελιχίη pro μελιχία, nam
Ionicè mutatur α in η, & α simplex in η simplex. 28. a. b.
34. c. μελιχίας, blandè, comiter, mansuetè. Ante-
penultima & penultima corripuntur.

μεταπρέπει, à μεταπρέπω, decorus sum inter
aliquos, emineo, excello. διαπρέπω. hęc Imeßis in-
interuenit, μετὰ δὲ πρέπει. Regit Datium. Iliad. 2. βό-
εσι μεταπρέπει, spectabilis est inter boues. πᾶσι

μετα-

Non

A μεταπρέπει. Hesiod. Inter omnes excellit. πάντεσσι
μετέπρεπεν ἠιδέοισι. Omnibus iuuenibus præsta-
bat. Apoll. lib. 2. aliâs verba excellendi genitiuum pe-
tunt. Sed videtur prædictum verbum iungi cum dandi ca-
suratione præpositionis μετά, quæ etiam extra compositi-
onem iungitur aliquando dandi casui, significatque in, vt
in Syntaxi vidimus.

ἀγρομένοισι, particip. pass. presens, per syncopen,
pro ἀγειρομένοισι, ἀγειρομένῃ, ἀγερομένῃ, congre-
B gatus, ab ἀγειρομαι, congregor. ἀγείρω, congre-
go. Vide in Grammat. 195. b. c.

ἀνά, præposit. per, hic regit accusatiuum, vtraque
breuis est.

ἄστυ, ῥ, vrbs. 45. c. vltima breui. 87. c.

Ἰεὸν ὦς, syllaba breuis post tertium pedem, hic pro-
ducitur. 105. c.

εἰσπρόωσιν, tertia persona plur. num. indic. modi, ab
C εἰσπράω, aspicio. ex εἰς, et ἐπράω, video. plur. ἐπράωσι, ἐπράω-
σι, & interposito ο. ἐπράωσι. vide 226. a.

ἀλίγκι, similis, ὅμοι, idem significat ἐνα-
λίγκι, passim apud Homer. vtrumque cum datiuo co-
pularur, a breui.

ἀθανάτοισι, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατ, immortalis, pri-
ma alioqui breuis est, sed hic extenditur necessitate car-
minis. 107. a. b. due proxime sequentes syllabæ itidem
longe sunt, quia θάνατ, mors, vnde fit ἀθάνατ, illas
syllabas corripit.

οἱ, Dat. pronominis ἔ, sui, tertia personæ.

A

χάρις, ἡ, gratia, venustas. 52. c. prima brevis est, ut & in aliis, quæ cum hoc cognationem habent, ut ἄχαρις, ingratus, εὐχαρις, gratus, χαρίζομαι, gratificor, & similia.

ἀμφιπερισπέφεται, decompositum ex ἀμφί, περί, & σπέφω, vertor. σπέφω, verro. Alij legunt; ἀμφιπερισπέφεται, quasi dicas, circumcoronatur. Sensus est, Orationem huiusmodi hominis nullo lepore tinctam, sed omnis gratia penitus expertem esse.

B

ἔπτεοσι, Dat. plural. à voce ἔπτεο, à qua Poëta faciunt, non modò ἔπτεοσι, duplicato σ, sed etiam ἔπτεοσι, vno ε adhuc interposito, vel à Recto plurali. ἔπτεα, ἔπτεοσι, quasi esset ἔπτεες. 76. c. Et eadem est ratio aliorum neutrorum prima declinationis contracta.

GLAUCVS AD DIOMEDEM

C

lib. 6. Iliad.

ὅμηπερ φύλων γενεῇ, ποιήσῃ καὶ ἀνδρῶν.

Φύλλα τὲ μὲν τ' ἀνεμῷ χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ
θ' ὕλη

τηλεφόωσι φύει, ἔαρ δὲ Ἰππὶ γίγνεται ὄρη.

ὡς ἀνδρῶν γενεῇ, ἢ μὲν φύει, ἢ δὲ δσπολήσῃ.

Qualis foliorum generatio, talis & virorum.

Folia alia quidem ventus humi fundit, alia autem sylva

Germinans

A *Germinans producit, veris verò tempus aduenit.*

Sic virorum generatio, illa quidem fit, ista verò cessat.

Vt folia in syluis nascuntur; talis & ortus

Est hominum, quædam foliorum flamine ventus

Fundit humi, quædè frondescens denuò sylua

Progignit, veris quâdo hora, p̄p̄inuat amœna.

Sic hominū est ortus, quorū alter desinit, alter

Floret.

B

οἴητες, οἴς, qualis. fœm. οἶα, Ionicè, οἶν. neut. οἶον, quale. Qualis, talis, οἴς, τοῖς. talis, qualis, τοῖς, οἴς. respondent enim sibi mutuo hæc duo.

Φύλλον, Genit. plural. vt τῶν ξύλων. τὸ φύλλον, folium. ὀφύλλιον, foliaceus.

γενεή, ἡ, generatio, ortus, Ionicè pro γενεά. Significat etiam ætatem, seu seculum, quod alij triginta, alij centum annorum faciunt. Hinc dicit Homerus Iliad. 1. Nestori tempore Troiani belli iam duas γενεάς ἀνδρώπων (duo secula) fuisse exactas, & tertiam tum egisse; vnde & triseclisenis appellatur.

ἀνεμῶν, ventus, ὁ, à quo aliqui dictum volunt latinè animam, prima breui.

χαμαίσις, humi, χαμαί, adverb. prima & secunda brevis est. Tertia producitur hæc positione, brevis extrâ positionem. Corripiunt autem primam syllabam omnia quæ ab ista vocula componuntur, vt χαμαιλέων, Chamaeleon, χαμαίζηλος, humi depressus, humi repens.

πῆσι, ὁ χαμαί
cubatio, c

χέει, tertio
ύλη, ἡ, sy
ν, syluofus.

τηλεφώου
reo, germino
δῶσι, interposi
res virentes,
ma virens.

εἰρησῶ, G
Br. a. ὁ εἰρησῶς,
Pōiticè, εἰρῶ, à
tem a incremen
εἰρησῶς penult
ἀπολήγει
en ἀπὸ εἰρήσῶ

T H

τέτιξ μὲν
ἰσχυρῶς δὲ ἰσχυ
πῆσι μοι πῆσι
ἐστὶν εἰρησῶ
αἰρησῶ, ὁσπον
ῶσῶσιν, τὸ

pens. ὁ χαμεύνης, qui humi cubat. ἡ χαμευνία, hu- A
mi cubatio, & similia.

χέει, *tertia persona*, à χέω, fundo. 203. c.

ὔλη, ἡ, sylva, *prima longa*. ὁ ὑλήεις, ὑλύεσσα, ὑλη-
έν, syluosus.

τηλεθώωσι, *particip. present. temp.* à τηλεθάω, vi-
reo, germino, fródeo. Dicitur τηλεθύωσι, pro τηλε-
θῶσι, *interposito o*. 226. a. δένδρεα τηλεθώντα, arbo-
res virentes, *apud Homerum*. Ἐ τηλεθύωσα κόμη, CO- B
ma virens.

ἔαρ, Genit. τὸ ἔαρ, *contractione ἦς*, ver. 80. c.
81. a. ὁ ἔαρινός, vernus. ἔαρινὴ ὥρα, *vernum tempus*.
Ροῦτις, εἶαρ. à quo εἰαρινός, *propter versum*. Est au-
tem α *incrementum nominis* ἔαρ seu εἶαρ, breue, 40. c. Sic
εἰαρινός *penult. breui constat*. 81. b. c.

ἄπολήγει, *tertia persona indicat. present.* ἀπολήγω,
ex ἀπὸ ἔ λήγω, cessio, desino. C

THEOCRITVS

Idyll. 9.

τέτιξ μὲν τέτιγι Φίλ, μύρμακι δι' ἐ μύρμαξ,
ἴρηκες δι' ἴρηξιν, ἐμῖν δι' αἰ μῶσα καὶ ᾠ δῖα.
πῆς μοι πᾶς εἴη παλῆ, δρόμ, ἔτε γὰρ ὕπν,
ἔδ' ἔαρ ἐξ αἰώνας γλυκερώτερον, ἔτε μελίσσης
ἀνθεα, ὅσον ἐμῖν μῶσαι Φίλα, ἔς γὰρ ὄρωσαι
γαθεῦσιν, τῶς δι' ἔ πι ποτᾶ δαλήσοιτο κίρκα.

T

Cicada

A Cicada quidem cicadæ amica, formica autem formica,
Accipitres autem accipitribus, mihi autem *Musa* &
cantus,

Cuius mihi omnis sit plena domus; neque somnus
Neque ver subitum dulcius, neque enim apibus
Flores, quantum mihi *Musa* chara sunt, quos enim
aspicientes

Gaudent, eos sua potione non laesit *Circe*.

Formicæ formica, cicadæ est chara cicada.

B Accipitri accipiter, mihi sed cum carmine
Musa,

Hac mihi tota domus resonet, nam dulcior ista
Nec somnus, neq; ver fuerit; nec floribus æque,
Ut *Musis* ego, apes lætantur, lumine nam quos
Aspiciunt propiore, hos lædere pocula *Circæ*
Non potuere.

πέπλιξ, ὁ, cicada, quinta simpl. τὸ πέπλιγ. 49. a.
constat incremento longo. 55. a. b. crebro occurrit apud
C Theocritum & Homerum. πεπλιγῶσιν εἰκότες, similes
cicadis, Hom. de senioribus *Troïæ*.

μύρμακι, Dorismus, pro μύρμηκι, ὁ μύρμηξ, for-
mica. Doricè μύρμαξ. 21. b. c. 49. a. ὁ μύρμηδων, τὸ μύρ-
μηδων. seu ἡ μύρμηκιά, formicarum contuberni-
um, hoc est, multitudo formicarum in vno cu-
mulo.

ἰγῆκες, pro ἰεγῆκες, ut ἰρηξ, pro ἰεγῆξ, accipiter,
constat incremento longo. 45. a. b. 48. c.

ἐμῖν, Dat. Doricus, pro ἐμοί, mihi, ab ἐγὼ.

οἱ μῶσαι,

αἱ μῶσαι,
ὡς δὲ, πρὸς
ταῖς, ἀπὸ
τοῦ ἐμῖν
grad. πλεῖστον
ἐμῖν

tato.
ἰεγῆκες
subitò. Et ἐξ
αἰγῆκα, Ν
eliditur. 126.

γαρτεῦσιν
δῶ, lætor
21. b. c. 23. c.

ταῖς, ἀπὸ
ἀγαλήσ
λέω, Doricè,
μῦν, ἐδαλινο
gmento, δαλι
κίρμα, αἱ
omnibus *Ped*

M

αἱ, αἱ, ταῖς
ἢ τὰ χλωρο

ἃ μῶσα, Dorismus pro ἡ μῶσα, 21. b. c. 23. b.

ὦ δὲ, pro ὦ δὲ, cantio. Oda.

τῆς, articul. prepos. pro τῆς.

πλήθ, Poëtice pro πλέθ, plenus. comparat. grad. πλείότες. Regit genitium. 50. a. b.

δῶμ, ὅ, à quo Latina vox domus. genere mutato.

ἔξαπίνες, adverb. Doricè pro ἔξαπίνης, statim, subito. Et est poëticum pro ἔξαιφνης.

ἄνθεα, Nominat. plural. vt τέχνα. a breue hic non eliditur. 126. b. c.

γαθεῦσιν, tertia pluralis Doricè, pro γηθεῖσι, à γηθεῖω, laxor. Doricè γαθεῖω, γηθεῖσι, γηθεῖσι. γαθεῖσι. 21. b. c. 23. c.

τῶς, Articulus preposit. Doricus pro τῆς. 39. c.

δὲ ἀλήσατο, Aorist. 1. med. tertiae personae. à δηλέω, Doricè, δαλέω, lædo. δηλήσω. ἐδήλησαι, ἐδηλησάμι, ἐδαλησάμι, ἐδαλήσω, ἐδαλήσατο, & ablato augmento, δαλήσατο.

κίρκαι, Doricè; communiter κίρκη, Circe, venesia omnibus Poëtis decantata, à qua Circaea pocula.

MOSCHVS IN EPITAPHIO BIONIS.

αἰ, αἰ, τῶν μαλάχαι μὲν ἐπὶν κτ̄ κᾶπὼν ὄλωσαι,
ἢ τὴ χλωρῶ σέλινᾶ, τὸ, τὸ δὲ θελὲς ἔλον ἀνηθον

T 2

ὑπερον

A ὕστερον αὖ ζῶντι, καὶ εἰς ἕτερον ἄλλο Φύοντι.
 ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρπεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες
 ὅπως τε πρῶτα θνήσκωμεν, ἀνάσσοι ἐν χερσὶ κούραι
 ἔδοξες δ' μάλα μακρὸν ἀτέρμονα, νήχρετον
 ὕπνον.

Hei Hei, malua cū in horto interierunt,
 Vel viride apium, vel florens crispum anethum,
 Postea reuiuiscunt, & altero anno renascuntur:

B Nos verò qui magni & fortes aut sapientes viri sumus
 Vbi semel mortui fuerimus, obscuri in terra concaua
 Dormimus valde longum, infinitum, inexcitabilem
 somnum.

Heu malua postquam campo periere patēti
 Atq; apium viride, & quod pulchrè floret ane-
 thum,

Posteriori anno demum rediuiua virescunt,
 Nos verò magnique & clari robore & arte

C Cū semel occidimus, terræ nō cogniti in oris
 Dormimus longum sine meta, sineq; somnum.
 αἰ, αἰ, aduerbium lugendi seu deplorandi, quo prius e-
 tiam vtitur Poëta in hoc Idyllio, & sæpius ipse Bion in E-
 pitaphio Adonidis.

ταί, art. prepos. pro αἰ. 53. c.

μαλάχαι, ἢ μαλάχη, malua. vtraq; breui.

κᾶπον, Doricum, pro κᾶπον, ὁ κᾶπος, hortus.

ἔλωνται, Coniunct. modi, Aorist. 2. tertia plural. ab
 ἀπολλύω,

ἀπολλύω, ἀπ-
 λω, Aor. αἰ.
 ἐάν ὁλωμαι.

ταί, prod
 Bionis. 9. c
 σέλινα,

Idyll. 3.

εὐπρέπεια

Intertext

πῶ, τ', ε

hypodiastoles

ἔθελος

ἐυδαλέω, δ

ἔλον, ο

ἀνήγον,

ζῶντι,

indicat. mod

res tertiam p

unt eandem

vis, vt τὸ πῶ

tur ζῶντι,

te aliam vo

Φύοντι

υἱ seu ζῶσι

ἄμμες

112. a.

ἀπολλύω, ἀπόλλυμι, pereo, intereo, *sed fit quasi ab ὄλω* - A
 λω, Aor. ἀλόμην, ἀπαλόμην, perij. Aor. 2. coniunct.
 ἐάν ὄλωμαι. 337. a.

τὰ, *producitur hic ob duas consonantes alterius di-*
 Etionis. 9. c

σέλινον, τὸ σέλιον, apium, *media longa.* Theocrit.
 Idyll. 3.

ἐμπλέξας καλύκεσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοισι,

Intertextis folliculis & odorato apio. B

τὸ, τ', *Articulus præpos. neuter, & nota signum*
 hypodiasoles, *de quo in Grammat. 13. b. c.*

ὄφθαλμός, ὁ καὶ ἡ εὐθαλής, floridus. καὶ τὸ εὐθαλέος.
 εὐθαλέω, bene vireo, floreō.

ἄλλον, ὁ ἄλλος, crispus. ἢ ἄλότης, crispitudo.

ἀνήθον, τὸ, anethum, *nomen herbae.*

ζώνοντι, ἀ ζῶω, *poëtico, pro ζῶω, viuo, tertia pluralis,*
indicat. modi, present. temp. Doricè pro ζῶσι, nam Do- C
res tertiã pluralem indicat. modi present. temp. faci-
unt eandem atque est Dativus participij presentis tempo-
ris, ut τύποντι, pro τύπῃσι, ζῶοντι, pro ζῶσι, quia dici-
tur ζῶων, ζῶοντες, ζῶοντι. Producitur illud ω, licet sit an-
te aliam vocalem. 21. b. c.

φύοντι, *pro φύσι, persona Dorica, ut ζῶοντι, pro ζῶ-*
σι seu ζῶσι. prima brevis est.

ἄμμες, nos, *pro ὑμεῖς, pronomen Aeolicum.*

112. a.

T 3

καρτε-

A καρτεροί, pro καρτερί, metathesis literarum, sicut δάσσο pro δράσο, ὁ καρτερός, fortis, prima breui. Homer. ἀμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθός, καρτερός τ' ἀρχυμπής. Vtrumque, & Rex bonus, & fortis bellator.

ὅπως ὅτε, Poëticè, pro ὀπότε, sicut ὀπωνη, ὀπωοί, ὀπότε, ὀπωόσο, ὀπώπτερος, pro ὀπωνη, ὀπώοι. 25. c.

πρωῶτα, hic est aduerbium, nam neutra pluralia usurpant Græci pro aduerbiis. ὅς μάλιστ' πολλὰ πλάγχθη. **B** Hom. Qui multum errauit. 305. c.

δάνωμες, prima plural. Doricè pro δάνωμεν. 25. b. Est autem prima persona plural. num. Aor. 2. Coniuncti modi, à δνήσκω, morior. Aorist. 2. Act. ἔδανον. Aorist. 2. coniuncti. ἐάν δάνω. plural. δάνωμεν. 342. a. b. prima breuis est, quia in Aorist. 2. ἔδανον, a est breuis; & quod hinc sequitur in omnibus aliis Aoristis, in quibus illud a reperitur. 65. c. 66. a. b.

C ἀνάκοι, Doricè, pro ἀνήκοι, ὁ καὶ ἡ ἀνήκοι, inglorius, obscurus, ignobilis. Item, auditionis expertus, qui non audit. Prima syllaba corripitur, quia est a priuatiuum. Secunda producitur, quia est a Doricum. 29. a. ἀνηκόως ἔχειν, non audire, vel esse inglorium.

κοίλα, Doricum, pro κοίλη, ὁ κοίλη, cauus, ἡ κοίλη, τὸ κοίλον. τὰ κοίλα τῆς γῆς, caua, seu cauernæ terræ.

διδωμες, pro εὐδομεν, ἀβ' εὐδο, καθεύδω, dormio. ἀτέρμονα,

ἀτέρμονα
termino, in
num auum
meta, finis.
prima breuis
ticulam a.

ἡ γρηγορεῖν
tum somni,
intelligunt
a qua nemo e.
ferreus somni
ponitur aut
vim habet,
excito. U
tione.

F

K

εἰαρο
ἡ ἴερε
ἡ ἴερε
ἡ γλυκε

ἡ καὶ χεῖ
ἴελεπ

ἀτέρμονα, *Accusat. singul.* ὁ καὶ ἡ ἀτέρμων, sine ^A
termino, interminatus. ἀτέρμων αἰὼν, sempiter-
num ævum, seu æternitas. τὸ τέρμα, τῷ τέρματι,
meta, finis, terminus. τερμαπίζω, termino, finio,
prima brevis est in voce ἀτέρμων, propter priuandam par-
ticulam α.

νήγρετον, ὁ καὶ ἡ νήγρετι, inexcitabilis. Epithetum
somnia, apud Hom. et alios, per talem autem somnum
intelligunt mortem; Sola enim hæc est somnus νήγρετι, ^B
à qua nemo excusari queat: vnde etiὰ χάλκεος ὕπνου
ferreus somnus, & dura quies nominari solet à Poëtis. Cō-
ponitur autem vox illa ex particula νη, qua hæc priuandi
vim habet, & quasi ex ἔγρετος, seu ἔγρετος, ab ἐγείρω,
excito. Usurpatur etiam ἀνήγρετι, eadem significa-
tione.

BIONIS IDYL.

lium 6.

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ ΚΑΙ

μύρτων.

ἔαρ, ὡ μύρτων, ἢ χεῖματι, ἢ Φθινόπωρος,
ἢ ἔρε, τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλεόν ὄχρα ἐλθεῖν;
ἢ ἔρε, ἀνίκα πάντα τελείετα, ὅσα μογεῦμες
ἢ γλυκερὸν Φθινόπωρον, ὅτι ἀνδράσι λιμὸς ἐ-
λαφεῖς

ἢ καὶ χεῖμα δύσπεργον; ἔπει καὶ χεῖματι πολλὰ
θαλπέμενοι θελζοντα ἀεργή τε καὶ ὄκνος

T 4

ἢ τοι

A ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλεον δάσθεν; εἰ πὲρ τί τοι φρήν
αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἀρχολὰ ἡμῖν.

M. κέρνειν σὸκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτῶσι.

πάντα γὰρ ἱερά τῶν τε καὶ ἀσθεῖα. στυδίε ἕκατι
ἐξέρεω, κλεόδραμε, τό μοι πέλεν ἀσθιον ἄλλων.

σὸκ ἐφέλω θέρθημεν, ἐπεὶ τόκα μὲν ἄλιθη ὀπιῆ
σὸκ ἐφέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὠρεα τίπτε.

B ἔλον χεῖμα φέρειν, νιφετὸν κρυμῆς τε φοβεύμα.

ἔαρ ἐμοὶ τριπτότατον ὄλω λυκαβάντι περρεῖη,
ἀνικα μήτε κρύθη, μήθ' ἄλιθη ἄμμε βαρύνει.

ἔαρ πάντα κύει, πάντ' ἔαρ ἀσθεῖα βλαστῆ,
χ' ἀνὲξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοῦ αἴως.

CLEODEMVS ET MYRSON.

C Vere, ó Myrson, aut hyeme, aut autumnno
Aut aestate, quid tibi iucundum? & quodnam magis
optas aduenire? (ramus?)

An aestatem, quando omnia absoluuntur, quaecunq; labo-

An dulcem autumnum, quando hominib. fames leuis est?

An verò hyemem ad opera pigram? quoniã et hyeme multi

Dum se calefaciunt oblectantur otio & pigritia.

An verò tibi pulchrum ver magis placet? dic quid tibi a-

Eligit, loqui enim permittit otium nobis. (nimus)

M. Iudicare non decet diuina opera mortales.

Omnia enim haec sacra sunt, & iucunda, tui aut gratia

Dicam,

Dicam, Cleodeme, quodnam mihi sit iucundius cateris. A
 Non volo æstatem esse, quoniam tunc me sol torret,
 Non volo autumnum, quia morbum fructus autumnales
 pariunt.

Perniciosam hyemem sufferre, niues pruinasque timeo.

Ver mihi ter exoptatum toto anno adsit,

Quando neque frigus, neque sol nos grauat.

Vere omnia sæcunda sunt, omnia vere suaui germinant

Et nox hominibus par est, & par dies.

Vérne tibi, Myrson, vel hyems, autumnus an
 æstas

Gratior est? quodnā cupis horū tempus adesse?

An fortè æstatem; quia nostros ille labores

Perficit? autumnū an dulcē, qui corpore pellit

Esuriem? an brumam pigrā, quo tempore multi

Ante focum cessant, grataq; quiete fruuntur?

Dulcius est ne istis ver pulchrum? dic mihi quid
 mens

Optet, sermonem concedunt otia talem.

M. Diuūm opera haud par est humano exami-
 ne pendī. (ta.

Et pariter sacra sunt hæc quattuor, & mihi gra-

Scire tamen quoniam cupis hoc, Cleodeme,
 fatebor, (tempus.

Quod nam plus nobis placeat quam cætera

Æstatem nolo, radiis tunc solis aduror.

Haud cupio autumnum, nam ob fructus mor-
 bifer ille est.

T 5

Formido

A Formido tristes hyemis glaciesq; niuesq;. Durare annū ver cuperem peramabile totum. Tū neq; nos frigus, nec solis nos grauat ardor, Omnia tunc fœtu, vel germine læta recenti, Ipsa dies etiam spatium tunc solis adæquat.

είαρ Θ , τὸ εἶας, seu ἔας, ver, de quo etiā supra. Quod autem Latini dicunt, vere, æstate, nocte, die, id Græci dicunt in genitiuo, χειρὸς καὶ ἡμέρας, die ac nocte. εἶας Θ , ἔρας Θ , vere, æstate. 110. a. Quid ergo tibi incundum est, inquit Cleodemus. in vere, in æstate.

χείματ Θ , τὸ χεῖμα, hyems, bruma. constat augmento breui. ὁ χειμῶν, τὸ χειμῶν Θ , idem.

Φθινοπώρῃς, τὸ φθινόπωρον, autumnus. τὸ μετόπωρον, idem. ὁ φθινοπωρινός, autumnalis. Compositur à verbo φθίω, euanesco, & ὀπώρῃς, autumnus, vnde φθινόπωρον proprie significat autumnum iam adultum, & vergentem in brumam, quamuis non rarè, **C** vt & hic, vsurpetur absolutè pro autumnno. Prima breuis est.

ἦ, obserua vsum vocula ἦ, interrogat enim hic, an.

ἀδύ, Doricè pro ἠδύ, suaue. 21. b.

πλέων, plus, comp. gradus. pro πλείων.

Ἐχέαι, Secunda persona Ionica, pro ἔυχῃ ab ἔυχουμαι, opto, precor. ἔυχεται, hinc ablato τ, persona secundæ, ἔυχσαι, corripitur diphthongus ob sequentem vocalem. 20. a. b.

ἀνίκα, Doricè, pro ἀνίκα, quando, penultima & vltima

ima longa sunt
ma esset longa.
inalem breuium
τελείῃται,

cio. τελέομαι,
ἔομαι, pro ἔομαι
μορῶν,

boro. 23. c. 25.
ἀνορθοί,

Datiuo Græco.

Theid.

Minyafin

Græcè μινυφίν

δοθὶ legunt illi

Grata do

Idem. Nō mi

Idem. Ah do

Omnes sunt G

bus, Hamad

λιμὸς, ὁ,

num est λιμὸς

λιμὸν ἢ

Domitius

διόσσερον

επὶ τὸν

nim hac epithe

ignauos. Prim

rima longa sunt, colligitur id ex accentu; nam si penultima esset longa, tum circumflecteretur, nam longa ante finalem breuem circumflectitur. 26. c.

τελείεται, à τελείω. Poëticè, τελείω, finio, perficio. τελείομαι, τελείομαι, finior, perficior.

όσα, pro όσαι, Doricè. 25. c.

μογεύμεσ, pro μογεύμεν, prima pluralis, à μογέω, laboro. 23. c. 25. a. b.

άνθεσσι, ό άνθς, veuntur quoque Latini interdum Dativo Græco. Catullus Carmin. de nuptiis Pelei & Thetid.

Minyas in linqvens Doris celebranda choreis

Græcè μινιάσιν, à Recto μινιάς, μινιάσθαι. Sic autem docti legunt illum versum Catull. Propert.

Grata domus nymphis humida Thynias in,

Idem. Nō minor Aufoniis est amor ah Dryas in,

Idem. Ah dolor ibat Hylas ibat Hamadryas in.

Omnes sunt Græci casus pro Thyniadibus, Dryadibus, Hamadryadibus.

λιμός, ό, fames. ό λοιμός, pestis. Sed hic femininum est λιμός, more Dorico. prima longa est. Calab. lib. 4.

λιμόν ήπ' άργαλέο δεδιμμένον άγριον ήτοσ.

Domitus immani pectore άσφα fame.

δύσπερον, ό χαλ ή δύσπερος, difficilis factu. Hic δύσπερον, epithetum hiemis, idem est quod ignaum. Sunt enim hac epitheta hyemis; quod homines reddat pigros & ignavos. Prima brevis est. 38. b. c.

δολπόμε-

A ἡαλπόμενοι, particip. pass. à ἡάλπω, foueo, permulceo. ἡάλπομαι, foueor, permulceor. *idemque significat sequens verbum* ἡάλρονται, ἡάλρομαι, ἡάλρω.

ἡαργίη, Dat. Ionicus, pro ἡαργία, ἡ αἡργία, otium, vacatio, ἡαργός, otiosus, ἡαργοῖς αἰὲν ἔσσι τὰ, Ignauis semper ferix. Prima breuis est; quia habet α priuans, penultima breuis alioquin, hic fit longa. 8 o. b. c.

ἡαδέν, Aor. 2. à verbo ἡάδω, placeo. Aor. 2. in-

B dicat. modi, ἡάδον, Atticè ἡάδον, & interposito υ, ἡαδον, ἡαδεις, ἡαδε. Corripitur illud α iuxta regulam 33. c.

ἡατέραπεν, Aor. 2. ab ἡπιτρέπω, ex ἡπὶ & τρέπω. Doricè, τεάπω. Aor. 2. ἡτέραπον, media breui. 65. c. 151. c.

ἡαχολά, Doricum, pro ἡαχολή, otium, ἡ αἡχολία, occupatio.

ἡαλέεν, Infnit. à κείνω, iudico, prima longa 35. c.

C ἡαέοικε, prater. med. ἡοικα, cum ἡπὶ, ἡπέοικα. 146. c. sumitur hic impersonaliter. ἡκ ἡαέοικα, ἡ αἡαρείπει, ἡ αἡροσίκαι, non decet, non conuenit.

ἡαίηια, pro δαίηια, ὁ δαίηια, diuinus. Videtur autem dialysis Ionica, quasi à δαίηια.

ἡαροτῶσι, ὁ βροτῶς, mortalis, homo.

ἡαερά, ὁ ἡερός, sanctus. prima longa, Poëticè ἡερός.

ἡακατι, aduerb. idem quod ἡνεκα, gratia, causa, Tui causa dicam. media longa est.

ἡαερέω, praesens vel futurum dissolutum, quasi ab ἡερω. fut. ἡερώ, & dialysi, ἡερώ, cum ἡεξ, ἡερέω.

ἡαλέεν,

ἡαλέεν, ter-

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, pro

ἡαλέεν, media bre

ἡαλέεν, Infnit

ἡαλέεν, pro π

ἡαλέεν, 29. b. c.

ἡαλέεν, pro

ἡαλέεν, tercia

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

ἡαλέεν, ἡαλέεν, ἡαλέεν.

πέλεν, *tertia persona imperfecti.* à πέλω, sum. ὑπε-
λον, ἔπελες, ἔπελε, *ablato augmento* πέλε, & *addito ν*,
πέλεν.

ἄδιον, *pro ἡδιον, suavius comparat. gradus, gen.*
neut. media brevis est. 81. a. b.

ἦμεν, *Infini. Doricus pro εἶναι, esse.* 289. b.

τόκα, *pro τότε, tunc,* 25. b. c. *corripitur hinc a factum*
ex e. 29. b. c.

ἄλι ☉, *pro ἡλι* ☉, Sol.

ὀπιῆ, *tertia persona Dorica ab ὀπιάω, asfo, torreo,*
ὀπιάεις, ὀπιᾶς, ὀπιάει, ὀπιᾶ. & *Doricè ὀπιῆ.* 225. b. c.

ὠρία, ὠει ☉, *tempestius, maturus. τὰ ὠρια,*
fructus, sic dicti, quod suo quique tempore producantur,
& *maturescant. ὠρίως, tempestiuè, maturè.*

ἔλον, ὀξελ ☉, *perniciosus, noxius. idem quod*
ὑλόμεν ☉.

Φοβεῦμαι, *pro φοβῶμαι, Doricè, timeo.*

τρεπόμετον, ὀκαὶ ἡ τρειπόμετον ☉, *ter desiderabilis,*
prima brevis est. 39. a. b. *ποθητός, τρειπόμετος, deside-*
rabilis, expetendus. à ποθέω, desidero, expeto.

λυκάβαντι, *Dat. singul. quint. a simplic. ὀ λυκάβας,*
annus. Poëtis hoc vocabulum frequens est. ὀ λυκάβαν-
τι, toto anno.

ἄμμε, *Accusat. dual. Aeolicus; pro νῶ, seu νῶϊ. ab ἐ-*
ρῶ, 112. a. Hic tamen, ut & aliàs saepe apud Poëtis usur-
patur pro accusatiuo plurali. ἡμαῖ, nos.

Βαρύνης,

πέλεν.

A βαρύνει, à βαρύνω, grauo. Prima breuis est, media longa. σι. σ.

χ' α' υ' ξ', pro κα' η' υ' ξ'. Et nox.

ισα, hic corripitur prima, ο' ι' σ', aliàs producitur ο' ι' σ', æqualis. Sunt enim Græci in quantitate syllabarum, non quidem exleges, sed tamen valde liberi; cuius libertatis vnicum hic exemplum dabo. Primam vocis πμυη producant Poëtæ tanquam natura longam. At Bion corripuit his versibus,

B μνη λήπης ἀγέρον ἐπὶ καὶ βοῖβ' αἰείδων
μυδὸν ἔδωκε. Τιμὰ δὲ τὰ πειγμάτε κρέσσονα ποιεῖ.

Ne relinquant me sine munere, nam & Apollo pro cantu

Mercedem dedit, honor verò res meliores facit.

ὁμοῖ' σ', Poëtice, pro ὁμοῖ' σ', similis.

αῶς, Doricè, ἠ' ἠ' ο' σ', quarta contractorum.

C

Et hac breuiter in hoc Idyllium, elegantissimum

Bionis. Reliqua studiosus adolescens

facile proprio Marte

intelliget.

Laus DEO, Virginique Matri

MARIAE.

brenis est, me

producitur ob
ritate syllaba
iberi; cuius li
am vocis rpa
At Bion cor

Δειν
πρόσωπα ποιεῖ
m & Apol

s meliores

m.

issimum

atri

JACO
SO
INS
NV

DE S
D
PRO S

Cum g
IN
Ex Typo

artarum
gmatio
ris
eris.

HO.

.
o.
w.
v.
v.

sepulchrū.

ni.

ratio apud
maximè Co-
pedibus infi-
, Sophocles,
Seneca. Ha-
ullat o tamen
us non est

Anacreonte
nomen

Vale magister
Alexandri

Cosmopolita
Alexandri

IN NOMINE DOMINI AMEN

SIGILLUM PAVLI TOMIENSIS

ARCHIEPISCOPI

